

மண்பாண்டத்தில் மகிமை

D. அகஸ்டின் ஜெபக்குமார்

மண்பாண்டத்தில் மகிமை

D. அகஸ்ஸின் ஜெபக்குமார்

மண்பாண்டத்தில் மகிமை

D. Augustine Jebakumar

copyright by Gospel Echoing Missionary Society (GEMS)

First edition 2023

2,000 copies

No part of this publication may be reproduced in any form or by any mean, electronic or mechanical, including photocopying, recording or any information storage and retrieval system without permission in writing from the publisher.

Published by

GEMS PUBLICATIONS

Sikaria, Indrapuri post, Dehri on Sone,
Rohtas Dist. Bihar 821 308, North India

E-Mail : publications@gemsbihar.org

www.gemsbihar.org

Cont. : 70911 98366

Copies can also be received from

GEMS

No.11, 13th Cross Street,
New colony, Chrompet, Chennai - 44

TamilNadu, SouthIndia

Cont. : 044 22386031, 84289 15631

Printed by:

Vasanth Prints & Packs, Chennai

Cell: 94440 12139 E-mail: t.simonpeter@yahoo.co.in

பொருளடக்கம்

மண்பாண்டத்தில் மகிமை

1.பரிசோதனை	1
அக்கினிப் பரீட்சை	2
பரீட்சை வினாக்கள்	3
ஆவியானவரின் பணிகள்	6
2.அவரை அறிவதே அளவுகோல்	10
அவரை அறியாவிட்டால், அனைத்தும் அர்த்தமற்றவை	11
வசன வெளிப்பாடு - அவனவன் பாடு	12
அவரை அறியாததே அரசன் கோரிக்கைக்குக் காரணம்	14
அறிவை போதிக்காதவனும், அரசனுக்கு அர்ப்பணித்தோரும்	15
3.ஏசா நோய்	18
அவசரமும் அலட்சியமும் அடையாளங்கள்	19
வலிகளை மிகைப்படுத்தல் , வழிக்கே பகையாகும்	20
கிருபையான ஈவுகளை அருமையாகக் காப்போம்	21
4.சிறேகத்தின் மயக்கம்	25
பிள்ளையைக் கிள்ளி தொடடிலை ஆட்டுகிறவன்	26
அனுபவமற்ற ஆலோசகர்கள்	27
உயிரை எடுக்கிறவர்கள்	28

உல்லாச சிநேகம்	29
உயிர் நட்பு - உயர் நட்பு	31
நண்பர்களைச் சம்பாதிப்பவர்கள்	32

5. மயக்கும் மாயத் தோற்றங்கள் 34

வெளித் தோற்றமும் உள்தன்மையும்	34
உதடுகளில் மதுரம் - இறுதியில் நரகம்	35
உள்ளான பார்வையே ஒளிபடைத்த பார்வை	37
பயிற்சியினால் பகுத்தறிய முயற்சிப்போம்	38
மாயை மயக்கும், கீழ்ப்படியாதபடி தடுக்கும்	39

6. போராட்டமா ? முரட்டாட்டமா? 41

உள்ளே பயம் - வெளியே போராட்டம்	42
போராட்டக் களத்தை பணித்தளமாக்கு	43
உரிமையா? உன்னத நன்மையா?	44
ஜெபத்தில் போராடு, ஜெயத்தில் நீராடு	45
பந்தயத்தில் ஓடு, நிச்சயத்துடன் போராடு	46
சத்தியம் அணிந்து சண்டையிடு	47

7. காத்திருப்பின் முடிவு இளைப்பு அல்ல இனிப்பு 49

வாசற்படியில் காத்திரு, வல்லமையுடன் புறப்படு	50
மனித ஞானம் களைப்படையும் , மருந்தாகும் தேவபாதம்	51
காத்திருந்தால் காது திறக்கும், வாக்கு பலிக்கும்	53
ராஜ்யத்துக்காகக் காத்திருப்போர், ராப்பகலாகச் செயல்படுவார்	54

8.பாதாளச் சிந்தை

57

பஞ்சத்திலும் திருப்தி- பிரசன்னத்தால் திருப்தி	57
போதும் என்று போவதே பொன்னானது	59
போதிக்கிறவர் போதுமானவர்	60
இச்சையால் இழுக்கு - கிருபையால் நிறைவு	61
காட்டுக்கு கழுதையே கட்டுப்படு, காண்டாமிருகமே செயல்படு	62
வீணானவற்றை விட்டால் நிறைவானவை நிரப்பும்	63

9.பார்வோனின் பெலமா? வல்லவரின் வாக்கா?

66

விரோதியின் நிழல் வீண்	66
இதமானச் சொல் - மாயமானப் பார்வை	66
அழைப்புமில்லை, ஆயத்தமுமில்லை	68
கர்த்தர் போரிட்டால் கடல் பிளக்கும், கோட்டை கிடைக்கும்	70

10.பாவத்தின் பயங்கரம்

73

பாவத்தின் வஞ்சனை	74
பாவத்தின் குருடாட்டம்	74
பாவத்திற்குப் பரிகாரம்	75
பாவத்தின் அதிகாரத்தை அழிக்கும் பரம ராஜ்ஜியம்	76
பாவத்தைப் போக்கும் பரம ரட்சகர்	77

11.தண்ணீர் கலந்த மால்

80

நவரத்தினங்களை அல்ல நன்றியுள்ளவர்களை உருவாக்குவோம்	81
தலையீற்று தலைக்கு, முதற்பலன் முதற்பேறானவருக்கு	83
எனக்கு தொண்ணூறு, தேவனுக்குப் பத்தா ?	84

12. கிறிஸ்தவத்தின் முதற் சொல் 86

பணமல்ல, பணிவே கவர்கிறது	87
தூளும் சாம்பலுமான நான்	88
தானியேல் என்றால் தாழ்மை	89
தாவீது என்றால் தாழ்மை	90
சேவலின் கூவலும், கோழியின் கொக்கரிப்பும்	91
நீர் மாத்திரம், நான் எம்மாத்திரம்	92
எனக்கு எதுவுமில்லை, எழுப்புதலே எல்லை	93

13. மதம் மாறினோமா? முற்றிலும் மாறினோமா? 96

கிறிஸ்தவம் தழுவியது ஏன் - என தெளிவாக்கத் தவறினோம்	96
பரமனை பிதா என்றழைக்கும் பேறு, கிறிஸ்தவத்தில்	97
துரோகியைத் தழுவிக்கொண்ட தகப்பன் வீடே, வீடு	99
வித்தியாசமானவர்களாக வாழ்வதை விட்டோம்	100

14. தேர்ந்தெடுக்கத் தெரியுமா? 103

அப்பாலே போ, தப்பானச் சிந்தையே	104
சுயநலமா? பொதுநலமா? வினவினால் தெளிவு	105
பரமனின் பெரிய வரைபடம் குழப்பத்தை நீக்கும்	106
எதற்காகப் பிடிக்கப்பட்டேனோ அதை முடிக்க...	107
தேர்வின் அகர முகரங்கள்	108
பாபிலோனாவில் யூதர் பாவத்திலிருந்து திருந்த...	109

15.முதல் பக்கத்திலேயே திருமணம்

112

உறவே உரம் - வாழ்வின் தரம்

112

சகல இடத்திலும் சந்தேகம் என்ற சரக்கு

114

தள்ளிவிடாதே திருப்பிவிடு

115

வெறுப்பு பரவுகையில், இணைப்பு இயேசுவே

116

வசதிகள் வளர்ந்தாலும் வேர்களை மறவாதே

117

16.வியாபாரக் கம்பல் நீ

120

கர்த்தரின் கூடாரத்தைக் குகையாக்கும் கள்ளர்

121

உண்மை முதலீடு, நேர்மை மதிப்பீடு

122

விற்கிறவன் மீது நிற்கும் ஆசிகள்

123

வணிகர்கள் வல்லுநர்கள், வளர்த்திடுவோம்

124

உலகத் தொழிலையும் ஊழியத் தொண்டாகச் செய்க

125

17.அன்புக்காக ஏங்குவோர்

127

தன்னார்வமாய்ச் சுரந்த அன்பு

128

பாசம் பரீட்சிக்கப்படும்

129

அன்புக்குப் பதில் அன்பே

130

நேசம் தேடியலையும்

131

சத்தியரை நேசியாதவன் சபிக்கப்பட்டவன்

132

அன்பு அடைக்காது, அள்ளித் தரும்

133

18.தேவனின் நாட்காட்டியும் கழகாரமும்

135

ஆவிக்குரிய அம்சத்தில் ஆபிரகாமின் வம்சம் நாம்

136

காட்டு ஒலிவமும் நாட்டு ஒலிவமும் ஒட்டி ஒன்றாயின

138

புனித யாத்திரையில்லை, புதிய மார்க்கமுண்டு

139

19.உறுதியான வில்	141
அங்கலாய்க்காதே - அசையாதே - அசராதே	141
மலையளவு ஆசி - மற்றவரை மிஞ்சும் ஆசி	143
எல்லையையும் எதிரியையும் மிஞ்சும் ஆசி	144
20.அன்பு தோற்காது	147
இறுதியில் வெல்லும்	147
பாவத்தை வெல்லும்	148
அன்பின் ஆவி வெல்லும்	150
தடைகளை வெல்லும்	151
சேவையில் வெல்லும்	152
21.மண்பாண்டத்தில் மகிமை	155
தரிசனத்தில் மகிமை	155
பெலவீனத்தில் மகிமை	156
ஆவியானவரால் மகிமை	157
தேவசமூகத்தில் மகிமை	158
காத்திருப்பில் மகிமை	159
சிறையிருப்பில் மகிமை	160

மனுஷருக்கு நேரிடுகிற சோதனையேயல்லாமல் வேறே சோதனை உங்களுக்கு நேரிடவில்லை. தேவன் உண்மையுள்ளவராயிருக்கிறார், உங்கள் திராணிக்கு மேலாக நீங்கள் சோதிக்கப்படுகிறதற்கு அவர் இடங்கொடாமல், சோதனையைத் தாங்கத்தக்கதாக, சோதனையோடு கூட அதற்குத் தப்பிக்கொள்ளும்படியான போக்கையும் உண்டாக்குவார். (1 கொரி. 10:13)

அநேக பரீட்சைகளை (Exams and Tests) நாமும், நம்முடைய பிள்ளைகளும் எதிர்நோக்குகின்றோம். அதற்காக ஆயத்தப் படுத்துவதிலும், அதனை மேற்கொள்ள எடுக்கப்படும் கடும் முயற்சிகளிலும் நாம் அனைவரும் மிகவும் முழுகிவிடுகிறோம்; ஏன்? அப்படிப்பட்ட நாட்களில், ஆவிக்குரிய கூட்டங்கள் நடத்துவதற்குக்கூட, நடத்துகிறவர்கள் அஞ்சுகிறார்கள். LKG படிக்கும் பிள்ளைக்குக்கூட கற்றுக்கொடுக்க, அம்மாவும் அப்பாவும் வெகு சிரத்தை எடுக்கவேண்டிய காலகட்டம் இது. வேறு எதிலும் சிந்தையைச் செலுத்த முடியாதபடி, வேறு எந்த வேலையையும் செய்யக்கூடாதபடி தடுக்கப்பட்டவர்களும் உண்டு.

ஆவிக்குரிய வாழ்விலும் நாம் நம்மை பரீட்சித்துப் பார்க்கும்படியாக வேதம் அழைக்கிறது. நீங்கள் விசுவாசமுள்ளவர்களோவென்று உங்களை நீங்களே சோதித்து அறியுங்கள்; உங்களை நீங்களே பரீட்சித்துப்

பாருங்கள் (2 கொரி. 13:5). நம்மை நாமே நிதானித்து அறிந்தால் நாம் நியாயந்தீர்க்கப்படோம் (1 கொரி. 11:31) என்பதுதானே தேவ நியதி.

இதன் அடிப்படையில், சில தற்பரிசோதனைகளை மேற்கொள்ளவேண்டியது அவசியம். கீழ்க்காணும் அனைத்து பகுதிகளிலும் நம்மை சோதித்தறிய **திறந்த வேத புத்தகமும், திறந்த மனதும் தேவை** (open Bible and open mind). வேத வசனங்கள் நம்மை ஊடுருவும் கதிர்வீச்சைப் போன்று செயலாற்ற விட்டுக்கொடுத்தால், ஆவிக்குரிய வாழ்வில் பலத்த மாறுதலையும் மறுபுத்தையும் நாம் பெற்றுக்கொள்ள முடியும்; அதற்குரிய கிரியைகளை தேவன் தருவாராக. அவ்வப்போது இந்த பயிற்சியினை மேற்கொண்டால், தொடர் வெற்றியினையும் நாம் அடையமுடியும்.

அிக்கினிப் பரிட்சை

நம்மை நாமே சோதிக்காவிடில், நம்முடைய உண்மையைச் சோதிக்க தேவன் சாத்தானுக்கு இடங்கொடுக்கலாம். “நீங்கள் சோதிக்கப்படும் பொருட்டாகப் பிசாசானவன் உங்களில் சிலரைக் காவலில் போடுவான். பத்துநாள் உபத்திரவப்படுவீர்கள். ஆகிலும் நீ மரணபரியந்தம் உண்மையாயிரு” (வெளி. 2:10) என்பது சிமிர்னா சபைக்கு ஆவியானவர் தந்த ஆலோசனை அல்லவா! (வெளி. 2:10)

வசனத்தைக் காத்துக்கொண்ட பிலதெல்பியா சபையை, தேவன் சோதனைக்குத் தப்புவிக்க வாக்குக்கொடுக்கிறாரே! (வெளி. 3:10)

“அவனவன் தன் தன் சுயகிரியையைச் சோதித்துப் பார்க்கக்கடவன்” (கலா.6:4) என்பது வேதம் தரும் ஆலோசனை.

இறுதிநாளில், நம்முடைய கிரியைகள் அல்லது ஊழியங்கள் சோதிக்கப்படுவது அக்கினியினாலேயே என்றும், அதுவே நம்முடைய பிரதிபலனை நிரூபிக்கும் என்றும் அறிகிறோமே (1 கொரி. 3:13). நாம் செய்தவை நிலைத்து நிற்கவேண்டுமே. தேவ சித்தத்தினைச் சோதித்து அறிந்து செயல்பட்டால்தானே பரலோகத்தில் இடமுண்டு. (மத். 7:21; ரோமர் 12:2).

மற்றவர்கள் நம்மை சோதித்துப் பார்க்க, நாம் அனுமதி தரமுடியும் (தானி. 1:12); ஆயினும், நம்முடைய இருதயம் நம்மை குற்றப்படுத்துமானால்,

நம்முடைய ஜெபத்திற்கே விடை கிடைக்கமுடியாமற்போக நேரிடுமே (1 யோவா. 3:20-22). ஆகையினால்தான் எரேமியாவும், “நாம் நம்முடைய வழிகளைச் சோதித்து ஆராய்ந்து கர்த்தரிடத்தில் திரும்பக்கடவோம்” (புல. 3:40) என்று அறிவுரை கூறுகிறான். என் இருதயம் உமக்கு முன்பாக எப்படிப்பட்டதென்று சோதித்து அறிகிறீர் (எரே. 12:3; 11:20) என்பது இவனுடைய தெளிவு.

எனவேதான் சங்கீதக்காரன் தாவீதும், நான் சோதிக்கப்படும்போது, என்னைக் காட்டிலும் என்னை நன்றாக அறிந்த நீரே என்னை ஆராய்ந்து, என் இருதயத்தை அறிந்துகொள்ளும். என்னைச் சோதித்து, என் சிந்தனைகளை அறிந்துகொள்ளும் என்று தேவனுக்கு முன்பாக தன்னை **திறந்த புத்தகமாகத்** தருகிறான். (சங். 139:23)

கர்த்தாவே என்னைப் பரீட்சித்து, என்னைச் சோதித்துப்பாரும். என் உள்ளிந்திரியங்களையும், என் இருதயத்தையும் புடமிட்டுப்பாரும் (சங். 26:2) என்று நெருப்பிலிட்டுச் சோதிக்கவும் தன்னைத் தருகிறான்.

தேவன் நம்மை நெருப்பில்தான் சோதிக்கவேண்டும் என்பதில்லை (1 பேதுரு 4:12); ஆயினும், யோபு சொல்லுகிறான், “அவர் என்னைச் சோதித்தபின் நான் பொன்னாக விளங்குவேன்” என்று. (யோபு 23:10)

பரிட்சை வினாக்கள்

தற்பரிசோதனை செய்து, வேத வசனமாம் உரகம் கல்லில் நம்மையே சோதித்துப் பார்க்கக் கற்றுக்கொண்டால், வேதனைக்குத் தப்பி, நொறுக்கப்படுதல் அவசியமில்லாமல்போக வாய்ப்புண்டு.

நாம் சோதிக்கப்படவேண்டிய பகுதிகள் (areas) என்னவென்று பட்டியலிடுகிறேன் (தனியாக இதனை வைத்து, நம்மையே கேள்வி கேட்டால், அது நமக்கு உதவியாக இருக்கும்).

1. அன்பு (Love) (2 கொரி. 8:8)
2. விசுவாசம் (Faith) (2 கொரி. 13:5)
3. நினைவுகள் (Thoughts)
4. வேலை (Work)

5. பொறுமை	(Patience)
6. நட்பு	(Friendship)
7. உறவு	(Relationship)
8. நம்பிக்கை	(Hope)
9. நடத்தை	(Conduct)
10. பரிசுத்தம்	(Holiness)
11. கரிசனை	(Concern)
12. தரிசனம்	(Vision)
13. நோக்கம்	(Intention)
14. வளர்ச்சி	(Growth)
15. பெலன்	(Strength)
16. ஞானம்	(Wisdom)
17. அறிவு	(Knowledge)
18. தேர்ச்சி	(Maturity)
19. உண்மை	(Integrity)
20. நேர்மை	(Honesty)
21. எளிமை	(Simplicity)
22. ஒப்புக்கொடுத்தல்	(Commitment)
23. அர்ப்பணம்	(Dedication)
24. முன்னுரிமை	(Priority)
25. உபயோகம்	(Usefulness)
26. அசட்டை	(Slackness)
27. ஜாக்கிரதை	(Carefulness)
28. சுத்தம்	(Cleanliness)
29. அசுத்தம்	(Purity)
30. முன்னேற்றம்	(Progress)

31. மற்றவர்களுக்கு உதவுதல் (Helping tendency)
32. மற்றவர்களுக்கான கவலை (Caring for others)
33. மற்றவர்களை உயர்வாக எண்ணுதல் (Considering others better than ourselves)
34. செலவழிக்கும் தன்மை (Spending nature)
35. சொற்கள் (words)
36. தியாகம் (Sacrifice)
37. ஆத்தும் ஆதாயம் (Soul wining)
38. சுவிசேஷ பாரம் (Evangelistic fervour)
39. தேவ இராஜ்ய ஈடுபாடு (Kingdom concern)
40. பாரம் (Passion)
41. ஆண்டவரோடு உள்ள உறவு (Prayer life)
42. தன்னம்பிக்கை (Self Confidence)
43. இரண்டாம் மைல் அனுபவம் (Walking the second mile)
44. பிரதிக்கிரியை (Reaction)
45. தீர்மானம் எடுப்பதில் (Decision Making)
46. தனக்குக் கீழ்ப்பட்டோரை நடத்துதல் (Treating subordinates)
47. முதியவர்களுக்கு மதிப்பு தருவதில் (Giving respect to elders)
48. சொத்து சேர்ப்பதில் (Gathering properties)
49. தேவனுக்கு தரும் நேரத்தில் (Time for the Lord)
50. நம்முடைய சரீரத்தை, ஆசை இச்சைகளை சிலுவையில் அறைவது (Crucifying our dreams and desires)

போன்றவைகள் அடிக்கடி சோதிக்கப்பட வேண்டியவைகள். எப்படி ஒரு மனிதனுக்கு Master checkup என்று சொல்லப்படுகின்ற, மருத்துவ சோதனை தேவைப்படும்போது, இரத்தம், சிறுநீர், மலம், இரத்த அழுத்தம், இருதயத்

துடிப்பு, எக்ஸ்ரே, MRI, CT Scan போன்றவைகளின் அறிக்கை (Report) தேவைப்படுகிறதோ, அதைப் போலவே மேற்கண்ட அனைத்து ஆவிக்குரிய அளவுகளும் சுயபரிசோதனைக்குக் கொண்டுவரப்படவேண்டும். அப்போதுதான், நாம் தேவையான ஆவிக்குரிய ஆகாரத்தைப் பெற்றுக்கொள்ளவும், குறைவுகளை சரியாக்க ஆவியானவருக்கு விட்டுக்கொடுக்கவும் ஏதுவாகும்.

சரீரத்திற்க்கான ஆகார முறைதனை மாற்றிக்கொள்வதுபோலவும், அதற்கான பயிற்சிகள் சிலவற்றை மேற்கொள்வதுபோலவும், ஆவிக்குரிய தேவைகளைக் கண்டறியும் நாம், அப்படிப்பட்ட வேத வசனங்களைத் தியானிப்பதும், அதற்கேற்ற ஆவிக்குரிய கூட்டங்களில் கலந்துகொள்வதும், புத்தகங்களை வாசிப்பதும் நம்மை ஊக்குவிக்கும். எல்லாவற்றிற்கும் மேலாக, ஆவியானவரின் ஒத்தாசையோடு ஆவியில் நடக்கவும் நம்மை ஏவிவிடும்.

ஆவியானவரின் பணிகள்

ஏனெனில், ஆவியானவர்,

1. நம் பெலவீனங்களில் உதவுகிறார்	(Helps) ரோம. 8:26
2. நம்மை சத்தியத்திற்குள் வழிநடத்துகிறார்	(guides) யோவா. 16:13
3. நமக்கு போதிக்கிறார்	(Teaches) யோவா. 14:26
4. நம்மோடு பேசுகிறார்	(Speaks) வெளி. 2:7
5. காரியங்களை வெளிப்படுத்துகிறார்	(Reveals) 1 கொரி. 2:10
6. அறிவுறுத்துகிறார்	(Instructs) அப். 8:29
7. இயேசு குறித்து சாட்சிகொடுக்கிறார்	(Testifies Jesus)
8. ஆறுதல் தருகிறார்	(Comforts) அப். 9:31
9. அழைக்கிறார்	(calls) அப். 13:2
10. நிரப்புகிறார்	(fills) அப். 4:31
11. நம்மை பெலப்படுத்துகிறார்	(Strengthens) எபே. 3:16
12. நமக்காக வேண்டுகூறு செய்கிறார்	(Prays for us) ரோம. 8:26

- 13.நம் மூலம் தீர்க்கதரிசனம் உரைக்கிறார் (Prophecies through us) வெளி. 22:17
- 14.உண்மைக்கு சாட்சி தருகிறார் (Bears witness to the truth) ரோம. 9:2
- 15.சந்தோஷம் தருகிறார் (Brings Joy) 1 தெச. 1:6
- 16.விடுதலை தருகிறார் (Brings freedom) 2 கொரி. 3:17
- 17.சத்தியத்திற்குக் கீழ்ப்படிய உதவுகிறார் (Helps to obey) 1பேதுரு.1:22
- 18.இயேசுவை திரும்ப வரச்சொல்லுகிறார் (He calls for return of Jesus) வெளி.22:17
- 19.மறுரூபமாக்குகிறார் (Transforms) 2 கொரி. 3:18)
- 20.நம்மில் வாசம் செய்கிறார் (Lives in us) 1கொரி. 3:16
- 21.மரணப் பிரமாணத்திற்கு விடுதலையாக்குகிறார் (He frees us) ரோம. 8:2
- 22.புதிதாக்குகிறார் (He renews us) தீத்து 3:5
- 23.கனிகளை உருவாக்குகிறார் (Produces fruits) கலா. 5:22,23
- 24.வரங்களைத் தருகிறார் (gives gifts) 1 கொரி. 12:8-10
- 25.வழி குழம்பும்போது நடத்துகிறார் (Leads us) ரோம.8:14
- 26.கண்டித்து உணர்த்துகிறார் (Convicts us) யோவா. 16:8
- 27.பரிசுத்தமாக்குகிறார் (Sanctifies us) 2 தெச. 2:13
- 28.பலப்படுத்துகிறார் (Empowers us) அப். 1:8
- 29.இணைக்கிறார் (Unites us) எபே. 4:3,4
- 30.முத்திரை போடுகிறார் (He seals us) எபேசி. 1:13
- 31.பிதாவினிடத்தில் சேர்க்கிறார் (Gives access to the father) எபே. 2:18
- 32.காத்திருக்க பெலன் தருகிறார் (Enables us to wait) கலா. 5:5
- 33.பிசாசுகளைத் தூரத்துகிறார் (Casts out demons) மத். 12:28

இதனைத்தான் தாவீது உம்முடைய நல்ல ஆவி என்னைச் செம்மையான வழியிலே நடத்துவாராக என்கிறான் (சங். 143:10). நம்மை நாமே

சோதித்தாராய்வதின் மூலம், நம்மை ஆவியானவர் மேற்கொள்ள விட்டுக்கொடுப்போம். அவரில் நிறைந்து வாழ்வோம்; வெற்றிகளைக் குவிப்போம். இன்றைய ஆவிக்குரிய உலகில் தற்பரிசோதனை என்ற காரியம், ஆவியில் நிறைந்து துதித்துவிட்டால் போதும் என்கிற நிலைக்குத் தள்ளப்பட்டுவிட்டதினால், பெலன்ற, தோற்றுப்போன விசுவாசிகளையும், ஊழியர்களையுமே நாம் சந்திக்க நேரிடுகிறது.

ஆட்டம், பாட்டம், ஆர்ப்பரிப்பு போன்றவை, அமைதியாக நம்மை ஆராய்ந்து அறிந்து, அவருடைய பிரசன்னத்தில் ஆவியானவரால் ஆட்கொள்ளப்படுவதற்கு ஒருநாளும் நம்மை நடத்தாது. எனவே, ஏமார்ந்துப் போகாமல், அவர் காட்டின பூர்வ வழிகளில் நம்மை நடத்த ஒப்புக்கொடுப்போம். அங்கேதான் வெற்றியும் இளைப்பாறுதலும் உண்டாகும் (எரே.6:16). தங்களைக் கொண்டே தங்களை அளந்துகொள்ளுகிறவர்களுக்கும் (2 கொரி. 10:13), புகழின் பெலத்தை, பணத்தின் பெலத்தை, தூலந்துகளின் பெலத்தை, ஆட்களின் பெலத்தை (கூட்டத்தின்) நம்புகிறவர்களுக்கும் இவைகள் வேப்பங்காயைப் போலக் கசக்கும்.

எதனைப் பின்பற்றுவது, எதனைச் செய்வது என்று ஜனங்கள் குழம்பும் நேரத்தில், வேத வசனமாம் தீபம் நம்மை நடத்திட்டும். காரிருள் சூழும்போது, அதுவே நமக்கு நேச தீபம். குழம்பாமல், குழப்பாமல் வேதம் காட்டும் வழிநடப்போம்; நேசர் வருகிறார் வேகம்.

ஆராய்ந்துபாரும் என்ற உள்ளம் திறந்தோர்
ஆண்டவருக்கு ஏற்ற பாத்திரமாக மாறுவார்
அவரின் வார்த்தையின் வெளிச்சத்தில் நடப்போர்
அன்பருக்கு பிரியமாவார் சந்தேகமில்லை

நம்மை நாமே சோதித்திட்டால் வெற்றி உண்டு
நலமானவைகளைப் பற்றிக்கொண்டால் சுகமே உண்டு
நல் மேய்ப்பரின் தோளில் நான் இருப்பதாலும்
நல் ஆவி என்னை நடத்துவதாலும் அஞ்சிடேன் என்றுமே

தியானிப்போம் அவரின் வார்த்தைதனை சீர்பொருந்தவே
திருத்துவ தேவனின் வழிநடத்துதல் நீதி செய்யவே

திருப்தியாக்கும் அவர் வார்த்தை நித்தம் நம்மையே
தீர்த்துவைக்கும் வாழ்வின் திருக்குகளையே

நாம் உண்பாக்கும் அக்கினி அணைந்துபோகுமே
நலமென்று எண்ணும் வழியும் மறைந்துபோகுமே
நானிலத்தோர் அனைவரும் நலம் பெற்றிட

நம்மைத் தர ஏவுவதும் இயக்குவிப்பதும் அவர் வார்த்தையே
இருள் சூழும் காலமிது இறுதி நாட்களும் இவைகளே
இறுமாப்பாய் வாழாமல் இயங்குவோம் அவர் பெலத்தினால்
இதுகாறும் நடந்த பாதை இன்னல் செய்தாலும்
இனியாவது காண்போம் பேரின்பம் அவர் செயலால்

அவரை

அறிவதே

அளவுகோல்

இயேசு கிறிஸ்துவை அறிகிற அறிவு நம்மை உலகத்தில் உண்டான கேட்டுக்குத் தப்புவிப்பது மாத்திரமல்ல (2 பேதுரு 1:4), உலகத்தின் அசுத்தங்களுக்கு நம்மைத் தப்புவித்து (2 பேதுரு 2:20), அக்கிரமக்காரருடைய வஞ்சகத்திலே நாம் இழுப்புண்டு, உறுதியிலிருந்து விலகிப்போகாதபடிக்கும் காக்கிறது. (2 பேதுரு 3:17,18)

எனவேதான், ஆண்டவரை அறிகிற அறிவு அனைவருக்கும் தேவை. அதில் வளரவேண்டிய அவசியமும் நமக்கு உண்டு.

கர்த்தரை அறிகிற அறிவு இல்லாவிடில் ஒரு மனிதனுடைய வாழ்க்கை எப்படியிருக்கும் என்பதனை சற்று நோக்கிப் பார்க்குங்கால், பல வாழ்வின் உண்மைகள் நமக்குத் தெரியவரும். சிலர், வாழ்க்கையில் நல்ல சூழ்நிலை அமைந்தால் ஒரு பிள்ளையைப் பாதுகாக்க அது போதும் என்று நினைக்கின்றனர். நல்ல சூழ்நிலை பிள்ளைக்குத் தேவைதான்; எனினும், அது போதாது; அது ஆரம்பமும் அல்ல.

ஏலியின் பிள்ளைகளான (வாலிபர்) (1 சாமு. 2:17) ஒப்பினிக்கும், பிபெனகாசுக்கும் நல்ல மிருதுவான, கடிந்துகொள்ளாத தகப்பன் இருந்தார் (1சாமு. 2:29). அவர் அவர்களை தேவனைக் காட்டிலும் அதிகம் மதித்து வந்தார் அல்லவா!

ஒரு தேசமே மதித்து வந்த ஊழியக்காரன் அவர். அவருடைய சொல்லுக்கு அனைவரும் அடங்குவர். அவர் நியாயாதிபதியும் கூட, சரியாகச் சொல்லுகிற தீர்க்கதரிசியும் கூட (1சாமு. 1:17; 2:20). கர்த்தருக்குப் பயப்படுகிற, கர்த்தருடைய காரியத்தில் கரிசனை கொண்ட பெண்சாதிகளைக் கொண்டவர்கள் ஏலியின் குமாரர் (1சாமு. 4:19-22). கர்த்தரின் ஊழியத்திற்கு ஏற்பட்டத் தாக்கத்தைத் தாங்கிக் கொள்ளக்கூடாதிருந்தவள் பினெகாசின் மனைவி.

அவரை அறியாவிட்டால்,

அனைத்தும் அிர்த்தமற்றவை

இந்த வாலிபரின் வேலை கர்த்தருடைய ஆலயத்தில் தான் இருந்தது. பலி செலுத்துகிற பணி தரப்பட்டிருந்தது. ஆராதனைக்கு அடையாளமாகத்தான் அன்றைக்கு பலி செலுத்தப்பட்டு வந்தது என்றால் மிகையாகாதே!

அவர்கள் வாயில் வேதம் தேடப்படும் என்ற நிலையில்தான் வைக்கப்பட்டிருந்தார்கள் (மல். 2:7). ஆசாரிய ஊழியம் செய்ய வேறுபிரிக்கப்பட்டிருந்த லேவியின் குடும்பத்தில் தான் இவர்கள் பிறந்திருந்தார்கள்; எனினும் குடும்பத்தின் பின்னணி உதவவில்லையே!

"கர்த்தரை அவர்கள் அறியவில்லை" ஆனால், கர்த்தரின் பணியில் ஈடுபட்டிருந்தார்கள் (1சாமு. 2:12). அதனால், அவர்கள் பேலியாளின் மக்களாக மாறியிருந்தார்கள்; அதாவது, போக்கிரிகளாக மாறியிருந்தார்கள். பாவம் செய்யாதிருக்கவோ, அடாவடித்தனம் செய்யாதிருக்கவோ, அடியாட்களை வைத்து செயல்படாமலிருக்கவோ, மற்றவர்களை மதிக்கிற அனுபவத்தோடு வாழ்வோ அவர்கள் கற்றுக்கொள்ளவில்லை.

பெண்கள் விஷயத்திலும் இவர்கள் தரம் கெட்டவர்களே (2:22). மற்றவர்கள் மீறி நடக்கக் காரணமானவர்கள் (வச.24). தகப்பன் சொல்லைக் கேட்க மனதற்றவர்களாக மாறியிருந்தார்கள். தீர்க்கனுடைய வார்த்தைகள் அவர்களுக்கு தீட்டாகத்தான் இருந்தது. (வச.27-36). வருமானத்திற்குக் குறைவில்லை; ஏனெனில், ஆண்டவருக்கு ஊழியம் செய்யாமல் வயிற்றுக்கு ஊழியம்

செய்ததினால் (ரோமர் 16:18). அண்ணனைப் பார்த்து தம்பியும் கற்றுக்கொண்டான்.

பணமோ, பதவியோ, நல்ல சூழ்நிலையோ, சிறந்த குடும்பப் பின்னணியோ மனிதனை தேவனுக்கு ஏற்றவனாக மாற்ற போதிய பெலம் பெற்றிருக்கவில்லை.

நற்குலத் திராட்சை செடி என எண்ணப்படுபவர்களும், கசப்பான பழங்களைத் தரமுடியும். (ஏசா. 5:2)

கர்த்தரை அறியவேண்டிய பிரகாரமாக அறிந்து, அவரோடு சம்பந்தம் கொண்டு, அவருடைய ஜீவன் நம்மில் பாய்ந்தோட அனுமதித்து, அது பாய்ந்தோட தடை செய்பவைகள் அகற்றப்பட்டு, அந்த உறவிலேயே நிலைத்திருந்தால் மாத்திரமே, நாம் தேவனை அறிந்திருக்கிறோம் என்று கூறமுடியும். அந்த ஜீவன் நம்மில் பாய இடம் தரும் வரை அது நிறைவு பெறுவதில்லையே. அந்த ஜீவன் நம்மில் புறப்பட்டு கிரியை செய்ய ஆரம்பித்த நாளைத்தானே “மறுபடியும் பிறந்த நாள்” என்கிறோம். எனவேதான், ஜீவனை உடையவன் என்பவன், இயேசு கிறிஸ்துவை தன்னிலே கொண்டது மாத்திரமல்ல, அவரை அறிந்தவன் என்றும் கருதப்படுகிறான்.

வசன வெளிப்பாடு – அவனவன் பாடு

வேறொரு சாரார் உண்டு; அவர்களுக்கு சாமுவேலைப் போல நல்ல குடும்பப் பின்னணி உண்டு. சாமுவேலுடைய தாய் நன்றாக ஜெபிப்பவள். கர்த்தரை கனம் பண்ணக் கற்றுக்கொண்டிருந்தவள்; தகப்பனும் அன்பானவன்; மற்றவர்களை, ஏன் மனைவி கூட காயப்படக்கூடாது என்பதில் கவனமாய் இருக்கும் தகப்பன் (1சாமு. 1:1-5; 21-23). அவனுக்கு நல்ல தலைமை கிடைத்தது, ஆலயத்தில் பணிவிடை செய்துகொண்டிருந்தான், கர்த்தரின் பணிக்காக தாய் அவனையே பிரதிஷ்டை செய்திருந்தாள்.

ஆனால், கர்த்தரை அறியாததினால் (1சாமு. 3:7) கர்த்தரின் சத்தத்தினை அறிந்துகொள்ளவும், புரிந்துகொள்ளவும் அவனால் முடியவில்லை. வெளிப்பாடும் இல்லை; கர்த்தரோடு இசைந்து நடக்கப் படிக்கவில்லை.

இன்றும் அநேகருடைய நிலை இதுதான். தேவ வார்த்தையின் வெளிப்பாடு இல்லை, எனவே தடுமாற்றம்; மனிதர்களையே தேடவைத்துவிடும் சூழ்நிலை.

கர்த்தரை அறியும் அறிவு, அவருடைய ஜீவன் நம்மில் பாய ஆரம்பிக்கும்போதுதான் உண்டாகிறது. இன்று அநேகர் கனியற்ற வாழ்வு வாழக் காரணம், அவருடைய ஜீவன் அவர்களில் மற்றும் அவர்கள் மூலமாகப் பாயக் கூடாமலிருப்பதே.

அப்படியே, ஒரு தேவ மனிதனின் வாழ்க்கையும் மற்றவர்கள் தேவ அறிவினை அடைய ஆரம்பமாக அமையலாம். ஆனால் தேவ அறிவில் வளர்ச்சியடைவது தனி மனிதனின் பொறுப்பே. சாமுவேல் தேவனை அறிந்துகொண்டபோது, தேவனால் வல்லமையாக பயன்படுத்தப் பட்டவன்; நியாயாதிபதியாக, ராஜாக்களை அபிஷேகம் பண்ணும் தீர்க்கதரிசியாக வாழ்ந்தவன். தீர்க்கதரிசி என இஸ்ரவேல் தேசமெங்கும் அறியப்பட்டவன் (1சாமு. 3:20). நான் யாருடைய எருதை எடுத்துக்கொண்டேன்? யாருடைய கழுதையை எடுத்துக் கொண்டேன்? யாருக்கு அநியாயஞ்செய்தேன்? யாருக்கு இடுக்கண்செய்தேன்? யார் கையில் பரிதானம் வாங்கிக்கொண்டு கண்சாடையாயிருந்தேன்? சொல்லுங்கள்; அப்படியுண்டானால் அதை உங்களுக்குத் திரும்பக்கொடுப்பேன் (1சாமு. 12:3) என்று தன்னில் குற்றம் ஒன்றும் இல்லாதிருந்தும், குற்றமுள்ள சகேயு சொன்னதைப் போல (லூக். 19:8) ஜனங்களுக்கு முன்பாக தனது வாழ்க்கையை அறிக்கை செய்தவன்; “நீர் எங்களுக்கு அநியாயஞ்செய்யவும் இல்லை; எங்களுக்கு இடுக்கண் செய்யவும் இல்லை; ஒருவர் கையிலும் ஒன்றும் வாங்கவும் இல்லை” (1சாமு. 12:4) என ஜனங்களின் நற்சாட்சியைப் பெற்றவன்; யோசுவாவைப் போல (யோசுவா 1:5,17) தேவனாலும், ஜனங்களாலும் ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்ட தலைவன் சாமுவேல். (1சாமு. 2:26)

அவரை அறியாததே அரசன் கோரிக்கைக்குக்

காரணம்

ஆனால், இத்தகைய சாமுவேலின் வாழ்க்கையும் அர்ப்பணிப்பும் அவனது குமாரர்களிடத்தில் காணப்படவில்லையே. குமாரர்களோ பொருளாசைக்குச் சாய்ந்து, பரிதானம் வாங்கி, நியாயத்தைப் புரட்டிக்கொண்டிருந்தார்களே (1சாமு. 8:3). “யார் கையில் பரிதானம் வாங்கினேன்?” என்ற சாமுவேலின் குமாரர்களது கைகள் பரிதானத்தினால் நிறைந்திருந்தனவே. இஸ்ரவேலில் தீர்க்கதரிசியாயிருந்த சாமுவேலை தந்தையாகப் பெற்றிருந்த குமாரர்கள் தேவ பயமற்ற, தேவனுக்கு விரோதமான வாழ்க்கை வாழ்ந்துகொண்டிருந்ததற்குக் காரணம், தேவ அறிவு அவர்களுக்குள் ஊற்றப்படாதிருந்ததே. ஊழியரான தந்தைக்கு மாம்சத்தின்படி பிள்ளைகளாயிருந்தாலும், அவர்களின் வாழ்க்கை தேவனோடு இணைக்கப்பட்டு, தேவனைப் பற்றிய அறிவு அவர்களுக்குள் வேருன்றாத பட்சத்தில் அவர்களின் வாழ்க்கை சாமுவேலின் குமாரர்களின் வாழ்க்கையைப் போன்றே இருக்கும்.

தேவனைப் பற்றிய அறிவு குமாரர்களில் இல்லாதிருந்ததை அறிந்திருந்தபோதிலும், குமாரர்களை இஸ்ரவேலின்மேல் நியாயாதிபதிகளாக சாமுவேல் ஏற்படுத்தினதினால் (1சாமு. 8:1), ஜனங்கள் சோர்வடைந்து சாமுவேலை நோக்கி: இதோ, நீர் முதிர்வயதுள்ளவரானீர்; உம்முடைய குமாரர் உம்முடைய வழிகளில் நடக்கிறதில்லை; ஆகையால் சகல ஜாதிகளுக்குள்ளும் இருக்கிறபடி, எங்களை நியாயம் விசாரிக்கிறதற்கு, ஒரு ராஜாவை ஏற்படுத்தவேண்டும் (1சாமு. 8:5) என்று அங்கலாய்ப்புடன் முறையிடும் நிலை உண்டானது. ஜனங்கள் ராஜாவைக் கேட்பதற்கு, சாமுவேலின் தேவனைப் பற்றிய அறிவில்லாத குமாரர்கள் காரணங்களாகிவிட்டனவே.

தேவ ஊழியர்களின் தேவனை அறியாத குமாரர்கள் தலைவர்களாக ஏற்படுத்தப்படும்போது, தேவ ஜனம் இத்தகைய நிலைமைக்குள் தள்ளப்பட்டு தத்தளிக்கிறது. தீர்க்கதரிசியின் பிள்ளைகளாயிருந்தும், தேவனைப் பற்றிய அறிவற்றவர்களாயிருந்ததினால், தேவஜனம் அவர்களைத் தள்ளிவிட்டதே. இன்றைய நாட்களிலும், இத்தகைய

நிகழ்வுகள் ஊழியங்களில் நடைபெறவில்லையோ? தள்ளப்படுவதற்கும், தலைவர்களாக மாறுவதற்கும் “தேவ அறிவே” பிரதானமான அளவுகோல், இது தனிவாழ்வில் தேவனோடு கொள்ளும் உறவினாலேயே உருவாக்கப்படுகின்றது. பிரபலமான ஊழியர் குடும்பத்தில் பிறந்துவிட்டதால், தேவ அறிவு அவர்களில் நிறைந்திருக்கும் என்ற தோற்றம் போலியானதே.

அறிவைப் போதிக்காதவனும்,

அரசனுக்கு அர்ப்பணித்தோரும்

கிதியோன் தேவனால் தெரிந்தெடுக்கப்பட்டு, அனுப்பப்பட்டவன்; “உனக்கு இருக்கிற இந்தப் பலத்தோடே போ; நீ இஸ்ரவேலை மீதியானியரின் கைக்கு நீங்கலாக்கி ரட்சிப்பாய்; உன்னை அனுப்புகிறவர் நான் அல்லவா” (நியா. 6:14) என்று தேவ துணையைப் பெற்றவன்; பாகாலின் பலிபீடத்தைத் தகர்த்து, அதின் அருகேயிருந்த தோப்பை வெட்டிப்போட்டதினால் “யெருபாகால்” என்ற பெயரைப் பெற்றவன் (நியா. 6:30,32). “கர்த்தரின் பட்டயம் கிதியோனின் பட்டயம்” (நியா. 7:18,20) என்று ஜனங்கள் முழக்கமிடக் காரணமாயிருந்தவன். இப்படி தேவனால் வல்லமையாய்ப் பயன்படுத்தப்பட்ட கிதியோனின் வாழ்க்கையும் அவனுடைய குமாரர்களை தேவ அறிவுடையவர்களாக மாற்றிவிடவில்லை. தகப்பனின் பலத்தையும், பரிசுத்தத்தையும் பார்க்கும் பார்வையாளர்களாகவே குமாரர்கள் காணப்பட்டார்களே தவிர, பெலமுடையவர்களாக அவர்கள் மாறவில்லை.

அவனது மூத்த குமாரன் யெத்தேர் பயந்தவன் (நியா. 8:20). கிதியோனின் குமாரர்களில் ஒருவனான அபிமெலேக்கு, ஆட்சியை தன் பக்கம் தக்கவைப்பதற்காக, தன் சகோதரர்களுக்கு விரோதமாக எழும்பி அவர்களை கொலை செய்தான். மாத்திரமல்ல, பாகால் போர்த்தின் கோவிலிலிருந்த எழுபது வெள்ளிக் காசையும் பெற்றுக்கொண்டான், அத்துடன், வீணரும், போக்கிரிகளுமான மனுஷரை தன்னுடன் சேர்த்துக்கொண்டான் (நியா.9:4). தேவ மனிதனாயிருந்தும் “தேவ அறிவை” பிள்ளைகளுக்குப் போதிக்காத பட்சத்தில், பிள்ளைகள் தேவனுடைய பட்சத்தில் நிற்பதில்லையே.

ஆனால், கிதியோனைச் சார்ந்து நின்ற ஜனமோ, ஆளுகை செய்பவர்களையும், ஆளவேண்டியவர்களையும் **“தேவ அறிவு”** என்ற அளவுகோலால் அளக்கத் தவறியவர்கள்; எனவே, **ஏபோத்தினால் ஏமாந்துபோனார்கள்** (நியா. 8:27). கிதியோனுக்கு அநேகம் ஸ்திரீகள் இருந்தார்கள் (நியா. 8:30), அவனுடைய வாழ்க்கையும் சாலமோனின் வாழ்க்கையைப் போல (1இராஜா. 11:3) வழுவிப்போகத் தொடங்கியது; என்றபோதிலும், கிதியோனின் வெற்றியை மனதில் கொண்டு, “நீரும் உம்முடைய குமாரனும், உம்முடைய குமாரனின் குமாரனும், எங்களை ஆளக்கடவீர்கள்” (நியா. 8:22) என்று ஆண்டவருக்கல்லாது தங்கள் வாழ்க்கையை ஆண்டவனுக்கு (தங்களை ஆண்ட கிதியோனுக்கு) அர்ப்பணித்தவர்கள் அவர்கள். **வெற்றியைக் கொடுத்தவர் தேவனாயிருந்த போதிலும், “தேவ அறிவு” அவர்களிடத்தில் வெற்றிடமாகவே காணப்பட்டது.** வெற்றியும் கூட **“தேவ அறிவினை”** ஜனங்களுக்குள்ளும், பிள்ளைகளுக்குள்ளும் உருவாக்கிவிட பெலனற்றதே.

அக்கிரமக்காரர்களுக்கு தேவனுடைய அறிவில்லை (யோபு 18:21), சுய ஞானத்தினாலே தேவனை அறிந்துகொள்ள முடியாது (1கொரி. 1:21), தேவ அறிவில்லாதவர்கள் தேவர்களல்லாதவர்களுக்கு தங்களை அடிமையாக்கிக்கொள்கிறார்கள் (கலா.4:8), மோக இச்சைக்கு உட்படுகின்றனர். (1தெச. 4:4)

நல்ல சூழ்நிலையோ, நல்ல குடும்பப் பின்னணியோ, வெற்றிகளோ தேவ அறிவை கொடுத்துவிடுவதில்லை, தேவனை அறிந்துகொள்வதற்கு அவைகள் துணை செய்யலாம், ஆனால், தேவனுக்கென ஒரு மனிதன் தனது வாழ்க்கையை அர்ப்பணித்தால் மாத்திரமே, தேவ அறிவு அவனுக்குள் வளரத் தொடங்கும் என்பதே நிச்சயம்.

சூழ்நிலைகளைக் கண்டும் சூழ்ந்தவரைக் காணவில்லை
ஆழ்மனதில் ஆண்டவரின் அறிவினைத் தேடவில்லை
மாயமான வெற்றியும் மன்னவரைக் காட்டவில்லை
போதகமற்றாருக்கோ போகும் வழி தெரியவில்லை

போதகர் பெற்றோர் போக்கிரிகள் குழந்தைகள்
ஆராதனை ஸ்தலத்திலே ஆக்கிரமிப்பு செய்பவர்கள்
ஆராதிக்கும் மக்கள் மேல் ஆதிக்கம் செலுத்துபவர்கள்
தகப்பனின் வழியை விட்டு தடம் புரண்டு வாழ்பவர்கள்

பணமோ, பதவியோ, பண்புள்ள குடும்பமோ
கர்த்தரைக் காட்டினாலும், கர்த்தர் வழி நடந்தாலும்
பரத்தின் வழி விட்டு பார் வழியில் பிள்ளை சென்றால்
பாராளும் தேவனின் பார்வைக்கவர் தூரமானோரே

அறிவோம் ஆண்டவரை அதுவே அஸ்திபாரம்
துணியும் பாவங்களுக்கும் தூரமாயது நம்மைக் காக்கும்
பிரியா தேவனோடு பிரியமானதோர் வாழ்வு தரும்
உலகைப் பிரிந்தாலும் உன்னதரோடேயே நமைச் சேர்க்கும்

இன்றைய சூழ்நிலைகளை உற்றுநோக்குங்கால், எல்லாத் துறைகளிலும், அது வேலையைத் தெரிந்தெடுத்தலில் ஆகட்டும், உறவில் ஆகட்டும், திருமண வாழ்வில் ஆகட்டும், முன்னேறுவதில் ஆகட்டும், ஓய்வு நேரத்தினை செலவழிப்பதில் ஆகட்டும், ஏன் ஆவிக்குரிய வாழ்க்கையில் ஆகட்டும், ஊழியப் பாதையில் ஆகட்டும், கிட்டத்தட்ட அனைவரும் ஏசாவைப் போல் இப்போதைக்கு எனக்குத் தேவை என்ற சிந்தனையை மாத்திரம் மனதில் கொண்டவராய் ஜீவிக்கின்றனர். 'Esau Syndrome' என்றே இந்த மனநிலைக்கு நான் பெயரிடுவேன்: அதனை ஒரு வியாதி என்று குறிப்பிடவும் நான் தயங்கமாட்டேன். அந்த வியாதியின் அறிகுறிகள் என்ன என்பதினை நான் விளக்கினால், அதிலிருந்து விடுதலை பெறுவதற்கு நீங்கள் முயற்சி செய்வீர்கள்.

நான் ஓமன் சென்றிருந்தபோது, நன்றாக விளையாடிக் கொண்டிருந்த நான்கு வயது குழந்தைக்கு திடீரென காய்ச்சல் வந்தது, மறுநாளில் அவனுடைய சிறுநீரகமும் மற்ற உறுப்புகளும் செயலற்றுப்போய், வாயிலும், காதிலும், மூக்கிலும் இருந்து இரத்தம் வந்தது; நான்காம் நாளில் மரணமும் நேரிட்டது. இதனை சவுதி அரேபியாவுக்கு நான் சென்றிருந்தபோதும் கவனித்தேன். இன்றைய வியாதிகளை அறிந்துகொள்ளும் முன்னரே அவைகள் அநேகரைக் கொன்றுவிடுகிறதினால், வியாதியின் கொடுரத்தினைக் கண்டுகொள்ள அதனுடைய அடையாளங்களைக் காட்டிக்கொடுப்பது நலம்.

அவசரமும், அலட்சியமும் அடையாளங்கள்

வேட்டையாடிக் களைத்திருந்த ஏசா மிகுந்த பசியோடு வருகிறான். தன் தம்பி யாக்கோபு கூழ் காய்த்துக் கொண்டிருந்ததனைக் கண்டு, “எனக்குத் தா” என்று கேட்க, அவன் சமயம் பார்த்திருந்து, சேஷ்டபுத்திரபாகத்திற்குப் பதிலாக அதனைத் தர சம்மதித்தபோது, “ஏசாவின் மனநிலை” நமக்குத் தெரியவருகிறது (ஆதி. 25:25:34). அந்த மனநிலையைத்தான் நான் 'Esau Syndrome' எனக் குறிப்பிடுகிறேன். அது உடையவர்களின் வாழ்வில் காணப்படும் அடையாளங்களைக் கவனிக்கலாம்.

1. அவசரம் : “இப்போது வேண்டும்”; இரண்டு நிமிட நூடுல்ஸ் காலம் இது (two minutes noodles). சுடு தண்ணீரில் போடு உடனடியாகத் தயார். இந்த சிந்தை எல்லாரையும் கவ்விப் பிடித்திருப்பதினால், “பொறுமை” என்பது காண்பதரிதாக மாறிவருகிறது. “நீங்கள் பலவித சோதனைகளில் அகப்படும்போது, உங்கள் விசுவாசத்தின் பரிட்சையானது பொறுமையை உண்டாக்குமென்று அறிந்து, அதை மிகுந்த சந்தோஷமாக எண்ணுங்கள் (யாக். 1:3) என்கிறார் யாக்கோபு. நீங்கள் ஒன்றிலும் குறைவுள்ளவர்களாயிராமல், பூரணராயும், நிறைவுள்ளவர்களாயும் இருக்கும்படி பொறுமையானது பூரண கிரியை செய்யக்கடவது என்பது நல் ஆலோசனை. (யாக். 134)

சகோதரரே, கர்த்தர் வருமளவும் நீடிய பொறுமையாயிருங்கள். இதோ பயிரிடுகிறவன் பூமியின் நற்பலனை அடையவேண்டுமென்று முன்மாரியும் பின்மாரியும் வருமளவும் நீடிய பொறுமையோடே காத்திருக்கிறான். நீங்களும் நீடிய பொறுமையோடிருந்து, உங்கள் இருதயங்களை ஸ்திரப்படுத்துங்கள். கர்த்தர் வருகை சமீபமாயிருக்கிறதே (யாக். 5:7,8) என்பது அவர் தரும் அறிவுரை.

“ஆத்திரக்காரனுக்குப் புத்தி மட்டு” என்ற தமிழ் பழமொழி ஆழமான கருத்துடையது. உடனே ஏதாவது செய்தாகவேண்டும் என்ற நிலையில், அநேகக் காரியங்கள் மறக்கப்பட்டுப்போய்விடும் என்பதனை மறவாதீர்கள்.

2. அலட்சியம் : ஏசாவின் அவசரத்திற்குக் காரணம் சேஷ்டபுத்திர பாகத்தினை அலட்சியப்படுத்தினதே. உடனடித் தேவை உணவுதான் என்றாலும், மாற்றுப்

பொருளாக விலைமதிப்பில்லா “சேஷ்டபுத்திர பாகம்” கேட்கப்படுகிறதே. “ஒருவேளை போஜனம்” அழிந்துபோகக் கூடியது அல்லவா? ஆனால், சேஷ்டபுத்திர பாகம் எத்தனை மேலானது. உணவு இல்லாமல் அந்த நேரத்தினை சமாளித்துக் கொள்ளலாமே; ஆனால், சேஷ்டபுத்திர பாகம் இழந்தால் திரும்பப் பெறமுடியாதே.

இராஜாவின் விருந்துக்கு அழைக்கப்பட்டவர்களும் இப்படித்தானே செயல்பட்டனர். ஒரே மகனின் கலியாணம் திரும்பத் திரும்ப வராதே! வயலும், வியாபாரமும் பின்னர் விசாரிக்கப்படலாமே (மத். 22:25). அலட்சியமும், அசட்டையும் எதனை நாம் முக்கியப்படுத்துகிறோம் என்பதனைக் கோடிட்டுக் காட்டுபவை (லூக். 16:18). அசட்டைபண்ணப்படுதல் அலட்சியத்தின் பலன்; அதன் விளைவு அற்பமாய் எண்ணப்பட வழிவகுத்துவிடுமே.

வலிகளை மிகைப்படுத்துதல், வழிக்கே பகையாகும்

3. சுயபரிதாபம் : “இதோ நான் சாகப்போகிறேன்” (ஆதி. 25:32). ஒருவேளை போஜனம் இல்லாமல் சாவு வந்துவிட்டது உண்டோ! எனக்கு இப்போது இது இல்லையே மற்றவர்களுக்கு இருக்கிறதே என்ற நினைவு அநேகரை அணு அணுவாக வதைத்துக் கொல்ல, சுயபரிதாபம் என்கிற கத்தியை உபயோகிக்கிறது.

பக்கத்து வீட்டாரிடத்தில் உள்ளவைகளைப் பார்த்து ஏங்குதல், ஒப்பிடுதல் அநேகரை சந்தோஷமற்ற வாழ்விற்கு வழிநடத்திவிடுகிறது. “உணவு” தேவை என்பது மறுப்பதற்கில்லை. ஆனால், ஒருவேளை உணவு கிடைக்காவிட்டால், அதுவும், மறுவேளைக்கு ஏராளமான வழி இருக்கும்போது இந்த புலம்பல் தேவையற்றது.

4. மிகைப்படுத்துதல் : களைத்திருந்தான் என்று வேதம் கூறுகின்றது. ஆனால், அது நடக்கவும் பெலனற்று, பேசவும் செயலற்று மூர்ச்சையாகும் அளவுக்கு களைக்கவில்லை.

“பிள்ளை சாகிறதை நான் பார்க்கமாட்டேன்” என்று கதறினாள் ஆகார்; ஆனால், “தேவன் பிள்ளையின் சத்தத்தைக் கேட்டார்” என்றே வேதம் சொல்லுகிறது (ஆதி. 21:16,17), அப்படிப்பட்ட தேவனைத் தரிசித்த குடும்பத்திற்குச் சொந்தக்காரன் ஏசா. ஜெபத்தைக் கேட்டு இருபது வருடமாய் குழந்தை அற்றிருந்த தன் தாய்க்கு தேவன் தன்னைத் தந்தார் என்பதனை அறிந்த அவனுக்கு, ஒருவேளை போஜனத்திற்கு எதனை விற்கப் போகிறோம் என்ற அறிவு இல்லையே!

'Esau Syndrome' எப்போதும் தன்னுடைய கஷ்டங்களை, குறைகளை, வேதனைகளை அதிகப்படுத்தியே சொல்லும். சாதனைகளை மிகைப்படுத்திச் சொல்வோர் பெருமையினால் ஆட்கொள்ளப்பட்டு, தன்னை மற்றவர்கள் அங்கீகரிக்கவேண்டுமே எனச் சொல்கிறார்கள். ஆனால், தேவைகளை மிகைப்படுத்திச் சொல்பவர்கள் சுயத்தினை சிங்காசனத்தில் உட்காரவைத்து போராடுகிறார்கள்.

5. வேறு எதனையும் யோசிக்காது : தனக்கு முன் வைக்கப்படும் “கண்ணி” என்ன என்பதனை ஏசா பார்க்கத் தவறிவிட்டான். “மோசம் போக்கப்படுகிறான்” என்பது அப்போது விளங்கவில்லை. (ஆதி. 27:36)

எத்தனை பேர் வாழ்வில் இதனால் திருமணக் காரியங்களில் கூட விழுந்துகிடக்கின்றனர். மாம்சத்திற்கு விட்டுக்கொடுத்தவர்கள் நிலையும் இதுதானே. கற்பை இழந்தவர்களின் கதையும் இதுதானே. அந்த நேரம் கிடைக்கும் “சொற்ப இன்பம்” வேறு எதனையும் யோசிக்கவிடாமல் செய்துவிடுகிறது.

ஒரு குருவி பிராணனை வாங்கும் கண்ணியை அறியாமல் அதில் விழுத் தீவிரிக்கிறது போல, செல்பவர்களின் ஈரலை அம்புகள் பிளக்கக் காத்திருக்கிறதே. (நீதி. 7:23)

கிருபையான ஈவுகளை அருமையாகக் காப்போம்

6. எதனையும் இழக்கத் தயார் : எதனைப் பெற எதனை இழக்கிறேன் என்று இரண்டையும் தராசில் வைத்துப் பார்த்து கணிக்கவேண்டும் அல்லவா! அப்போதுதானே பலமுள்ளது எது? பயனுள்ளது எது? நிலைத்திருப்பது எது? மேலானது எது? என்பது புலப்படும். ஆனால், 'Esau Syndrome' இருப்பவர்கள் அந்த சக்தியை இழக்கின்றனர்.

“ஜீவன் தப்ப ஓடிப்போ” என்பது லோத்துவின் குடும்பத்திற்குக் கொடுக்கப்பட்ட கட்டளை (ஆதி. 19:17). ஜீவனா? எரிந்துகொண்டிருந்த பொருட்களா? என்று கேட்டிருந்தால், லோத்துவின் மனைவி உப்புத்தூணாக வேண்டியதிருந்திருக்காதே; சாப சந்ததிகள் இரண்டு உருவாகும் நிலையும் ஏற்பட்டிருக்காதே!

எது முக்கியம்? என்றுதானே இயேசு நம்மை ஆராய்ந்து பார்க்கச் சொல்கிறார். (மத். 23:17,19)

7. முன்னுரிமை இல்லாத வாழ்வு: எதற்கு முதலிடம் கொடுக்கப்படவேண்டும் (Priority) என்ற தெளிவில்லா மனநிலை உண்டாயிருக்கிறவர்கள், இந்த வியாதி உடையவர்கள் என்பது தெளிவு.

முதலாவது தேவனுடைய இராஜ்யம் (மத். 6:33), முதலாவது ஒப்புரவாகுதல் பின்னர் காணிக்கை (மத். 5:24), முதலாவது உறவு சரிப்படுத்தப்படுதல் பின்னரே ஊழியம், முதலாவது அன்பு பின்னரே தியாகம் (1கொரி. 133) இவைகள் மாற்றப்படக்கூடாதவைகள்.

8. பெற்றறதனைக் காத்துக்கொள்ள மனதில்லாமை: சேஷ்டபுத்திர பாக்கியம் அவனுடைய பக்தியினாலோ, வேறு ஏதா ஒரு நன்மையினாலோ கொடுக்கப்படவில்லை. ஆனால், பிறந்தபோதே அவனுக்கு வெகுமதியாகக் கொடுக்கப்பட்டது. அது காத்துக் கொள்ளப்படவேண்டியது. ரூபன் பரிசுத்தத்தினை இழந்து அதனை இழந்தான் (1 நாளா. 5:1). ஏசா ஒருவேளை போஜனத்தினால் இழந்தான்.

கிருபையாகக் கிடைக்கப் பெற்றவைகளை அற்பமான காரியங்களுக்காக இழந்து நிற்பவர்கள் எத்தனை பேர்?

9. கொள்கையற்ற வாழ்வு: வாழ்வில் கொள்கைகளைக் கொண்டோரைக் காண்பது அரிதாகிவருகிறது (Principles). “புலி பசித்தாலும் புல்லைத் தின்னாது” இதைத்தான் நான் கொள்கையுடைய வாழ்வு என்கிறேன். வசனத்தைச் சார்ந்த கொள்கைகளை யுடையவர்கள் எத்தனை பேர்? வாழ்வின் முறைகளை தீர்மானிப்பதில், மற்றவர்களோடு ஐக்கியம் கொள்ளுவதில் (fellowship), பங்காளிகளாய் மாறுவதில் (partnership), ஊழியம் செய்வதில், காணிக்கை சேகரிப்பதில், நன்மை செய்வதில், எல்லாவற்றிலும் தேவ வசனத்தினைச் சார்ந்த கொள்கை மாத்திரம் கடைப்பிடிக்கப்பட்டால் தேவனுக்கு அது எத்தனை மகிமை சேர்க்கும். ஆனால், இன்று நடப்பவைகள் அநேகம் தேவனுக்கு அவகீர்த்தி உண்டாக்குவதே.

10. அழிந்துபோகிறவைகள் மேல் அலாதிப் பிரியம்: அழிந்து போகிறவைகள் வாழ்வில் அவசியமானவைகளாய் இருக்கலாம், ஆனால், அத்தியாவசியமானதாய் இருக்காமலிருந்தால் அவைகள் மேல்

கவனம் செலுத்தி, பிரியம் வைத்து, ஏங்கி வாழ்வது எவ்விதத்திலும் நமக்கு தகுதியற்றதாகவே இருக்கும்.

'Esau Syndrome' என்ற வியாதி உடையோருக்கு நேரிடுபவைகள் என்ன? முதலாவது, ஏசா கண்ணீரோடு பின்னதாக தேடியும் அடையாமல் போனான் (எபி. 12:17). ஆகாதவன் என்று தள்ளப்பட்டான் என்றும், மனம் மாறுதலைக் காணக்கூடாமற் போயிற்று என்றும் வேதம் கூறுகிறது.

“இரண்டாவது, அன்பான தேவன் அவனை வெறுத்தார்” என்றும் சொல்லத் தவறவில்லை. (மல். 133),

முன்றாவது, அவனுடைய சந்ததியாருக்கும் அவனுடைய குணங்களே கடத்தப்பட்டதினால், ...மனுஷர் உன்னை மோசம் போக்கி, உன்னை மேற்கொண்டார்கள். உன் அப்பத்தைச் சாப்பிட்டவர்கள் உனக்குக் கீழே கண்ணி வைத்தார்கள். உனக்கு உணர்வில்லை என்றே சொல்லப்பட்டது. (ஓப. 1:7)

என்னே பரிதாபம்! எனவே 'Esau Syndrome' என்ற மனநிலை நம்மில் காணப்படாத வண்ணம் கர்த்தர் நம்மைக் காப்பாராக.

தேவ காரியங்களில் கரிசனையற்று, உலகத் தேவைகளைச் சந்திப்பதில் முன்னுரிமை கொடுத்து வாழ்வோரின் வாழ்வு பரிதாபமானதே.

நீங்கள் கிறிஸ்துவுடன் கூட எழுந்ததுண்டானால், கிறிஸ்து தேவனுடைய வலது பாரிசத்தில் வீற்றிருக்கும் இடத்திலுள்ள மேலானவைகளைத் தேடுங்கள். பூமியிலுள்ளவைகளையல்ல, மேலானவைகளையே நாடுங்கள். ஏனென்றால், நீங்கள் மரித்தீர்கள், உங்கள் ஜீவன் கிறிஸ்துவுடனே தேவனுக்குள் மறைந்திருக்கிறது (கொலோ. 3:1-3) என்ற மாறாத வார்த்தைகள் நம்மில் ஆழமாக எழுதப்படுவதாக..

அவசரமும், அலட்சியமும் அறவே அகற்றுவோம்
சுயத்தினையும், இச்சைகளையும் சிலுவையில் அறைவோம்
அழிகிறவைகளையும், அத்தியாவசத்தையும் அடையாளம் காண்போம்
கண்ணிகளையும், தந்திரங்களையும் கண்டறிவோம்

முதலானவைகளும் முடிவும் முக்கியமானதல்லோ
தள்ளப்படா வாழ்வு வாழ தத்தம் செய்வோம்
பொறுமை என்னும் ஆயுதம் ஏந்தி போர் செய்வோம்
புவிதனை தேவப் புகழால் நிரப்ப அர்ப்பணிப்போம்

“என் சிறேகிதனுக்கு நான் செய்யப்போகிறதை மறைப்பேனோ?” ஏனெனில், அவன் தன் பிள்ளைகளுக்கும், தனக்குப் பின்வரும் தன் வீட்டாருக்கும் “நீங்கள் நீதியையும் நியாயத்தையும் செய்து, கர்த்தருடைய வழிகளைக் காத்து நடவுங்கள் என்று கட்டளையிடுவான் என்பதனை அறிந்திருக்கிறேன்” (ஆதி. 18:18,19) என்று பெருமிதம் கொள்ளும் நல்ல சிறேகிதர் நம் ஆண்டவர்; நம்மேல் எத்தனையாய் நம்பிக்கை கொண்டுள்ளார்.

எனினும், தகாத சிறேகமும், நட்பும்தான் நம்முடைய வாழ்க்கையை, எதிரி செய்வதனை விட, அழிவுக்கு அதிகம் வழிநடத்தும் என்பதனை அறிந்தவர் சிலரே. அதனைத்தான் ஞானி சாலொமோனும், “சிறேகிதன் அடிக்கும் அடிகள் உண்மையானவைகள். சத்துரு இடும் முத்தங்களோ வஞ்சனையுள்ளவைகள்” என்றான் (நீதி. 27:6). ஆனால், நம்மில் அநேகர் சத்துரு நமக்குச் செய்யும் தீமைகளைக் குறித்துக் கலங்குவோம்; ஆனால், **ஆகாத நட்பு** செய்யும் தீமை பெரிதென்று அறியாமல் இருக்க வாய்ப்புண்டு. இதனை சரியாய்ப் பகுத்து அறிந்தால், பல பேராபத்துக்களுக்கு நாம் தப்பமுடியுமே!

பிள்ளையைக் கிள்ளி தொட்டிலை ஆட்டுகிறவன்

சிநேகிதர்களை நாம் தெரிந்துகொள்ளும்போது, நம்மை புகழ்வோரையும், பாராட்டுவோரையும் நம்முடைய மனம் நாடலாம்; அது மனித இயல்பு. ஆனால், அதில்தெளிவுஇல்லாமல்போகும்போது, அதுவே நமக்கு கண்ணியாக மாறிவிடக்கூடும். கடிந்துகொள்ளுகிறவர்களைச் சத்துருக்களாகவே பார்க்க நம்முடைய மனது ஏவலாம்; ஆனால், அவர்கள் நம்மை பாதுகாக்க தேவன் ஏற்படுத்தும் வேலி என்பதனைப் புரிந்துகொள்ளுதல் நல்லது. நண்பன் நம்முடைய ஆசைகளை நிறைவேற்ற வழிசெய்கிறான் என்று எண்ணலாம்; ஆனால், அது நம்மை நரகத்திற்கே வழிநடத்தவும் வாய்ப்புண்டாக்கிவிடலாம். **நம்முடைய எதிரிகளை அடையாளம் காண்பது எளிது; ஆனால், கூடாத நட்பை அடையாளம் காண்பது அரிது.**

தாவீதின் மூத்த குமாரனும், தாவீதின் இடத்தில் அரசனாக வாய்ப்பு பெற்றவனுமாகிய அம்னோனுக்கு, யோனதாப் என்னும் பேருள்ள ஒரு தந்திரசாலியான சிநேகிதன் இருந்தான்; அந்த யோனதாப் சொந்தக்காரனும் கூட (2சாமு. 13:3). அம்னோனின் நலனில் அக்கறை கொண்டவன்தான் (வச. 4); ஆனால், அபத்தமான ஆலோசனையைச் சொல்லிக்கொடுத்து, அம்னோனுடைய உயிருக்கே உலை வைத்துவிட்டானே. தன்னுடைய ஒன்றுவிட்ட சகோதரனையும் கொலைகாரனாக்கிவிட்டானே (வச. 32). **தன்னுடைய சுகநலனை இத்தனையாய்க் கேட்டறிகிறானே என்பதினால், அவன் தரும் ஆலோசனை நலமாய் மாறிவிடாதே** தாமார் என்னும் புனிதப் பெண்ணை, கற்பழித்து தவிக்கவைத்துவிட்ட செயலை யார்தான் மறக்கமுடியும். தன் தமையன் அம்னோனுக்கு உதவிசெய்ய விரும்பிய அவன், தன் தமக்கை (உறவிலே) தாமாரின் சுகத்தையும், புனிதத்தையும் மறந்துவிட்டது என்ன?

பொல்லாப்புச் செய்வதற்கு நடுங்கியவனை (வச. 2), பொல்லாத உதாரணமாக மாற்றிவிட்டானே இந்த தந்திரசாலி. மதிக்கேடான செய்கையைச் சொல்லிக்கொடுத்து, கெடுத்துவிட்டானே! (வச. 12). உயிருக்கு ஆபத்து வந்தபோது, யோனதாபும் ஓடிப்போனது மாத்திரமல்லாமல், அவனை ஆள்வைத்துக் கொண்டுபோட்ட அப்சலோமின் செய்தியை தாவீதுக்குச் சொன்னவனும் இவன்தானே. (வச.32)

பிள்ளையையும் கிள்ளிவிட்டு, தொட்டிலையும் ஆட்டுவதுபோல, ராஜா தாவீதிற்கும் மற்றவர்களுக்கும் இந்த தந்திரசாலியே ஆறுதல் சொல்வதனைக் கவனியுங்கள் (வச.35). அம்னோனைக் கொல்ல அவன் சதித்திட்டம் தீட்டவில்லைதான்; ஆனால், **சிநேகிதன் என்கிற போர்வையில் துரோகி ஆகிவிட்டானே**. நம் வாழ்விலும் இப்படிப்பட்டவர்களை அடையாளம் கண்டு கொள்வது நல்லது அல்லவோ!

அனுபவமற்ற ஆலோசகர்கள்

ரெகொபெயாம் என்கிற தாவீதின் பேரனும், இஸ்ரவேலின் ராஜாவும், தன்னோடே வளர்ந்து தன் சமூகத்தில் நின்ற சிநேகிதர்களான வாலிபரோடு ஆலோசனை செய்து, ஜனத்துக்குச் சேவகனாக நடந்துகொள்ள ஆலோசனை சொன்ன முதியோரின் வார்த்தையைத் தள்ளிவிட்டு, இஸ்ரவேலின் பிரிவுக்கு வித்திட்டுவிட்டானே. (1இராஜா.12:1-16)

பணிந்துவிடாதே, நீ பெலவான் என்பதனைக் காட்டு என்று தவறான ஆலோசனை சொன்ன நண்பர்களின் அனுபவமற்ற ஆலோசனை, எத்தனை விபரீதத்திற்கு வித்திட்டுவிட்டது.

‘எப்பொருள் யார் யார் வாய் கேட்பினும் அப்பொருள் மெய்ப்பொருள் காண்பது அல்லோ அறிவு.’ ஜனத்தின் வேண்டுகல்கு பதில் சொல்ல, வரிப்பணத்தின் சுமையைக் குறைக்கவேண்டியவருக்கு, ஏடாகூடமான பதில் சொல்லவைத்தவர்கள் நண்பர்கள்தான். கூடவே வளர்ந்தவர்கள்தான்; ஆனால், கேட்டிற்கு வித்திட்டுவிட்டார்களே. **உடைந்தது சத்துருவினால் அல்ல மித்துருக்களால்; ஜாக்கிரதை!**

சிம்சோனுக்கு சிநேகிதி தெலீலாள் (நியா. 16:4). பண ஆசைதான் அவளைப் பிடித்தாட்டியது. சிநேகிதம் என்ற ஆயுதத்தினை அவன் ஆத்துமா விசனப்படும்படி உபயோகித்தாள் (வச. 16). தன் சிநேகிதத்தினை நிரூபிக்க அவனும் இதயம் திறந்தான்; ஆனால், இறுதி முடிவு மரணமும் அவமானமும்தானே. **சிநேகிதியின் மடியில் பருத்துறுங்கினவன், அதை கர்த்தரின் பெலத்தினை இழக்கும் இடமாக மாற்றிவிட்டானே!** கலக்கத்தினை எதிரியின் சேனைகளுக்குத் தந்தவனை, கலங்கிப்போய், கண் இழந்து, அவர்களுக்கு மாவரைக்க வைத்துவிட்டானே! பணத்துக்கு,

தன்னை சிநேகிப்பவனையே விற்றுவிட்டது மாத்திரமல்லாமல், உயிருக்கே வினையாகிவிட்டாளே! அநேக வேளைகளில், சிநேகத்தின் மயக்கத்தில் மதிக்கெட்டுப் போகிறவர்கள் ஏராளம் அல்லவா! பணத்தினை பிரதானமாக நம்புகிறவர்களின் நட்பு நம்மை நரகம் சேர்த்துவிடப் போதுமானது. பணப்பிரியனை சிநேகிதனாகக் கொண்டிருப்போர், தாங்களும் மாட்டிக்கொள்ள வாய்ப்புகள் அதிகமே. “ஐசுவரியவான்களாக விரும்புகிறவர்கள் சோதனையிலும், கண்ணியிலும், மனுஷரைக் கேட்டிலும் அழிவிலும் அமிழ்த்துகிற மதிக்கேடும் சேதமுமான பலவித இச்சைகளிலும் விழுகிறார்கள். பண ஆசை எல்லாத் தீமைக்கும் வேராயிருக்கிறது. சிலர் அதை இச்சித்து விசுவாசத்தை விட்டு வழுவி, அநேக வேதனைகளால் தங்களை உருவக் குத்திக்கொண்டிருக்கிறார்கள்” என்பதே தேவ வார்த்தைகளின் ஆலோசனை. (1தீமோ.6:9,10)

உயிரை எடுக்கிறவர்கள்

இன்றைக்கு அநேகர் பார்ட்னர் (partner) என்ற நிலையில், இப்படிப்பட்ட சிநேகிதர்களை கொண்டு தன் மானத்தையும் இழக்க நேரிட்டது உண்டு. இழந்தது போதாது என்று கோர்ட், கச்சேரியில் வாழ்வை செலவழிக்கவும் அது வழிநடத்திற்றே! வேதனையில் உயிரை இழந்தவர்களும் உண்டு.

அப்போர் என்ற சவுலின் தளகர்த்தனும், பெரும் வீரனும், “சிநேகம்” என்ற திரைமறைவிலேயே யோவாபினாலே கொல்லப்பட்டான் (2 சாமு. 3:27). வஞ்சகத்தையும், பகையையும் மனதிலே ஒளித்துவைத்து, சிநேகம் பாராட்ட வருவோரை அடையாளம் காண்பது சிறிது கடினமே! அவர்களால் “மன்னிப்பின் மாண்பினை” அறிய இயலாது. மன்னிப்பின் மகிமையை அறியாதோரிடத்தில் வைக்கப்படும் நட்பும் நம்மை நரகத்தில் தள்ளிவிடப் போதுமான பெலனுள்ளது. மதிக்கெட்டவனைப் போல் அப்பனரைச் சாகடித்துவிட்டது. (2சாமு.3:33)

இதே பாதையில்தான் அகித்தோப்பேல் என்னும் ஆலோசனைக் காரனும் அப்சலோம் என்னும் தாவிதின் குமாரனிடத்தில் சிநேகமானான். தன்னுடைய இனத்தாளாகிய பத்சேபானை தாவீது கெடுத்துப்போட்டதும், பின்னர் மனைவியாக்கிக்கொண்டதும் அவனுக்கு எரிச்சலை மூட்டியது.

அதற்கு வன்மம் தீர்க்கும் முயற்சியாக, அப்சலோமுக்குத் துணை நிற்கிறான் (2 சாமு. 16:16-19). தன் மனதின் திட்டத்தை வஞ்சம் தீர்த்துக்கொள்ள, அவன் தரும் முதல் ஆலோசனையைப் பாருங்கள்; “வீட்டைக் காக்க உம்முடைய தகப்பன் பின்வைத்த அவருடைய மறுமனையாட்டிகளிடத்தில் பிரவேசியும். அப்பொழுது உம்முடைய தகப்பனுக்கு நாற்றமாய்ப்போனீர் என்பதை இஸ்ரவேலர் எல்லாரும் கேள்விப்பட்டு உம்மோடிருக்கிற எல்லாருடைய கைகளும் பலக்கும்” என்றான். அப்படியே அப்சலோமுக்கு உப்பரிகையின்மேல் ஒரு கூடாரத்தைப் போட்டார்கள்; அங்கே அப்சலோம் சகல இஸ்ரவேலரின் கண்களுக்கு முன்பாக, தன் தகப்பனுடைய மறுமனையாட்டிகளிடத்தில் பிரவேசித்தான் (2 சாமு. 16:21,22); என்னே அபத்தமான ஒரு செயல். “உன் கை பலக்கும்” என்று சொன்ன காரியத்திற்கு “ஒழுக்க நெறிகுறைவு” (moral decline) அதனைச் செய்யும் என்ற துர்ஆலோசனையை, பதவி வெறியில் மூழ்கடிக்கப்பட்ட அப்சலோம் கண்டுகொள்ள முடியவில்லை அல்லவா! இன்று பதவி வெறியில் மூழ்கியிருப்போர் பலரின் அவலநிலை இதுதானே! நண்பன் போல தோற்றமளிப்பவரை அடையாளம் காணக்கூடாமல் கண் அடைத்துப்போனதினால், எதிரிகளால் அல்ல, நண்பர்களாலேயே அவதிக்குள்ளாகின்றனர்.

இளையகுமாரன் என்று மனந்திரும்பிய மனிதனை அடையாளம் காட்டும் வேதம், துன்மார்க்கப் பாதையில் அவனுடைய ஆஸ்திகளை அழிக்கக் காரணமாயிருந்தவர்கள் அவனுடைய சிநேகிதராக இருக்க வாய்ப்புண்டு என்பதனை நமக்குச் சொல்லாமல் சொல்லுகிறது. (லூக். 15:13-15,29)

உல்லாச சிநேகம்

தேவ பிள்ளைகளே, இவைகளையெல்லாம் நான் ஏன் விவரிக்கிறேன் என்றால், “உலக சிநேகம்” என்று வேதம் காட்டிக்கொடுக்கிறதனை நீங்கள் புரிந்து கொள்ளவேண்டும் என்பதற்காகவே!

உலக சிநேகம் தந்திரமாக செயல்பட உங்களைத் தூண்டிவிடும். புனிதர்களையும், புனித வாழ்வின் சீர்கெடச் செய்ய உங்களைத்

தள்ளிவிடும். உங்களுக்கு அழிவு வரும்போது, மற்றவர்களோடு இணைந்து நின்று வேடிக்கைப்பார்க்கும்.

உலக சிநேகம் நல் ஆலோசனைகளைத் தரையில் தள்ளி, பணிந்து, தாழ்மை சிந்தையோடு வாழவிடாதபடி உங்களை மேட்டிமையுள்ளவனாக்கி, பிரிவினைக்குவித்திட்டுவிடும்; இழப்போபெரியதாயிருக்கும்.

உலக சிநேகம் உங்களின் அபிஷேகத்தை சிதைத்துப்போட்டு, மற்ற மனிதரைப்போல சாதாரண வாழ்வு வாழ வழிவகுத்திடும். கண்களைப் பிடுங்கிப்போட்டு, அழிக்கப்பட, சத்துருவுக்கே பணிசெய்யத் தள்ளிவிடும்.

உலக சிநேகம் மன்னிப்பை மறக்கடிக்கப் போதுமான பெலன் வாய்ந்தது. நம்முடைய மரியாதையை இழக்க வழிகளைக் காட்டிக்கொடுக்கும்.

உலக சிநேகம் உல்லாசத்திற்கு வழிகாட்டுவதுடன், உங்களையும் உங்களுடையவைகளையும் அதற்கு உபயோகப்படுத்தத் தீவிரப்படுத்தி படுகுழிக்குள் தள்ளிவிடும்.

உலக சிநேகம் பதவி பித்துள்ளவர்களாக நம்மை மாற்றி, பதவிக்காக எதனையும் செய்ய நம்மைத் தள்ளிவிடும்.

உலக சிநேகம் தேவனுக்கு விரோதமான பகை என்கிற உணர்வை நம்மை விட்டு அகற்றி, உலகில் இருக்கும்போது, இப்படித்தான் வாழவேண்டும் என்று நமக்கு தவறான பாதைகாட்டி நமக்கு வரும் கிருபையைப் போக்கடித்துவிடும்.

உடன் ஊழியக்காரரில் ஒருவனாகக் கருதப்பட்ட தேமா (பிலே. 1:24) கொஞ்சம் கொஞ்சமாகச் சறுக்கி, சாதாரண நிலைக்குத் தள்ளப்பட்டு (கொலோ 4:14), இறுதியில் உலக சிநேகம் அவனை பூரணமாக ஆட்கொள்ள, அதனால் இழுக்கப்பட்டு உலகத்திற்கே கொண்டுவரப்பட்டது (2 தீமோ. 4:10) நமக்குத் தெரியுமல்லவா! அழைப்பையும், தெரிந்துகொள்ளுதலையும், தேவ நோக்கத்தையும், தேவ மனிதர்களையும் அவனை விட்டுப் பிரித்துவிட்டதே!

உயிர்நட்பு உயர்நட்பு

உண்மை சிநேகிதன் எல்லாக் காலத்திலும் சிநேகிப்பான் (நீதி. 17:17)
என்கிறான் ஞானி சாலொமோன். குறைவிலும், நிறைவிலும், தாழ்ச்சியிலும், புகழ்ச்சியிலும், பெருமையிலும் (honour), வறுமையிலும், சுகத்திலும், துக்கத்திலும் அந்த நேசம் மாறாதது. வெள்ளங்கள் திரண்டதண்ணீர்களால் உள்ளங்கள் அணைந்திடாதே. (உன். 8:7)

உண்மை சிநேகிதன் தன் ஜீவனையும் தருவான் அல்லவா (யோவா. 15:13). இயேசு நம்மை சிநேகித்ததினால் அல்லவோ தன் ஜீவனை எந்த எதிர்பார்ப்பும் இல்லாமல் தந்தார். நாம் பாவிகளாகவும், துரோகிகளாகவும், பெலவீனர்களாகவும் இருந்தபோதும், அவர் அதனைத் தர தயங்கவில்லையே! (ரோமர் 5:8-10)

உண்மை சிநேகிதன் நம்மை உருவாக்குகிறவன் என்பது தான் வேதம்போதிக்கும் காரியம் (நீதி. 27:17). நம்மில் இருக்கும் தேவையற்றதை நீக்கவும், மழுங்கிப்போன மனசாட்சியை உயிர்ப்பிக்கவும், களிம்பாய் மாறிவிட்ட பாகங்களை அகற்றவும், மங்கிப்போனவைகளைப் பிரகாசிக்கவும், கண்டிக்கவேண்டியவைகளைச் சரியாய்க் கண்டித்து கறையற்ற வாழ்வுக்கு வழிநடத்தவும், உடன் இருந்து தோல்விகளை வெற்றிகளாக மாற்றும்வரை உதவிசெய்யவும், மனந்தளர்ந்த வேளையில் மாற்று மருந்தாக மாறிப்போகவும், பெலவீனங்களில் தாங்கிப் பிடிக்கவும் உண்மை சிநேகிதம் உதவுமே.

இயேசு இவை அனைத்தையும் தன் சீஷர்களிடத்தில் செய்தது போலவே, இன்றைக்கும் நம் வாழ்வில் செய்துகொண்டே வர இடம் கொடுத்தால், இலகுவாக அதனை நம் வாழ்வில் செய்து முடிப்பாரே. உண்மை சிநேகிதனை அடையாளம் கண்டு அன்புகொண்டால் ஆனந்தமே!

உண்மை சிநேகிதன் ஒன்றையும் மறைத்தும் வைக்கமாட்டான் (யோவா. 15:15). ஒரு நிழலில்லா வாழ்க்கை (Transparency) இருவரிடையில் காணப்படுமே. உறவும், உரையாடலும், உணர்த்துவிப்பதுவும் இதில் அடங்கும். (யாத். 33:11)

நண்பர்களைச் சம்பாதிப்பவர்கள்

உண்மை சிநேகிதத்தை உணர்த்தும் ஒரு உவமையை இயேசு விவரிக்கிறார் (லூக். 11:5-7). நடு இரவில், நேரங்கெட்ட நேரத்தில் வழிப்போக்கனாக வருகிறான் ஒரு சிநேகிதன். பசியோடு, களைப்போடு உதவிவேண்டி நண்பனின் கதவைத் தட்டுகிறான். அவனைக் கண்டவுடன் அந்த சிநேகிதன் தன்னிடத்தில் இல்லாமையையும், இயலாமையையும் அறிந்தவனாய் மற்ற சிநேகிதனைத் தேடிச் செல்லுகிறான். கடனாக அப்பங்களைத் தர கெஞ்சி நிற்கிறான், வருந்திக் கேட்கிறான்.

கதவு பூட்டியாயிற்று; பிள்ளைகளைத் தொந்தரவு செய்யக்கூடாது; எனினும், இரக்கம் பாராட்டுகிறான் அந்த சிநேகிதன். இதைத்தான் இரண்டாம் மைல் பிரயாணம் என்றாரோ இயேசு!

இன்றும், ஆண்டவர் நம்மை அவருடைய சிநேகிதனாக, உண்மை சிநேகிதனாக மாற்ற விரும்புவதோடு, களைத்து நிற்போருக்கும், தேவை மிகுந்தோருக்கும், உதவிக் கரம் நாடுவோருக்கும் எழுந்து செயல்படத் துடிக்கிறார். அதனால்தான், நாம் மிஷனரி சேவையில் ஈடுபட்டுள்ளோம். இருக்கிறவர்களுக்கே கொடுப்பதற்கு அல்ல, இல்லாதவர்களுக்கு, இயலாதவர்களுக்கு தேடிச்சென்றாகிலும் உதவுவதற்கு தேவன் நம்முடைய மனதில் கிரியை செய்ய விரும்புகிறார்.

அவரை ருசித்த நான், அவருடைய சிநேகத்தில் மயங்கி நிற்கிற நான், அவரின் உயிரோடு கலந்துவிட்டேன் என்று அறிக்கையிடுகிற நான், ஜீவ அப்பத்தினை அனைவரும் பெற்றுக்கொள்ளும்வரை ஓய்ந்திருக்க முடியாதே; செய்து முடிக்கும்வரை நம்முடைய பணி நிற்கக்கூடாதே!

கூடவே, நாம் மாளும்போது நம்மை நித்தியமான வீடுகளிலே ஏற்றுக்கொள்வாருண்டாகும்படி, அநீதியான உலகப்பொருள்களினால் நமக்கு சிநேகிதரைச் சம்பாதிக்க நாம் கட்டளை பெற்றவர்கள் அல்லவா. (லூக்.16:9)

உலகப் பொருளைக் கொண்டு நம்மை திருத்திப்படுத்த அல்ல; மாறாக, அதனை உபயோகித்து, பரலோகத்தில் நம்மை வரவேற்கத்தக்க தான நண்பர்களை நாம் சம்பாதிக்கவேண்டியகட்டாயம் உண்டே!

மாறாத சிநேகிதம் மாசற்ற சிநேகிதம்
மாறாத இயேசுவில் கண்டேன்
பூலோக மேன்மையும் காட்சிகளும்
பாழானது என்று அறிந்தேன்

உண்மை அன்பின் பிரவாகத்தில்
உத்தமரின் அரவணைப்பில் மூழ்கினேன்
என்னைத் திருத்தும் அவரின் சிநேகம்
என்னையும் தம்மைப்போல் மாற்றிற்றதே

தேவை மிகுந்த இந்த உலகில்
தேடிச் செல்ல ஆட்கள் வேண்டுமே
தேடிச் சேர்த்த செல்வமும்
தேவனுடைய பணிக்காகனுமே

கள்ள அன்பின் களிப்பில் காலம்
கடத்தும் அன்பரே கவனிப்பீர்
துள்ளும் உள்ளம் யாருக்காக
துவண்டு போகும் அது மாயையாமே

அடையாளம் கண்டுகொள்வீர்
அடைக்கலம் கொள்வீர் அவரில்
அவரைப்போல தேடுவோம் காணாமற்போனோரை
அவரின் இராஜ்யத்தில் ஜொலித்திருவோமே

“உலகம் எப்போதும் ஓர் மாயத் தோற்றத்தினையே” காண்பித்து, பின்னர் திடீர் என்று உண்மையைக் கக்க ஆரம்பிக்கும், நிகழ்வுகளும் அப்படியே நடக்கும் என்பது வேதம் காட்டும் உண்மை.

இயேசு கிறிஸ்துவின் இரண்டாம் வருகையைக் குறித்த காரியங்களும் அப்படியே என்பதற்கு இசைவாக, “இரவிலே திருடன் வருகிற விதமாய் கர்த்தருடைய நாள் வருமென்றும்” (1தெச. 5:2, வெளி. 16), “நினையாத நாளிலும் அறியாத நாழிகையிலும் இருக்கும்” என்றும் (மத். 24:50) வேதம் கூறுகிறதே. அதன் முன்னோடியாக “சமாதானம், சவுக்கியம் உண்டென்று அவர்கள் சொல்லும்போது கர்ப்பவதியானவளுக்கு வருகிறதுபோல அழிவு சமதியாய் அவர்கள் மேல் வரும் என்றும், அவர்கள் தப்பிப்போவதில்லை” என்றும் வேதம் நமக்குச் சுட்டிக்காட்டுகிறது. (1தெச. 5:3)

வெளித்தோற்றமும் உள்தன்மையும்

ஒரு “மாயத்தோற்றம் தோன்றுவதினால் ஜனங்களும் உணர்வற்று இருப்பார்கள் (மத். 24:39), ஆனால், ஆவிக்குரிய நாமோ அப்படி இருக்கலாகாதே.

வெளித்தோற்றத்தினைப் பார்த்துதான் தன்னுடைய தெரிந்துகொள்ளுதலில் தவறிப்போனான் லோத்து. “யோர்தான் நதிக்கு அருகான சமூமி முழுவதும்

நீர்வளம் பொருந்தினதாக இருக்கக் கண்டான். கர்த்தர் சோதோமையும் கொமோராவையும் அழிக்கும் முன்னே சோவாருக்குப் போம் வழிமட்டும் அது கர்த்தருடைய தோட்டத்தைப் போலவும் எகிப்து தேசத்தைப் போலவும் இருந்தது” என்பது வெளிக் காட்சியே. ஆனால், உள்ளேயோ “சோதோமின் ஜனங்கள் பொல்லாதவர்களும் கர்த்தருக்கு முன்பாக மகா பாவிஞ்ஞமாய் இருந்தார்கள்.” (ஆதி. 13:10, 13)

அநேகர் தங்களுடைய திருமண வாழ்க்கையிலும் இப்படி ஏமாந்துபோகிறார்கள் அல்லவா! இன்றைய சமூக வலைதளங்களில் சென்று தங்கள் வாழ்க்கைத் துணையை தெரிந்துகொண்டவர்கள் நிலைமை பரிதாபமே! அழகும் வீண், செளந்தரியம் வஞ்சனையுள்ளது, கர்த்தருக்கு பயப்படுதலே புகழப்படுவது” (நீதி. 31:30) என்பது அநேக நேரங்களில் புறக்கணிக்கப்படுகிறதே. குடும்பப் பின்னணி, குணநலன்களைப் பார்ப்பவர்கள் ஏமாறுவது குறைவு.

வேலைகளைத் தெரிந்தெடுக்கும்போது, இருப்பிடத்தினைத் தெரிந்தெடுக்கும்போது, நண்பர்களைத் தெரிந்தெடுக்கும்போது, கல்லூரியைத் தெரிந்தெடுக்கும்போது மாயத் தோற்றத்தினைத் தரும் 'website'கள் ஏராளம். ஏமாந்துபோகாதிருக்கவும், உள்ளான காரியங்களைப் பார்க்கவும் நமக்கு கர்த்தர் உதவவேண்டும்.

மனுஷனுக்கு செம்மையாய்த் தோன்றுகிற வழிகளிலும் முடிவில் மரணம் இருக்க வாய்ப்புகள் அதிகம் (நீதி. 16:25) மறந்துபோகாதிருப்போம். உன் வழியைக் கர்த்தருக்கு ஒப்புவித்து அவர்மேல் நம்பிக்கையாயிரு அவரே காரியத்தை வாய்க்கப்பண்ணுவார். (சங். 37:5)

உதடுகளில் மதுரம் இறுதியில் நரகம்

பாவ குழிக்குள் நம்மை வீழ்த்துபவைகளும் ஒரு மாயத்தோற்றத்தினைத் தருவதனை வேதம் நமக்குக் கற்றுக்கொடுக்கிறது. உதாரணமாக, “வேசி ஆடையாபரணம் தரித்த தந்திரமான பெண்” உதடுகளிலே மதுரவாக்கு, சமாதான பலிகள் என்மேல் சுமந்திருந்தது என்று ஆவிக்குரிய பசப்பு வார்த்தைகள்; ஆனால்,

அநேகரைக் காயப்படுத்தினவள், விழப்பண்ணினவள், பலவான்களை கொலை செய்தவள், பாதாளத்திற்கு செல்லும் வாசல் அவள் (நீதி. 17:10-27). பாலுறவு காரியத்தில் மதிமயங்கிப் போனவர்களின் கதைகள் அனைத்தும் கிட்டத்தட்ட இதேவிதமாகவே உள்ளன. பின்னர், ஏமாற்றப்பட்டேன், வஞ்சிக்கப்பட்டேன் என்ற புலம்பல்.

போதைப் பொருட்களுக்கு அடிமையானோர், கீழ்த்தரமான காட்சிகளுக்கு அடிமைப்பட்டோர் (pornography), நேரத்தினைப் பாழடித்து மற்றவர்களின் சிந்தனைகளையே தலையில் சுமக்க படிக்கப்பட்டோர் (addicted to facebook etc) அனைவருக்கும் கீழ்க்கண்ட வார்த்தைகள் பொருந்தும்.

அது பாத்திரத்தில் பளபளப்பாய்த் தோன்றும்போது அதைப் பாராதே. அது மெதுவாய் இறங்கும், முடிவிலே பாம்பைப் போல கடிக்கும், விரியனைப் போலத் தீண்டும், உன் உள்ளம் தாறுமாறானவைகளைப் பேசும். நடுக்கடலில் மிதக்கிறவனைப் போல இருப்பாய், சுரணையில்லாமல் வாழுவாய், பின்னும் பின்னும் தொடரவேண்டுமே என்ற ஒரு வெறி உன்னை ஆட்டிப்படைக்கும். (நீதி. 23:31-35)

வன்கண்ணனுடைய ஆகாரம் ருசியுள்ளதாக இருந்தாலும், புசியும் குடியும் என்று அவன் உன்னை வற்புறுத்தினாலும், அது உன்னை வாந்தி எடுக்கப்பண்ணுவதோடு, இனிய சொற்களை உன் வாயிலிருந்து அகற்றிவிடும். (நீதி. 23:6-8)

செல்வம் சிறகு கட்டிக்கொண்டு பறக்குமே, அநேகர் பொருள் பெருக்கத்தினைக் கண்களால் காண்பதேயன்றி, அதை அனுபவிக்கும் பாக்கியம் இல்லாதவர்கள் அல்லவோ. (பிர. 5:11,19)

துன்மார்க்கரின் வாழ்க்கையின் சீரையும் சிறப்பையும் காண்பவர்கள், அதில் ஏமாந்து தன்னுடைய வழிகளையும் அப்படியே மாற்றிக்கொள்ள ஆவிக்குரிய போர்வை அணிந்து, சுகஜீவியத்தினைப் பெருக்கி, பின்னர் ஒரு நிமிஷத்தில் பாழாய் போகிறார்களே (சங். 73:3,10,12,19). மாயத் தோற்றத்தினை நம்பி தங்களை மாற்றிக்கொண்டவர்கள் எத்தனை பேர்?

எனக்கோ தேவனை அண்டிக்கொண்டிருப்பதே நலம். (சங். 73:28)

உள்ளான பார்வையே ஒளிபடைத்த பார்வை

சில குழுக்கள், சபைகள், ஊழியங்கள் “உயிரோடு இருப்பதுபோலக் காட்சியளித்தாலும், அவர்களுடைய அறிக்கைகள் அவைகளை தம்பட்டம் போட்டுக் காட்டினாலும், தேவபார்வையிலும், உண்மையிலும் சர்தை சபையைப் போன்றவைகளாகவே உள்ளன. “நீ உயிருள்ளவனென்று பெயர் கொண்டிருந்தும் செத்தவனாயிருக்கிறாய்.” (வெளி. 3:1)

வேறு சிலர் அனனியா சப்பிராள் போன்ற மாயத்தோற்றத்தினை உண்டாக்கும் வண்ணம் வாழ்பவர்கள். உண்மையை மறைக்கவும், உலகத்தின் கண்களுக்கு உபகாரிகள் போலத் தோற்றமளிக்கவும் அஞ்சாதவர்கள். (அப். 5:1-10)

ஆனால், இப்படிப்பட்டவர்கள் தேவ ஆவியைப் பெற்றவர்களை ஏமாற்றக்கூடாதவர்கள். அது புதிய ஏற்பாட்டில் பேதுருவாய் இருக்கட்டும், பழைய ஏற்பாட்டு தீர்க்கன் அகியாவாக இருக்கட்டும் (அப். 5:3, 1இராஜா. 14:6). புறக்கண்கள் பார்க்கக்கூடாதிருந்தாலும் உள்ளான கண்கள் பிரகாசமாக்கப்பட்டிருந்ததே அந்த தேவ மனிதனுக்கு.

இப்படி “மாயத் தோற்றத்தினைக்” காண்பித்து மதிப்பைப் பெற நினைப்போரைக் கண்டிக்கும் வண்ணமாகவும், எச்சரிக்கும் வண்ணமாகவும் இயேசு கிறிஸ்துவின் நாட்களில் ஒரு காரியம் நடந்தது.

“காலையிலே அவர் நகரத்துக்குத் திரும்பி வருகையில் அவருக்குப் பசி உண்டாயிற்று. அப்பொழுது வழியருகே ஒரு அத்திமரத்தைக் கண்டு அதினிடத்திற்குப் போய் அதிலே இலைகளையன்றி வேறொன்றையுங் காணாமல், “இனி ஒருக்காலும் உன்னிடத்தில் கனி உண்டாகாதிருப்பதாக” என்றார். உடனே அந்த அத்திமரம் பட்டுப் போயிற்று. (மத். 21:19)

அத்திமரங்களில் கனிகள் இருக்கும் காட்சி இலைகளை வைத்து கணிக்கப்பட்டதுதான்; ஆனால், அன்பருக்கு ஏமாற்றமே மிஞ்சியது.

உள்ளொன்று புறமொன்று என வாழ, வேதம் நமக்கு இடம் தரவில்லை. போஜன பானபாத்திரங்களின் வெளிப்புறத்தைச் சுத்தமாக்கி, உட்புறத்தினைக் குறித்து கவலையற்றிருக்கும் வாழ்க்கையின் முடிவு வேதனையே. (மத். 23:25)

அல்லது, உள்ளான அசுத்தங்களை மறைக்க வெளியே மாத்திரம் வெள்ளையடிக்கப்பட்ட வாழ்வும் ஆபத்தானதே. அதைத்தான் இயேசு “மனுஷருக்கு நீதிமான்கள் என்று புறம்பே காணப்படுவதில் கவனம் செலுத்தியவர்களை கண்டிக்கும்போது உணர்த்துகிறார்.” (மத். 23:28)

தனிவாழ்வில், குடும்ப வாழ்வில், சபை வாழ்வில், குழு வாழ்வில், சமூக வாழ்வில் நம்மை நாமே அடிக்கடி சோதித்துப் பார்ப்பது நமக்கு நல்லது. (2 கொரி. 13:5). ஏனெனில், இயேசு கிறிஸ்து உங்களுக்குள் இருக்கிறாரா? இல்லையா? என்பதனை இதன் மூலம் எளிதாக அறிந்துகொள்ளமுடியும்.

பயிற்சியினால் பகுத்தறிய முயற்சிப்போம்

“மாயத்தோற்றத்தினை” நிதானிக்க வேதவாக்கியமும், ஆவிகளை பகுத்தறியும் திறனும், நன்மை தீமை இன்னதென்று பயிற்சியினால் பகுத்தறியத்தக்கதாக முயற்சி செய்யும் ஞானோந்திரியங்களுமே உதவும். (எபி. 5:13,14)

இறுதி நாட்களில் வாழ்கின்ற நாம், வெளிப்படுத்தின விசேஷத்தில் சொல்லப்பட்டதுபோல, வெள்ளைக் குதிரையில் ஏறியிருக்கிற இரண்டு பேரில் ஒருவன் அந்திக்கிறிஸ்துவின் பிரதிநிதி என்பதனையும், மற்றவர் கிறிஸ்து என்பதனையும் அறியவேண்டும் (வெளி. 6:2, வெளி. 19:11). முதலாம் நபரும் கிரீடம் அணிந்திருப்பான், ஜெயிக்கிறவனாகவும் ஜெயிப்பவனாகவும் காட்சியளிப்பான்; ஆனால், தேவகுமாரனாகிய கிறிஸ்துவோ உண்மை, சத்தியம், நீதி, தேவவார்த்தை என்பவைகளுக்கு சொந்தக்காரர். அவரை பின்பற்றிச் செல்பவர்களும், வெண்மையும் சுத்தமுமான வஸ்திரங்களைத் தரித்தவர்களாய் வெள்ளைக் குதிரையில் ஏறியிருப்பார்கள்.

எனவே, உண்மை, நீதி, வார்த்தைக்கு முக்கியத்துவம் கொடுத்த வாழ்க்கையையே விரும்புவோம்.

வெளித்தோற்றத்தில் நிலையற்றவன் என்று பொருள்படும் சீமோனைத்தான் தேவன் நிலையான பாதையாக மாற்றினார்.

வெளித்தோற்றத்தில் தோற்றுப்போன வாழ்வு வாழ்ந்த சமாரியப் பெண்ணைத்தான் பட்டணத்தையே தன்பக்கம் திருப்ப இயேசு உபயோகித்தார்.

வெளித்தோற்றத்தில் பலவீனனாய் இருந்த கிதியோனையே இஸ்ரவேலை இரட்சிக்க தேவன் தெரிந்துகொண்டு பலப்படுத்தினார்.

வெளித்தோற்றத்தில் ஆட்டு மந்தையில் இருந்து ஆயத்தப்படாமலேயே வந்த தாவிதுதான் தேவனின் இருதயத்திற்கு ஏற்றவனாய் அங்கீகரிக்கப்பட்டான்.

மாயை மயக்கும் கீழ்ப்படியாதபடி தடுக்கும்

வீடுகட்டுகிறவர்கள் ஆகாதது என்று வெளித்தோற்றத்தினை மாத்திரம் வைத்து தீர்மானித்து தள்ளப்பட்ட கல்லே மூலைக்கு தலைக்கல்லாயிற்று.

ஆகையால், வெளித்தோற்றம் மாத்திரம் ஒரு காரியத்தினை நிர்ணயிக்காது. ஆனால், “மாயத்தோற்றம்” ஏமாற்றுவது, மயக்கிப்போடுவது. மயக்கம் சத்தியத்திற்குக் கீழ்ப்படியச் செய்யவிடாமல் நம்மை ஏமாற்றிவிடும். (கலா. 3:1)

“கானல் நீரை அமிழ்தாய் எண்ணி அலைந்தேன் மதியீனன்

தேடி வந்தீரே அன்பாய் என்னை” என்ற பாடல் வரிகள் நம்மை அவரண்டை சேர்க்கட்டும்.

நம்முடைய நாட்களில் அரசியலிலும், ஆவிக்குரிய உலகிலும், நாட்டு நடப்புகளிலும் அநேக மாயத்தோற்றத்தினை உருவாக்கும் காரியங்கள் அரங்கேற்றப்பட்டு போற்றப்படுகிறது. கவனமாயிருப்போம், அவைகள் அவரின் வருகைக்கு முன்னோடிகள்; எனவே, விழித்திருப்போம் (vigilant) கவனித்திருப்போம். கணிக்கவேண்டியவைகளைச் சரியாகக் கணிக்க தேவ கிருபை நம்மை நடத்தட்டும்.

எப்போதும் ஆயத்தமாயிருப்போம், பெற்றுக்கொள்ளத்தக்கதாய் ஓடுவோம்; பாரமானவைகளை தள்ளக் கற்றுக்கொள்ளுவோம். பாவத்தைக் கண்டுபிடிப்பது ஒருவேளை எளிதாக இருக்கலாம், ஆனால் பாரத்தினைக் கண்டுகொள்வது (விலக்கவேண்டியவைகளை) சற்று கடினமே.

முழ்கும் கப்பலில் பிரயாணம் பண்ணினவர்கள் தளவாடங்களையும் தங்களுக்குத் தேவையான உணவுப் பொருட்களைக் கூட பாரமானதாகத்தானே

நினைத்தார்கள் (அப். 27:19,38). நாம் வாழும் பூமியில் நாம் ஒரு மூழ்கும் கப்பலில் இருக்கிறோம் என்ற நினைவு நம்மைப் பற்றிப் பிடித்தால் அதற்கு வர்ணம் பூசிக் கொண்டிருக்கமாட்டோம்; மாறாக, எத்தனை பேரை தப்புவிக்கக் கூடுமோ அத்தனை பேரை தப்புவிக்கவே நாம் முயலுவோம். அதைத்தான் நாம் இணைந்து செய்கிறோம்; கருத்தாய் செய்ய தேவன் அருள்புரிவாராக.

கப்பல் மூழ்கும் வேளையிலே
பாரசுமை இன்னமும் ஏற்றுவாரோ?
கப்பலோட்டியாம் இயேசுவின் கட்டளையாம்
கரை சேர்க்க முயலுவோம் மூழ்குவோரை
மாயத்தோற்றங்களைப் பிறப்பிக்கிறான் சத்துரு
மாந்தர்களை மாட்டிவைக்கவே
மானிடர்க்காய் உயிர் தந்தவரின்
மாட்சியைக் கூறி விடுவிப்போம் வாரீர்
கண்களின் முன் தெரிபவையெல்லாம்
கணப்பொழுதில் அழிந்திருமே அன்று
காணாத பரலோகம் நம்மை ஆள
காத்திருப்போம் தேவன் கட்டும் வீட்டிற்காய்
துன்மார்க்கர் போடும் வேஷம் கலைந்திருமே
சொப்பனம் ஒழியுமாப்போல் கூடினமே
தூதர்கள் நம்மை தூக்கிச் செல்வார்
துன்பங்களைத் தூண்டி பேரின்பத்திற்கே

6

போராட்டமா? முரட்டாட்டமா?

அக்கிரமத்தின் மிகுதியினால் அநேகரின் அன்பு தணிந்துபோகும் என்று முன்னுரைத்த இயேசுவின் வாக்கின்படியே காரியங்கள் எல்லா இடங்களிலும் நடைபெறுவதனை இந்நாட்களில் காண முடிகிறது (மத். 24:12). அநேகரின் அன்பினை, தேவன் பேரிலிருந்தும் ஒருவருக்கொருவரிலிருந்தும் பிரிக்கப்படுவதனை அனுதினமும் காணமுடிகிறது.

போராட்டம் சோகனை நிற்கை அவமானம்

கோரமாய் வந்தும் கிருகையில் நிலைக்க

கேவகுமாரனின் விகவாசத்தாலே நாம்

கீவித்து சேவிக்கபெலன் அளித்தார்

இயேசு நல்லவர் இயேசு வல்லவர்

இயேசுவைப் போல் வேறொரு நேசரில்லையே

என்ற பாடல் வரிகள் தேவ பிள்ளைகளின் வாழ்வில் நிஜமாகிறது. போராட்டங்களுக்குக் குறைவில்லை; எனினும், தேவ பிள்ளைகள் இப்படிப்பட்ட நேரங்களில் எப்படி நடந்துகொள்ளவேண்டும் என்பதனை ஆராயுங்கால் நமக்குப் பிரயோஜனமாக இருக்கும்.

உள்ளே பயம் வெளியே போராட்டம்

வெளியே போராட்டங்கள் என்றால் உள்ளே பயங்கள் வருவது பவுலைப் போன்ற சிங்க முகம் கொண்ட ஊழியருக்கும் கூட இயற்கையே (2 கொரி. 7:5). பயம் வந்துவிட்டால், கூட இருக்கிறவர்களையும் நாம் நடுங்கி அஞ்ச வைத்து, இருதயத்தைத் துவள வைத்துவிடலாமே. (உபா. 20:3)

போராட்டத்திற்கான சூழ்நிலைகளைக் கொஞ்சம் காணலாம். தன் உயிரைக்காக்க அநேக வேளைகளில் மனிதன் போராடவேண்டி வரலாம். மனுஷன் தன் ஜீவனுக்கு ஈடாக என்னத்தைக் கொடுப்பான் (மாற். 8:37) என்பதுதானே இயேசுவின் கேள்வி. வியாதி பிடிக்கும்போது எதையும் இழந்தாகிலும், விற்றாகிலும் விடுதலை பெற மனிதன் முயற்சிக்கிறான் அல்லவா? “சுவர் இருந்தால்தானே சித்திரம்” என்று நினைத்து செயல்படுகிறான்; ஆனால், அதனை நித்தியத்திற்கும் ஆயத்தப்படுத்த வேண்டும் என்பதனை உணர்ந்தவர்களே தேவபிள்ளைகள்; அவர்கள் என்ன செய்வார்கள்? “பரலோக ராஜ்யம் நிலத்தில் புதைத்திருக்கிற பொக்கிஷத்துக்கு ஒப்பாயிருக்கிறது; அதை ஒரு மனுஷன் கண்டு, மறைத்து, அதைப்பற்றிய சந்தோஷத்தினாலே போய், தனக்கு உண்டான எல்லாவற்றையும் விற்று, அந்த நிலத்தைக் கொள்ளுகிறான்” (மத். 13:44) என்று அதனை அழகாக இயேசு விளக்குகிறார். இதனைப் புரிந்துகொண்டவர்களுக்கு இந்தப் போராட்டத்தினை மேற்கொள்வது எளிது அல்லவா!

சிலர் உடமைகளுக்காகப் போராடவேண்டியுள்ளது. அது திருப்தியடையாத போராட்டமாக மாறியதும் உண்டு. உன்னோடே வழக்காடி உன் வஸ்திரத்தை எடுத்துக் கொள்ளவேண்டுமென்றிருக்கிறவனுக்கு உன் அங்கியையும் விட்டுவிடு என்பது இயேசுவின் அறிவுரை (மத் 5:40); அது இழந்தால் பெற்றுக்கொள்ள வாய்ப்புள்ளது அல்லவா!

போராட்டக் களத்தை பணித்தளமாக்கு

ஆனால், பிதாக்களின் சுதந்தரம் என்று சொல்லி, தன் திராட்சைத் தோட்டத்தினை அரசன் ஆகாபின் கைக்குத் தப்புவிக்க, நாபோத்துக்குத் தன் உயிரையே இழக்க நேரிட்டது (1இராஜா. 21:1-16); அது இழக்கக்கூடாதது என்றுதானே நாபோத் எண்ணினான்.

ஆம், உடமைகளுக்காக போராரும்போது இவைகளை மனதில் கொண்மிருப்பது நல்லது. இழக்கக்கூடாதவை அல்லது இழப்பினைச் சரிசெய்துக்கொள்ளுகுடியவை என்று உண்டு.

வாழ்வாதாரத்திற்கான போராட்டம் வாழ்க்கையில் வரலாம். மனந்திரும்பிய மைந்தன் உவமையில் தன் வாழ்வு நிலைக்க இளையவன் பன்றி மேய்க்கவும், அதின் தவிட்டை உண்ணவும் ஆயத்தமாகிறான் (லூக். 15:16); மனிதனை தன் மதிப்பையும் கூட இழக்கத் தயாராக்கும் போராட்டம் இது. இதினிமித்தம் சிலர் நாடுகளை விட்டு நாடு கடந்ததும் உண்டு அல்லவா! அப்படிப்பட்டச் சூழ்நிலையில் தள்ளப்பட்ட ஆக்கில்லா பிரிஸில்லா, போகிற இடங்களையும் தேவனுக்குப் பணிசெய்கிற ஸ்தலமாக மாற்றிக்கொண்டதனை விவரிக்கும் அப்போஸ்தல நடபடிகள், தேவபிள்ளைகள் அப்படிப்பட்ட சூழ்நிலையில் எப்படி நடந்துக் கொள்ள வேண்டும் என்று நமக்குக் கற்றுத்தருகின்றதே. (அப். 18)

தன் மானம் காக்கப்பட, சில பெண்களுக்குப் போராடவேண்டியுள்ளது. தன் வேலை ஸ்தலத்தில் (ஆதி. 39:11), குடும்பத்தில் (2 சாமு. 13:12), குடியிருக்கும் இடத்தில் (ஆதி. 19:3), தங்கும் இடத்தில் (நியா. 19:22-25) எத்தனை பேர் இன்று போராடிக்கொண்டிருக்கிறார்கள்; பாதிக்கப்பட்டவர்களும் எத்தனை எத்தனை! இச்சைக்கு விற்றுப் போட்ட விழுந்து போன மனிதனின் கேடுகெட்ட நிலை, அநேகரை வாழ்க்கையே வெறுத்துப்போகும் படியாகச் செய்துவிட்டதே! ஏன்? அதுவே மிகப்பெரிய போராட்டத்திற்கும் வித்திட்டதே! (நியா. 20-ம் அதி.). முன்னெச்சரிக்கையோடு ஜாக்கிரதையாய் நடப்பதனையும் ஆபத்திற்கு விலகி ஓடுவதையுமே வேதம் தேவபிள்ளைகளுக்குக் கற்றுக்கொடுக்கிறது; விழிப்பாயிருப்போம்.

தன் சந்ததியைக் காக்க முயன்றோர் பட்டியலில் வருகிறாள் நகோமி. பஞ்சத்திலிருந்து காப்பாற்ற தேவ ஆலோசனையில் நிற்காமல், தன் பிரயாசத்தில் புறப்பட்டாள் மோவாப் நோக்கி. ஆனால், பின்னதாக அவளே தனக்கு ஒரு சந்ததியை சரியாகக் கண்டுகொண்ட காட்சியை விளக்குவதுதானே ரூத் புத்தகம். “சுதந்திரவாளி அற்றுப் போகாதபடிக்குத் தயை செய்த கர்த்தரை துதிக்கிறார்கள் சுற்றத்தார் (ரூத் 4:14). தன் பிள்ளைகள் வசதியாக வாழ வேண்டும் என்று நினைத்து தேவனைக் கேளாமல், வாய்ப்புகளை நோக்கி, சுயபுத்தியை சார்ந்து ஓடினவர்கள் நிலைமை நகோமியைப் போன்றதே! எத்தனை குடும்பங்கள் தங்கள் பிள்ளைகளை தேவபக்தியில் காக்கக்கூடாமற்போனவைகள். சந்ததி கர்த்தர் தருவது என்றால் அதனைக் காப்பதற்கும் அவரையே சார்ந்து நிற்பது எத்தனை நல்லது! தேவ பிள்ளைகள் மிகுந்த காத்திருத்தலோடு இந்த தீர்மானங்களை எடுப்பது எத்தனை அவசியம். பின்னதாக வருந்துவதனைவிட முடிவுகள் எடுக்கும் முன்னரே கர்த்தரின் பாதத்தில் காத்திருப்பது உத்தமம்.

உரிமையா? உன்னத நன்மையா?

உரிமைக்காகப் போராடும் போராட்டங்களை நாம் நித்தமும் காண்கிறோம். எங்கள் உரிமைகள் பறிக்கப்படுகிறதே எனப் புலம்புவோர் ஏராளம். ஒரு விதத்தில் அது நியாயமாகத் தெரிந்தாலும் பவுலைப் போன்று ஆத்தம ஆதாயமே குறியாய் கொண்டவர்கள் தங்களுக்குள்ள அனைத்து உரிமைகளையும் இழக்க ஆயத்தமாக இருப்பதனைத்தான் 1கொரி.9-ம் அதிகாரம் விளக்குகிறது. மனிதாபிமானம், அடிப்படை உரிமைகள் பறிக்கப்பட்டபோது தேவ மனிதர்கள் அரசினை எதிர்த்து, ஆள்பவரை எதிர்த்து மக்களுக்காகப் போராடி விடுதலை வாழ்விற்கு வழிவகுத்ததாக சரித்திரம் நமக்குச் சொல்கிறது. ஆனால் சுய உரிமைக்காக மட்டும் போராடியவர்கள், அதனைக் காட்டிலும் மேலான நன்மைகளைக் காண மறந்ததாலேயே போராடினார்கள்.

மக்களுக்காகப் போராட ஆரம்பித்தவர்கள் அநேகர் பின்னர் தன்னலம் கொண்டோர்களாய், தற்பெருமைக்காக, பதவிக்காக மாறிவிட்டதனையும் நாம்

காணக்கூடும், அதனை பின்னர் சம்பாத்தியமாக்கியவர்களும் உண்டு. “பாடுபடுகிறவன் பலனில் முந்தி பங்கு பெற வேண்டும் என்று (2தீமோ. 2:6) வசனத்தைப் பிடித்துக்கொண்டு வாதிடுகிறவர்களும் உண்டு.

பொறாமையினிமித்தமும், எரிச்சலினிமித்தமும் சுயநலத்திற்காக, தங்களின் ஆசையை நிறைவேற்றுவதற்காகப் போராரும் எந்தப் போராட்டமும் அருவருக்கப்படத்தக்கது (ஆதி. 30:1-8 எண். 16:1-3,1314). அதனை வேதம் முரட்டாட்டம் என்றுதான் அழைக்கிறது; போராட்டத்தினை முரட்டாட்டம் ஆக்கினவர் அநேகர்.

ஜெபத்தில் போராடு – ஜெபத்தில் நீராடு

“என் ராஜ்யம் இவ்வுலகத்திற்குரியதல்ல, என் ராஜ்யம் இவ்வுலகத்திற்குரியதானால், நான் யூதரிடத்தில் ஒப்புக் கொடுக்கப்படாதபடிக்கு என் ஊழியக்காரர் போராடியிருப்பார்களே; இப்படியிருக்க என் ராஜ்யம் இவ்விடத்திற்குரியதல்ல” என்றார் இயேசு (யோவா. 18:36). சுயத்திற்காகப் போராட்டம் செய்பவர்கள் அல்ல தேவனுடைய மக்கள் என்பது தானே இதன் பொருள்.

ஆவிக்குரிய உலகிலும் நமக்கு எத்தனையோ போராட்டங்கள் உண்டு என்பதனையும், அது நல்ல போராட்டம் என்றும் வேதம் நமக்குச் சொல்கிறது (1தீமோ. 1:18, 1தீமோ. 6:12, 2தீமோ. 4:7). இதனை ஓடிமுடிக்க தேவனை அறிந்தவர்களும் மற்றும் அவரை அறிவிக்கிறவர்களும் அழைக்கப்பட்டிருக்கிறோம் என்பதும் எத்தனை நிச்சயம்.

அந்தப் போராட்டத்தில் ஈடுபட்டோரை எந்தச் சூழ்நிலையும், எதிர்ப்புகளும், ஆபத்துகளும், பயமுறுத்தல்களும் தடுப்பதில் தோற்று போனவைகளே. (1தெச. 2:2)

“நீங்கள் பிரகாசமாக்கப்பட்டிருந்த அந்த நாட்களில் உபத்திரவங்களாகிய மிகுந்த போராட்டத்தைச் சகித்தீர்களே. நிந்தைகளாலும் உபத்திரவங்களாலும் நீங்கள் வேடிக்கையாக்கப் பட்டதுமல்லாமல், அப்படி நடத்தப்பட்டவர்களுக்குப் பங்காளிகளுமானீர்கள்” (எபி 10:32,33) என்பதுதான் எபிரேய ஆக்கியோனின் பாராட்டு.

தேவ பிள்ளைகளுக்கு, ஜெபத்திலே போராடவேண்டிய போராட்டம் ஒன்று உண்டு (ரோம. 15:32). அது எதனைக் குறித்தது

என்பதனை 31-ம் வசனம் விவரிக்கிறது. முதலாவது, அவிசுவாசிகளுக்கு நான் தப்புவிக்கப்படவேண்டி; இரண்டாவது, என்னுடைய தர்ம சகாயம் அங்கீகரிக்கப்படவேண்டி.

முதல்காரியத்தினை எளிதாகப் புரிந்துகொள்ளலாம்; இரண்டாம் காரியம் கொஞ்சம் கடினம். நான் சேகரித்துக் கொண்டுபோகிற காணிக்கையை (அவர்கள் கேட்காமலேயே செய்தது 1கொரி. 16:1) பரிசுத்தவான்கள் அங்கீகரிக்க என்ன தடை?

என்ன சொல்லி காணிக்கை வாங்கப்பட்டது? அதன் கணக்கு வழக்குகள் சரியாக இருக்கிறதா? மக்கள் பரிதாப உணர்ச்சியினால் கொடுத்தார்களா? அல்லது தங்களின் கடமை என்று உணர்ந்து கடமை உணர்ச்சியினால் கொடுத்தார்களா! அல்லது தங்களுக்குப் பேர் கிடைக்கவேண்டும் என்று அனனியா சப்பிரானைப் போல் கொடுத்தார்களா? என்ற பல கேள்விகளுக்கு சரியான பதில் வந்தால்தான் அங்கீகரிக்கப்படும் என்பதனை அறிந்தவர் எத்தனை பேர்?

பந்தயத்தில் ஒரு - நிச்சயத்துடன் போராடு

பந்தயத்தில் போராடுகிறவர்களுக்கு வித்தியாசமான போராட்டம்! பெற்றுக்கொள்ள வேண்டுமே, சட்டத்தின்படி போராட வேண்டுமே, ஆகாதவர்களாய்ப் போய்விடக்கூடாதே, இச்சையடக்கம் வேண்டுமே! நிச்சயமுள்ளவர்களாய் ஓடவேண்டுமே! (1கொரி.9:24-27; 2தீமோ.2:5) என்ற மாறாத தாகத்தினால் நிறைந்த ஒரு போராட்டம் அது.

எப்பாபிராவின் போராட்ட ஜெபத்திற்குக் காரணம், தன்னால் நடத்தப்படுகிற தேவமக்கள், தேவனுக்குச் சித்தமானவற்றில் தேறவேண்டும், பூரணநிச்சயத்தோடு முன்னேறவேண்டும், நிலைத்து நிற்கவேண்டும் என்ற நோக்கத்தினால் நிறைந்தது. (கொலோ 4:12)

யாக்கோபின் போராட்ட ஜெபத்திற்கு தேவனே சாட்சி பகருகிறார்: “தன் பெலத்தினாலே தேவனோடே போராடினான். அவன் தூதனானவரோடே போராடி மேற்கொண்டான். அழுது கெஞ்சி அதனைப் பெற்றுக்கொண்டான்” என்பதே (ஓசியா 12:3,4 ஆதி. 32:24-28) தேவ ஆசீர்வாதம் தன்னிலும் தன் சந்ததியிலும் வேண்டும் என்ற அந்த போராட்ட ஜெபம் தேவனை ஆச்சரியப்படவைத்ததே!

ஜெபத்திலே போராடின இயேசுவை தேற்ற, தேவதூதன் இறங்கி வரவேண்டிய அளவுக்கு அவர் கதறினார். அவருடைய வியர்வை இரத்தத் துளிகளாய் நிலத்தில் விழுந்தது (லூக். 22:43,44, எபி. 5:7). இதைத்தான் எபிரெய நிருப ஆக்கியோன் “பாவத்திற்கு விரோதமாய்ப் போராடுகிறதில் இரத்தஞ் சிந்தப்படத்தக்கதாக நீங்கள் இன்னும் எதிர்த்து நிற்கவில்லையே” (எபி. 12:4) என்றாரோ!

சத்தியம் அணிந்து சண்டையிடு

துன்மார்க்கர்களை எதிர்த்துப் போராடவேண்டிய அவசியமும் சில வேளைகளில் நேரிடலாம் (நீதி. 28:4). தேவ வசனத்தின்படி வாழ ஒப்புக்கொடுத்த மக்களாகிய நாம் இதனைச் செய்ய வேதம் எதிர்பார்க்கிறது. நமக்கேன் இந்த வம்பு என்று ஒதுங்கியோர் பலருண்டு, இதனால் பகைக்கப்பட்ட உண்மை ஊழியர்கள் வெகு சிலரே.

ஜெபத்தில் பாவத்திற்கு எதிராய், துன்மார்க்கருக்கு எதிராகப் போராடும் போராட்டத்தில் நாம் தேவனுடைய சர்வாயுதவர்க்கத்தையும் தரித்துக்கொள்ளவேண்டிய அவசியம் உண்டு. சத்தியம், நீதி போன்றவற்றில் தன்னை பூரணமாக விட்டுக் கொடுக்காதவர்கள் இந்த போரில் காயப்பட நேரிடும்; அது பொல்லாத ஆவிகளின் சேனையோடே உள்ள போராட்டம்; எனவே, அதில் ஈடுபடும்போது சத்திய (உண்மை) வாழ்வுக்கு நம்மை ஒப்புக்கொடுப்பதும் நீதியில் பிரியப்படுவதும் நம்முடைய அத்தியாவசியத் தேவை. (எபே. 6:11-16)

கிறிஸ்துவின் நிமித்தம் பாடுபடுவதற்கு நமக்கு அருளப்பட்டிருக்கிறபடியால் சுவிசேஷப் பணியில் ஏற்படும் எதிர்ப்புகளைச் சந்திக்கிற போராட்டமும் நமக்கு உண்டு (பிலி. 11:27-30); ஆனாலும்,

“போராடும் என் நெஞ்சமே

புகலிடம் மறந்தாயோ?

பாராளும் இயேசு உண்டு பதறாதே மனமே

என்று நாம் பாடமுடியுமே. இந்த போராட்டங்களில் நண்பர், நம்பினோர் கைவிடலாம்; ஆனால் அவர் மாத்திரம் கூட இருப்பார். (2தீமோ. 4:16,17)

“இதோ, உன்மேல் எரிச்சலாயிருக்கிற யாவரும் வெட்கி இலச்சையடைவார்கள்; உன்னோடே வழக்காடுகிறவர்கள் நாசமாகி ஒன்றுமில்லாமற் போவார்கள். உன்னோடே போராடினவர்களைத் தேடியும் காணாதிருப்பாய்; உன்னோடே யுத்தம் பண்ணின மனுஷர் ஒன்றுமில்லாமல் இல்பொருளாவார்கள்” என்பதே அவரின் வாக்குத்தத்தம் அல்லவா(ஏசா.41:11,12).எனவே, இந்த ஆவிக்குரிய போராட்டத்தில் பந்தயப் பொருளை பெற்றுக்கொண்டவர்களாய், நல்ல போராட்டம் இது என்று உணர்ந்தவர்களாய், ஜீவ கீரிடம் நமக்கு உண்டு என்ற நிச்சயமுள்ளவர்களாய் ஓட தேவ கிருபை பெருகுவதாக.

போராட்டம் போராட்டம் போராட்டம்
 பேயாட்டமாகி சிலரை காவு வாங்கியது
 சூதாட்டமாகி சிலரை சில்லரை சேர்க்க வைத்தது
 முரட்டாட்டமாகி சிலரை பழி கொண்டது
 கரகாட்டமாகி சிலரை தூக்கி எறிந்தது
 நரகாட்டமாகி பலரை சீரழித்தது
 களியாட்டமாகி சிலரை காவல் வைத்தது

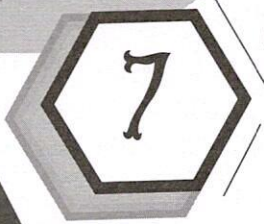
நமக்கோ

விடுதலையை கூவி அறிவிக்க உபாயமாயிற்று
 கடுகு போன்ற விசுவாசம் மலைகளைப் பெயர்த்தது
 அலகுடனே போராடச்செய்து பலரை விடுவித்தது
 உலகுடனே ஒத்துப்போகா வண்ணம் காத்தது
 பலருடனே பரமனைப் பார்க்கவைத்தது
 பாருக்குள்ளே தலை தூக்கவைத்தது

எனவே

நித்திய கீரிடம் விண் மகுடம் காண்போம்
 சத்திய வாழ்வு வாழ்ந்து சந்திப்போம் அவரை

காத்திருப்பின் முடிவு இளைப்பு அல்ல இனிப்பு

“காத்திருத்தல்” நம்மை இளைத்துப் போகச் செய்யும் என்பது மெய்தான் ஆயினும், (நீதி. 13:12) எதிர்பார்த்திருக்கும் நன்மைகள் வரும்போது அது ஜீவ விருட்சத்தினைப் போன்று இருக்கும். இன்றைய வேகமான உலகில் காத்திருத்தல் என்பது அநேகருக்கு மிகவும் கஷ்டமான காரியம் என்பதனை நாம் அறிவோம். ஆனால், வேதம் காட்டும் உண்மையை அறிந்தால் அது எளிதாக மாறிவிடுவதோடு, ஆசீர்வாதங்களையும் கொண்டு வரும்.

சாமுவேலின் வருகைக்குக் காத்திருந்த இஸ்ரவேலின் இராஜாவாகிய சவுல் பொறுக்கக்கூடாமல், சூழ்நிலையைக் கண்டு கலங்கினவனாய், ஜனங்கள் அவனை விட்டுச் சிதறிப் போகிறதினால் தனக்கடுக்காத பலியிடும் வேலையைச் செய்கிறான். அவன் சர்வாங்க தகனபலியிட்டு முடிகிறபோது சாமுவேல் வந்து சேர்கிறான். காரணத்தைக் கேட்டபோது, “எண்ணித் துணிந்து” செலுத்தினேன் என்ற பதில்; அது அவனுக்கு வாங்கித்தந்த பட்டம் “புத்தியினமாய்ச் செய்தீர்” என்பதே. மேலும், ராஜ்யபாரமும் நிலைக்காது என்ற பெரிய தண்டனையும் வருகிறது என்னே பரிதாபம் (1 சாமு. 13:8-13).

அவனை ராஜாவாக அபிஷேகம் செய்ய நான் வருவேன். நீ செய்ய வேண்டியதனை உனக்கு அறிவிக்கும் மட்டும் “ஏழுநாள் காத்திரு” என்று

சொன்னபோது அவசரப்பாத சவுல் (1 சாமு. 10:8) இப்போது அவசரப்பட்டு ராஜ்யத்தினை இழந்தக் காரியம் எத்தனை மதியீனமானது.

எனவே கர்த்தருக்குக் காத்திருப்பதனையோ, வாக்குத்தத்தம் நிறைவேறக் காத்திருப்பதனையோ, இரட்சிப்பு நிறைவேறக் காத்திருப்பதனையோ, நாம் எதிர்பார்த்திருக்கிற நன்மைகளுக்காகக் காத்திருப்பதனையோ அசட்டை செய்யாத வண்ணம் நம்மை தேவன் காப்பாராக.

வாசற்படியில் காத்திரு, வல்லமையுடன் புறப்படு

தங்கள் எஜமான் கலியாணத்திலிருந்து வந்து தட்டும்போது உடனே அவருக்குத் திறக்கும்படி, “எப்பொழுது வருவார்” என்று காத்திருக்கிற மனுஷருக்கு ஒப்பாக இருங்கள் என்பது கட்டளை அல்லவா (லூக்.12:36) கூடவே, எஜமான் வரும்போது, விழித்திருக்கிறவர்களாகக் காணப்படுகிற ஊழியக்காரரே பாக்கியவான்கள் என்றும், எஜமான் அரைக் கட்டிக்கொண்டு அவர்களைப் பந்தியிருக்கச் செய்து, சமீபமாய் வந்து, அவர்களுக்கு ஊழியம் செய்வார் என்றும் மெய்யாகவே உங்களுக்குச் சொல்லுகிறேன் என்ற ஆசீர்வாத வார்த்தைகளையும் இயேசு சொன்னாரே. (லூக். 12:37)

என் வாசற்படியில் நித்தம் விழித்திருந்து என் கதவு நிலையருகே காத்திருந்து எனக்குச் செவிகொடுக்கிற மனுஷன் பாக்கியவான் என்று ஞானம் சொல்லவில்லையோ? அவனுக்கு கர்த்தரின் தயையும் கிடைக்கிறதே. (நீதி. 8:34-35)

இதனைத்தானே சங்கீதக்காரனாகிய தாவீதும், ஒன்றை நான் கர்த்தரிடத்தில் கேட்டேன் அதையே நாடுவேன் என்றும், அவருடைய மகிமையைக் காணும்படியாகவும், அவருடைய ஆலயத்தில் ஆராய்ச்சி செய்யும்படியாகவும் என் ஜீவனுள்ள நாளெல்லாம் கர்த்தருடைய ஆலயத்தில் தங்கியிருப்பதனையே நாடுவேன் என்றும் சொன்னான். (சங். 27:4)

ஆயிரம் நாளைப் பார்க்கிலும் உமது பிரகாரங்களில் செல்லும் ஒரே நாள் நல்லது; ஆகாமியக் கூடாரங்களில் வாசமாயிருப்பதைப் பார்க்கிலும் என் தேவனுடைய ஆலயத்தின் வாசற்படியில் காத்திருப்பதையே தெரிந்து கொள்ளுவேன் என்று சொல்லுகிறான். (சங். 84:10)

அதனுடைய பலன் தானே "செழிப்பு". கர்த்தருடைய ஆலயத்தில் நாட்டப்பட்டவர்கள் எங்கள் தேவனுடைய பிரகாரங்களில் செழித்திருப்பார்கள் (சங். 92:13). கர்த்தரின் பாதத்தில் காத்திருந்து வசனத்தைக் கேட்ட மரியானைக் குறித்து ஆண்டவர், "நல்ல பங்கைத் தெரிந்து கொண்டாள்" என்று சொல்லவில்லையா? (லூக். 10:39-42). எனவே கர்த்தரின் பாதத்தில் காத்திருக்கக் கற்றுக் கொள்ளுவோம். "ஓடு மீன் ஓட உறுமீன் வருமளவும் காத்திருக்குமாம் கொக்கு".

மனித ஞானம் களைப்படையும்,

மருந்தாகும் தேவ பாதம்

கர்த்தரின் பாதத்தில் காத்திருத்தல் :

விஞ்ஞான சாதனைகளை அதிகம் உள்ளடக்கிய இந்நாட்களில் தேவ சமூகத்தில் காத்திருந்து பெலனைப் பெற்றுக்கொள்ள அநேகருக்கு விருப்பமில்லை. கர்த்தருக்குக் காத்திருக்கிறவர்களோ, புதுபெலன் அடைந்து கமுகுகளைப்போல செட்டைகளை அடித்து எழும்புவார்கள். அவர்கள் ஓடினாலும் இளைப்படையார்கள் நடந்தாலும் சோர்ந்து போகார்கள். (ஏசா. 40:31)

இன்றைய உலகில் மனச் சோர்வு (depression), உடல் சோர்வு, ஆவியில் சோர்வு என்று ஒதுங்கி நிற்போர் ஏராளம். தங்கள் அறிவில் ஓடி, தங்கள் பெலத்தினை நம்பி, தங்கள் ஆவியைச் சார்ந்து கொண்டதினால் ஏற்பட்ட நிலமை இது. அனுபவங்கள் இந்த நேரத்தில் உதவிக்கு வருவதில்லை. செயல் திட்டங்கள் எத்தனை அறிவோடு செயல்படுத்தப்பட்டாலும் உதவுவதில்லை. பல கோடி மைல்களுக்கு அப்பாற்பட்ட செவ்வாய் கிரகத்திற்கு நாம் அனுப்பும் சேட்டைட்டைக் கண்காணிக்கவும், அதனிடத்திலிருந்து செய்தியையும், படங்களையும் பெற்றுக்கொள்ளவும் நமக்கு ஞானம் இருந்தாலும், மனித ஞானத்திற்கு ஓர் எல்லை உண்டு என்பதனை நாம் மறுப்பதற்கு இல்லையே.

இப்படிப்பட்ட ஞானம் கொண்ட மனிதன் களைத்துப் போவதும் சோர்ந்து போவதும் எளிதானதே. ஆனால் புது பெலன் அடையவும் செட்டைகளை அடித்து எழும்பவும் தேவன் தரும் நல் ஓளவுதம், அவருடைய பாதத்தில் காத்திருப்பதே.

அதனை ஆதி பரிசுத்தவான்கள் அறிந்து வாழ்ந்தனர். மோசேக்குத் தெரியும், எரேமியாவுக்குத் தெரியும். பொருளாசையினால் கண் சொருகிப் போன பிலேயாமும் அதனை அறிவான்.

அவரின் நிலையில் காத்திருந்து அவர் எனக்கு என்ன சொல்லுவார் என்பதனைக் கேட்பேன், பின்னர் செயல்படுவேன் என்று இன்று அநேக தேவ மக்களால் கூறமுடியவில்லை (ஆபகூக் 2:1). அப்படிக்காத்திருந்தால், தேவ தரிசனத்தினை (இன்றைய தரிசனக்காரர்கள் போல அல்ல) அறிந்து கொள்ளவும், மற்றவர்களும் வாசிக்கும்படியாகத் தெளிவானக் காரியத்தினை செய்ய நம்மை இயக்குவிக்கிறவர்களைப் பெற்றுக் கொள்வது எளிது அல்லவோ. (ஆபகூக் 2:1-3)

கேள்விகளோடும் குழப்பத்தோடும் வாழ்ந்த அந்தத் தீர்க்கதரிசி எடுத்த முடிவு அது (ஆபகூக் 1:2,13-17). காத்திருந்ததினால் “கர்த்தாவே நீர் வெளிப்படுத்தினதை நான் கேட்டேன் எனக்கு பயம் உண்டாயிற்று” எனக் கதறுகிறான் (ஆபகூக் 3:2). இறுதியிலே, “அத்திமரம் துளிர்விடாமற் போனாலும் திராட்சைச் செடிகளில் பழம் உண்டாகாமற் போனாலும் ஒலிவமரத்தின் பலன் அற்றுப்போனாலும், வயல்கள் தானியத்தை விளைவியாமற்போனாலும், கிடையில் ஆட்டுமந்தைகள் முதலற்றுப் போனாலும், தொழுவத்திலே மாடு இல்லாமற் போனாலும் நான் கர்த்தருக்குள் மகிழ்ச்சியாய் இருப்பேன். என் இரட்சிப்பின் தேவனுக்குள் களிகூருவேன்” என்றும், பெற்ற பெலனால், உயரமான ஸ்தலங்களில் என்னை நடக்கப்பண்ணுவார் என்றும் அவனால் முழங்க முடிகிறதே. (ஆபகூக் 3:17-19)

இன்றைக்கு கேள்விகள் மேல் கேள்விகளைக் கேட்டு, குழம்பி, காண்கிறவைகளுக்கு அர்த்தம் புரியாமல் சோர்ந்துபோய் ஒதுங்கி நிற்கிறவர்கள் செய்ய வேண்டியது என்ன? கர்த்தருக்குக் காத்திருந்து அவரிடத்தில் சேரப் படிப்பதே.

அலங்கார வார்த்தைகளால், அவருடைய சமூகத்தில் அலப்புலவதை நிறுத்தி, அவர் எனக்கு என்ன சொல்கிறார் என்பதனை அறிய காதுகளைக் கூர்மையாக்குவதே நம் பணியாக மாறட்டும்.

எனக்குப் பிடித்த திட்டங்களை எழுதிக் கொடுத்து இதில் நீர் கையொப்பம் போடும் என்று அவரை தொந்தரவு செய்வதனை நிறுத்தி, காத்திருந்து கற்றுக்கொள்ள செவிகளைத் திறப்போம். அவருடைய கையிலுள்ள ஒரு கம்பி உன் காதுகளை கதவோடு சேர்த்து குத்தட்டும். (உபா. 15:16-17)

காத்திருந்தால் காது திறக்கும், வாக்கு பலிக்கும்

வாக்குத்தத்தம் நிறைவேறக் காத்திருந்தல் :

ஆபிரகாம் ஓர் நல்ல முன்மாதிரி. 25 ஆண்டுகள் அவனுக்குக் கொடுக்கப்பட்ட வாக்குத்தத்தம் நிறைவேறக் காத்திருக்க வேண்டியிருந்தது. அவன் பொறுமையாய்க் காத்திருந்து வாக்குத்தத்தம் பண்ணப்பட்டதைப் பெற்றான். (எபி. 6:15)

இடையில் தான் கொல்லப்பட்டுப் போக வாய்ப்புண்டு என்ற பயம் வந்தது (ஆதி. 12:12). அதனால் அவனைக் காத்துக்கொள்ள குறுக்கு வழிதனைக் கையாள வேண்டியிருந்தது. (ஆதி. 12:13; ஆதி. 20:5)

“சாராள் மூலம் தான்” என்ற வாக்கை நம்ப முடியாமல் விழுந்து விழுந்து நகைக்கிறான். (ஆதி. 17:17)

ஆனால் வாக்குத்தத்தம் செய்த தேவன் மாறாதவர் அல்லவா! வல்லவர் அல்லவா! அந்த எண்ணம் அவனுடைய செத்துப்போன தன் சரீரத்தினை நினைக்காமல் முழு நிச்சயமாய் நம்பச் செய்தது. (எபி. 11:18, ரோமர் 4:19,21)

ஆகையால் நீங்கள் அசதியாயிராமல் வாக்குத்தத்தமான ஆசீர்வாதங்களை விசுவாசத்தினாலும், நீடிய பொறுமையினாலும் அதனைச் சுதந்தரித்துக் கொள்ளுகிறவர்களை பின்பற்றுகிறவர்களாகிக் காத்திருங்கள். (எபி. 6:12)

ஜெபிக்கும் அநேகர் ஜெபத்திற்கு விடை வரும்வரைக் காத்திருக்கக் கூடாமல் இருக்கிறார்கள். ஊக்கமாக ஜெபிப்பார்கள் ஆனால் அவசரப்பட்டு தங்கள் ஜெபங்களுக்கு உத்தரவு வருமுன் அவசரத்தினால் வரும் ஆசீர்வாதத்தினை சிதைத்துப் போடுவார்கள். எலியேசரைக் கவனித்துப் பாருங்கள், கர்த்தர் தூதனை உனக்கு முன்னே அனுப்புகிறார் என்றார்

எஜமான் ஆபிரகாம். ஊக்கமான ஓர் ஜெபத்தினை அவன் ஏறெடுக்கிறான் (ஆதி. 24:12-14); அவனுடைய ஜெபத்திற்கு ஏற்றபடியே ரெபேக்காள் வருகிறாள். அவன் ஜெபித்தவண்ணமாகவே எல்லாம் தவறாமல் நடக்கிறது. கூடவே, ஆபிரகாமின் குடும்பத்திற்கு நேராகவே தேவன் வழிநடத்தியிருக்கிறார் என்றக் காரியம் அவனை துதிக்க வைக்கிறது. (ஆதி. 24:24-27)

எதிர்பாராத வரவேற்பு; ஆனால் அவசரப்படாத எலியேசர் எத்தனை நிதானமாக செயல்படுகிறான். காத்திருந்து கர்த்தரே இதனை வாய்க்கப்பண்ணினார் என்பதனை நன்றாக அறிந்துகொண்டு, அந்த வார்த்தை ஆண்டவரை அறியாத லாபான், பெத்துவேலின் வாயிலிருந்து வரும்வரை அமைதியாகக் காத்திருக்கிறான். (ஆதி. 24:50)

இன்றைக்குத் திருமணக்காரியங்களை முடிக்கும்போதோ, பிள்ளைகளின் படிப்பின் காரியத்தைத் தீர்மானிக்கும்போதோ, வேலைகளைத் தெரிந்து கொள்ளும்போதோ, ஊழியப் பாதையினை அறிந்து கொள்ள முற்படும்போதோ, ஊழியத்தில் தேவ நடத்துதலை பெற்றுக் கொள்ள காத்திருப்போரின் எண்ணிக்கைகூட குறைந்து போயிற்றே.

அவசரப்பட்டு, அறிவு சொன்னதற்கும், அடுத்தவர் சொன்னதற்கும், அனுபவம் சொல்லிக்கொடுத்ததற்கும் செவி கொடுத்தோர் நிலமை எத்தனைப் பரிதாபம். எத்தனை திருமணங்கள் விவாகரத்தில் முடிந்து போயிற்று (ஏமாற்றப்பட்டவர்கள் எத்தனை பேர்).

கூடவே, பொய் சொல்லும் கிழட்டுத் தீர்க்கதரிசிகளுக்கும் இன்றைக்குக் குறைவில்லை. அவர்கள் நல்லவர்களையும் திசை திருப்பிவிட்டுவிடுகிறார்களே. (1 இரா. 13:8)

ராஜ்யத்திற்காகக் காத்திருப்போர்,

ராப்பகலாகச் செயல்படுவர்

இரட்சிப்பு நிறைவேறக் காத்திருத்தல்

அரிமத்தியா ஊரானாகிய யோசேப்பு தேவனுடைய ராஜ்யம் வரக்காத்திருந்தவன். அப்படிப்பட்டவன் யூதர்களுக்குப் பயப்படாமல், துணிந்து போய் பிலாத்துவிடத்தில் இயேசுவின் சரீரத்தைக் கேட்டான்,

அதைக் கொண்டுபோய் புதுக் கல்லறையில் வைக்கிறான் (மாற். 15:43-46, யோவான் 19:41). நிக்கோதேமுஷும் அவனோடு இணைந்து வெள்ளைப் போளமும் கரிய போளமும் கலந்து நூறு இராத்தல் கொண்டு வருகிறான். (யோவான் 19:39)

தேவனுடைய ராஜ்யம் வரக் காத்திருக்கிறவர்களுக்கு அலாதி தைரியம் உண்டாகும் என்பதற்கு இவர்கள் நல்ல உதாரணம்.

சரீர மீட்பாகிய புத்திர சுவிகாரம் வருகிறதற்குக் காத்திருக்கிறவர்கள் தவிப்பார்கள் (பிரசவ வேதனைப் படுவதுபோல) (ரோமர் 8:23).

“எப்போ வருவீர் என் இயேசு நாதா ஏங்கிடுவேன் காத்திருப்பேன்” என்று நான் எழுதின பாடல் இதனைச் சார்ந்ததே. உலகத்தின் காரியங்களை விட்டு எப்போது அவரோடு இருப்பேன் என்ற வாஞ்சை அவர்களை நாளுக்கு நாள் பிரித்தெடுக்கும்.

பரலோகமே என் சொந்தமே என்று காண்பேனோ-என்

இன்ப இயேசுவை நான் என்று காண்பேனோ?

என்ற பாடல் இதயத்தில் தொனித்துக்கொண்டே இருக்கும். அந்த ஆசை அதிக “நன்மையுண்டாகக் கூடியது” (பிலி. 1:23).

இந்த தவிப்பும், வாஞ்சையும் இரட்சிப்பு நிறைவேற நாம் செய்ய வேண்டிய பணியாகிய சுவிசேஷத்தைப் பரப்பும் வேலையை துரிதமாக ஏவிடும்.

ஏனெனில் இராஜ்யத்தின் சுவிசேஷம் சகல ஜாதிகளுக்கும் அறிவிக்கப்பட்டால் தானே முடிவு உண்டாகும் (மத். 24:14). அதனை செய்யும் பணியில் உற்சாகப்படுத்த, ஜெபிக்க, கொடுக்க, ஓடி ஓடி உழைக்க ஒப்புக்கொடுப்போம்.

காத்துக் காத்து கண் பூத்துப் போகிறது என்று கதறி, ஓட்டத்தினை நிறுத்திவிடாதிருப்போம்

வாக்குத் தந்தவர் வல்லவர் மாறாதவர் எனவே வார்த்தையில் ஒன்றையும் தவறவிடார்

போக்குச் சொல்லிப் போனவர்களை மறந்து தேவ பணியில்
போவோம் வாரீர் கேள்விப் படாதோரைத் தேடி
புது பெலன் புதிய தரிசனம் புது நம்பிக்கை பெற்று
புகுவோம் போர்க்களம் புறமுதுகு காட்டாமலே
துணிவோம் தொல்லைகளை அறுத்து எறிந்து
தூயவர் வந்திடுவார் துரிதமாய் செயல்படுவோம்

௨

பாதாளச் சிற்பதை

வேகமாகக் கடந்து செல்லும் காலச் சக்கரத்தின் நடுவே, அநேகர் “திருப்தியற்ற வாழ்வு” வாழ்வதனைக் காணமுடிகிறது. தேவனை அறிந்தோம் என்று கூறுபவர்களும் இதற்கு விதிவிலக்கில்லா வண்ணம் வாழத் தொடங்கியுள்ளனர். வேறு சிலரோ, திருப்தி காணக்கூடாதவைகளில் திருப்தி கண்டு அடங்கிப்போய்விட்டனர். உலகத்தாரில் இது காணப்படுவது ஆச்சரியமில்லை; ஆனால், தேவனை அறிந்தவர்கள் மத்தியில் இது காணப்படுவது அதிர்ச்சிக்குரியது.

பஞ்சத்திலும் திருப்தி – பிரசன்னத்தால் திருப்தி

முதலாவது, நம்முடைய தேவன் யார் என்பதனை மேற்கண்ட காரியத்தின் அடிப்படையில் காண முயல்வோம். “...என் ஜனங்கள் நான் அளிக்கும் நன்மையினால் திருப்தியாவார்கள்” என்று கர்த்தர் சொல்லுகிறார் (எரே. 31:14). அவர்கள் என் ஜனமாயிருப்பார்கள், நான் அவர்கள் தேவனாயிருப்பேன். அவர்கள் தங்கள் பின்னடியாருக்கும், தங்கள் பிள்ளைகளுக்கும் நன்மை உண்டாகும்படி, சகல நாட்களிலும் எனக்குப் பயப்படும்படிக்கு, நான் அவர்களுக்கு ஒரே இருதயத்தையும் ஒரே வழியையும் கட்டளையிட்டு, அவர்களுக்கு நன்மை செய்யும்படி நான் அவர்களை விட்டுப் பின்வாங்குவதில்லையென்கிற நித்திய

உடன்படிக்கையை அவர்களோடு பண்ணி, அவர்கள் என்னை விட்டு அகன்றுபோகாதபடிக்கு எனக்குப் பயப்படும் பயத்தை அவர்கள் இருதயத்தில் வைத்து, அவர்களுக்கு நன்மை செய்யும்படி அவர்கள்மேல் சந்தோஷமாயிருந்து..... அவர்களைக் குறித்துச் சொன்ன எல்லா நன்மைகளையும் அவர்கள்மேல் வரப்பண்ணுவேன் என்று கர்த்தர் சொல்கிறார். (எரே. 32:39-42)

தங்களுடைய தொடர்ச்சியான பாவ வாழ்க்கையின் நிமித்தம் சிதறடிக்கப்பட்டு, தண்டிக்கப்பட்ட ஜனத்தினை, திரும்பக் கட்டும் எண்ணத்தில் தேவன் தம்மை இப்படித்தான் வெளிப்படுத்துகிறார்; இது அவருடைய இருதயத் துடிப்பு. நொறுக்கப்பட்ட ஜனத்தினை மீண்டும் தூக்கி நிறுத்தும் தேவனுடைய ஏக்கம் இங்கே வெளிப்படுகிறது.

இதனை அறிந்த சங்கீதக்காரனும், சாந்தகுணமுள்ளவர்கள் புசித்து திருப்தியடைவார்கள் என்றும் (சங். 22:26), உமது ஆலயத்திலுள்ள சம்பூரணத்தினால் திருப்தியடைவார்கள் என்றும் (சங். 36:8), உத்தமர்கள் பஞ்சகாலத்திலும் திருப்தியடைவார்கள் என்றும் (சங். 37:19), நீர் உம்முடைய கையைத் திறக்க நன்மையால் திருப்தியாவார்கள் என்றும் (சங். 104:28) அறிந்தவனாய், “நன்மையால் உன் வாயைத் திருப்தியாக்குகிறார், எனவே என் ஆத்துமாவே கர்த்தரை ஸ்தோத்தரி” என்று பாடி மகிழ்கிறான். (சங். 103:1,5)

காலையில் எழும்பும்போது, உம்முடைய சாயலால் திருப்தியாவேன் என்று கூறி (சங். 17: 15), அதனை வாஞ்சித்து, நாள் ஒன்றைத் துவக்கும்போதே அவருடைய பிரசன்னத்தில் துவக்குவதனைக் குறித்துப் பேசுகிறான். (சங். 17:15)

புதிய ஏற்பாட்டில் பவுலும், “எவ்விடத்திலும் எல்லாவற்றிலும் திருப்தியாயிருக்க” நான் போதிக்கப்பட்டேன் (பிலி. 4:12) என்றே முழங்குகிறார். கூடவே, எந்த நிலைமையிலும் மனரம்மியமாயிருக்கக் கற்றுக்கொண்டேன் என்று தன் மகிழ்ச்சியை தெரிவிக்கிறார் (பிலி. 4:11). கூடவே, இதனைப் பெற்றுக்கொள்வதற்கு அடிப்படையானக் காரணம் கிறிஸ்து தன்னைப் பெலப்படுத்துவதே என்றும் சொல்கிறார். (பிலி. 4:13)

போதும் என்று போவதே பொன்னானது

அப்படியானால், தேவ ஜனங்கள் திருப்தியற்ற வாழ்வு வாழ்வதற்கானக் காரணம் என்ன? திருப்தி பெறாத வாழ்க்கைக்கும் பாதாளத்திற்கும் மிகுந்த சம்பந்தம் உண்டு என்பதனை நாம் அறிதல் அவசியம். “பாதாளமும் அழிவும் திருப்தியாவதில்லை” (நீதி. 27:20). அங்கே, எரிகிற அக்கினியும், போதுமென்று சொல்லத் தெரியாததே (நீதி. 30:16). பாதாள சிந்தையோடு இணைக்கப்பட்டிருக்கும் கண்களும், காதுகளும் ஒருபோதும் திருப்தி செய்யக்கூடாதவைகளே (பிர. 1:8). அப்படியே, பாதாள சிந்தைகொண்ட மனதில் உண்பாகும் பொருளாசையும் திருப்தியடையக்கூடாததே. பணப்பிரியன் பணத்தினால் திருப்தியாவதில்லை. செல்வப் பிரியன் செல்வத்தினால் திருப்தியடையவில்லை (பிர. 5:10) என்பதே ஞானியின் கண்டுபிடிப்பு.

போதுமென்ற மனதுடனே கூடிய தேவபக்தியே மிகுந்த ஆதாயம் (1தீமோ. 6:8) என்ற வார்த்தைகள், திருப்தியான வாழ்வுக்கு “மனநிலை” மிகவும் முக்கியம் என்பதனை கோடிட்டுக் காட்டுகின்றது.

யோவான் ஸ்நானகனிடம் வந்த ஆயக்காரரும் போர்ச்சேவகரும், “நாங்கள் என்ன செய்யவேண்டும்?” என்றே கேட்டனர். உங்களுக்குக் கட்டளையிட்டிருக்கிறதற்கு அதிகமாக ஒன்றும் வாங்காதிருங்கள் என்று வரி வசூலித்த அதிகாரிகளைப் பார்த்தும், “நீங்கள் ஒருவருக்கும் இடுக்கண் செய்யாமலும், பொய்யாய்க் குற்றம் சாட்டாமலும் உங்கள் சம்பளமே போதுமென்றும் இருங்கள்” என்று போர் சேவகர்களுக்கும் (இன்றைய காவல் துறையினர்) கட்டளையிடுகிறான் (லூக். 3:13,14). மனநிலையே நிறைவுக்கு அடித்தளம் இருக்கிறது. மற்றவர்களோடு ஒப்பிட்டுப் பார்த்து வாழ்வதாலேயே அநேகர் தங்கள் மனதைப் பறிகொடுத்துவிட்டனர். எனக்கு ஏன் அப்படியிருக்கக் கூடாது என்ற வார்த்தையின் பின்னணியில் இருக்கும் பெருமை, தன்னை மறைத்துக்கொள்ள முயற்சித்தாலும், வெளிப்பட்டு அமைதியைக் கெடுத்துப்போடுகிறது என்பதனை அறிந்தவர் சிலரே.

போதிக்கிறவர் போதுமானவர்

இந்த மனநிலையை உருவாக்க, தேவபிரசன்னத்தினை உணர்வதே சாலச் சிறந்தது. கூடவே, அதனை தக்கவைத்துக்கொள்வதும் நல்லது. “நீங்கள் பண ஆசையில்லாதவர்களாயிருந்து, உங்களுக்கு இருக்கிறவைகள் போதுமென்று எண்ணுங்கள். நான் உன்னைவிட்டு விலகுவதில்லை உன்னைக் கைவிடுவதுமில்லை என்று அவர் சொல்லியிருக்கிறாரே (எபி. 13:4) என்ற தேவ வார்த்தையின் ஆழத்தை அனுபவிப்பவர்கள் எத்தனை பேர்?

இயேசு போதுமே இயேசு போதுமே

எந்த நாளிலுமே எந்நிலையிலுமே

எந்தன் வாழ்விலே இயேசு போதுமே

என்ற பாடல் வரிகள் அநேக நேரங்களில் பாடலுக்காக மாத்திரமே பாடப்படுகின்றன, அனுபவித்துப் பாடுவோராக மாற தேவன் நமக்கு உதவி செய்வாராக.

இரத்தத்தில் மூழ்கிக் கிடந்து, கவனிப்பாரற்று இருந்தவளை, மிதிக்கப்படத்தக்கதாய் வீசி எறியப்பட்டவளை கண்டெடுத்த மேய்ப்பர் வாழ்வு தருகிறார், பின்னர் நிர்வாணத்தை மூட ஆடை தருகிறார். சுத்தப்படுத்தி, எண்ணை பூசி சித்திரத் தையலாடையை உடுத்துவித்து, ஆபரணங்களால் அலங்கரிக்கிறார், ராஜ்யங்களைச் சுதந்தரிக்கவும் வைக்கிறார். பொன்னினாலும், வெள்ளியினாலும் அலங்கரிக்கப் படுகிறாள். அழகாய் மாறின அவளோ வேசித்தனத்தினால் தன்னைத் திருப்திப்படுத்த முனைகிறாள். எஜமான், தன்னைக் கண்டெடுத்து காப்பாற்றியவர் தந்தவைகளைத் தாரைவார்க்கிறாள். சோரமார்க்கம் அவளைத் தன்னைக் கண்டவர்களிடத்தில் எல்லாம் நெறிதவறி நடக்கச் செய்கிறது. அப்படியிருந்தும் அவள் திருப்திகொள்ளவில்லை. (எசே. 16:1-29)

மேற்சொல்லப்பட்ட இந்த உதாரணம் இன்று அநேகருக்குப் பொருந்தும். இச்சைகளைத் தூண்டும் காமக் காட்சிகளை (pornography) ருசிக்க ஆரம்பித்து, பின்னர் விருதலை பெறக்கூடாமல் தவிப்போர் ஆயிரங்கள். ஆண்டவரின் பிள்ளைகளும் இதில் அடங்குவர்.

இச்சையால் இழுக்கு, கிருபையால் நிறைவு

ஆவிக்குரிய மேட்டிமை கொண்டு, இன்றும் புதிய அனுபவம் என்று கூறி அதில் மயக்கமுற்று, ஆதி நிலையில் இருந்தும் பிரதிஷ்டைகளிலிருந்தும் விழுந்துபோய், ஆவிக்குரிய வேசித்தனத்தில் மாட்டிக்கொண்ட ஒரு பெருங்கூட்டம் இன்று எழும்பி நிற்கிறது.

இவைகள் தேவ கோபத்திற்கு தேவ சபையை மாற்றிக்கொண்டுவருவதோடு, சத்துருவின் கையில் ஒப்புக்கொடுக்கத் தேவனைத் தள்ளிவிடுமோ என்ற பயம் எனக்கு உண்டு. பாபிலோனுக்குத் தன் ஜனத்தை சிறையாக அனுப்பிவைக்க தேவன் விரும்பவில்லை; ஆனால், பாபிலோன் சிறைவாசமே, அவர்களை சுத்திகரிக்கவும், ஒன்றிணைக்கவும் கூடுமென்றால், தேவன் வேறு வழியின்றி தம்முடைய ரத்தத்தால் மீட்டுக்கொண்ட சபையை பாபிலோனிய அனுபவத்தில் கொண்டுசெல்லவேண்டியது வரலாமே! அதனுடைய சாயல் ஆங்காங்கே தெரிகிறதே. எனவே, சபையும், சபைத் தலைமையும் மனம் திரும்பவேண்டிய அவசரமுண்டே!

தன்னைத் தூக்கி எடுத்து, சுத்திகரித்து, சிங்காசனத்தில் உட்காரவைத்தவரின் ஏக்கத்தையும் மற்றும் நோக்கத்தையும் சபை புரிந்துகொள்ளவேண்டுமே.

ஆரங்கள் பூட்டு அலங்கரித்து உன்னை

அஞ்சுள் மணவாட்டியாக்கினது மன்றி

எண்ணுக்கடங்காரு எஞ்சுனையோ நன்மை

இன்றும் உன்மேற் சோனா மாரிபோல் பெய்குவருக்கு துரோகம் செய்யாமல் வாழவேண்டுமே.

மாறாக, அவரால் திருப்தியாகாமல், அவர் தரும் கிருபையால் திருப்தியாகாமல் எதை எதையோ வாஞ்சித்து அவைகளுக்கு அவர் பெயரைத் தரித்து, அவர் தராத அனுபவங்களை அவருடையது என்று சொல்லித் திரிவது சரியாகுமோ!

காட்டுக் கழுதையே கட்டுப்படு,

காண்டாமிருகமே செயல்படு

கூடவே, தந்தவரின் நோக்கம் புரியாமல் காற்றை உட்கொள்கிற காட்டுக் கழுதையைப் போல ஓடித்திரிவதும் சரியானதோ!

காண்டாமிருகத்தினைப் போன்று பெலன் பெற்று, ஆனால் அந்த பெலத்தினை சேவிக்கவோ, படைச்சால்களை உழவோ, ஏரில் பூட்டப்பட்டு உபயோகிக்கவோ, பரம்படிக்கவோ, களஞ்சியத்தினை நிரப்பும் பணியினை செய்யவோ கூடாததாக இருந்தால் என்ன பலன்?

ஆவிக்குரிய அனுபவங்கள், இன்னமும் அன்பர் இயேசுவின் சிலுவையைக் காணக்கூடாதிருக்கும் கோடிகளுக்கு உபயோகப்படவேண்டுமேயல்லாமல், ஆடிப் பாடி மகிழ்வதற்கு அல்ல. இந்த நோக்கத்தில் வாழக்கூடாதவர்கள் அனைவரும் இன்னும் ஒரு புதிய அனுபவம் வேண்டும் என்ற பாவனையிலேயே வாழ ஆரம்பித்து தங்களை அழித்துக்கொள்வர்.

மற்றொரு எடுத்துக்காட்டு, மோசே, தேவன் குறித்தக் காலத்தினைக் குறித்த அறிவு இல்லாமல், தன் சுய பெலத்தினை உபயோகித்து, எகிப்தியன் ஒருவனை சாகடிக்கிறான். ஒருவேளை அது தன் உடன் சகோதரனுக்கு உதவி செய்யவே என்றாலும், பின்னதாக அவனை தேசத்தை விட்டே அகற்றிவிடுகிறது.

மீதியான் தேசத்திற்கு ஓடிப்போன அவன் ரெகுவேலின் வீட்டில் தங்கி, மணமுடித்து, அடங்கிப்போய்விட்டான். இதனை ஆங்கில வேதம் "Content to stay" என்றே அழைக்கிறது. இப்படி திருப்தியானவர்களை வேதம் நமக்கு எச்சரிக்கையாகவே காண்பிக்கிறது. (யாத். 2:2)

அழைக்கப்பட்ட இடத்தில் இல்லாமல் வாழும் பலர், இப்படி "விரக்தியாக" வாழ்வதனை, "திருப்தியாக" இருக்கிறோம் என்று கூறி தங்களை ஏமாற்றிக்கொள்ள வாய்ப்புண்டு.

வேறு சிலர், அப்பத்துக்காக அலைந்து திரிந்த வாலிபனான ஒரு லேவியனைப் போல (நியா. 17:8), இலக்கில்லாமல் ஓடுகிறவர்களாக இருக்கலாம். கர்த்தரின் பெயரில் ஆனால், கர்த்தர் வெறுக்கிற காரியங்களைச் செய்ய ஒப்புக்கொடுத்த அந்த வாலிபன், பின்னதாக,

“தான் ஏன் ஒரு குடும்பத்திற்கு மாத்திரம்” என்று எண்ணி, ஒரு கோத்திரத்திற்கு ஆசாரியன் என்ற பட்டத்தினைக் கண்டபோது, தான் கோத்திரத்தோடு புறப்பட்டுப் போன காரியம் நியா. 17 -ம் மற்றும் 18 -ம் அதிகாரத்தில் விவரிக்கப்பட்டுள்ளதே.

வீணானவற்றை விட்டால், நிறைவானவை நிரம்பும்

இவனிடத்தில் தீர்க்கதரிசனமும் கேட்க வருகிறார்கள் (நியா. 18:5,6); அதுவும் கர்த்தரின் நாமத்தில். இப்படி “பிரஸ்தாபம்” என்ற ஒன்று அநேகரை இயக்குவிப்பதினால் திருப்தி என்ற பதத்தினை இழந்தவர்கள் உண்டு. அப்படிப்பட்டவர்களின் மனநிலையை நியா. 18:20 விவரிக்கிறது. செய்யும் தவறுகள் இன்னமும் ஆழத்திற்குக் கொண்டுபோகிறதினை அறிந்தும், “மனது இதமியப்பட்டதினால்” தவறுக்கு இசைந்துபோகிறான் அவன்.

எனவே, மனதின் நிலை எப்படி இருக்கிறது என்பதனை அடிக்கடி தேவப் பிள்ளைகள் சோதித்துப் பார்ப்பது நல்லது. “எந்தன் ஏக்க விருப்பம் எல்லாம் உம் இதய துடிப்பாக மாற்றும்” என்ற பாடல் வரிகள் நமது ஜெபமாக மாறட்டும். பொருளையோ, பணத்தையோ குறித்து மாத்திரமல்ல, நம்முடைய ஆவிக்குரிய காரியங்களையும் அலசி ஆராயும் நேரம் இது. நம்முடைய அழைப்பையும், உழைப்பையும் கூட அளவிட்டுப் பார்ப்பது நல்லது. திருப்தி செய்யாத ஊழியம் வேண்டாம், வீண் ஆசைகளும் வேண்டாம், வீண் உழைப்பும் வேண்டாம். மனரம்மியமாய் தேவகாரியங்களை நடப்பித்து தேவ இராஜ்யம் ஸ்தாபிப்போம்.

திருப்தி செய்யாத பொருளுக்கான ஏக்கம்
 திரும்பி வராத நாட்களுக்கான போராட்டம்
 திசை தெரியாத இலக்குக்கான ஓட்டம்
 திகைத்து நின்று யோசிக்கும் கூட்டம்
 வேண்டாம்! வேண்டாமே!!

திருப்தி செய்யும் அவர் பிரசன்னம்
திருப்பணி கொண்டு வரும் ஆனந்தம்
திருத்துவ தேவனின் அன்பின் வெள்ளம்
திருச்சபைகள் தோன்றச் செய்திடும்
தேடுவோம்! நாடுவோமே!!

திக்கெட்டும் அவர் புகழ் பாடுவோம்
தீயவன் நம்மை திசை திருப்பிடான்
திருக்கரத்தால் நம்மை நடத்திச் செல்வார்
தினந்தோறும் புதுக்கனியால் நிரப்பிடுவார்
செல்வோம்! வெல்லுவோமே!!

9

பார்வோனின் பெஸ்மா? வல்லவரின் வாக்கா?

சத்துருவை அடையாளம் கண்டால் தான் நாம் வெற்றிப் பாதையில் நடக்க முடியும் என்பது நாம் அறியாதது அல்லவே! புதுக்கட்சித் தொடங்குகிற ஒரு நடிகரைப் பார்த்து, ஒரு இசை கலைஞர் இப்படிச் சொன்னார், **நண்பர்கள் யார் என்பதனை அறிந்துகொள்ளும் முன்னர் உன் எதிரி யார் என்பதனை அறிந்துகொண்டு அறிவித்துவிடு**” என்று. அது ஆவிக்குரிய போரில் ஈடுபட்டிருக்கும் நமக்கும் பொருந்துமே. ஆனால், இன்றைய ஆவிக்குரியத் தலைமையில் இருக்கும் அநேகருக்கு அது புரியவில்லை என்றே சொல்லுவேன். அறிந்துகொண்டிருக்கிற சிலரும் அதனை அறிவிக்கப் பயப்படுகின்றனர். இஸ்ரவேல் ஜனங்களின் வாழ்கையிலிருந்து நாம் இதனைக் கற்றுக் கொள்ள முடியும்.

கானான் வாழ்வில் வாழ்ந்த பின்னரும் தேவ ஜனங்கள் இதனை அநேகந்தரம் புரிந்துகொள்ளவில்லை. கர்த்தர் அனுப்பித் தந்த தீர்க்கதரிசிகள் இருந்தார்கள், கர்த்தர் எழுப்பித் தந்த இராஜாக்கள் இருந்தார்கள்; ஆனால், தேவ ஜனம் திசை மாறிப் போனபோது, தேவன் வேறுவழியின்றி பார்வோன் அரசனை அவர்களுக்கு விரோதமாய் எழுப்புகிறார். தேவனே அதைச் செய்கிறார் என்பதனை அன்றைய தலைவர்கள் புரிந்துகொள்ளாததினால் தடுமாறுகிறார்கள். அவர்களின் எண்ணங்களும் நினைவுகளும் பழைய நாட்களில் கண்ட சிலவற்றை நம்ப ஆரம்பிக்கிறது.

விரோதியின் நிழல் வீண்

அன்று அவர்கள் எகிப்திலிருந்து புறப்பட்டபோது அவர்களை அழிக்கப் புறப்பட்ட எகிப்தின் இரதங்களையும், குதிரை வீரரையும், சேனையையும் குறித்து (யாத். 14:9) தங்கள் முற்பிதாக்கள் சொன்ன விவரங்களை நினைக்கின்றனர். கூடவே, சாலோமோனின் நாட்களில், அவைகளைச் சிறந்ததாக நினைத்து, அவன் பார்வோனின் மகளைத் திருமணம் செய்த சம்பந்தத்தையும் நினைக்கின்றனர் (இராஜா 11:1; 10:28,29). எனவே, ஆபத்து நெருங்கி வந்தபோது எகிப்துக்கு செல்வதையும், எகிப்தை நம்புவதையும் அவர்கள் தனதாக்கிக்கொள்கிறார்கள்.

ஏசாயா என்ற தேவ மனிதனின் எச்சரிப்புக் குரல் தொனிக்கிறது. “என் வாக்கைக் கேளாமல், பார்வோனின் பெலத்தினாலே பெலக்கவும் எகிப்தின் நிழலிலே ஒதுங்கவும் வேண்டும் என்று எகிப்துக்குப் போகிறவர்களுமாகிய முரட்டாட்டமுள்ள புத்திரருக்கு ஐயோ! என்று கர்த்தர் சொல்லுகிறார். பார்வோனுடைய பெலன் உங்களுக்கு வெட்கமாகவும், எகிப்தினுடைய நிழலொதுக்கு உங்களுக்கு இலச்சையாகவும் இருக்கும்.” (ஏசா. 30 :2,3)

“எகிப்தியர் சகாயம் பண்ணுவது வியர்த்தமும் வீணுமாம்” ஆகையால் சும்மாயிருப்பதே அவர்களுக்கு பெலன் என்று அதற்காகக் கூறுகிறேன்.” (ஏசா. 30:7)

“சகாயமடையும்படி இஸ்ரவேலுடைய பரிசுத்தரை நோக்காமலும், கர்த்தரைத் தேடாமலும், எகிப்துக்குப் போய், குதிரைகள் மேல் நம்பிக்கை வைத்து, இரதங்கள் அநேகமாயிருப்பதினால் அவைகளை நாடி, குதிரை வீரர் மகாபெலசாலிகளாயிருப்பதினால் அவர்களை நம்பிக் கொண்டிருக்கிறவர்களுக்கு ஐயோ!” (ஏசா. 31:1)

இதமான சொல் – மாயமான பார்வை

ஆனால், இந்த சத்தத்திற்குச் செவிகொடுக்க மனதில்லாத ஜனம், வேதத்தைக் கேட்க மனதில்லாத புத்திரர் தரிசனக்காரரை நோக்கி “தரிசனம் காணவேண்டாம் என்றும், ஞானதிருஷ்டிக்காரரை நோக்கி யதார்த்தமாய் எங்களுக்கு தரிசனம் சொல்லாமல், எங்களுக்கு

இதமான சொற்களை உரைத்து, மாயமானவைகளைத் திருஷ்டியுங்கள் என்றும், நீங்கள் வழியை விட்டு, பாதையினின்று விலகி, இஸ்ரவேலின் பரிசுத்தரை எங்கள் முன்பாக இராமல் ஓயப்பண்ணுங்கள் என்றும் சொல்லுகிறார்கள்.” (ஏசா 30:9-11)

இது இந்தக் காலத்திற்கும் பொருந்தும் என்பதனைக் கண்ட கர்த்தர், ஏசாயாவைப் பார்த்து,

“இப்பொழுது நீ போய், இது பிற்காலத்துக்கு என்றென்றைக்கும் இருக்கும்படி, இதை அவர்களுக்கு முன்பாக ஒரு பலகையில் எழுதி ஒரு புஸ்தகத்தில் வரை” என்று சொல்லுகிறார். (ஏசா. 30:8)

ஒரு கிறிஸ்துமஸ் விழாவிற்கு உயர் பதவியிருக்கும் ஓர் மனிதர் அழைக்கப்பட்டார். அவரும் வந்து மேடைப் பாணியில் பேசிவிட்டுப்போன இரண்டாம் நாள், கிறிஸ்துமஸ் கேரல் பாடின மக்கள் தாக்கப்பட்டனர், அவர்களின் புது கார் ஒன்றும் போலிஸ் வளாகத்திற்குள்ளேயே தீயிடப்பட்டது. அந்தப் பெரிய பதவியிலிருக்கும் மனிதரை அழைத்ததினால் ஏற்பட்ட பலன் என்ன?

தேவனை அறியாதவர்களை வைத்து நாமும் நாடகமாடக் கற்றுக்கொண்டோம்; அவர்களும் நாடகமாடுகிறார்கள். அன்று இஸ்ரவேல் ஜனங்கள் பண்பலம், படைபலம் கொண்டவர்களை நம்பினார்கள், இன்று நாமும் அப்படியேதான் உள்ளோம்.

அப்படிப்பட்டவர்களை விழாவிற்கு அழைத்து அந்த சந்தர்ப்பத்தில் அவர்களுக்கு மனந்திரும்புதலையும், இரட்சிப்பையும் சொல்லியிருந்தால், அது வரவேற்கத்தக்கது; மாறாக, அவர்கள் பெலத்தினைச் சார்ந்து நாம் முன்னேற நினைத்தால் அது நமக்கு அவமானமே!

பவுலைப் பாருங்கள்; ரோம சாம்ராஜ்யம் அவனை அடைத்து வைத்திருக்கிறதுடன், லஞ்சப் பேர்வழி பேலிக்ஸ் (அப். 24:24-26) அவனை அழைத்து மிகுந்த ஆடம்பரத்தோடு அமர்ந்து கொண்டு பவுலைப் பேசச் சொல்லுகிறான். அவனை வாழ்த்தி, புகழ்ந்து பேசியிருந்தால் ஒருவேளை பவுல் விடுதலை பெற்றிருக்கலாம்.

ஆனால் பவுலோ, “சிலுவையைப் பற்றும்” விசுவாசத்தைக் குறித்துப் பேசுகிறான். அவன் நீதியையும் இச்சையடக்கத்தையும், இனிவரும்

நியாயத்தீர்ப்பையும் குறித்துப் பேசுகையில், பேலிக்ஸ் பயமடைந்து என்றே வேதம் கூறுகிறது. அது அழைக்கப்பட்டவனும், அதிகாரங்களுக்குப் பயப்படாதவனும் கிறிஸ்துவுக்காக மரிக்கவும் ஆயத்தமானவனுமாகிய பவுலைக் குறித்தது.

அழைப்புமில்லை; ஆயத்தமுமில்லை

இந்த அடிப்படையில் பார்த்தால் அநேகர் இன்று அழைக்கப்பட்டதுமில்லை, கிறிஸ்துவுக்காக இழக்கவும் ஆயத்தமில்லை என்பதனையே காணலாம்.

இன்றைக்கு ஒரு ஆவிக்குரிய தலைவர் தான் எழுதும் கடிதத்தில் 'Dr' என்று கையெழுத்துப் போடுகிறார் (பட்டம் போட்டாலும் பரவாயில்லை); எங்கே போகிறது கிறிஸ்தவம்? அப்படிப் போட்டால் தான் மதிப்பார்களாம். பிஷ்ப், அப்போஸ்தலர் என்ற பட்டங்கள் இன்றைக்கு மதிப்பிழந்தது போல இன்றைக்கும் மதிப்பு இழந்ததில்லை.

நம்முடைய முன்னோர்கள் காலத்தில் இன்றைய 100 ரூபாய் பணத்தின் மதிப்பு ஒரு பைசா தான். அதைப்போலவேதான் இன்றைய பிஷ்ப், அப்போஸ்தலர் பதவிகளும் ஆகிவிட்டன.

எகிப்தைப் பாவ வாழ்விற்கும், உலக வாழ்விற்குமே வேதம் அடையாளம் காட்டிக் கொடுக்கிறது. லோத்து சோதோமை “கர்த்தரின் தோட்டத்தைப் போலவும் எகிப்தைப் போலவும் இருக்கக் கண்டதினால்தான் சோதோமை தெரிந்து கொண்டு, பின்னர் அனைத்தையும் இழந்தான். (ஆதி. 13:10, ஆதி. 19:28)

எரேமியாவின் நாட்களிலும், தீர்க்கதரிசியாகிய எரேமியாவை நோக்கி இஸ்ரவேலின் தலைவர்கள், “உம்முடைய தேவனாகிய கர்த்தர் நாங்கள் நடக்கவேண்டிய வழியையும், செய்யவேண்டிய காரியத்தையும் எங்களுக்குத் தெரியப்பண்ணும்படிக்கு.... இந்த ஜனங்களுக்காக உம்முடைய தேவனாகிய கர்த்தரை நோக்கி ஜெபம் பண்ணும்” என்றார்கள். (எரே. 42:2)

எரேமியாவும், அவர்கள் தேவனை தங்கள் தேவன் என்று சொல்லாமல் இருந்தபோதிலும் ஜெபிக்கிறான். பத்து நாட்கள் தொடர் ஜெபத்தில் “ஆண்டவர் எகிப்துக்குப் போகிறதைத் தடுக்கிறார்

(எரே 42:7,19); ஆனாலும், எரேமியாவையும் கூட்டிக்கொண்டு எகிப்துக்குப்போக எத்தனித்தார்கள். (எரே 43:5,7)

இன்றும் இதே நிலைதான்; தேவனோ, “பறந்து காக்கிற பட்சிகளைக் போல, சேனைகளின் கர்த்தர் நான் ஆதரவாக இருப்பேன்” என்கிறார் (ஏசா. 31:5). அவரே “காற்றுக்கு ஒதுக்காகவும் பெருவெள்ளத்துக்குப் புகலிடமாகவும், வறண்ட நிலத்துக்கு நீர்க்கால்களாகவும், விடாய்த்த பூமிக்குப் பெருங் கன்மலையின் நிழலாகவும் இருப்பார்.” (ஏசா 32:2)

இதனைத் தான் அன்று சகோதரி சாராள் நவ்ரோஜியும்

“எகிப்தின் பாவ வாழ்வை வெறுக்கே

ஏசுவின் பின்னே நடங்கே

தூய பஸ்கா நீ புசிங்கே

கேவ பெலனால் முன் செல்லுவாய்

பயப்படாங்கே கலங்கிடாங்கே

பாரில் ஓயேசு காத்திருவார்

பரம கானான் விரைந்து சேர்வாய்

பரமனோடென்றும் வாழ்ந்திருவாய்

கானகப்பாறை காடும் மலையும்

காரிருளே சூழ்ந்திடனும்

மேகஸ்தம்பம் அக்கினி தோன்றும்

வேகம் நடங்கே முன் செல்லுவாய்” எனப் பாடினார்.

இன்றைக்கு, “பார்வோனுடைய குமாரத்தியின் மகன்” என்று கூறுவதனை வெறுக்கும் மோசேக்கள் தேவை.

எகிப்தின் பொக்கிஷங்களைக் காட்டிலும், கிறிஸ்துவின் நிமித்தம் வரும் நிந்தையை அதிக பாக்கியமென்று எண்ணும் மோசேக்கள் தேவை.

இனிவரும் பலன் மேல் நோக்கமாயிருக்கும் மோசேக்கள் எங்கே!

ராஜாவின் கோபத்திற்குப் பயப்படாமல் எகிப்தை விட்டுப் புறப்படும் மோசேக்கள் எங்கே?

எகிப்தியர் நம்மைப் போல் செய்யத் துணிந்தால் அமிழ்ந்து போவார்கள். அதுபோலவே நாமும் எகிப்தியர் போல நடந்து கொண்டால் அழிந்து போவோமே!

எகிப்தைக் குறித்து தேவனை அறியாத அசீரியனும் கூடச் சொல்லுவானே!

“நெரிந்த நாணல் கோலாகிய அந்த எகிப்தை நம்புகிறாய் அதின் மேல் ஒருவன் சாய்ந்தால் அது அவன் உள்ளங்கையில் பட்டுருவிப்போம். எகிப்தின் ராஜாவாகிய பார்வோன் தன்னை நம்புகிற யாவருக்கும் அப்படியே இருப்பான். (ஏசா 36:6)

கர்த்தர் போரிட்டால்,

கடல் பிளக்கும் கோட்டை கிடைக்கும்

இன்றைக்கு இந்த அரசியல் கட்சி நம்மோடிருந்தால் அது உதவும் என்றோ, அந்த கட்சி ஆட்சிக்கு வந்தால் நம்மை கவனிக்கும் என்றோ அலைகிற தலைவர்கள் தயவு செய்து தங்கள் வழிகளைச் சீர்தூக்கிப் பார்த்து, தெளிவான மனந்திரும்புதலோடு தேவனுக்கு முன்பாகத் தாழ்த்தி, தவறுகளை வெளிப்படையாக ஒத்துக்கொண்டு, ஜனத்திற்கு முன்பாக இதனை அறிக்கையிட்டு ஜனத்தையும் அப்படிப்பட்ட ஒப்புக்கொடுத்தலிலே நடத்தினால், தேவன் நமக்காக யுத்தம் செய்வார்.

அவர் யுத்தம்செய்தால் செங்கடல் பிளக்கும். இரதங்களின் உருளைகள் கழன்று ஓடும். குதிரைகள் தாறுமாறாகும் (யாத்.14:28). மாவரைக்கிற பெண்ணும் கர்த்தரின் கையில் ஆயுதமாவாள் (2சாமு.11:21), கூடாரத்தில் குடியிருக்கிற யாகேலும் சத்துருவின் தலையை உடைப்பாள் (நியா.4:21), தண்ணீர்கள் உடைந்துதோடுகிறது போல உடைந்து ஓடுவார்கள் (1நாளா.14:11), சப்பாணியும் குருடனும் கோட்டையைப் பிடிப்பார்கள் (2சாமு. 5:8), வெறும் பாணை தீவட்டி ஏந்தினவனின் குரல் சத்துருவை சிதறடிக்கும். (நியா. 7:19-21).

எதிரி நாய் குட்டியைப் போல தேவ மனிதர்களின் சத்தம் கேட்டு அவனுக்குப் பின் செல்லுவான் (2 இராஜா. 6:19); பூமியும் சேர்ந்து அதிரும் (1சாமு.14:13); சுற்றிலும் உள்ள ஜனங்களுக்குள் தேவனால் உண்டான பயங்கரம் உண்டாகும் (ஆதி. 35:5); அரசாளுகிறவனும் ஆண்டவரால் அதட்டப்படுவான் (ஆதி.20:3, ஆதி. 31:29); தேவ காரியங்களைக் குறித்து கேட்கிறவர்களுக்குள் பயம் உண்டாகும் (அப்.5:11); எதிர்த்து போராடுகிறவன் சடிதி ஒளியைக் கண்டு தள்ளப்பட்டுபோவான். (அப் 9:3,4)

இன்றைய தலைமுறை தேவனை யுத்தம் செய்ய அனுமதிப்பதில்லை. தன்னுடைய பதவி பெலத்தினை, பட்டத்தின் பெருமைதனை, செல்வாக்கை உபயோகப்படுத்தி, தப்பிக் கொள்ளவே தீர்மானிக்கிறது; அதுவே வேதனை.

மனந்திரும்பவோ விருப்பமில்லை, உலகத்தின் வழியை விட்டுவிடவோ இஷ்டமில்லை, உலகப் பொருளுக்கும் தேவனுக்கும் ஊழியஞ் செய்யக் கூடாதே (லூக்கா 16:13) என்ற அறிவு இல்லை தேவனை நோக்கி கூப்பிடுவோம்.

இயேசு நம்மில் வாழ்கின்றாரே
அவருக்காய் வாழ்ந்திருவோமே
எதிரியின் மிரட்டல் நம்மையே
ஏதொன்றும் செய்யக் கூடாதே
எகிப்தின் பலத்தை நம்பாதே
அதின் குதிரையும் இரதமும் ஒழியுமே
பெருங் காற்றுக்கு ஒதுக்கு இயேசுவே
பெரு வெள்ளத்தின் புகலிடம் அவரே
அசீரியனின் அம்பு வார்த்தையும்
அவனுடைய வம்பும் அகலுமே
அரண்களை உடைப்பவர் இயேசுவே
அவர் நாமம் நம்பிடுவோமே
பாபிலோன் உன்னை பரிகசிக்கிறதோ
பேய்களின் குடியிருப்பு அதுவல்லவோ
பாதாளம் வென்றவர் இயேசுவே
பாடிப் பணிவோம் அவரையே
பெலிஸ்தரின் ஆர்ப்பரிப்பு அழியுமே
கோலியாத்தும் வீழ்வானே உன்னாலே
ஆவியின் பெலத்தைத் தருவாரே
அதுபோதும் புறப்படுவாயே

காணானியரின் கள்ளம் கரையுமே
பரத்தினின்று வெற்றி வந்திருமே
கடைசி வரை காப்பார் கிறிஸ்துவே
கர்த்தரின் ஆவி போதுமே

மோவாபின் மோசம் மூழ்கிருமே
மோட்சக் கரை சேர்ப்பார் நம்மையே
கலப்பு வாழ்வு களைய உதவுவார்
கர்த்தரில் வைராக்கியம் கொள்வோமே

அரபியனின் பங்கு அகலுமே
அந்நியரின் மும்முரம் அடங்குமே
அடையாளம் காண்போம் அவனையே
அழித்திருவோம் மாம்ச சிந்தையையே

மீதியானின் மதமும் மறையுமே
மீந்தவையை கர்த்தர் காப்பாரே
கிதியோனின் தேவன் நம்முடனே
கீழ்ப்படிவோரைத் தேடுகின்றாரே

கிறிஸ்மஸ் பண்டிகை நாட்கள் என்ற அளவில் யோசிப்போருக்கு, பண்டங்கள், பலகாரங்கள், புத்தாடை மற்றும் புது அலங்காரம் என்பவைகளைக் குறித்தே நினைவு வருவது இயல்பு. ஆனால், உண்மை கிறிஸ்மஸ் தரும் செய்தியோ, வேத வசனத்தின் அடிப்படையில், நமக்கு எதிராக நின்ற பாவச் சுவரைத் தகர்த்தெறிய பாலன் பிறந்திருக்கிறார் என்பதே.

“கன்னியாம் மரியாள் ஒரு குமாரனைப் பெறுவாள். அவருக்கு இயேசு என்று பேரிடுவாயாக. ஏனெனில், அவர் தமது ஜனங்களின் பாவங்களை நீக்கி அவர்களை இரட்சிப்பார் என்பதே கிறிஸ்மஸ் நமக்கு தரும் தெய்வீகச் செய்தி. (மத். 1:21).

அவருடைய ஜனமாக, அவரோடு அனுதின ஐக்கியத்தில் வாழத்தானே அவர் மனுஷனை உண்டாக்கினார். ஆனால், பாவம் மனிதனின் வாழ்வில் வந்தபோது, அவருடைய ஜனத்தினை அது அந்நியராகவும், தேவனற்றவர்களாகவும், தேவ ஆசீர்வாதங்களை இழந்து தவிக்கும் கூட்டமாகவும் மாற்றிவிட்டதே! தேவனை நெருங்கவும் கூடாத பிளவை உண்டாக்கிவிட்டதே. அதே ஜனத்தை மீண்டும் தன்னுடைய சொந்த ஜனமாக மாற்ற, தேவனே மேற்கொண்ட முயற்சியைக் காட்டுவதுதானே கிறிஸ்மஸ்.

பாவத்தின் வஞ்சனை

அவர் நம்முடைய தேவன். நாம் அவர் மேய்ச்சலின் ஜனங்களும், அவர் கைக்குள்ளான ஆடுகளுமாமே (சங். 95:7) என்று சொல்லக்கூடாதபடிக்கு, பாவம் நல்மேய்ப்பனிடத்திலிருந்து மனித குலத்தினைப் பிரித்துவிட்டதே. அந்த உறவு திரும்பக் கட்டப்படவேண்டுமானால், இடையில் உள்ள பாவத்திற்கு முடிவு கட்டப்படவேண்டுமே. அதுதானே பிரதான தேவை. அதை மனித முயற்சி செய்து தோற்றுப்போயிற்றே. அந்த தோல்விக்கு முற்றுப் புள்ளி வைக்க ஒரு கிறிஸ்தஸ் வேண்டுமே!

பாவத்தின் பயங்கரத்தினை, சத்திய வேதம் விவரிப்பது போல விவரிக்கும் புத்தகம் வேறு ஒன்றுமில்லை. எனவேதான், பாவத்திற்குக் காரணமான பிசாசு, சத்திய வேதத்தினையும், அதின் வார்த்தைகளைப் பரப்புவதனையும் அத்தனையாய் வெறுக்கிறான்.

பாவத்தின் வஞ்சனையில் அகப்படும் ஒருவன், தன்னைப் பார்க்கிறவர்களும் எளிதில் அடையாளம் கண்டுகொள்ளும்படியாக, துணிகர வாழ்க்கை வாழ ஆரம்பித்துவிடுகிறான். லூக். 7-ம் அதிகாரத்தில், அழைக்கப்படாமலேயே விருந்துக்கு வந்துவிட்ட பெண்ணைக் கண்ட மாத்திரத்தில், சீமோன் “இவள் பாவியான ஸ்திரீ அல்லவா?” எனக் கூறுகிறான் (வச. 39). அந்த ஊரிலிருந்த பாவியான ஸ்திரீ (வச. 37) என்றே டாக்டர் லூக்காவும் வர்ணிக்கிறார்.

விபசாரத்தில் தன்னை ஈடுபடுத்திக்கொண்ட பெண் ஒருவள், “கையும் களவுமாய்” பிடிக்கப்படும் அளவுக்கு தன்னை விற்ப்போட்டுவிட்டதனையும் யோவான் சுவிசேஷம் நமக்கு அடையாளம் காட்டுகிறதே. (யோவான் 8:3,4)

பாவத்தின் குருடாட்டம்

இஸ்ரவேலுக்குள் விபசாரி இருக்கக்கூடாது என்று அறிவுரை தந்த சத்திய வேதம் மறக்கப்பட்டு, பகிரங்கமாக நடைபெறும் அளவுக்கு அவளைக் கொண்டுபோய்விட்டதே. மோசேயின் சட்டப்படி, பொது இடத்தில் கல்லெறியப்பட்டு, கொலைசெய்யப்படுவேன் என்ற அறிவு உண்டு; ஆனால், பயமில்லை, துணிகரம்.

பிறனுடைய மனைவியினிடத்தில் பிரவேசிக்கிறவனும் அப்படியே அவனைத் தொடுகிறவனும் ஆக்கினைக்குத் தப்பான் (நீதி. 6:29) என்பதனை அறிந்த மனிதன் ஒருவனும் இதில் உண்டே.

பாவத்தின் விளைவாக வந்த வியாதியினால் ஒருவன் 38 வருடமாக படுத்த படுக்கையில் வீழ்ந்து, தன்னுடையவர்கள் அவனை நெருங்கக் கூடாத இடத்திற்குப் பாவம் அவனைக் கொண்டுபோய்விட்டதே (யோவான் 5:7,14) (எல்லா வியாதிகளுக்கும் காரணம் பாவம் என்று நான் சொல்லவில்லை).

மற்றவர்கள் இரக்கம் காட்டக்கூடாத நிலைக்குத் தள்ளிவிட்டுவிடும் என்பதனைக் காண்பிக்க, மாற்கு 2-ம் அதிகாரத்தில் சொல்லப்படும் திமிர்வாதக்காரன் ஓர் எடுத்துக்காட்டு அல்லவோ! மறக்கப்பட்டுப்போனது மாத்திரமல்ல, அவனுக்கு இடம் கொடுக்க யாரும் முன்வரவில்லையே (நான்கு பேரின் விசுவாசத் துணிச்சல் மாத்திரம் கிரியை செய்யாமல் போயிருந்தால், அவன் கதி என்னவாயிருக்கும்).

பாவம், தேவனை விட்டு மாத்திரமல்ல, மனிதனை விட்டும் மனிதனைப் பிரித்துவிட வலுவானதாய் இருக்கிறதே. இன்றைய செய்தித்தாள்கள் அதனால்தானே கொலைகளையும், வன்முறைகளையும், கற்பழிப்புகளையும், பலாத்காரங்களையும், பிரிவினைகளையும், வெறுப்பையும் சுமந்த செய்திகளையே நிரப்பிக்கொண்டுள்ளது.

கிறிஸ்தஸ் ஆராதனையில் பாவத்தின் பயங்கரத்தை உணர்ந்தால்தான், முன்னணையில் பிறந்தவரின் மேன்மை நாம் உணரக்கூடியதாய் இருக்கும். முன்னணையும், சிலுவையும் பிரிக்கக்கூடாதவைகளே. எந்த ஒரு மனிதன், என் மீறுதல்களே அவரை சிலுவையில் தொங்க வைத்தது என நினைக்கிறானோ, அவனே பாடலின் உள்ளர்த்தத்தினைப் புரிந்து பாடுவான்.

பாவத்திற்குப் பரிகாரம்

தூதர்கள் அவர் பிறந்தபோது பாடின வார்த்தைகளைக் கவனித்துப் பார்த்தாலே, “உன்னதத்திலிருக்கிற தேவனுக்கு மகிமை” என்ற வார்த்தைகள், அவர்கள் முன்னதாக அறிந்திருந்ததும், உபயோகப்படுத்தினதுமே. ஆனால், “பூமியில் சமாதானமும், மனுஷர் மேல்

பிரியமும்” என்ற வார்த்தைகளை அவர்களால் கல்வாரியைக் காணும்வரை சரியாக உணர்ந்திருக்க முடியாது என்றே நான் நம்புகிறேன். (லூக். 2:15)

எல்லாரும் பாவம் செய்து, தேவமகிமையற்றவர்களான படியினால் (ரோமர் 3:23), எல்லா ஜனத்திற்கும் மிகுந்த சந்தோஷத்தை உண்டாக்கும் நற்செய்தி (லூக். 2:10) என்று ஆர்ப்பரிக்க முடிந்தது.

எல்லா ஜனத்திற்கும் நற்செய்தியைக் கொடுக்க பிதாவுக்கு இத்தனை பெரிய தியாகம் செய்யவேண்டியதாய் இருந்ததே. தன் சொந்த குமாரன் என்றும் பாராமல், அவரை சிலுவை மரணத்திற்குள் தள்ளவேண்டியிருந்ததே.

பாவத்திலிருந்து மன்னிப்பை மாத்திரமல்லாமல், பாவத்தின் வல்லமையினின்று விடுதலையையும் மனுக்குலத்திற்குத் தர, இயேசு பிதாவினிடத்திலிருந்து பரிசுத்த ஆவியினைப் பெற்று, அவரையும் இந்தப் பூமியில் மனிதர்களுக்கு உதவ அனுப்ப வேண்டியதிருந்ததே. (அப். 2:33)

கூடவே, பாவமில்லா ஒரு பூமியினை உருவாக்கும் தேவ இராஜ்யத்தினை ஸ்தாபிக்க, திரும்பவும் இப்பூவினில் வரவேண்டுமே. அவரோடு ஆளுகை செய்ய ஒரு ஜனக்கூட்டத்தை ஆயத்தம் செய்யவேண்டுமே. அதற்காகத்தானே “அவர் நம்மோடு” என்று அர்த்தம் கொள்ளும் “இம்மானுவேல்” என்ற பெயரும் அவருக்குத் தரப்படுகிறது.

பாவத்தின் அதிகாரத்தை அழிக்கும் பரம ராஜ்யம்

எனவே, ஏதோ கிறிஸ்து பிறந்தார் என்பதில் மாத்திரம் அடங்கிவிட்டது என்று நாம் நினைத்துவிடமுடியாது. தேவன் செயல்பட்டதினால் அவரை ஏற்றுக்கொண்டு அவருடைய ராஜ்யத்தின் பிரஜைகளான அனைவரும், அவருடைய ராஜ்யம் இப்பூமியில் வர பாடுபடவேண்டிய அவசியமும், அவசரமும் உண்டு.

நம் வாழ்வில், குடும்பத்தில், தெருவில், ஊரில், நாட்டில் அவருடைய ராஜ்யம் வர, செய்யவேண்டிய அனைத்துப் பணிகளையும் செய்வதற்கு நம்மை ஆயத்தப்படுத்துவதே உண்மை கிறிஸ்தம் கொண்டாட்டம்.

பிறந்தவர் ஏழை மனுஷருவில் வந்தார் என்பது எத்தனை உண்மையோ, அத்தனை உண்மை, அவர் ராஜா என்பதும். எனவேதான், ஏரோது ராஜா கலங்குகிறான் (மத். 2:3). ஆகவேதான், சாஸ்திரிகளும் பொன்னைக் காணிக்கையாகக் கொண்டுவந்தார்கள் (மத். 2:11). தங்களுடைய நீதியற்ற, ஊழல் நிறைந்த, பாவத்தில் மூழ்கின, ராஜ்யத்தினை ஸ்தாபித்து வாழ நினைக்கும் அனைவருக்கும் அது ஓர் ஆபத்தின் செய்திதானே. இன்றும் அதனால்தானே இயேசுவை ஏற்றுக்கொள்ள விரும்பாத ஓர் கூட்டம், அந்த நற்செய்தியினை எதிர்க்கிறது.

தடுமாறும் வேளையில் அது பச்சிளங் குழந்தைகளையும் பழிவாங்க அஞ்சவில்லையே (மத். 2:16). எனவே, கிறிஸ்தஸ் என்ற கொண்டாட்டத்தில், வேறொரு ராஜ்யத்தின் கொள்கைகள் அதனை முழு மூச்சாய் எதிர்க்கிறது என்ற அறிவும் நம்முடைய கொண்டாட்டங்களின் மத்தியில் அறியப்படுவதாக.

எப்படி கிறிஸ்தஸ் ஆராதனையில் சிலுவையும், உயிர்த்தெழுதலும், பரிசுத்த ஆவியானவரின் அருள்மாரியும், இயேசுவின் இரண்டாம் வருகையும், அவருடைய ராஜ்யமும் மறக்கப்படலாகாதோ, அப்படியே சாத்தானின் ராஜ்யத்தின் சூழ்ச்சிகளையும், அதனை மேற்கொள்ளவேண்டிய சத்துவமும் பெலனும் மறக்கப்படக்கூடாது.

பாவத்தைப் போக்கும் பரம ரட்சகர்

வெறும் களிப்பும், ஆர்ப்பரிப்பும், ஆரவாரமும் என்று புறஜாதியினரைப் போல நாம் பண்டிகையை ஆசரிக்கக்கூடாதவர்கள். அது உள்ளடக்கியுள்ள அனைத்து காரியங்களும் கவனிக்கப்படவேண்டியவை.

சாத்தானுடைய அதிகாரத்தை விட்டு தேவனிடத்திற்கு திருப்பவேண்டிய ஜனம் நம்மைச் சுற்றி இருக்கும் வரை (அப். 26:18), நம்முடைய முழு முயற்சியும் அதனை நிறைவேற்ற செயல்பட வேண்டியது அவசியமாகிறது.

அன்பிற்கு ஏங்குவோருக்கான கரிசனை, அறியப்படாத பகுதிகளுக்கான ஏக்கம், செயல்பாடுகள், தியாகம், முழங்கால் யுத்தம், முயற்சிகள் கிறிஸ்தஸ்

கொண்டாட்டத்திலிருந்து பிரிக்கக்கூடாதவைகள். நம்மை நாமே வாழ்த்திப் பாடுவதும், ஆனந்தக் களிப்போடு உலா வருவதும் நல்லதே. ஆனால், இந்த சந்தர்ப்பத்தினை உபயோகப்படுத்தி, பரலோக தேவனின் அன்பின் ஆறுகள் நம்மிலிருந்து புறப்பட்டுப் பாய்ந்தோடுவதால் உண்டாகும் பிரயத்தனங்கள் நம்மில் பெருகட்டும். அதுதான் தம்மையே தந்தவரை சந்தோஷிப்பிக்கும். அதுவே நம்முடைய குழந்தைகளுக்கும் ஊட்டி தரப்படும் பலகாரம் ஆகட்டும்.

“எல்லா ஜனத்திற்கும் நற்செய்தி” என்ற செய்தி, மாற்று மதத்தினருக்கும், எதிர்ப்பவர்களுக்கும் சென்றடையட்டும். மாளிகையிலும், மண் வீட்டிலும் இது சொல்லப்படட்டும். ஆழ்கிணற்றில் தவறி விழுந்த ஒரு குழந்தையை மீட்க தமிழகமே தத்தளிக்கவில்லையா? தலைவர்களும் அதில் விலகியிருக்கவில்லையே. அதைக் காட்டிலும் பாழான பாவக் குழியில் வீழ்ந்துவிட்ட கோடி கோடிகளை மீட்க திருச்சபை ஏக்கங் கொள்ளவேண்டாமா!

நம்முடைய கொண்டாட்டம் நம்மைச் சுற்றியிருக்கும் ஏழைகளையும், எளியவர்களையும் ஏக்கம்கொள்ளச் செய்துவிடக்கூடாது; மாறாக, ஏக ரட்சகரை அடையாளம் காட்டிக்கொடுக்கவேண்டும்.

போட்டி போட்டுக்கொண்டு, காணிக்கைகள் வீணடிக்கப்படக்கூடாது; மாறாக, கர்த்தருக்குப் பிரியமானவைகள் நிறைவேற்றப்படவேண்டும்.

அறிந்தவர்கள் ஆர்ப்பரிப்பது நல்லது. ஆனால், அது அர்த்தம் செறிந்த ஒரு ஆர்ப்பரிப்பாய் இருப்பதில் கவனம் தேவை. வெறும் ஆரவாரமும், கூச்சலும் நிறைந்த கொண்டாட்டம் பரலோகத்தின் நறுமணத்தை வெளிப்படுத்தாது.

தியாகம் கலந்த கொண்டாட்டம், பரலோக தேவனின் தியாகத்தினை வெளிப்படுத்தும்.

ஒன்றுமில்லாதவர்களுக்குப் பங்கை அனுப்புவது (நெகே. 8:10), வெறும் கண்துடைப்பாக அல்ல; கூடவே, ரட்சிப்பின் மேன்மையை அவர்கள் காணத்தக்கதாய் இருக்கட்டும்.

சமூக சேவர்களாக மாத்திரம் அல்ல, சுவிசேஷகனாகவும் நம்மைக் காண்பிக்க வாய்ப்பைப் பயன்படுத்துவோம். ராஜா வருகிறார் என்பது அவர்களின் எதிர்பார்ப்பாக மாறிவிடவும் செய்துவிடுவோம்.

நம்முடைய கொண்டாட்டம், நம்பிக்கையில்லாதவர்களுக்கு
நம்பிக்கையூட்டும் வண்ணம் அமையட்டும். மரண இருளில்
நடப்பவர்கள் வெளிச்சம் காணட்டும். அலங்கார விளக்குகளாக நாமே
மாறிவிடுவோம்.

இறைவனின் திருச்சாயல் இந்நிலம் வந்ததால்
இன்பத் தொனி பிறந்தது விண்ணகத்தில்

மண்ணில் அவரைக் கண்டவர் மருகி நின்றார்
மங்கா ஒளி விளக்கு அவர் என மண்டியிட்டார்

தேவக் குழந்தை எனக் கண்டவர் குதுகலித்தார்
தேவ ஆட்டுக்குட்டி யென கூவி உரைத்தார்

பாவங்கள் போக்க வந்தவர் பலியாவார் என்பதறியா
பவனி வந்தோரும் பதுங்கிவிட்டார் பின்னர்

இராஜ்யம் ஸ்தாபிக்க வந்தவர் இராஜாதான் என
திறந்த கல்லறையும் திறந்த வானமும் கூவிற்று

எதிர்பார்த்து வாழும் நாமும் இணைவோம் இன்பமுடன்
எதிர்கொள்ள செல்வோம் இராஜா வருகிறார்

இயன்ற மட்டும் இப்பூவில் அறிவிப்போம் அவரின்
இணையற்ற நாமமும் இராஜ்யமும் சாதிக்கும் வரை

திறமைகளும், திறனும், தீவிரமும், திறந்த இதயமும்
தியாகம் என்ற நெருப்பில் ஒளி வீசட்டும்

தேவன், தம்முடைய ஒரே பேறான குமாரனை விசுவாசிக்கிறவன் எனோ அவன் கெட்டுப்போகாமல் நித்திய ஜீவனை அடையும்படிக்கு, அவரைத் தந்தருளி, இவ்வளவாய் உலகத்தில் அன்புகூர்ந்தார் (யோவான் 3:16). கிறிஸ்து பிறப்பின் நாட்களில், பாடல் ஆராதனைகள், கீத பவனிகள், கொண்டாட்டங்கள், வாழ்த்து மடல், குறு நாடகங்கள், விளையாட்டுப் போட்டிகள், காணிக்கை வசூல், புறஜாதியாரைப் போல் பண்டிகை கேளிக்கைகள், பட்டாடைகள், பணத்தின் பெருமைதனைக் காண்பிக்கத் துடிக்கும் புதுப் பணக்காரர்கள், முதல் கிறிஸ்தமஸில் எனக்கு எப்படி செய்யப்படுகிறது என்று சீர்வரிசை தேடும் தம்பதியர்கள், பழைய மறந்துபோன உறவுகள் புதுப்பிக்கப்படல், புதிய பண்டங்கள் என்று பல காரியங்களை நாம் அடுக்கிக்கொண்டே போகலாம்.

எனினும், உட்பொருளாம் கிறிஸ்து மறக்கப்பட வாய்ப்புகள் உண்டு. நம்மைச் சுற்றி இருக்கும் உலகம் அவரை அறியவேண்டிய வகை நம்மைச் சார்ந்ததே என்ற நினைவு அகலவும் வாய்ப்பு உண்டு. நம்முடைய கொண்டாட்டங்களுக்கும், புறஜாதியினரின் கொண்டாட்டத்திற்கும் உள்ள பெரிய வித்தியாசத்தினைக் காண்பிக்கும் இந்தப் பொன்னான வாய்ப்பினை நழுவவிடவும் வாய்ப்புண்டு. “மன்னன் பிறந்தார் மண்ணிலே” என்ற வரிகளைப் பாடுவோர், மன்னன் மண்ணுக்குத் திரும்ப வரப்போகிறார் என்பதனை சிந்தையிலிருந்து அகற்றி, சந்திக்க ஆயத்தமாகாமல் இராதபடி தேவன் நம்மைக் காப்பாராக.

பண்டிகைகள் பரவசம் சேர்த்தால் போதாது, பண்டிகைகள் பலரையும் சேர்க்க பெலமுள்ளவைகள்; எனினும், பண்பாட்டினை வெளிப்படுத்த நல்ல நேரம் என்பதனை அறிந்தவர்கள் மிகச் சிலரே.

பண்பாடு (culture) தோன்றும் விதம் அதன் அடிப்படைச் சத்தியத்தினைச் சார்ந்தது. கிறிஸ்து விழாவின் அடிப்படைச் சத்தியத்தினில் வெளிப்படையாய்த் தோன்றுவது “ஈசை” என்றால் மிகையாகாது.

தேவன் இவ்வளவாய் உலகத்தில் அன்புகூர்ந்தார் என்பதனைக் காட்ட, தன்னுடைய ஒரேபேறான குமாரனாகிய இயேசுவை தந்தார் என்பதில் அது வெளிப்படுகிறது. (யோவான் 3:16)

தேவன் அருளிய சொல்லிமுடியாத ஈவுக்காக அவருக்கு ஸ்தோத்திரம் (2 கொரி. 9:15) என்றே பவுல் முழங்குகிறார்.

அவர் தம்முடைய ஜீவனை நமக்காகக் கொடுத்ததினாலே, அன்பு இன்னதென்று அறிந்திருக்கிறோம். நாமும் சகோதருக்காக ஜீவனைக் கொடுக்கக் கடனாளியாயிருக்கிறோம் (1யோவான் 3:16) என்று கிறிஸ்தவ வாழ்க்கையினை முடுக்கிவிடும் இந்தக் கோட்பாடும்,

அன்பில்லாதவன் தேவனை அறியான், தேவன் அன்பாகவே இருக்கிறார், தம்முடைய ஒரே பேரான குமாரனை, நாம் பிழைக்கும்படிக்கு தேவன் அவரை இவ்வுலகத்திலே அனுப்பினதினால், தேவன் நம்மேல் வைத்த அன்பு வெளிப்பட்டது (1யோவான் 4:8,9) என்ற வசனங்களும் இதனைப் போதிக்கப் போதிய பெலனுள்ளவை.

நவரத்தினங்களை அல்ல,

நன்றியுள்ளவர்களை உருவாக்குவோம்

முதற்பேறான என்ற ஆண்பிள்ளையும் **கர்த்தருக்குப் பரிசுத்தமானதென்னப்படும்** என்று கர்த்தருடைய நியாயப்பிரமாணத்தில் எழுதியிருக்கிறபடி, அவரைக் **கர்த்தருக்கென்று** ஒப்புக்கொடுக்க (லூக்.2:23) யோசேப்பும் மரியாளும் அவரை எருசலேமுக்குக் கொண்டு போனார்கள்.

“கர்த்தர் கொடுத்தது கர்த்தருக்கே” என்ற வீர முடிக்கம் தொனிக்கும் இந்தச் செயலைத்தான் தாவிதும் அறிந்திருந்தான். “உமது கரத்திலே வாங்கி உமக்குக் கொடுத்தோம்” (1நாளா. 29:14) என்கிறான்.

உன் எல்லா விளைவின் முதற்பலனாலும் கர்த்தரைக் கனம்பண்ணு. அப்பொழுது, உன் களஞ்சியங்கள் பூரணமாய் நிரம்பும், உன் ஆலைகளில் திராட்சரசம் புரண்டோடும் (நீதி. 3:9,10) என்ற ஆசீர்வாத ஆலோசனையும் ஆதி தேவமனிதர்களை செயல்படச் செய்த வாக்குத்தந்த வசனங்கள்.

தன்னுடைய வருமானத்தில் 50 கோடி பணத்திற்கு, தன் வேலையாட்களுக்குக் (207 பேருக்கு 2 BHK வீடுகள், 491 பேருக்கு கார், 525 பேருடைய மனைவிமாருக்கு 3 லட்சம் ரூபாய் பெறுமான நகைகள்) கொடுத்த ஓர் வியாபாரியின் இன்டர்வியூவினைக் கேட்டபோது, ஆண்டவரை அறியாத அந்த மனிதர் சொன்ன கூற்றில் சிலவற்றைக் குறிப்பிடுகிறேன்.

நான் படித்தது 4-வது வகுப்பு வரை தான்.

நான் ஹார்வேடு யூனிவர்சிட்டியில் படித்திருந்தால் நிச்சயமாக கொடுக்கிறவனாக மாறியிருக்கமாட்டேன்.

நான் என்னுடைய தொழிலாளிகள் மூலம் பெற்றறிந்தான் கொஞ்சத்தினை அவர்களுக்குத் திரும்பக் கொடுத்துள்ளேன்.

நான் ஒன்றும் பெரிதான உபகாரம் செய்துவிடவில்லை.

நான் வைரக்கற்களை உண்டாக்கவில்லை, மாறாக மனிதர்களை என்னுடைய தொழிற்சாலையில் உருவாக்குகிறேன்.

என் தொழிலாளிகள் தங்கள் மனைவிகளுக்கும், பெற்றோருக்கும் நன்றியுடையவர்களாக இருக்க விரும்புகிறேன்.

நான் கொடுத்ததினால் குறைந்துபோகவில்லை என்பதனை கற்றிருக்கிறேன். விதை ஒன்றைப் போட்டால் நூறு மடங்கு பயிர் உண்டாவதனை நான் அறிவேன்.

நான் மிகச் சிறியவன் T.V இன்டர்வியூ மூலம் நான் பெரியவனாக்கப்பட்டிருக்கிறேன்.

தேவனை அறியாத ஒரு மனிதனின் சொற்கள் இவைகள். என்னைத் தேடிவந்தார், எனக்கு ஜீவன் தந்தார் என்போரின் வாழ்க்கை எப்படிப்பட்டது என்பது கேள்விக்குறியாக்குகிறது !

தலையீற்று தலைக்கு, முதற்பலன்

முதற்பேறானவருக்கு

ஆதி திருச்சபையும், குறிப்பாக தமிழகத்திற்கு வந்த ஆதி மிஷனரிகளும், சபைக்குக் கற்றுக்கொடுத்த சத்தியங்களில் ஒன்று,

முதற்பலன் கர்த்தருக்கு

சிறந்தது கர்த்தருக்கு (First and Best for the Lord)

எனவேதான் முதற்பிள்ளையும், ஆட்டுக்குட்டியும், தேங்காயும், முருங்கற்காயும், கோழி முட்டையும் ஆலயத்திற்குக் காணிக்கையாக வந்தது.

பழைய ஏற்பாட்டில் இதனைத் திட்டமாகக் காண்கிறோம். அது ஆபேலின் வெளிப்பாட்டுக் காணிக்கையிலேயே காணக்கிடைக்கிறது. (ஆதி. 4:4 First & Best)

“கர்ப்பந்திறந்து பிறக்கிற யாவும், உன் ஆடுமாடுகளின் தலையீற்றான ஆண்கள் யாவும் என்னுடையவைகள். கழுதையின் தலையீற்றை ஒரு ஆட்டுக்குட்டியால் மீட்டுக்கொள்வாயாக; அதை மீட்டுக்கொள்ளாதிருந்தால், அதின் கழுத்தை முறித்துப் போடு. உன் பிள்ளைகளில் முதற்பேறானவைகளையெல்லாம் மீட்டுக்கொள்ள வேண்டும். வெறுங்கையோடே என் சந்நிதியில் ஒருவனும் வரக்கூடாது.” (யாத். 34:19,20)

இதனுடைய மேன்மையை, எகிப்தின் தலைப்பிள்ளைகளை மரண தூதன் அழித்தபோது இஸ்ரவேலர் நன்றாக அறிந்திருந்தனர் (யாத். 11:5, 12:29,30). முதல் சம்பளம் வாங்கும் பிள்ளையும், அதனை கோவிலுக்குப் போய் நன்றிக் காணிக்கையாகச் செலுத்துவதை இன்றும் காணலாம்.

அந்த முறை பின்பற்றப்பட்டிருந்தால், இன்று தேவப் பணிக்கு ஆட்கள் ஏராளமாய் கிடைக்கப் பெற்றிருப்பர். தேவக்காரியங்களும் சரியாக நடைபெற அது வழிவகுத்திருக்கும்.

ஆனால், மாறாக “தசம்பாகப் போதனை” சபைகளில் (விசேஷமாக பெந்தேகோஸ்தே சபைகளில்) ஆசீர்வாதப் போர்வையோடு ஆக்ரோஷமாகப்

போதிக்கப்பட ஆரம்பித்தது. (தசம்பாகம் கொடுக்காதவர், டாக்டருக்கு, மருத்துவச் செலவிற்குக் கொடுப்பான் என்ற பயப்படுத்தும் வார்த்தைகள் மூலம்) மல். 3:10-ஐ மையமாகக் கொண்டப் போதனை,

1. தேவனை சோதித்துப் பார்க்க சவால் விட்டது.

2. இடம் கொள்ளாமல் போக இதுவே சந்தர்ப்பம் எனச் சொல்லப்பட்டது.

3. நாம் பங்குபெறுகிற ஆலயமே பண்டகசாலை என்று போதிக்கப்பட்டது.

4. சாப்பிட்ட இடத்தில்தான் பில் கட்டவேண்டும் என்று சபை ஹோட்டலாகச் சித்தரிக்கப்பட்டது.

5. திருமணத்தில் வாங்கும் ரொக்கத்திற்கும் வங்கிகளில் வாங்கும் கடனுக்கும் கூட தசம்பாகம் தரப்படவேண்டும் என்று வலியுறுத்தப்பட்டது.

6. தசம்பாகம் தராதவர்கள் தேவனை கொள்ளையடிக்கிறார்கள் என்று சொல்லப்பட்டது. இப்படி நான் அடுக்கிக்கொண்டேபோகலாம்.

எனக்கு தொண்ணூறு, தேவனுக்கு பத்தா?

ஆனால், இதனால் உண்டான கேடு, முதன்மையானதும், நலமானதுமான தேவனுக்கென்ற கொள்கை கொஞ்சம் கொஞ்சமாகச் சூறையாடப்பட்டு தேவப்பணிக்குத் தேவையான ஆட்கள் கிடைப்பது அரிதாக ஆரம்பித்தது. கூடவே, நலமான 90 சதவீதம் உனக்குத்தான், அனுபவி என்ற மனநிலைக்கு வித்திட்டது. ஆண்டவர் பிச்சைக்காரரைப் போல பார்க்கப்பட்டார்.

முதன்மையானதையும், நலமானதையும் தருவது ஆண்டவரை எஜமான் ஆக்கிற்று; ஆனால், தசம்பாகக் கொள்கை அவரை கடைநிலைக்குத் தள்ளி, அவரை கமிஷன் ஏஜண்டாகப் பார்க்கச் செய்தது. ஏதோ ஒரு கடமைக்காகத் தருகிறேன் என்ற நிலைக்குத் தள்ளிவிட்டது.

தசம்பாகக் கொள்கையினை எதிர்த்தவர்கள் எதிரியாக (சபையின்) எண்ணப்பட்டனர். தசம்பாகத்தினை வைத்து ஜனங்களை கணிப்பதும், கவனிப்பதும் பெருகி, அதிகம் காணிக்கை தருபவர்களாகிய ஐசுவரியவான்களுக்கு மதிப்பு அதிகமாகி, தன் ஜீவனுக்கென்று வைத்திருந்த அனைத்தையும் தரும் ஏழைகள் (விதவைகள்) அற்பமாக எண்ணப்பட்டனர். (ஏனெனில் அவர்கள் காணிக்கை

மிகவும் குறைந்ததாய் இருந்ததால்). சபையில் பாரபட்சம் பெருகிற்று (லூக். 21:1-4; யாக். 2:1-7) (தசம்பாகப் போதனை செய்த விபரீதங்களைச் சொன்னால் என்னையும் அநேக ஊழியர்கள் பகைக்கவே வழிசெய்யும் என்பதனை நான் அறிவேன்)

தேவன் தன்னுடைய ஒரேபேறான குமாரனை ஈந்தார் என்பதின் அர்த்தம், முதன்மையானதும் சிறந்ததும் என்பதுவே. ஆபிரகாமும் அதனைச் செய்துதானே, தான் தேவனுக்குப் பயப்படுகிறவன் என்பதனை விளங்கப்பண்ணினான் (ஆதி. 24:123). நம் பிள்ளைகளையும், பொருட்களையும் தேவனுக்குத் தரும்போது, ஏதோ கடமை என்ற எண்ணம் வேண்டாம். “முதலாவதும், சிறந்ததும் தந்தவருக்கே” என்று நாம் முழங்கினால் எத்தனை நலமாயிருக்கும்.

புவிதனை நேசித்தவர் புதுவாழ்வு தந்தார்
புதல்வனை அனுப்பியவர் புதுக் கதவு திறந்தார்
புல்லர் தம் வாழ்விலில் மங்களம் சேர்த்தவர்
புகழ்வேம் அவரை புதுக்கவி பாடுவேம்

இரத்தம் சிந்த தந்தார் தம் சொந்த ஜீவனையும்
இரட்சகர் இயேசுவும் நேசித்தார் நம்மையும்
இரக்கம் பெற்ற நாம் இரங்குவோம் நாளும்
இரு கரம் நீட்டியே தந்திருவோம் நம்மையும்

முதலாவதும் சிறந்ததும் அவருக்கே என்போம்
முன்னனை பாலனை தரிசித்த நாமும்
முடிவில்லா இராஜ்யம் பெற்றுக் கொண்டோம்
முயலுவோம் மற்றவரையும் சேர்த்திருவோம் அவர் பாதம்

தசம்பாகம் என்பது தண்ணீர் கலந்த பாலாகும்
தந்திருவோம் தருவதில் சிந்தைதனில் மாறிருவோம்
தழைக்கட்டும் தேவபணி பணியாளர்கள் பெருகிருவோம்
தலைமுறை இன்று கல்வாரி நாயகனைக் காணட்டும்

இன்றைக்கு தேசத்தின் எழுப்புதலுக்காக ஜெபிப்பவர் ஏராளம் கர்த்தருக்கு நன்றி. ஆனால், தாழ்மையைத் தரித்துக்கொண்ட ஒரு ஜெபம் ஏற்றெடுக்கப்படுவது மிகவும் முக்கியமல்லவா! (2 நாளா. 7:14) அது முதன்மையானதும் கூட. வேல்ஸ் தேசத்தின் எழுப்புதலுக்குக் காரணமாய் கர்த்தரால் உபயோகிக்கப்பட்ட இவான்ஸ் இராபர்ட்ஸ் ஏற்றெடுத்த ஜெபம், “என்னை வளையும் சபையை வளையும்” என்பதுதானே (Bend me; Bend the church). ஜெபக்குறிப்புகள் அதிகமாவதனைக் காட்டிலும், தாழ்மையின் சிந்தை அதிகமாவது அரிய பெரிய பலனைத் தருமே.

இன்றைய சூழ்நிலையில், எழுப்புதல் நம் சபைகளுக்கு உடனடித் தேவை. பணப் புழுக்கத்தினால் சபைகள் சத்துவமற்றுப்போக ஆரம்பித்துள்ளன; பயத்தினால் சில சபைகள் தைரியமற்றவைகளாக மாறிவருகின்றன; சவால்களை மேற்கொள்ளவோ, எதிர்கொள்ளவோ அதற்குப் பெலனில்லை. பிரிவினைகளின் நிமித்தமாக பாதை தவறி தடுமாறுகின்றன சில சபைகள்; மாயையைப் பின்பற்ற ஆரம்பித்து, சத்தியத்தை மறுதலிப்பதினால் சில சபைகளின் தரம் கெட்டுப்போய்க்கொண்டிருக்கிறது; ஏழ்மையின் நிமித்தம் ஏக்கப் பெருமூச்சை மட்டும் சில சபைகளில் கேட்கமுடிகிறது; மாம்ச பெலன் மிகுந்தவரின் ஆர்ப்பரிப்பினால், சில சபைகள் அவல நிலைக்குத் தள்ளப்பட்டுள்ளன; பரிசுத்தக் குலைச்சலுக்கு வழிவிட்டதினால், சில சபைகள் பரிதாபமாகக் காட்சியளிக்கின்றன; பதவி

வெறியினால் பகைமையை வளர்த்து, போர்க்களமாகிவிட்ட சபைகளும் உண்டு; வெறும் சடங்காசாரத்துக்கு முக்கியத்துவம் கொடுத்து, சங்கங்களாகிப்போன (club) சபைகளும் ஏராளம்; அன்புச் செயல் அரிதாகிவிட்டது; தேவ அன்பும், மன்னிப்பும் துடைத்துப்போடப்பட்டுவிட்டன சில சபைகளில்; ஞானம் என்ற பெயரில் மடமை அரங்கேறியுள்ளது; சில சபைகளில் கூட்டம் உண்டு, ஆனால் தேவன் சபையின் வெளியில் தள்ளப்பட்டுவிட்டார்; சில சபைகள் குடும்பச் சொத்தாக மாத்திரமே பார்க்கப்படுபவை; தரிசனம் என்ற வார்த்தைக்கு வேதம் காண்பிக்காத அர்த்தங்கள், பரிசுத்த ஆவியானவர் சில சபைகளில் கிள்ளுக் கீரையாகவே பயன்படுத்தப்படுகிறார்; மனந்திரும்பாத நிலைக்குத் தள்ளப்பட்டவர்களை உள்ளடக்கிய சபைகளும் உண்டு.

இந்த நிலை மாற, தேவ ஆவியானவரின் அருள்மாரி மிக மிக அவசியம். இதற்கு அடித்தளம் இடுவது, தாழ்மையின் சிந்தையில் பிறக்கும் ஜெபமே.

பணமல்ல, பணிவே கவர்கிறது

“மனிதனே, நன்மை எதுவென்று கர்த்தர் உன்னிடம் சொல்லியிருக்கிறார். கர்த்தர் உன்னிடமிருந்து இதைத்தான் விரும்புகிறார். மற்றவர்களிடம் நியாயமாய் இரு. கருணையோடும் நம்பிக்கையோடும் நேசி. உனது தேவனோடு தாழ்மையாய் இரு. நீ அவரை பொக்கிஷத்தினால் கவர முயலாதே.” (மீகா 6:8 புதிய மொழிபெயர்ப்பு)

பவுலின் ஊழிய வெற்றிக்கு “வெகு மனத்தாழ்மையும், மிகுந்த கண்ணீரும்” காரணமோ? (அப். 20:19). எஜமான் கட்டளையிட்டவைகளைச் செய்துமுடித்த பின்னரும், பகல் முழுவதும் உழைத்த பின்னரும், “நாங்கள் அப்பிரயோஜனமான ஊழியக்காரர். செய்யவேண்டிய கடமையை மாத்திரம் செய்தோம்” என்றுதான் சொல்ல எதிர்பார்க்கப்படுகிறோமே! (லூக். 17:7-11)

பந்தா பண்ணுகிறவர்களையே பார்த்துப் பழகிவிட்ட ஆவிக்குரிய கூட்டத்தினருக்கு, மனத்தாழ்மையுள்ளவர்களை அடையாளம் காணவோ, அங்கீகரிக்கவோ தெரியாமல் போய்விட்டது. அப்படிப்பட்டவர்களை பெலவீனர்களாகத்தான் பார்க்கவும், காரியத்துக்கு உதவாதவர்களாகக் கையாடவுமே கற்றுக்கொண்டுவிட்டது ஆவிக்குரிய கூட்டம்.

வில்லியம் கேரியைப் பாராட்ட நடந்த ஒரு கூட்டத்தில், அவரைப் பிடிக்காத ஒரு மனிதர், அவரை ஏளனமாக, இவர் ஒரு செருப்பை உண்டாக்குபவர்தானே என வர்ணிக்க, அதற்கு நன்றி கூற முற்பட்ட கேரி, தவறாகச் சொல்லிவிட்டீர்கள், நான் செருப்பைப் பழுதுபார்க்கிறவர்தான் என்றாரே (I am not a shoe maker, but I am a cobbler) அதுவல்லவா தாழ்மையின் அலங்காரம்.

தூளும் சாம்பலுமான நான்

ஆபிரகாம், “தூளும் சாம்பலுமாயிருக்கிற அடியேன் ஆண்டவரோடே பேசத் துணிந்தேன்” (ஆதி. 18:27) என்றே தன்னை அடையாளப்படுத்திக்கொள்கிறான். அவனை சீமான் என்று அழைக்கும் வேதம் (ஆதி. 13:2) (இதனைத்தானே பொருளாதார ஆசீர்வாதத்தினை மிகைப்படுத்திப் பேசுவோர் விசுவாசிக்கிறார்கள்) அவனுடைய மனத்தாழ்மையை அழகாகக் காண்பிக்கிறது. (பொருளாதார ஆசீர்வாதக் கொள்கைக்காரருக்கு இந்த சுபாவம் ஏன் தெரியமாட்டேன் என்கிறது).

“நித்தியவாசியும் பரிசுத்தர் என்கிற நாமமுள்ளவருமாகிய மகத்துவமும் உன்னதமுமானவர் சொல்லுகிறார்: உன்னதத்திலும் பரிசுத்த ஸ்தலத்திலும் வாசம்பண்ணுகிற நான், பணிந்தவர்களின் ஆவியை உயிர்ப்பிக்கிறதற்கும், நொறுங்கினவர்களின் இருதயத்தை உயிர்ப்பிக்கிறதற்கும், நொறுங்குண்டு பணிந்த ஆவியுள்ளவர்களிடத்திலும் வாசம்பண்ணுகிறேன்” (ஏசா 57:15) என்று; இதுவே தேவனின் அறைகூவல்.

மாயமான தாழ்மையைக் குறித்தும் வேதம் அடையாளம் காட்டிக்கொடுக்கத் தவறவில்லை (கொலோ. 2:19,23). உண்மையான மனத்தாழ்மை, நலிந்தவர்களுக்கு உதவும்வண்ணம் வலிமைபெற்றது என்பதனை மறக்கலாகாது.

கிறிஸ்தவத்தின் முதற்சொல்லே “தாழ்மை” என்றார் பரி. அகஸ்டின். அதனால்தான் வில்லியம் கேரியின் கல்லறை வாசகங்களும் “மிகவும் பரிதாபமான ஒரு பாவி, கிருபையினால் இரட்சிக்கப்பட்டவனின் கல்லறை” என்பதையே பறைசாற்றுகிறது. (Here lies, a most wretched

sinner saved by Grace) தாழ்மையோடு ஓட்டத்தினைத் தொடங்கின சிலர், பதவியும், பட்டமும், பணமும் குவிந்தபோது மாறிவிட்டனர்; நோக்கம் முறியடிக்கப்பட்டது.

என்றா, தன் இனத்தாரின் மத்தியில் அருவருப்புகளைக் கண்டபோது, தன்னைத் தாழ்த்தி, இரக்கத்திற்காகக் கெஞ்சி நிற்கும் ஜெபமும், பாவ அறிக்கையும் அனைத்துபேரையும் ஆண்டவரிடத்தில் கொண்டுவரவும், தங்களைத் திருத்திக்கொண்டு புதுவாழ்வு தொடங்கவும் காரணமாக அமைந்தது அல்லவா! (என்றா 9 -ம் அதிகாரம், 10:1-5 வசனங்கள்). தாழ்மையின் ஜெபம் வல்லமை மிக்கது. மாற்றங்களைக் கொண்டுவர வல்லது என்பதனை நிரூபிக்கப் போதுமானது.

தானியேல் என்றால் தாழ்மை

அப்படியே, குற்றம் கண்டுபிடிக்க இயலாத வாழ்வு வாழ்ந்த தானியேலும், தன்னைத் தாழ்த்தி ஜெபித்தபோது பரலோகம் திறந்ததே.

“என் தேவனே, உம்முடைய செவியைச் சாய்த்துக் கேட்டருளும்; உம்முடைய கண்களைத் திறந்து, எங்கள் பாழிடங்களையும், உமது நாமம் தரிக்கப்பட்டிருக்கிற நகரத்தையும் பார்த்தருளும்; நாங்கள் எங்கள் நீதிகளை அல்ல, உம்முடைய மிகுந்த இரக்கங்களையே நம்பி, எங்கள் விண்ணப்பங்களை உமக்கு முன்பாகச் செலுத்துகிறோம்” (தானி 9:18) என்பதே தானியேலின் ஜெபம் என்பதனை நாம் மறக்கலாகாது.

என்றோ ஒருநாள் நம்மை தாழ்த்துவது அல்ல; தொடர்ச்சியான தாழ்மையின் வாழ்க்கையைக் காண்பதற்கு, தேவனுடைய இதயத்திற்கு ஏற்ற மனிதனாகிய தாவீதின் வாழ்க்கையை கொஞ்சம் ஆராய்ந்து பார்க்கலாம். எப்படி நெற்பயிரில் கதிர்கள் காணப்படும்போது அது தன் தலையை குவிந்து நிற்கிறதோ, அப்படியே பதவியும், புகழும், பணமும் சேரும்போது, அவன் தாழ்மையைத் தரித்து நிற்பதனை நாம் காணமுடியும்.

தாவீது என்றால் தாழ்மை

கோலியாத்தை ஜெயித்து நிற்கிறான் தாவீது. இஸ்ரவேலுக்கு தனி மனிதனாக மீட்பைச் சம்பாதித்துக் கொடுத்துவிட்டிருந்தான்; மக்கள் புகழ்ந்துபாடும் இடத்திற்கு வந்திருந்தான்; சிங்கம், கரடிகளைக் கொன்றதனைச் சொன்னதினால், அவனுடைய தைரியம் வெளிப்பட்டிருந்தது; தன் உயிரைக் கையில் பிடித்துக்கொண்டு இராட்சதனை கையில் ஆயுதம் ஏதும் இல்லாமல் சந்தித்ததினால், அவனுடைய பட்டயத்தையே வைத்து கோலியாத்தின் தலையை வெட்டினதினால், சோர்ந்துபோய் இருந்த இஸ்ரவேலின் சேனை வீறுகொண்டு எழுகிறது. (1 சாமு. 17:52)

பதவியும் கிடைக்கிறது; யுத்த மனுஷரின் மேல் அதிகாரியாக்கப்பட்டான் (1சாமு. 18:5). அனைவருக்கும் பிரியமானவன்; அன்று தன் வாத்தியக் கருவியினால், ராஜாவின் விருதலைக்குக் காரணமாயிருந்தவன், இன்று தன்னுடைய கவண் கல்லினால் முழு தேசத்திற்கும் விருதலை வாங்கித் தந்துவிட்டான். ராஜாவும் அவனுக்கு பயந்து நடக்கிறான். (1 சாமு. 18:15)

ராஜாவின் குமாரத்தி அவனுக்கு மனைவியாக வாய்ப்புகள் வந்தபோது, பதவியும், புகழும், அதிகாரமும், அந்தஸ்தும் பெருகும்போது தாவீதின் வார்த்தைகளைக் கவனியுங்கள்.

“ராஜாவுக்கு மருமகனாகிறதற்கு நான் எம்மாத்திரம்? என் ஜீவன் எம்மாத்திரம். இஸ்ரவேலிலே என் தகப்பன் வம்சமும் எம்மாத்திரம்” என்பதே. (1 சாமு. 18:18)

மதிப்பையும், புகழையும், அதிகாரத்தையும் தனக்கு சாதகமாக்கிக் கொள்ளவில்லையே! தாழ்மையின் சிந்தை தரித்தோரின் வாழ்வு இப்படித்தானே காணப்படும்.

தொடர்ச்சியாக, ராஜாவின் மருமகன் ஆன பின்னரும், மைத்துனனின் ஆதரவு இருந்தபோதிலும், தன் மனைவியின் ஒத்தாசை அவனுக்குக் கிடைத்தபோதிலும், தீர்க்கன் சாமுவேலின் அரவணைப்பில் தேவனும் அவனுக்காகக் கிரியை செய்து, துரத்தும்

சவுலின் கையினின்று விடுதலையாக்கப்பட்டபோதிலும் (1சாமு.19 அதி.) அவனுடைய வார்த்தைகளில் மாற்றம் இல்லை.

“இஸ்ரவேலின் ராஜா யாரைத் தேடப் புறப்பட்டார்? ஒரு செத்த நாயையா? ஒரு தெள்ளப்பூச்சியையா? நீர் யாரைப் பின்தொடருகிறீர்?” (1 சாமு. 24:14) என்றே தன்னுடைய மனத்தாழ்மையை வெளிப்படுத்துகிறான்.

சில மனிதர்களை வைத்துக்கொண்டே பெலிஸ்தரின் மேல் வெற்றி பெற்று கேகிலாவின் குடிகளைக் கொள்ளையிலிருந்து காப்பாற்றினவன் அல்லவா (1 சாமு. 23:1-5). ஒரு சிறிய காரியத்தினை இன்று கர்த்தருக்காகச் செய்துவிட்டவர்கள் எத்தனை மமதையோடும், பெருமையோடும் வாழுகின்றனர். சில ஆத்துமாக்களை கர்த்தரண்படை நடத்தியவர்கள், ஒரு பாடலின் மூலம் கொஞ்சம் எழுப்புதலைக் கண்டவர்கள், சில சிறிய அற்புதங்களை தேவன் அவர்கள் மூலம் செய்ததினால், சில ஆத்துமாக்களுக்கு விடுதலை வாங்கித்தந்தவர்கள், கொஞ்ச நாட்களிலேயே தங்களைப்போல் மற்றவர்களுக்குக் கிருபை இல்லை என்று கொக்கரிக்கிறார்கள்.

சேவலின் கூவலும், கோழியின் கொக்கரிப்பும்

சேவல் ஒன்று மறு சேவலை தன் எல்லையிலிருந்து துரத்திவிட்டால், கூரை மீது ஏறி ஊறறியச் செய்து வெற்றி முழக்கமிடும். ஆனால், பெட்டைக் கோழியோ, ஒரு முட்டையைப் போட்டபின், இன்னொரு உயிரை இந்த உலகில் கொண்டுவந்துவிட்டேன் என்று கூறி சத்தமிடும்; எத்தனை வேறுபாடு இரண்டுக்கும்; இது ஆவிக்குரிய உலகிற்கும் பொருந்தும்.

தொடர்ச்சியாக தாவீதின் வாழ்வை ஆராய்வோம். பகைஞனை தேவன் அவன் கையில் தருகிறார் (1 சாமு. 26:8); ஆனால் அவனோ, தன்னுடைய துன்பத்திற்குக் காரணம் கண்டுகொள்ள முயன்றுபார்க்கிறான்.

“தேவன் தனக்கு விரோதமாக சவுலை எடுத்துவிட்டதுண்டானால், தன்னை பலியாகத் தர அவன் ஆயத்தம்.

மனுப்புத்திரர் அதற்குக் காரணமாயிருந்தால், அவர்கள் சபிக்கப்பட்டவர்கள். ஏனெனில், அந்நிய தேவர்களைச் சேவி என்று

தேவ சுதந்தரத்தினின்று அவனை அவர்கள் துரத்துகிறார்கள்.”
(1 சாமு. 26:19)

சவுலின் கைக்கு தன்னைத் தப்புவிக்க, ஓடி ஓடி களைத்திருக்கிறான். மனைவியும் மாற்றானுக்குத் தரப்பட்டுவிட்டான் (1சாமு.25:44). இருநூறு பெலிஸ்தர்களைக் கொன்று சம்பாதிக்கப்பட்டவன் அவன். தன்னுடைய வெற்றியின் அடையாளம் பிடுங்கப்பட்டுவிட்டது. நன்றி கெட்ட கேகிலாவின் குடிகளைக் கண்டு மனம் வெம்பியிருக்கவேண்டும் (1 சாமு. 23:12). தனக்குக் கொஞ்சம் உதவினதினால், அகிமெலேக்கு என்னும் ஆசாரியனும் உடன் ஊழியர் எண்பத்தைந்து பேரும் ஒருமிக்கக் கொல்லப்பட்டச் செய்தி அவனை துன்புறுத்தியிருக்கவேண்டும். காரணமில்லாமல் தான் துரத்தப்படுவது அவனை தவிக்க வைத்திருக்கவேண்டும். அடுக்கடுக்கான துன்பங்கள் அவனை வெறிபிடித்தவனாக மாற்றியிருக்கவேண்டும்.

ஆனால் மாறாக, “மலைகளில் ஒரு கவுதாரியை வேட்டையாடுகிறதுபோல, இஸ்ரவேலின் ராஜா ஒரு தெள்ளுப்பூச்சியைத் தேட வந்தாரோ?” என்றே புலம்பச் செய்கிறது (1 சாமு. 26:20). தாழ்மையின் வார்த்தைகளே துன்பநேரத்திலும் பிரதிபலிக்கிறது.

நீர் மாத்திரம், நான் எம்மாத்திரம்

தன் துன்பத்திற்குக் காரணம் தேடும் மனநிலையிலும், தாழ்மையின் சிந்தை மாறவில்லை. புயல் அடித்தபோதிலும், சூறாவளி வீசினபோதும் மனநிலையில் மாற்றம் இல்லை. சிலருடைய வாழ்வில் புகழ் அவர்களை மாற்றாமல் இருக்கும்; ஆனால், அடுக்கடுக்கான துன்பங்கள் அவர்களை “சாது மிரண்டால் காடு கொள்ளாது” என்ற நிலைக்குத் தள்ளிவிடும். தாழ்மையின் வார்த்தைகள் உதடுகளிலிருந்து அகன்று போகும். உள்ளம் பேயாட்டம் ஆட ஆரம்பித்துவிடும். தாவிது அதற்கு விதிவிலக்கு.

இளைப்பாறுதல் வந்துவிட்டது, எதிரி அழிக்கப்பட்டாயிற்று, இஸ்ரவேலின் அனைத்து பேரும் தாவிதின் பக்கம், உயர்த்தப்பட்டுவிட்டான் அரசனாக, தேவ வாக்குத்தத்தங்கள் நிறைவேறிவிட்டன, காணிக்கைகள் பெருகிவிட்டன, வெற்றிகள் குவிந்துவிட்டன, இழந்துபோன மனைவி திரும்பக்

கொடுக்கப்பட்டுவிட்டாள், மறந்துபோன உடன்படிக்கைப் பெட்டி திரும்ப தன் ஸ்தலத்திலே கொண்டுவரப்பட்டுவிட்டது, சுற்றிலும் இளைப்பாறுதல், வசதிகள் பெருகிவிட்டன, வீரரும் வேலைக்காரரும் புடைகுழ நிற்கின்றனர், கர்த்தரே சொல்கிறார்,

“நீ இஸ்ரவேல் என்கிற என் ஜனத்திற்கு அதிபதியாயிருக்கும்படி, ஆடுகளின் பின்னே நடந்த உன்னை நான் ஆட்டுமந்தையை விட்டு எடுத்து, நீ போன எவ்விடத்திலும் உன்னோடே இருந்து, உன் சத்துருக்களையெல்லாம் உனக்கு முன்பாக நிர்மூலமாக்கி, பூமியிலிருக்கிற பெரியோர்களின் நாமத்திற்கு ஒத்த பெரிய நாமத்தை உனக்கு உண்டாக்கினேன்” என்று. (2 சாமு. 7:8,9)

ஆனால், தாவீதின் வார்த்தைகளைக் கவனியுங்கள். “நீர் என்னை இதுவரைக்கும் கொண்டுவந்ததற்கு நான் எம்மாத்திரம்? என் வீடும் எம்மாத்திரம்?” என்பதே. (2 சாமு. 7:18)

இதுதானே தாழ்மையான மனிதனின் மனநிலை, வார்த்தைகள்.

எனக்கு எதுவுமில்லை, எழுப்புதலே எல்லை

உமக்கு முன்பாக நாங்கள் எங்களுடைய பிதாக்கள் எல்லாரைப்போலும் அரதேசிகளும், பரதேசிகளுமாயிருக்கிறோம்.” (1 நாளா. 29:15) எல்லாம் உம்முடையது (1 நாளா. 29:16)

சிந்தை வாழ்வில் தாழ்மை வருவதற்கான முக்கிய காரியங்களை இங்கே தாவீது சொல்லித்தருகிறான். என்னுடையது ஒன்றுமில்லை, நான் ஒரு பரதேசி.

சொந்தம் என்று சொல்லிக்கொள்ளவோ!

சொத்து என்று அள்ளிக்கொள்ளவோ!

எனக்கு எதுவுமில்லை என்ற நினைவு தான் அவனை தாழ்மையாய் நடக்கச் செய்கிறது. இது இன்றைய ஆவிக்குரிய உலகில் அப்பியாசப்படுத்தப்பட்டால் எத்தனை நலமாயிருக்கும்.

உண்மையான எழுப்புதலுக்கு வாஞ்சிப்போர் அனைவரும் ஜெபம் செய்வதோடு நில்லாமல், தங்களை இந்த நிலையில் கொண்டுவந்து நிறுத்தத் தடையாய் இருக்கும் அனைத்தையும் அகற்றவும் முன்வரவேண்டும்.

மறைமுகமாக தன்னையே பாராட்டிக்கொள்ளும் மனம், மற்றவர்கள் தங்களைப் புகழவேண்டும் என்பதற்காக செய்யப்படும் எண்ணற்ற காரியங்கள், அலங்கார வார்த்தைகள் நிறைந்த ஜெபம், ஆனால் உள்ளத்திலோ பட்சிக்கிற ஓநாய்கள் நிறைந்த நிலை, தேவ இராஜ்ய மகிமை தேடாத விரயங்கள், வீண் செலவுகள், உலகத்தின் வழிகளைத் தெரிந்துகொண்டு அவைகளின் உபாயங்களை தனக்குச் சொந்தமாக்கிக்கொள்ளத் துடிக்கும் இருதயம், துதிபாடும் உறவுகள் போன்றவை நம் வாழ்விலும், கூட்டங்களிலும், சபைகளிலும் காணப்படாவண்ணம் கவனம் செலுத்தவேண்டிய கட்டாயம் நமக்கு உண்டு.

நாம் எதிர்பார்த்திருக்கும் எழுப்புதல் சபை நடுவிலே உண்டானால், சுவிசேஷப் பணி சிறந்திடும், மிஷனரி ஊழியம் செழித்திடும், அன்பு பெருக்கெடுத்தோடும், நாட்டமும் ஒட்டமும் ஆத்துமாக்களை இயேசுவன்தை கொண்டுவருவதிலேயே காணப்படும். ஜெபவாழ்வு அர்த்தமுள்ளதாகிவிடும், ஜெபக்கூட்டங்கள் வல்லமையை விளங்கச் செய்யும், ஆராதனைகள் அர்ப்பணிக்கும் பலிபீடங்களாகிவிடும். வாலிபரும், கன்னியரும் பரிசுத்த அலங்காரத்தின் சின்னமாக மாறிவிடுவர். போட்டி, பொறாமை அடையாளம் தெரியாததாகிவிடும். இசைந்துபோகுதலும், விட்டுக்கொடுத்தலும் மற்றவர்களைக் குறித்த கரிசனையும் மேலோங்கும். ஒருமனம் ஒற்றுமை இயல்பாக வந்துவிடும். சந்தோஷம் கரைபுரண்டு ஓடும். சமாதானம் சொல்லில் அல்லாமல் வாழ்வில் மிகுந்திடும். கிருபை வரங்கள் தீவிரமாய் அடையாளம் காணப்பட்டு, உபயோகத்தில் வரும். சத்துரு நடுங்குவான். தேவ பயம் அனைவரையும் ஆட்கொள்ளும். தேவனே உயர்ந்திருப்பார். அவருடைய மகிமையைத் தொட ஜனங்கள் அஞ்சுவர். அரசாங்கம் ஆலோசனை கேட்க தேவஜனத்தினை நாடும்; நாடு மகிழும், காடு களிக்கும்.

தாழ்மை வெறுமையின் அடையாளமல்ல
எளிமை ஏழ்மையின் புகலிடமும் அல்ல
பொறுமை பலவீனத்தின் சின்னமும் அல்ல
வாய்மை பயத்தினால் வருவதும் அல்ல

இல்லாமையும் கல்லாமையும் இவ்வுலகில்
கயமையையும் பொறாமையையும் புகுத்திவிட்டது

இயலாமையும் பெருமையும் பாழ்படுத்திவிட்டது
தாழ்மையோ தலைகுனிந்து தூக்கிவிடுகிறது

சொல்லாலும் செயலாலும் வெளிப்படுத்துவோம்
சொத்தாக நினைத்து அணைத்துக்கொள்வோம்
செல்வத்திலும் வறுமையிலும் போர்த்திக்கொள்வோம்
சொல்லொண்ணா துயரத்திலும் வெளிப்படுத்துவோம்

விண்ணப்பங்கள் விண்ணை எட்டி அது ஏணி
கண்ணீரின் ஜெபத்திற்கு அது ஒலிவ இலை
மன்றாட்டின் மாண்பிற்கு அது மகுடம்
வேண்டாத கரை ஏற அது வாய்க்கால்

பணமும் புகழும் பதவியும் அதை பறிக்கக்கூடாது
கனமும் காவலும் அதனை பிரிக்கக்கூடாது
சுகமும் சோபிதமும் அதனை நொறுக்கக்கூடாது
கவலையும் சோம்பலும் அதனை மறக்கக்கூடாது

13

மதம் மாறினோமா? முற்றிலும் மாறினோமா?

**கிறிஸ்தவம் தழுவியது ஏன்
எனக் தெளிவாக்கத் தவறிவிட்டோம்**

நாம் கிறிஸ்தவர்களாக இருப்பதற்கு என்ன காரணம் என்பதனை உலகுக்கு உணர்த்திவிடத் தவறிவிட்டோம் என்பது என்னுடைய மாறாத கருத்து. நமக்கும் மற்றவர்களுக்கும் இருக்கும் வித்தியாசத்தினை வாழ்ந்து காண்பித்து, போதிக்க நாம் தவறிவிட்டோம் என்பது உண்மையல்லவா!

சத்திய வேதம் நம் கையில் வந்தபோதுதான் நாம் வழிபடும் காரியங்கள் தவறானவை எனக் கண்டுபிடித்தோம்.

□தேவனைக் குறித்து அறியப்படுவது அவர்களுக்குள்ளே வெளிப்பட்டிருக்கிறது. தேவனே அதை அவர்களுக்கு வெளிப்படுத்தியிருக்கிறார்.

எப்படியென்றால், காணப்படாதவைகளாகிய அவருடைய நித்திய வல்லமை தேவத்துவம் என்பவைகள் உண்டாக்கப்பட்டவைகளினாலே உலகமுண்டானது முதற்கொண்டு தெளிவாய் காணப்படும். அவர்கள் போக்குச் சொல்ல இடமில்லை.

அவர்கள் தேவனை அறிந்தும் அவரை தேவனென்று மகிமைப்படுத்தாமலும், ஸ்தோத்தரியாமலுமிருந்து தங்கள் சிந்தனைகளினாலே வீணரானார்கள். உணர்வில்லாத அவர்களுடைய இருதயம் இருளடைந்தது.

அழிவில்லாத தேவனுடைய மகிமையை அழிவுள்ள மனுஷர்கள், பறவைகள், மிருங்கள், ஊரும் பிராணிகள் ஆகிய இவைகளுடைய ரூபங்களுக்கு ஒப்பாக மாற்றினார்கள். ரோமர் 1:19-23

தேவனுடைய சத்தியத்தை அவர்கள் பொய்யாக மாற்றி, சிருஷ்டிகரைத் தொழுது சேவியாமல் சிருஷ்டியைத் தொழுது சேவித்தார்கள். ரோமர் 1:25

மேற்சொன்ன வசனங்கள் நம்மை அறிவடையச் செய்கிறது. “சத்தியத்தை அநியாயத்தினால் அடக்கிவைக்கிற மனுஷருடைய எல்லாவித அவபக்திக்கும் அநியாயத்துக்கும் விரோதமாய் தேவகோபம் வானத்திலிருந்து வெளிப்படுத்தப்பட்டிருக்கிறது” (ரோமர் 1:18). நம்மை எச்சரித்த எச்சரிப்பு நம்மை கீர்பொருந்தச் செய்தது.

நாம் விக்கிரக வணக்கத்தினை விட்டதற்கு முக்கியமான காரணம், “ஜீவனுள்ள மெய்யான தேவனுக்கு ஊழியஞ்செய்வதற்கு நீங்கள் விக்கிரகங்களை விட்டு தேவனிடத்திற்கு மனம் திரும்பினீர்கள்” (1தெச. 1:9) என்பதே.

விக்கிரகத்தினைச் செய்து தேவனால் தங்களுக்குக் கிடைத்த மகிமையைப் புல்லைத் தின்கிற மாட்டின் சாயலாக மாற்ற நாம் விரும்பவில்லை அல்லவா. (சங்கீதம் 106:20)

பரமனை பிதா என்றழைக்கும் பேறு கிறிஸ்தவத்தில்

“அஞ்ஞானிகள் (தேவனை அறியாதோர்), பலியிடுகிறவைகளை தேவனுக்கு அல்ல, பேய்களுக்கே பலியிடுகிறார்களென்று சொல்லுகிறேன்; நீங்கள் பேய்களோடு ஐக்கியமாயிருக்க எனக்கு மனதில்லை” (1கொரி. 10:20) என்ற வசனம் நமக்கு உண்மையைக் காட்டிக்கொடுத்ததினால் அல்லவோ பேய் வணக்கத்திற்கு நாம் முற்றுப்புள்ளி வைத்தோம்.

ஒன்றான மெய் தேவனாகிய உம்மையும், நீர் அனுப்பினவராகிய இயேசு கிறிஸ்துவையும் அறிவதே நித்திய ஜீவன் (யோவான் 17:3) என்ற வார்த்தை இயேசு கிறிஸ்துவை அறிய என்னை வழிநடத்திற்றே. அழியா ஜீவனைப் பெற அவரை அறிய நான் முற்பட்டதனை யார் தடுத்து நிறுத்தக்கூடும்.

கூடவே, அவர் மூலமாய் சர்வ வல்ல தேவனை அப்பா பிதாவே என்று அழைக்கும் பாக்கியம் பெற்றேனே (ரோமர் 8:15,16). இதனை எந்த மார்க்கமும் எனக்குக் காட்டிக்கொடுக்கவில்லையே.

கிறிஸ்தவர்கள் வஞ்சிக்கப்பட்டு, விலைபோய்விட்டதாகச் சொல்லப்படுகிறதே. ஆம், ஆசைகாட்டப்பட்டோம்; ஆனால், “நான் பரிசுத்தராயிருக்கிறதுபோல நீங்களும் பரிசுத்தராயிருங்கள்” (1பேதுரு 1:16) என்ற ஆசை வார்த்தைகள் எங்களை அசைத்தது உண்மையல்லவா!

பரிசுத்தத்திற்காகப் பல காரியங்களைச் செய்து உடலைப் புண்ணாக்கி, விடுதலையை வாஞ்சித்தவர்களைப் பார்த்து, நான் உங்களை பரிசுத்தமாக்குகிற கர்த்தர் என்றும் (லேவி. 21:8,18,23; 22:18), நீங்களும் எனக்கேற்ற பரிசுத்தவான்களாயிருப்பீர்களாக, நீங்கள் என்னுடையவர்களாயிருக்கும்படிக்கு உங்களை மற்ற ஜனங்களை விட்டுப் பிரித்தேன் (லேவி. 20:26) என்றும் சத்திய வேதம் சொன்னபடி நாம் பிரிந்தோம்.

எனவே, அவருடைய வசனத்தின் மூலமாய் கிடைக்கிற பரிசுத்தத்தினையும், அவருடைய நாமத்தின் மூலமாயும், அவருடைய ஆவியினால் உண்டாகும் பரிசுத்தத்தினையும் அனுபவிக்க நாம் அழைக்கப்பட்டோம் (யோவான் 17:17, 1கொரி. 6:11), ஆசைகாட்டப்பட்டோம்; இது மெய்தானே. அவருடைய அன்பின் வார்த்தைகள், “பரிசுத்தமில்லாமல் ஒருவனும் அவரை தரிசிக்கக்கூடாதே” என்று சொல்லி எச்சரித்ததோடு (மத். 5:8), பரிசுத்தத்தமாகும் விதத்தையும் சொல்லித்தந்ததே. (1யோவான் 1:7)

பரிசுத்தமும் மாசில்லாதவரும், பாவிகளுக்கு விலகினவரும், வானங்களிலும் உயர்ந்தவருமாயிருக்கிறவர் (எபி. 7:26) என்றுதானே சத்திய வேதம் இயேசுவைக் காட்டிக்கொடுக்கிறது. அவரைப் பின்பற்ற யார் என்னைத் தடுப்பது?

“பாவம் என்னை மேற்கொள்ளாமல் காக்கும் கிருபையின் பிரமாணத்தை எனக்குத் தந்தவரும் (ரோமர் 6:14), இருளின் அதிகாரத்தினின்று என்னை விடுதலையாக்கி தம்முடைய ராஜ்யத்திற்கு உட்படுத்தினவர் அவர் அல்லவா? (கொலோ. 1:13)

இருளை விட்டு ஒளியினிடத்திற்கும், சாத்தானின் அதிகாரத்தை விட்டு தேவனிடத்திற்கும் என்னை உட்படுத்தின சத்தியத்திற்கு அல்லவோ நாங்கள் சொந்தக்காரர்கள். அப். 26:18

துரோகியை தழுவிக்கொண்ட தகப்பன் வீடே வீடு

“உன்னை ஒருவன் வலது கன்னத்தில் அடித்தால் உன் இடது கன்னத்தையும் திருப்பிக் காட்டு” என்று கூறி வாழ்ந்து காட்டி, சிலுவையில் உயிர் தந்து உயிர்த்த இயேசுவை விட்டுவிட்டு, பழிக்குப் பழி வாங்குவோர்களை பின்தொடரவேண்டுமோ? லூக். 6:29

“உன்னைப் போல பிறனையும் நேசி” என்ற கற்பனையோடு, “நான் நேசித்ததுபோல நீங்களும் மற்றவர்களை நேசியுங்கள் என்ற புதிய கட்டளையைத் தந்தவரை (லூக். 10:27, யோவான் 15:12) மறுதலித்துப்போக எப்படி அவரின் அன்பை ருசித்த எங்களால் முடியும்? கிறிஸ்துவின் அன்பை விட்டு நம்மை பிரிப்பவர் யார்? (ரோமர் 8:36).

பன்றிகளின் மத்தியில் பசியினால் வாடி, அன்புக்கும் அரவணைப்புக்கும் ஏங்கி நின்ற துரோகிகளான எங்களை வீட்டிலே ஏற்றுக்கொண்டு, ஆடல்பாடல் தொனி கேட்கவைத்து, அலங்கரித்து மகிழ்ந்து அதிகாரமும் தரும் இந்த தகப்பனின் வீட்டை விட்டு எந்த வீட்டிற்கு திரும்பமுடியும்? (லூக். 15:11-24)

ஒருதரம் மரித்த பின்னர், நியாயத்தீர்ப்பு மனிதனுக்கு நியமிக்கப்பட்டிருக்கிறதே (எபி. 9:27). அந்த நியாயத்தீர்ப்பு நாளை எதிர்கொள்ளவும், பூமியில் ஏற்படும் அனைத்து ஆபத்துகளுக்கும் எங்களை தப்பிக்கொள்ள வழிகாட்டும் அருமை இரட்சகர் இயேசுவை பின்பற்ற உதவின வேதத்தினை விட்டோ, இயேசுவை விட்டோ திரும்பினால் நாங்கள் நாய் கக்கினதை தின்பது போலல்லவா ஆகுமே. (2பேதுரு 2:20-22)

வித்தியாசமானவர்களாக வாழ்வதை விட்டுவிட்டோம்

நமக்கு தைரியம் எப்போது உண்டாகும். ஏன் தற்போது இல்லாமல் போகிறது? சில காரணங்களைச் சொல்லுகிறேன்.

நாங்கள் தேர் இழுக்கிறோம்; நீங்களும் தேர் இழுக்கிறீர்கள் (ரோமன் கத்தோலிக்க நண்பர்கள் சற்று யோசிக்கவும்)

நாங்கள் எங்கள் தேவர்கள் நன்மை செய்கிறார் என்றுதான் கோவிலுக்குப் போகிறோம்; நீங்களும் அதைத்தானே நாடி ஆலயம் செல்கிறீர்கள். பின்னே என்ன வித்தியாசம்?

நாங்கள் சாமியார் பக்தர்கள் (Baba Culture); நீங்களும் உங்கள் ஊழியக்காரர் பக்தர்கள்தானே.

நாங்கள் புண்ணிய ஸ்தலங்கள் என்று போகிறோம்; நீங்களும் புண்ணிய ஸ்தலங்கள் என்றும், பெதஸ்தா என்றும், விழாக்கள் என்றும் அலையவில்லையா?

நாங்களும் குறிகேட்க அலைகிறோம்; நீங்கள் அதற்கு “தீர்க்கதரிசனம்” என்று பேர் சூட்டி அலையவில்லையா!

நாங்கள் கோவில்களின் பேரில் நடக்கும் ஊழல்களை பெரிதாக்குகிறதில்லை; அதேபோல் நீங்களும் உங்கள் ஊழியரின் ஊழல்களைக் கண்டுகொள்வதில்லையே.

நாங்கள் பண்டிகை நாட்களில் வெறித்து மகிழ்கிறோம்; நீங்களும்தான். நாங்கள் பொருளைச் சேர்ப்பதற்கு எந்த சாமியிடமும் போகத் தயார்; உங்களுக்கும் இது பொருந்துமே. நாங்கள் ஜாதி, நேரம் பார்க்கிறோம்; நீங்களும் பார்க்கிறீர்களே!

என்ற அநேக கேள்விகள் நம்மை நோக்கி மற்றவர்களால் தொடுக்கப்படவில்லையோ? நாம் வித்தியாசமானவர்கள் என்பதனைக் காக்கத் தவறிவிட்டோம். பிரசங்க மேடைகளில் பேசப்படும் காரியம் ஒன்றும் வேதத்தினையோ, வேதம் காட்டும் தேவனையோ பரிசுத்தத்தின் பாதையின் மேன்மையையோ, பரலோக வாழ்வின் இரசியத்தினையோ, பாவத்தின் வேதனையையோ காட்ட மறந்துபோயின.

மாறாக, வெறும் வாயினால் வார்த்தை பந்தல் போட்டு, ஆசீர்வாதம், பொருளாதாரச் செழிப்பு, கடனிலிருந்து விடுதலை என்றே புலம்பிவிட்டோம்.

எனவேதான், நாம் ஒரு மதத்தினை மாற்றிக்கொண்டவர்களாக பார்க்கப்படுகிறோமே ஒழிய, வாழ்வினை மாற்றிக்கொண்டவர்களாகப் பார்க்கப்படவில்லை.

கூடவே, பாவத்தின் தண்டனையையும், வேதனையையும் பயங்கரத்தினையும் கூறி அறிவித்து ஓலமிடத் தவறினதினால் அழிவில் இருப்போர் நம்மால் அசைக்கப்படவில்லை.

வேகம் குறைவற்ற எச்சரிக்கையின் செய்தி மாற்றாருக்குச் சொல்லப்பட்டதினால் வேதனையைத்தான் கூட்டினோமே தவிர, வேகுலோரை மீட நாம் பாடுபடாததினால் அவர்கள் நம்மை பொருட்டாகவும் எண்ணவில்லை.

தன் தன் வேலையினை மாத்திரம் நாம் செய்ய ஒப்புக்கொடுத்து, மற்றவரின் அழிவைக் குறித்தோ அல்லது அன்பரின் இறுதிக் கட்டளையைக் குறித்தோ கவலையற்று வாழ்வதனைக் கண்டவர்கள், இவர்களுக்கு இது நன்றாக இருக்கிறது என்றே நம்மைக் குறித்து தப்புக் கணக்கு போட்டுவிட்டார்கள்.

சபையே நீ புரிந்துகொண்டு செயல்படத்தான் தேவன் வாக்குவாதத்தினையும் பயமுறுத்துதலையும், சில இடங்களில் உபத்திரவங்களையும் அனுமதிக்கிறாரே!

“ஒருவன் கிறிஸ்தவனாயிருப்பதினால் பாடுபட்டால் வெட்கப்படாமலிருந்து, அதினிமித்தம் தேவனை மகிமைப்படுத்தக்கடவன்.” (1பேதுரு 4:16)

போர் மேகங்கள் போல் தெரியும் புகை மண்டலம்

“போ” என்ற கட்டளையை நினைவுபடுத்தவே

புனிதரைக் கண்ட நாம் பாக்கியம் பெற்றோம்

புவிதனில் அவர் புகழ் பாடி பூதலம் நிரப்பவே

உண்மை தேவனைத் தரிசிக்க தந்தார் வேதம்
உத்தமரின் வாழ்வை நாமும் வாழுவே

ஜாதி மத பேதம் அகற்றிட்ட கல்வாரி சிநேகம்
ஜோதியாய் வந்த இயேசுவுக்காய் ஒளி வீசுவே

போலி கிறிஸ்தவ வாழ்வை துறந்தெறிவோம்
போதுமே உறக்க வாழ்வு இது காறுமே

நம்மை நாடிவரும் உபத்திரவங்களும் தோல்வியுறுமே
தம்மை தந்தவரை நாமும் உலகிற்கு தந்திருவோமே

வாழ்ந்து காட்டுவோம் நாம் வித்தியாசமானவர்கள்
வார்த்தைகளால் மாத்திரம் அல்ல செய்கையிலுமே என்றுமே

அநேக காரியங்களைத் தெரிந்துகொள்ள ஏராளமான சந்தர்ப்பங்கள் கொடுக்கப்படுகிறது. தங்களை ஆளுகிற அரசியல்வாதிகளை, பிள்ளைகளுக்கு வாழ்க்கைத் துணையைத் தெரிந்தெடுக்க, பிள்ளைகளின் படிப்பிற்காக கல்லூரியையும் மற்றும் துறையையும், ஏன் பள்ளிகளைக் கூடத் தெரிந்தெடுக்க, படிப்பை முடித்தவர்களுக்கு வேலையைத் தெரிந்துகொள்ள (அல்லது ஓடி ஓடி தேட), சிலருக்கு ரிட்டயர்மென்ட்டில் செட்டில் ஆவதனைக் குறித்து தெரிவு செய்ய என்று அடுக்கிக்கொண்டே போகலாம்.

தேர்தல் நேரங்களில் நம்முன் வைக்கப்படும் அரசியல் கட்சிகளின் கொள்கைகள், வேட்பாளரைக் குறித்த தகவல்கள், குறைகள், எதிர்காலத் திட்டங்கள் அனைத்தும் ஏதோ கனவு உலகத்தில் நம்மைக் கொண்டுபோய் சேர்ப்பதாகத்தான் இருக்கும். யார் நம்மை ஆளப்போகிறார்கள் என்பது நம்முடைய தெரிந்துகொள்ளுதல் என்று கூறினாலும், கொள்ளைக்காரனில் எவன் என்னை அதிகம் சேதப்படுத்தாமல் கொள்ளையடிப்பான் என்கிற கேள்வியே நம்மைத் திக்குமுக்காடச் செய்கிறது. சுயநலம் தலைவிரித்தாரும் இந்த நாட்களில், பொதுநலம் நோக்குவோருக்கு திருச்சபைகளிலேயே பஞ்சம் என்றால், அரசியலில் கேட்கவா வேண்டும். உப்பாய், ஒளியாய் திகழவேண்டிய திருச்சபையின் செயலே

சந்தி சிரிக்க வைத்துவிட்ட நிலையில், நாம் நம்முடைய திறனை இழந்துவருகிறோம் என்றால் அது மிகையாகாது.

ஆயினும், வேதத்தின் கண்ணோட்டத்தில் சுதந்தரமாய் செயல்பட அனுமதி பெற்றிருக்கும் மனிதன், தேவனுக்குப் பயந்தவனாய் வாழ்ந்தால், கடைபிடிக்கவேண்டிய முறைகளை கண்டுகொள்வான்.

அப்பாலே போ, தப்பான சிந்தையே!

தெரிந்து கொள்ளும் முன், வெறுமனே தேவ சித்தம் என்று இருக்க முடியவில்லை நம்மால். அதே பிரச்சனை தேவ மனிதர்களுக்கும் உண்டாயிருந்தது என்பதனை எண்ணுங்கால் கொஞ்சம் தெளிவுவர வாய்ப்பு உண்டு.

இயேசு கிறிஸ்து கெத்செமனே தோட்டத்தில் போராடுகிறார். “என் பிதாவே, இந்தப் பாத்திரம் என்னை விட்டு நீங்கக் கூடுமானால் நீங்கும்படிச் செய்யும். ஆகிலும், என் சித்தத்தின்படியல்ல, உம்முடைய சித்தத்தின்படியே ஆகக்கடவது” என்று ஜெபம் பண்ணினார். அவர் மறுபடியும் அவர்களை விட்டுப் போய், மூன்றாந்தரமும் அந்த வார்த்தைகளையே சொல்லி ஜெபம் பண்ணினார். (மத். 26:39,44)

தான் காட்டிக்கொடுக்கப்படப்போவதனையும் (மத். 26:24), இப்படிப்பட்ட மரணத்தினால் தான் மரிக்கப்போகிறேன் என்றும் அடிக்கடி சொன்ன இயேசுவா இப்படி ஜெபிக்கிறார்? (மத். 16:21)

“என்னை பணிந்துகொண்டால் எல்லாம் உமக்குத்தான்” என்று கூறி, உமக்கு சிலுவை இல்லாமலேயே இது கிடைக்கும் என்ற சத்துருவாம் சாத்தானை, “அப்பாலே போ” என்று உடனடியாக அடையாளம் கண்டு விரட்டியடித்த இயேசுவா இப்படிப் போராடுகிறார் (மத். 4:9,10). “அவர் மாம்சத்திலிருந்த நாட்களில் நம்மை மரணத்தினின்று இரட்சிக்க வல்லமையுள்ளவரை நோக்கி பலத்த சத்தத்தோடும் கண்ணீரோடும் விண்ணப்பம் பண்ணி வேண்டதல் செய்து” என்றுதானே எபிரேய நிருப ஆக்கியோன் குறிப்பிடுகிறார் (எபி. 5:9), அத்தனை குழப்பமா?

வெளிப்பாடு பெற்ற சீடனும், “உமக்கு இது நேரிடக்கூடாது” என்று கடிந்துகொண்டபோதும், “அப்பாலே போ” என்று கூறி இது மனித சிந்தனை என்று அங்கலாய்க்கிறாரே! (மத். 16:22,23) ஆனால், இந்த ஜெபத்திற்கு வெளிப்படையான உத்தரவும் வரவில்லை. மற்ற சந்தர்ப்பங்களில் விடை கொடுத்த பிதா, ஏன் இந்த கொடுமையான, நெருக்கடியான நேரத்தில் விடை தரவில்லை. (யோவான் 12:27,28)

தேவதூதனை அனுப்பி அவரை பெலப்படுத்தினவர், வெளிப்படையான உத்தரவை அருளவில்லை என்பது என்னை ஆச்சரியப்படவைக்கிறது (லூக். 22:43:44). ஆனால், அவருடைய வேண்டுகூல் கேட்கப்பட்டது என்று எபிரெய நிருபம் சொல்லுகிறது (எபி. 5:7). ஆனால், விளைவு அவர் “கீழ்ப்படிதலைக் கற்றுக்கொண்டார்.” (எபி. 5:8)

நாம் இதனால் அறிவது என்ன? வெளிப்படையான பதில்களை சில வேளைகளில் பெறாமல் போனாலும், போராரும் நெஞ்சிற்கு தேவன் கிடைக்கப்பண்ணும் பண்பு “கீழ்ப்படிதலே”.

சுயநலமா? பொதுநலமா? வினவினால் தெளிவு

எனக்கு லாபமா? அல்லது உலகின் மக்களுக்கு லாபமா? என்ற கேள்விக்கு பதில் வந்துவிட்டது. தெரிந்துகொள்ளுதல் எளிதாகிவிட்டது. சிறிய காரிய நிறைவேறுதலா அல்லது பெரிய காரிய நிறைவேறுதலுக்கு முன்னோடியா? (bigger purposes' fulfillment).

பவுலடியாரும் தடுமாறும் நேரங்கள் நமக்கு புகைப்படமாகக் காண்பிக்கப்படுகிறது. “என்ன செய்ய சித்தமாயிருக்கிறீர்?” என்றுதான் கேட்டார் (அப். 9:6); “புறஜாதிகளுக்கு” என் நாமத்தை அறிவிப்பதற்காக தெரிந்துகொண்ட பாத்திரம் என்ற வெளிப்பாடு அன்னியாவினால் கொடுக்கப்படுகிறது. (அப். 9:15)

ஆயினும், உள் மனது போராடுகிறது; “ஆண்டவரே, உம்மிடத்தில் விசுவாசமாயிருக்கிறவர்களை நான் காவலில் வைத்து ஜெப ஆலயங்களிலே அடித்ததையும், உம்முடைய சாட்சியாகிய ஸ்தேவானுடைய இரத்தம் சிந்தப்படுகிறபோது நானும் அருகே நின்று அவனைக் கொலை செய்வதற்கு சம்மதித்து அவனைக் கொலை

செய்தவர்களின் வஸ்திரங்களைக் காத்துக்கொண்டிருந்ததையும், இவர்கள் (எருசலேம் வாசிகள்) அறிந்திருக்கிறார்களே!” என்று மறு உத்தரவு பிறக்கிறது பவுலின் வாயிலிருந்து. (அப். 22:19,20)

ஓப்புக்கொடுத்த மனிதர்கள் தீர்மானங்கள் எடுக்கவும், தெரிந்துகொள்ளவும் தயங்குவதனையும், போராடுவதனையும் வேதம் நமக்குக் காண்பித்துக் கொடுத்து, நம்மைப் போல அவர்களும் பாடுள்ளவர்கள்தான் என்பதனைக் காண்பிக்கிறது.

பாதை அறிவிக்கப்படும் நடக்கத் தயங்கும் கூட்டம் எத்தனை! எத்தனை! கற்றது என்ன? தேவ நோக்கம் நிறைவேறுவதுதான் என்னை ஓப்புக்கொடுத்ததின் அடையாளம். தயக்கம் உண்டாகலாம்; ஆனால், தன்னை முற்றிலும் தந்தவர்களுக்கு அதனை மேற்கொள்ளுவது எளிதே.

பரமனின் பெரிய வரைபடம் குழப்பத்தை நீக்கும்

தேவன் உங்களைக் குறித்து வைத்திருக்கும் பெரிய படத்தினைப் பாருங்கள் (see the bigger picture about you). தேர்ந்தெடுப்பதில் அதிகம் குழப்பம் இருக்காது.

மோசேயின் வாழ்வில் பார்வோனின் குமாரத்தியின் குமாரன் என்று எண்ணப்படுவதோ, தேவனுடைய மக்களோடு துன்பம் அனுபவிப்பதோ? என்ற கேள்விக்குப் பதில் “இனிவரும் பலன் மேல் நோக்கம்” என்ற வார்த்தையில் கிடைத்துவிட்டது. (எபி. 11:24,25)

விசுவாசத்தின் வளர்ச்சி அல்லது பூரணம் அதனை எளிதாக்குகிறது. இன்றைக்கு விசுவாசத்தினைப் போதிப்பவர்கள் நன்மைகளைப் பெறுவதற்கும், உலகின் மேன்மைகளைப் பெறுவதற்குமே போதிக்கும் அவலநிலை உள்ளதல்லவா!

விசுவாசம் மற்றவர்களுக்கு நம்மை பிரயோஜனமாக்குவதற்கே நம்மை ஏவிவிடுகிறது.

ஆனால், மோசே பின்னதாக தன் முயற்சியில் தோல்வி கண்டதினால் உண்டான வெறுப்பில், தேவன் மறுபடியும் அழைக்கும்போது தயங்கி சாக்குப்போக்குச் சொல்கிறான்.

இன்றும், சிலர் பழைய தோல்விகளையும், காயங்களையும் மனதில் கொண்டதினால், தெரிந்துகொள்ளமுடியாமல் தடுமாறுகின்றனர், காலம்

தாமதிக்கின்றனர், ஒளித்துக் கொள்கின்றனர், ஓடிப்போய்விடுகின்றனர், செயலற்றவர்களாய் மாறிவிடுகின்றனர்; தேவன் நம் காயங்களைக் கட்டுவாராக.

“பிறருக்காக வாழவேண்டும்” என்ற நோக்கம் தன்னை சிலுவையில் அறையாமல் உண்டாகுவது இல்லை. சுயம் அடிக்கப்பட்டால்தான் தேவ வாழ்வு சிறக்கும், தேவ பக்தி அர்த்தம் சேர்க்கும்.

“சுயம் என்னில் சாம்பலாய் மாற

சுத்தாவியே அனல் மூட்டும்

ஜெயம் பெற்று மாமிசம் மாய

தேவா அருள் செய்யுமே

கல்வாரியின் அன்பினையே

கண்டு விரைந்தோடி வந்தேன்

கழுவும் உம் திருரத்தத்தாலே

கறை நீங்க இருதயத்தை”

என்ற பாடல் வரிகள் உதட்டளவில் இல்லாமல், அர்ப்பணிப்பு கலந்து இதயக் குரலாகட்டும்.

எதற்காகப் பிழக்கப்பட்டேனோ, அதை முடிக்க

தற்போது உங்கள் உள்ளத்தில் கேள்விகள் எழலாம். நான் ஒரு மாணவன், எந்த course எடுத்தால் எனக்கு நல்லது? இதற்கு விடை காணும் முன் உன்னைக் குறித்த தேவ நோக்கத்தினை அறிய உன்னை ஒப்புக்கொடுத்து, ஜெபித்துப் பார். அதனை நிறைவேற்றத் தக்க வழியில் தெரிந்துகொள். அநேகர் அறிந்தது இஞ்ஜினியரிங் அல்லது மருத்துவம்தான். அநேக மக்களை ஆண்டவருக்குள் வழிநடத்த விரும்பும் நபர் “ஹோட்டல் மேனேஜ்மன்ட்” கோர்ஸ் எடுத்தால் கூட சாதிக்க முடியுமே.

“சோதனைக்குள் பிரவேசிக்கப் பண்ணாமல், என்னை தீமையினின்று இரட்சித்துக்கொள்ளும்” என்ற கர்த்தரின் ஜெபத்தினை நித்தமும் ஏறெடுப்பவரும் கூட, இந்தப் படிப்பு என்னைத் தீமை செய்ய வழிநடத்தும் என்று அறிந்தும் அதனையே தெரிந்தெடுக்கிறார்கள்.

“லஞ்சம் கிடைக்க வாய்ப்பு உண்டு, எனவே இந்த வேலையே நல்லது” என்று நினைக்கத் தூண்டும் எண்ணங்களுக்கு விட்டுக்கொடுத்த விசுவாசிகள் எத்தனை பேர்!

இரண்டு இடங்களில் இருந்து வேலைக்கு வாய்ப்புகள் வந்தால் எப்படி தெரிந்துகொள்வோம்! தேவ நோக்கமாம் அவருடைய இராஜ்யத்தின் விரிவாக்கத்திற்காக உபயோகப்படுவதனையா? அல்லது எனக்கு வசதியாக இருக்கின்ற இடத்தினையா? தெரிந்துகொள்வதிலிருந்தே யார் யாருக்குப் பணி செய்யப்போகிறேன் என்பது புரிந்துவிடும். அர்ப்பணிப்பின் பாடல்கள் எல்லாம் ஆராதனையில் சுருதி சேர்ப்பதற்காகவே!

“எனக்கு லாபமாயிருந்தவைகளையும் நஷ்டமாக நினைத்து விட்டுவிடுகிறேன் என்பதோடு அல்லாமல், குப்பையுமாக நினைக்கிறேன்” என்றே தேறினவர்கள் எண்ணுவார்கள். (பிலி. 3:8, 11, 15)

கிறிஸ்து என்னை எதற்காகப் பிடித்தார்? எனக்கு வைக்கப்பட்டிருக்கும் பந்தயப் பொருள் என்ன? என்ற கேள்விகளுக்கு அர்த்தமும் பதிலும் கண்டோர், வாழ்வில் தெரிந்துகொள்ளுவதில் தடுமாற்றம் கொள்ளமாட்டார்.

தேர்வின் அகர முகரங்கள்

வாழ்க்கைத் துணையினைத் தேடும் காரியத்தில் பிள்ளைகளுக்கோ அல்லது தனக்காவோ, தேர்ந்தெடுப்பவர்களின் நினைவில் முதற்கட்டமாகக் காணப்படுவது எது?

A-Age /Appearance (வயது / தோற்றம்)

B-Beauty (அழகு)

C-Colour /Caste (கலரும் ஜாதியும்)

D-Dowry (ரொக்கம்)

E- Education or Earning (படிப்பும், சம்பாத்தியமும்)

F- Family (popular) (குடும்பப் பின்னணி)

G-Gold (தங்கம்)

H-Height (உயரம்) etc., ஆனால்,

என் வாழ்வின் நோக்கத்தை நிறைவேற்ற எப்படி இந்த நபர் எனக்கு உறுதுணையாக இருப்பார்? என்ற கேள்வி கேட்கப்பட்டால் தடுமாற்றம் குறையுமே.

A-Attitude (மனநிலை)

B-Brilliant (ஞானமுள்ள வாழ்வு)

C-Character (குணநலன்)

D-Devoted life (அர்ப்பணிக்கப்பட்ட வாழ்வு)

E-Encourager (உந்தித் தள்ளுபவர்)

F-Family Person (குடும்ப வாழ்வில் இணைந்து இசைந்து செல்பவர்)

G-God first always (தேவனுக்கே முதலிடம்)

H-Higher goals (உன்னதமான இலக்குகள்) என்று பார்த்தால் எத்தனை நேரத்தியாயிருக்கும்.

திருமண தகவல் மையங்களிலிருந்து வெளியாகும் அறிவிப்புகளில் இதனை அறிய வாய்ப்புகள் இல்லை. இதனை அந்த நபர் செல்லும் சபை மக்கள்தான் தெரிவிக்க முடியும். ஆனால், தற்கால மெகா (mega) சபைகளில் ஒருவரை ஒருவர் அறிய வாய்ப்பே இல்லையே. போதகரும் தலைமைப் பொறுப்பில் உள்ளவரும் கூட இதனைச் சொல்லக்கூடாத சபை கூடிவருதல்கள் நடக்கிறதே, என்னே பரிதாபம்; மயக்கத்திலிருந்து வெளிவருவோம்.

பாபிலோனாஸ் யூதர் பாவத்திலிருந்து திருந்த

தேர்தலில் தெரிவு செய்து யாருக்கு ஓட்டுப் போடுவது? என்பது அநேகருக்குப் புதிர். நீங்கள் ஓட்டுப் போடும் நபர் ஜெயிக்கிறவராக இல்லாமல் இருந்தால், தெரிந்தும் அவருக்கு ஓட்டுப்போட்டு என் ஓட்டை வீணடிப்பதா? என்ற குழப்பமான ஒரு கேள்வி; அல்லது, இப்போதுதான் (NOTA) நோட்டா பட்டன் உண்டே, ஆதலால் ஒருவரும் இலாயக்கில்லை என்பதனை சொல்வதற்கு இதுவே சரியான நேரம் என்று அதனையே அமுக்கி விட்டுவிடலாம் என்று எண்ணுவோரும்

உண்டு. எனக்கு வேண்டியவர் என்பதனைத் தவிர வேறு தகுதியில்லை, ஆகையால், அவருக்கு ஓட்டளிக்கிறேன் என்று வாதிடுபவரும் உண்டு.

இந்தக் கட்சி ஆட்சிக்கு வந்தால் நலம் என்பதனால், வேட்பாளரைக் குறித்து கவலைப்படாமல் என் ஓட்டை அளிக்கிறேன் என்று நினைப்போரும் உண்டு. யார் ஆண்டால் நமக்கென்ன? நாய் தண்ணீரை நக்கித்தான் குடிக்கவேண்டும் என்ற அந்த விடுமுறை நாளை உல்லாசமாக மாற்றிக்கொள்பவர்களும் உண்டு. துன்மார்க்கமான ஒரு நபர் ஜெயிக்கக்கூடாது என்பதில் நான் கவனமாய் இருக்க அவருக்கு எதிரானவருக்கே என் ஓட்டு என்பவரும் உண்டு.

இன்றைய அரசியல் குப்பை மேடாகத்தான் காட்சியளிக்கிறது. தெரிந்தெடுக்கப்பட்டவர்கள்தான் நம்மேல் ஆட்சி செய்ய வேண்டியுள்ளது. ஆனால், தேவனை அறிந்த நாம் ஊக்கமாக “உன்னதமானவர் மனுஷருடைய இராஜ்யத்தில் ஆளுகை செய்து, தமக்குச் சித்தமாயிருக்கிறவனுக்கு அதைக் கொடுக்கிறார்” என்ற பொன்னான வார்த்தைகளின்படி (தானி. 4:32), தமக்குச் சித்தமானவனை உயர்த்துவார், தமக்குச் சித்தமானவனைத் தாழ்த்துவார் (தானி. 5:19) என்ற அறிவோடு நம் சிந்தையை நிரப்பி, ஜெபத்தை ஏற்றெடுக்கவேண்டும்.

தவறாக நம்மால் நிதானிக்கப்படுகிறவர்களையும் கொண்டு தேவன் தம்முடைய காரியத்தை நிறைவேற்ற வல்லவர் அல்லவா! பார்வோனைப் பார்த்து “என்னுடைய வல்லமையை உன்னிடத்தில் காண்பிக்கும்படியாகவும், என்னுடைய நாமம் பூமியில் எங்கும் பிரஸ்தாபமாகும்படியாகவும் உன்னை நிலைநிறுத்தினேன்” (ரோமர் 9:17) என்று முழங்குபவர் நம் ஆண்டவர்.

பாபிலோனைக் கொண்டுதான் இஸ்ரவேலை திருத்த முடியும் என்றால் அதனை அவர் செய்பவர் (எரே. 25:11). திராணியும் வல்லமையுமுடைய ஒருவன் ஆண்டவரிடத்தில் இருக்கிறான் என்று குறிக்கப்பட்டவன் கஸ்தேயரே! (ஏசாயா 28:2)

நம் ஆண்டவர் தம்முடைய வேலையைச் செய்வதற்கு யாரையும் உபயோகப்படுத்தமுடியும்.

தெரிந்துகொள்ளத் தெரியவில்லை பரணே
தெளிவற்ற நோக்கம் கொண்ட எனக்கு
தெம்பும் இல்லை திராணியும் இல்லை
வெம்பி நிற்கிறேன் பதில் தாருமே

எதிர்காலச் சிந்தைகளை இறந்த காலம் சாய்க்கிறது
எதிர் நீச்சல் போடவோ பெலனேயில்லை
எதிர் நிற்கும் போராட்டங்கள் மிகுதி
எதனை சாதிப்பேன் இந்நிலையிலிருந்தால்

பிடித்த நோக்கம் புரிந்திட்டேன்
பிடிவாதங்களையும் அகற்றிவிட்டேன்
பிதற்றித் திரிந்த என்னைப் பதறிடாமல் காக்கும்
பிதா என்னோடிருக்க, முடித்திருவேன் ஓட்டம்தனை

என் வாழ்வின் நோக்கமெல்லாம் நீரே
எந்நாளும் என்னை நடத்துபவரும் நீரே
எனக் கெதிரானவற்றையும் எதிராளியையும்
ஏசுபரன் நோக்கம் நிறைவேற்ற உபயோகியுமே

15

முதல் பக்கத்திலேயே திருமணம்

நம்முடைய இலாப நஷ்டக் கணக்கைப் பார்ப்பது போல வாழ்க்கையைச் சீர்தூக்கிப்பார்த்து புத்தாண்டில் பிரவேசிக்க ஆயத்தப்படுத்தும் நாட்கள் இவைகள். கிறிஸ்மஸ் கொண்டாட்டங்கள் அர்த்தம் மிகுந்ததாக மாறுவதும், அதனையே சாக்காகக் கொண்டு, முடிந்த அளவிற்கு அவரை அறியாதோர்க்கு அவரை அறிவிப்பதும் மிகவும் அவசியம்.

இன்றைய நாட்களின் சூழ்நிலையில் சில இடங்களில் கிறிஸ்து பிறந்தார் என்பதனை அறிவிப்பதும், கொண்டாடுவதும் முடியுமோ? என்ற கேள்விக்குறி உண்டு. அத்தனையாய் வெறுப்புணர்ச்சியையும், காழ்ப்புணர்ச்சியையும் சில அமைப்புகள் தேசத்தில் வேகமாகத் தூவி, வளர்த்து வருகின்றன.

உறவே உரம், வாழ்வின் தரம்

அப்படிப்பட்ட நிலையில், கிறிஸ்துவின் பிறப்பு, உறவுகளை உண்டாக்கவே தேவனால் ஏற்படுத்தப்பட்டது என்பது வேதம் கூறும் அழகான சத்தியம். இழுந்து போன உறவை தேவன் தன்னுடைய செல்லக்குமாரனை இழுந்தாகிலும் உருவாக்கிக்கொடுத்தார் என்றால் மிகையாகாது (நீதி. 8:30). தேவன் அருளிய சொல்லிமுடியாத ஈவுக்காக அவருக்கு ஸ்தோத்திரம். (2கொரி. 9:15)

கிறிஸ்தவ வாழ்வில் உறவே முக்கிய இடம் பெறுகிறது என்பதனை விளக்க, நம்முடைய கர்த்தரும் தன்னுடைய மலைபிரசங்கத்தில், “நீ பலிபீத்தினிடத்தில் உன் காணிக்கையைச் செலுத்த வந்து, உன்பேரில் உன் சகோதரனுக்குக் குறை உண்டென்று அங்கே நினைவுகூர்ந்தால், அங்கேதானே பலிபீத்தின் முன் உன் காணிக்கையை வைத்துவிட்டுப்போய், முன்பு உன் சகோதரனோடே ஒப்புரவாகி, பின்பு வந்து உன் காணிக்கையைச் செலுத்து.” (மத் 5:24-25) என்று அழுத்தமாகக் கூறினாரே.

பண்டிகைக் கொண்டாட்டத்தில் இது எத்தனை பேருக்கு ஞாபகத்தில் வரும். பண்டிகையின் போது பல ஊழியங்களுக்குக் காணிக்கை அனுப்புகிறவர்கள் உண்டு. நெகேமியாவின் அறிவுரையான, “நீங்கள் போய்க் கொழுமையானதைப் புசித்து, மதுரமானதைக் குடித்து, ஒன்றுமில்லாதவர்களுக்குப் பங்குகளை அனுப்புங்கள்...” (நெகே. 8:10) என்ற வார்த்தைகளுக்குச் செவிகொடுப்போர் உண்டு. எனவே, அநேக கிறிஸ்தவக் குடும்பங்கள், இந்த நேரங்களில் மிஷனரிகளை நினைவுகூருவது வழக்கம்; அது நல்லது. ஆயினும் உறவைக்குறித்தும் கர்த்தர் சொன்ன வார்த்தைகள் கவனிக்கப்படவேண்டியது அல்லவா!

புதிய ஏற்பாட்டின் முதல் பக்கத்திலேயே ஒரு காட்சி தரப்படுகிறது. மரியாளுக்கு திருமணம் நிச்சயிக்கப்பட்டுள்ளது. யோசேப்பின் கனவுக்கு முற்றுப் புள்ளி வைப்பதுபோல, செய்தி ஒன்று அவன் காதில் விழுகிறது, “உனக்கு நியமிக்கப்பட்டிருக்கும் பெண் கர்ப்பவதி” என்று. அன்றைய சூழலில் அவளை மனைவியென்றே கூறுகிறது “நியமிக்கப்பட்ட பெண்ணை” (மத். 1:20). ஆனால், அந்த உறவு இப்போது சுக்கு நூறாகும் காரியம் நடைபெற வாய்ப்பு பெருகுகிறது. தேவ வார்த்தை என்று கருதப்பட்ட நியாயப்பிரமாணம் அவன் நினைவுக்கு வருகிறது. அவள் கல்லெறிந்து கொல்லப்படத் தகுதியானவள் (உபா. 22:23,24); இது சட்டம்.

முன்னோர்களில் ஒருவனான அல்லது தன்னுடைய குடும்பத்திற்கு பெயரைத் தந்த யூதா செய்ததனை நினைத்துப் பார்க்கிறான். அப்படிப்பட்ட காரியத்தினைச் செய்தவள் சுட்டெரிக்கப்படவேண்டும் (ஆதி. 38:24) என்பதுதான் அவன் தீர்ப்பு.

சகல இடத்திலும் சந்தேகம் என்னும் சரக்கு

இதில் ஏதாவது ஒன்றை நிறைவேற்றி, அதுவே மற்றவர்களை எச்சரிக்கப் போதுமானது என்று நினைத்து எழுதப்பட்ட வார்த்தையைத் தானே நிறைவேற்றப்போகிறேன் என்று மார்தட்டி, மரியானை கொல்ல உரிமைப்பெற்ற யோசேப்பு, நீதிமான் என்பதை நிரூபிக்க, அவளை அவமானப்படுத்த மனதில்லாமல் தன்னுடைய மனதின் போராட்டத்திற்கு முடிவு கட்டி, இரகசியமாய் அவளைத் தள்ளிவிட மனதாய், வெறும் இரண்டு சாட்சிகளைக் கூப்பிட்டு, இரகசியமாய் காதும் காதும் வைத்தாற் போல பேசி தள்ளுதற் சீட்டு (Divorce) கொடுத்துவிட முடிவெடுக்கிறான்.

ஆனால் அதிர்ச்சிதரும் தெய்வீக செய்தியுடன் வருகிறான் கர்த்தரின் தூதன். மறுக்க முடியாத அந்த செய்திக்கு உடன் அடிபணிகிறான் யோசேப்பு (மத் 1:24), தன்னுடைய ஆசைகளையும் அடக்குகிறான், அவளையும் அணைத்துக் கொள்ளுகிறான் (மத் 1:25). இதனை இயேசுவின் பிறப்பினைக் குறித்து விளக்கமாக எழுதிய லூக்காவும் எழுதத் தயங்குகிறார். ஆனால் தேவதூதன் அவளை “நீ தாவீதின் வம்சத்தில் பிறந்தவன் என்று நினைப்பூட்டுவதோடு, உன் வழியில் தானே இரட்சகர் வர வேண்டும் (ஆதி 49:10), அவர் தானே ஜனத்தின் பாவத்தினை நீக்கி தேவனோடு ஒப்புரவாக்க வல்லமையுள்ளவர், அறுந்துபோன உறவு அவரால் தானே சரியாக்கப்பட முடியும்” என்று நினைப்பூட்டுகிறான்(மத் 1:21). இரட்சகர் உலகில் வெளிப்பட இந்தக் காரியத்தினைச் (தியாகத்தினை) செய்ய நான் ஆயத்தம் என்று எண்ணிய யோசேப்பு, சொப்பனத்தில் பெற்றாக் கட்டளையையும் நிறைவேற்ற ஆயத்தம். நம்மில் அநேகருக்கு பிரசங்க பீடத்தில் பெற்ற கட்டளைக்கோ, எழுதப்பட்டு கைகளில் தரப்பட்டிருக்கிற வேத வாக்கியங்களின் கட்டளைக்கோ கீழ்படிய முடிவதில்லை.

அவன் கேள்விப்பட்டபோது முதலாவது எழுந்தது சந்தேகம். இன்றைக்கும் எத்தனை திருமணங்களை இந்த சந்தேகப் பிசாசு குலைத்துவிட்டிருக்கிறது. மனைவியின் மேல் கணவனுக்கு சந்தேகம், கணவன்மேல் மனைவிக்கு சந்தேகம், மாமியாருக்கு மருமகள் மேல் சந்தேகம், மருமகளுக்கு மாமியார் மேல் சந்தேகம். “சந்தேகம் என்ற இந்த

சரக்கு சகல இடத்திலேயும் இருக்கு” என்றான் ஒரு வழிப்போக்கன். எத்தனை விவாகரத்துக்கள்! உட்கார்ந்து தீர்க்கமுடியவில்லை என்றால் தேவ சமூகத்தில் போராடித் தீர்க்க உதவுவோர் தேவை. குடும்பத்தில், சபையில், சமுதாயத்திலும் இது பொருந்துமே. எத்தனை நட்புகள் உடைந்து போயின, எத்தனை பெண்களின் வாழ்வு உடைந்து போயிற்று.

தள்ளிவிடாதே திருப்பிவிடு

அடுத்தாற்போல் தோன்றுவது இனம் அறியாத ஓர் பயம். எனவேதான் இதனை யோசேப்பு இரகசியமாய் செய்ய நினைத்தானோ!! பயம் அநேக வேளைகளில் இரகசியமாகவே செயல்படத் தூண்டுகிறது. ஏற்றுக்கொள்ள கொஞ்சம் தயக்கம். இன்றைய அநேக சிதைந்து போன திருமணங்கள், நியாய ஸ்தலத்தினை எட்டிப் பார்த்த கணவன், மனைவி, குடும்பத்தார், அனைவரிடமும் பேசிப் பார்த்தால் மேலே கூறின அனைத்தும் தெள்ளத்தெளிவாகத் தெரியும். அநேக திருமணங்கள் பாழடிக்கப்பட்டதினை மனதில் கொண்டுதான் முதல் பக்கத்திலேயே (புதிய ஏற்பாட்டின்) தேவ ஆவியானவர் இதனை எழுதிவைத்தாரோ!! உறவு எத்தனை புனிதமானது. உடன்படிக்கை எத்தனை புனிதமானது என்பதனை அறிந்தால் (மல் 2:14) தேவனின் அங்கலாய்ப்பு தெரியுமே.

“தள்ளிவிடுதலை நான் வெறுக்கிறேன்” என்று முழங்குபவர் அல்லவா நம் தேவன் (மல். 2:15). அது ஆவிக்கு விரோதமாகச் செய்யப்படும் துரோகம் அல்லவா (மல் 2:16, 1கொரி. 6:17,18). ஆகையால், ஆவிக்குரிய முறையில் சீர்படுத்தப்பட வேண்டியவைகள், அதிகமாக கோர்ட்டில் தானே சீர்படுத்தப்பட முயற்சிகள் மேற்கொள்ளப்படுகிறது. காவல் துறையையும் நாடி, வழக்கறிஞர்களையும் கலந்தாலோசித்து, பொய்யையும் புரட்டையும் இணைத்து, பணத்தினை விரயம் பண்ணி சீரழிந்து போன குடும்பங்கள் எத்தனை?

அப்படிப்பட்ட நிலையில் உள்ளோரை மாற்ற நாமும் ஜெபிப்போம், முடிந்தால் செயல்படுவோம். எதாவது ஒரு உடைந்த நிலையில் இருக்கும் ஒரு குடும்பத்தினை மீட்க தேவன் நமக்கு உதவுவாராக.

வெறுப்பு பரவுகையில், இணைப்பு இயேசுவே

இயேசு கிறிஸ்து பிறப்பதற்கு முன்னர் யோவான்ஸ்நானன் வந்த நோக்கம், “பிதாக்களின் இருதயத்தை பிள்ளைகளிடத்திற்கும், பிள்ளைகளுடைய இருதயத்தை அவர்கள் பிதாக்களிடத்திற்கும் திருப்புவதற்கு” என்று வேதம் கூறுகிறது (மல். 4:5,6). இதைத்தானே காபிரியேல் தூதனும் சகரியாவுக்குச் சொன்னான் (லூக் 1:17,19) கிட்டத்தட்ட கெட்ட குமாரன் உவமையில் நடப்பது போன்ற காரியம் நடைபெறுமாம் (லூக். 15:18-24). கூடவே, தேவனோடு ஜனங்களை இணைக்கவும் (லூக், 1:16), பிதாக்களையும் பிள்ளைகளையும் இணைக்கவும், அவன் பரிசுத்த ஆவியின் வல்லமையால் செயல்படுவான் என்று சொல்லப்படுகிறது. இன்று ஆவியானவரின் வல்லமை பெற்றோன் என்று கூறும் அநேகர் ஜனங்களை விழவைப்பதிலேயே கவனமாயிருக்கின்றனர். சிலர் குடும்பங்களில் உன் இனத்தார் தான் பில்லி சூனியம் செய்து விட்டார்கள் என்று ஏதோ வெளிப்பாடு பெற்றது போலக் கூறி எத்தனை குடும்பங்களை, உறவுகளை நொறுக்கியிருக்கிறார்கள், கேட்கவே வேதனையாகவும் வெட்கமாகவும் உள்ளது.

எத்தனை பிள்ளைகள் தங்கள் பெற்றோரிடம் பேசுவதே இல்லை. பிள்ளைகளை பெற்றோர், மருமகள் அல்லது மருமகனிமித்தம் பகைத்து சொத்துச்சண்டை என்கிற பேரில் குடும்ப வாழ்வை சீரழிக்கின்றனர். யோவானைப் போன்று தேவ ஆவியில் நிறைந்து இயேசுவின் இரண்டாம் வருகைக்கு குடும்பங்களைச் செப்பனிட தன்னைத் தந்தவர்கள் உருவாகவேண்டும்.

இயேசுவின் முதலாம் வருகைக்கு முன்னர் நடைபெற்ற அதே கிரியை, மீண்டும் இரண்டாம் வருகைக்கு முன் நம்மால் தான் செய்யப்படவேண்டும், மறவாதிருங்கள். “சமாதானம் பண்ணுகிறவர்கள் பாக்கியவான்கள். அவர்கள் தேவனுடைய புத்திரர் எண்ணப்படுவார்கள் (மத். 5:9) அல்லலா!

பாவம் மனிதர்களை பிதாவாகிய தேவனிடத்திலிருந்து பிரித்தது மாத்ரிமல்ல, மனிதனையும் மனிதனையும் பிரித்து விட்டது. இன்று ஆட்சியாளர்களும், அமைப்புகளும் அதனை தீவிரமாய் செய்துவருகின்றனரே. HATE CAMPAIGN என்றே சொல்லலாமே! இன்றைய இந்தியாவுக்கு

இணைக்கும் இயேசுவே தேவை. சுத்த சவிசேஷமே அதனைச் செய்யுமானால், பாவத்தைக் குறித்தும், நீதியைக்குறித்தும், நியாயத்தீர்ப்பைக் குறித்தும் கண்டித்து உணர்த்தும் தேவ ஆவியானவரால் நிறைந்தவர்களாய் (யோவான் 16:8) இயேசுவின் மனதுருக்கத்தினைச் சுமந்தவர்களாய் பிதாவின் அன்பை செயலில் காட்டுகிறவர்களாய் (மத். 14:14, யோவா. 15:9) கிரியை செய்ய தேவன் நமக்கு உதவுவாராக. எனவே தான் மிஷனரிப் பணியின் முக்கியத்தினை நாம் உரக்கச் சொல்கிறோம்.

“தேவன் உலகத்தாருடைய பாவங்களை எண்ணாமல் கிறிஸ்துவுக்குள் அவர்களைத் தமக்கு ஒப்புரவாக்கி, ஒப்புரவாக்குதலின் உபதேசத்தை எங்களிடத்தில் ஒப்புவித்தார். நாங்கள் கிறிஸ்துவுக்காக ஸ்தானாதிபதிகளாயிருந்து, தேவனோடே ஒப்புரவாகுங்கள் என்று கிறிஸ்துவினிமித்தம் உங்களை வேண்டிக்கொள்ளுகிறோம்.” (2 கொரி : 5 :19-20)

வசதிகள் வளர்ந்தாலும் வேர்களை மறவாதே

இயேசுவின் பிறப்பு நமக்குத் தரும் இன்னொன்று, கிட்டத்தட்ட ஆகாயம் பித்தளையைப் போல் காணப்படுகிறது. ஏனென்றால், இயேசு பிறந்தபோது, “உன்னத்திலிருக்கிற தேவனுக்கு மகிமையும் பூமியில் சமாதானமும் மனுஷர் மேல் பிரியமும் உண்டாவதாக” என்ற தூதரின் ஆர்ப்பரிப்பின் சத்தம் வாளைப் பிளக்கிறது (லூக் : 2:14). தேவகோபம், இயேசு இந்த பூமியில் வந்தபோது தணிந்து போய், பேச மாட்டேன் என்றவர், தம் தூதர் சேனை மூலம் முழங்குகிறார்.

பெத்லகேம் மறக்கப்பட்ட சிறிய ஊர். தாவீதின் பிறப்பிடம் என்ற போதிலும் சிற்றூரே (மீகா 5:2). இயேசுவின் பிறப்புதான் அதனை மிளிரச் செய்தது. யோசேப்புக்கு, மரியாளின் பிரசவ நேரத்தில் கூட, உதவ உறவுகள் இருந்ததில்லை (லூக் : 2:7). எருசலேமில் தாவீதின் அரண்மனை இருந்ததினாலும், தேவாலயம் இருந்ததினாலும், எருசலேமின் புகழ் ஒங்கி, பெத்லகேம் மறக்கப்பட்டே போயிருந்தது. அதினால் தான் சாஸ்திரிகளும் எருசலேமை நோக்கியே வந்தனர்.

மறக்கப்பட்டக் கிராமம் என்பதற்கு அர்த்தம் மறக்கப்பட்ட உறவுகள் என்பதே. ஆனால், இயேசுவின் பிறப்பு, அதனை மாற்றிவிட்டது. வசதிகள் பெருகுகிறதினால் தங்கள் பூர்வீகங்களை மறந்து

உறவுகளை மறந்து போனோர் இன்று எத்தனை பேரோ ? கிறிஸ்துமஸ் நமக்கு அதனைப் புதுப்பித்துக் கொடுப்பதாக. அன்று நட்சத்திரம் நடத்தி வந்தது பெத்லகேமை அடையாளம் காட்ட, இன்று நாம் தான் நடத்திச் செல்ல வேண்டும்.

“கூவீதின் வம்சம் ஊரிலும்

மெய் கிறிஸ்து நாகுளார்

பூலோகத்தூர்க்கு இரட்சகர்

இன்றைக்குப் பிறந்தார்”

என்ற செய்தி திக்கெட்டும் முழங்கிடச் செய்வோம், மறக்கப்பட்டோர் மகிழ்டும், (லூக். 2:18-20) மறக்கப்பட்ட உறவுகள் புதுப்பிக்கப்பட்டும். மாட்டுத்தொழுவத்தில் பிறந்தவர் (லூக். 2:7), இப்பொழுது சாஸ்திரிகள் வந்தபோது வீட்டிலே காணப்படுகிறார். சத்திரத்திலே இடம் இல்லை. ஆனால், இப்பொழுதோ (மத்:2:11) வீட்டிலே காணப்படுகிறார். உறவு புதுப்பிக்கப்பட்டதினால் ஒதுக்கப்பட்ட நிலை மாறி வான சாஸ்திரிகளும் வாழ்த்தி வணங்கும் இடத்திற்கு வந்து விட்டார். இயேசுவின் பிறப்பு மறக்கப்பட்ட உறவுகளை மறுபடியும் புதுப்பிக்க நம்மை வழிநடத்துவதாக.

உறவுகள் உடைந்து ஊமைகளாக்கிற்று அநேகரை

உன்னதத்தில் இருப்பவரோடும் உறவில்லை

உன் பக்கத்தில் இருப்பவரோடும் உறவில்லை

உன் ஊரிலும் பகை, வெளியிலும் பகை

உருப்படியாகச் செயல்பட முடியவில்லை குடும்ப

உறவில் உதவுவாரும் இல்லை ஒதுங்குவாரே அதிகம்.

இன்னிலையில்,

இயேசு பிறந்தார் மாட்டுத்தொழுவில் அன்று

இதயத்தில் ஆவியினால் பிறந்துவிட்டார் இன்று

இரும்பான வானமும் மகிழ்ந்தது அன்று

இன்பச் சத்தம் கேட்குது இன்று

இன்னலும் மறைந்தது இரக்கமும் பிறந்தது
இடுக்கண் செய்வோருக்கும் நன்மை செய்ய நன்று

எனவே,

அறிவிப்போம் வாரீர் அறியாதோர் அனைவருக்கும்
அறிவு படைத்தோரும் அகம் அழிந்தோரும்
அன்பு ராஜனை சேவிக்க அழைப்பு விடுவோம்
அவர் தம் கையின் கிரியை நாம் என்று
அகிலமும் அறியட்டும் புண்ணியம் செய்வோம்
அதுவே வாழ்வு! இதுவே காலம்! அன்பு செய்ய!

வியாபார உலகத்தினைக் குறித்த தப்புக் கணக்குகளையே அநேகர் அறிந்துள்ளனர். வியாபார உலகின் உத்திகளை தங்களுக்குச் சாதகமாக மாற்றி காணிக்கை சேகரிப்போரும் உண்டு. ஆனால், வியாபார உலகினை (Business world) ஊழியமாகப் பார்க்கப் படித்து, தேவ இராஜ்யம் அதினால் கட்டப்படுவதனை உணர்ந்தவர் மிகவும் குறைவு (Business as missions).

இது உண்மைதான்; வியாபாரிகள், மக்களின் ஆவிக்குரிய வாழ்வினைக் கெடுத்துப்போட முடியும்.

நெகேமியா, ஜனங்கள் ஓய்வு நாளில் கர்த்தரைத் தேடவேண்டும், தேவ வசனத்தின்படி ஆசரிக்கவேண்டும் என்று எஸ்றா என்கிற வேதபாரசனால் போதிக்கப்பட்டதின்படி ஒழுங்குகளைச் செய்திருந்தான். ஆனால், நெகேமியா தொடர்ச்சியான விடுமுறையினை இராஜாவிடம் பெற்றுக்கொள்ளப் போன வேளையில், வியாபாரிகள் தானியப் பொதிகளைக் கழுதைகள் மேல் ஏற்றிக்கொண்டு, திராட்சைரசம், திராட்சைப்பழம், அத்திப்பழம் முதலானவைகளையும் ஓய்வுநாளிலே எருசலேமுக்குக் கொண்டு சென்று திண்பண்டங்களையும் விற்பதினால், மீனையும், சகலவித சரக்குகளையும் விற்பனை செய்ய மற்றவர்களும் ஏவப்பட்டு,

ஓய்வுநாளைப் பரிசுத்த குலைச்சலாக்குகிறதற்கு வழி செய்தனர். அதனைக் கண்ட நெகேமியா அவர்களைக் கடிந்துகொண்டதனையும், மீறினால் உங்கள்மேல் கைபோடுவேன் (அடிப்பேன்) என்று சொன்னதையும் வேதம் நமக்குக் காட்டிக்கொடுக்கிறது. (நெகே. 13:14-21)

கர்த்தரின் சுவாரத்தை குகையாக்கும் கள்ளர்

அநேக வியாபாரிகள் தனக்கு எவ்வகையிலும் பணம் சேரவேண்டும் என்பதிலேயே குறியாய் இருப்பதினால், மற்றவர்களின் ஆவிக்குரிய வாழ்வினை அழித்துப்போட, மக்களின் தேவைகளைக் காண்பித்தே தங்கள் காரியங்களை முடித்துக்கொள்கிறார்கள். இதனை ஆவிக்குரிய ஊழிய வியாபாரிகளும் முறையாகச் செய்துவருவதினைக் காணலாம்.

இயேசு பூமியில் சரீரத்தில் இருந்த நாட்களில், ஆலயத்தினை வியாபார வீடாக்கினதினைக் கண்டபோது, வெகுண்டு எழுந்ததனையும், சாந்த சொரூபியான அவர் (மத். 11:29) தீயாய் எழுந்து நின்று அடித்து வெளியே அனுப்பினதையும் வேதம் நமக்குக் காட்டிக்கொடுக்கிறது (யோவா. 2:13-17). அதனை அவரின் பக்திவெராக்கியம் என்றே வேதம் வர்ணிக்கிறது.

அவருடைய ஊழியத்தின் ஆரம்பத்தில் செய்த அவர், மீண்டும் 3 ஆண்டுகள் கழித்து அதே காட்சி அரங்கேற்றப்பட்டிருப்பதனைக் கண்டு பொங்கி எழுந்தார், அழுதார். கள்ளர் குகையாகிவிட்டக் கொடுமையைப் பொறுக்கக்கூடாதவராயினார் (லூக். 19:41-46). ஏனெனில், தான் புறப்படும் ஊரிலிருந்தே பலி செலுத்த வருபவன் ஆட்டையோ, மாட்டையோ பிடித்துக்கொண்டு தேவாலயம் சென்றால், பார்க்கின்ற ஜனங்கள், “இவன் பாவமன்னிப்பை நாடிச் செல்கிறான், மனஸ்தாபப்பட்டிருக்கிறான்” என்பதனைக் கண்டுகொள்ள வாய்ப்புண்டு.

ஆனால் தங்களின் பணப்பையை நிரப்புவதே நோக்கமாகக் கொண்டிருந்த பிரதான ஆசாரியரும் மற்றவரும் வியாபாரிகளிடத்தில் பணம் பெற்றுக்கொண்டு, ஆலயத்தினை வியாபார வீடாக்கி, பின்னர் அதனை கள்ளர் குகையாகவே மாற்றிவிட்டிருந்தனர்.

வியாபாரிகளை வைத்தே வியாபாரம் செய்யும் பெரிய வியாபாரிகள், ஆவிக்குரிய தலைவர்களாக இருக்கக் கண்ட இயேசு, இதனை வன்மையாக எதிர்க்கிறார், கண்டிக்கிறார், புறம்பே துரத்துகிறார்.

இந்த செய்கைகள்தான் இரட்சகருக்கே விலைபேச வைத்துவிட்டது அவர்களை. வாழ்க்கையை எளிதாக்குவதுபோல காண்பித்து, தங்களின் வருமானத்தைப் பெருக்கவே இந்த நடவடிக்கை. இன்னும் ஆலய வளாகங்களைச் சுற்றி அமைக்கப்பட்டிருக்கும் கடைகளைக் காணுங்கால், அதனைச் சுற்றி நடக்கும் அட்டகாசங்களைக் காணுங்கால், இயேசுவின் நாட்கள் உங்களுக்கு நினைவு வரலாம்.

உண்மை முதலீடு, நேர்மை மதீப்பீடு

ஆவிக்குரிய விழாக்களில் வெளியே ஸ்டால் போடுபவரைக் கவனித்துப் பார்த்தால் இது விளங்கும். எல்லாரும் அப்படியில்லையென்றாலும், அநேகருடைய நோக்கம் பணம் சம்பாதிப்பதே. இந்த கடைகள் கூட்டத்தில் தேவவசனம் பேசப்படும்போதும், தேவ ஆவியானவர் அசைவாடி ஜனங்களை சீர்திருத்தம் செய்துகொண்டிருக்கும்போதும் படுஜோராக செயல்படும்; ஏனெனில் நோக்கம் வேறே.

சுருங்கச் சொன்னால், வியாபாரிகள் ஆவிக்குரிய வாழ்வினை அவித்துப்போட சத்துருவாய் உபயோகப்படக்கூடிய ஒரு கருவியாக செயல்பட வாய்ப்புகள் அதிகம்.

ஆனால் வியாபாரம் (Business world) வாழ்க்கையின் ஒரு பகுதியல்லவா? கள்ளத் தராசு கூடாது, வெவ்வேறான படிக்கற்கள் கூடாது என்பதனை வேதம் கட்டளையாகவே சொல்கிறதின் ரகசியம், நேர்மையான வியாபாரம் செய் என்பதுதான். (நீதி. 20:10,23)

ஐயோ! அது முடியவே முடியாது என்று கூறி ஒதுங்கி நிற்பவர் ஏராளம். ஆனால், வேதம் அது கூடும் என்றே அழுத்தமாகக் கூறுகிறது.

நான் 'Good business with the good book' என்ற தலைப்பில் துபாயில் பிசினஸ் மக்கள் மத்தியில் பேசினபோது, அவர்களுக்குள் அது ஒரு சவால் நிறைந்த வாழ்வுக்கு வழிவகுத்தது.

விற்கிறவன் மீது நிற்கும் ஆசிகள்

வியாபாரிகளால் தான் லஞ்சம் பெருகிவிட்டது. தங்களுடையதை சாதிக்க அவர்கள் நாடும் குறுக்கு வழிகளே அதிகாரிகளை, அரசியல்வாதிகளை ஏன் சாதாரண குமாஸ்தாவையும், TTR ஐயும் லஞ்சம் வாங்கச் செய்தது என்று வாதிடுவோரும் உண்டு.

வியாபாரத்தில் போட்டி என்பது தவிர்க்க முடியாதது. ஆனால், தரமான பொருட்களை தகுதியான விலையில் சரியான லாபத்தோடு விற்று, ஜனங்களையும் நேசித்து, உறவையும் உடைக்காமல், கலப்படம் செய்யாமல், ஒழுங்கான வரிகளைக் கட்டி, அரசாங்க விதிமுறைகளைக் கைக்கொண்டு, லாபத்தினையும், பெருக்கத்தையும் மாத்திரம் கருத்தில் கொள்ளாமல் வியாபாரம் செய்ய முடியும் என்பதனை இந்த உலகத்திற்கு உணர்த்துவிக்க உத்தம விசுவாச வியாபாரிகள் தேவை.

நியாயத்தைப் புரட்டி, மற்றவர்களுக்கு வரவேண்டிய வாய்ப்பினை தனதாக்கிக்கொள்ள லஞ்சம் தந்து செயல்பட்டால் அது அநீதிதானே.

சிலர் பொருளின் விலையை அதிகரிக்க எண்ணி, மலிவாக இருக்கும்போது பெருமளவில் அதனை கொள்முதல் செய்து, மறைத்து வைத்து, பொருளின் தேவைக்கு மக்கள் அலைந்து திரியும்போது, அதிக விலையில் அதனை விநியோகம் செய்து (பதுக்கல் முறை) பொருளை ஈட்டுவது உண்மை. Increase the demand by remand the product என்ற சித்தாந்தம் வேதம் சொல்லும் முறை அல்ல. “தானியத்தைக் கட்டிவைக்கிறவனை ஜனங்கள் சபிப்பார்கள்; விற்கிறவனுடைய தலையின் மேல் ஆசீர்வாதம் தங்கும். (நீதி. 11:26)

பெரிய அளவில் தொழில் செய்ய நினைப்பவர்கள் அரசியல் தலைவர்களை தங்கள் வலைக்குள் மாட்டவைக்கவும், தங்களுக்குச் சாதகமான சட்டங்களை (policy) ஏற்றவும் செய்யும் வண்ணம், தேசத்தின் போக்கையே மாற்ற கோடி கோடிகளைக் கொடுத்து அவர்களை விலைக்குக் கொள்கிறார்கள்.

“இலவசம்” (free) என்பது அனைவருக்கும் ஒரு “ஈர்ப்பு” (attraction) சொல். இதனை உபயோகப்படுத்தி ஏமாற்றப்படுவோர் எண்ணிக்கை மிகவும் அதிகம். இந்த கலையை இந்தியாவின் பெரும் பணக்காரர்களே

உபயோகிப்பது இதனுடைய வல்லமையை விளங்கப்பண்ணப் போதுமானது. உபாயத்தந்திரங்களை அறிந்தவர்களும் மாட்டிக்கொள்கின்றனர்.

வணிகர்கள் வல்லுநர்கள் - வளர்த்திருவோம்

கிறிஸ்தவ ஸ்தாபனங்கள் வியாபாரிகளை வெறும் காணிக்கை அதிகமாகத் தருபவர்களாகத்தான் பார்க்கிறார்களே தவிர, கர்த்தருடைய ராஜ்யத்தினைக் கட்டுவதில் அவர்களுடைய பங்குகளைப் பார்ப்பதில்லை; அல்லது அவர்களை உந்தித்தள்ளுவதில்லை. வியாபாரிகளின் பணம் மாத்திரம் அல்ல, அவர்களுக்குள் தேவன் வைத்திருக்கிற அனைத்து திறமைகளும் ஆண்டவருக்கு உபயோகப்படும் வண்ணம் அவர்களை இயக்குவிப்பது சபைகளின், சங்கங்களின் கடமையாகும்.

அநேக "பிசினஸ்" மக்கள் திறமை மிகுந்தவர்கள். முன்னே பார்க்கக்கூடியவர்கள் (fore sighted men). ஆராய்ந்து அறியக் கூடியவர்கள் (in sight), நிர்வாகத் திறமை மிகுந்தவர்கள் (Administration skills), திட்டமிடக்கூடியவர்கள் (Planning), நன்றாக பட்ஜெட் இட்டுச் செயல்படக்கூடியவர்கள், (நேரத்தை, பணத்தை, மனித வளத்தை, சாதனங்களை) சிக்கனமாக, சிதறாமல், வீணடிக்காமல் செயல்படும் திறமை பெற்றவர்கள். வருங்கால ஆபத்துக்களை அறியக்கூடியவர்கள், உறவை தக்கவைக்க அறிந்தவர்கள் (Relationship), புதிய உறவை வளர்க்கப் புரிந்தவர்கள், புதிய காரியத்தினைச் செய்ய வாஞ்சிப்பவர்கள் (New initiative), அயராது உழைக்க அறிந்தவர்கள், இலக்கு வைத்து செயல்படுபவர்கள் (Goal setting), சொப்பனம் காண்பவர்கள் (Good dreamers), நல்நோக்கினை வளர்க்கத் தெரிந்தவர்கள் (Good Ambitions), பொறுப்புகளைப் பகிர்ந்து அளிக்கக்கூடியவர்கள் (delegating job), மற்றவர்களை நம்புபவர்கள் (Trusting others), அநேகரது நம்பிக்கைக்குரியவர்கள் (Trust worthy), நேரத்தின் வலிமையைப் புரிந்தவர்கள் (Time management), சரியானவைகளுக்கு முன்னுரிமை கொடுக்க அறிந்தவர்கள் (Setting priorities), நெஞ்சில் ஈரம் உள்ளவர்கள் (Soft natured), ஜாக்கிரதை மிகுந்தவர்கள் (Vigilant).

உலகத் தொழிலையும் ஊழியத் தொண்டாகச் செய்க

ஆனால், இவர்களுடைய இந்தக் காரியங்களை தேவ சபைகள் காணவோ, விருத்தியாக்கவோ (Developing), உபயோகிக்கவோ தவறிவிட்டது என்று நான் தைரியமாகச் சொல்லுவேன். சபைகளும், ஸ்தாபனங்களும் அவர்களிடம் வெறும் பணத்தைப் பெறுவதனை மாத்திரம் குறியாய் கொண்டுவிட்டன; என்னே பரிதாபம்.

“குணசாலியான ஸ்திரீ” என்ற பெண்ணைக் குறித்து பேசும் வேதம், அவளை “வியாபாரக் கப்பலுக்கே” ஒப்பிடுகிறது. அவளுடைய குணங்களைப் பட்டியலிடுகிறது. (நீதி. 31:13-22)

1. உற்சாகத்தோடே வேலை செய்கிறாள் (சுறுசுறுப்பானவள் - Active)
2. தூரத்திலிருந்து தன் ஆகாரத்தைக் கொண்டு வருகிறாள் (Long sighted life - தூரப் பார்வை)
3. தன் வேலைக்காரருக்குப் படியளக்கிறாள் (ஐனங்கள் மேல் கரிசனை - caring and having a soft heart)
4. ஒரு வயலை, திராட்சைத் தோட்டத்தை நிலை நிறுத்துகிறாள். (புதியவைகள் - New initiatives)
5. கடுமையான உழைப்பாளி (Hard working)

சபையை ஆண்டவர் மணவாட்டி என்று அழைப்பது உண்மையானால், இந்த வசனங்கள் சபைக்குப் பொருந்தும் அல்லவா! சபை இப்படி செயல்பட முடியுமானால் Business as Missions எளிதானதே.

ஆவிக்குரிய வாழ்வு - ஆதாய வாழ்வு என்று (Spiritual and Secular) பிரிக்காமல், நான் எப்போதும், எல்லா இடங்களிலேயும், கிறிஸ்துவின் ஸ்தானாதிபதி என்ற நினைவு, எங்கிருந்தாலும் நான் தேவனுடைய பிள்ளை, எந்நிலையிலும் நான் தேவ இராஜ்யத்தின் பிரஜை என்ற எண்ணங்கள் மேலோங்கினால் இது சாத்தியமே.

தேவ இராஜ்யம் ஸ்தாபிக்கப்பட அனைவரும் இணைந்தால் மாத்திரம் போதாது, செயல்பட்டு தங்களால் இயன்றதை இருந்த இடத்திலேயும் செய்யவேண்டும்; அப்போது, இடிந்த மதில்கள் - 90 வருடங்கள் கவனிப்பாரற்றுக் கிடந்தவைகள் - 52 நாளில் கட்டப்பட்டுவிடுமே.

வியாபாரக் கப்பல் நீ தேவசபையே
விளங்காமல் வாழ்வாயோ காலமும்
வித்தகர்களும் புத்திமான்களும் உண்டே
வியர்த்தமாக்க விட்டுவிடாதே நீயும்

திறமை மிக்கோர், திரவியம் ஈட்டத் தெரிந்தோர்
புதுமை படைப்பார், புவியையும் புரட்டுவார்
கடமைதனைச் செய்து முடிக்கும்வரை கண் உறங்கார்
பொறுமையுடன் பணி செய்து பொறுப்பாய்ச் செயல்படுவார்

வெறும் பணம் பொழியும் எந்திரமல்ல
வெற்றுப் பேச்சு பேசும் சொற்பொழிவாளருமல்ல
கற்றுத் தேர்ந்ததனை காற்றில் விடுபவருமல்ல
சுற்றி நிற்போரை ஏமாற்றிப் பிழைப்பவருமல்ல

தொழில் செய்பவரை அடையாளம் கண்டுகொள் நீயும்
தொலைநோக்குப் பார்வையுடன் செயல்படத் துணிவாய் தினமும்
கவலைகொள், வியாபாரிகளையும் உபயோகிப்பாய் அவருக்காய்
தொல்லையையும், சூழ்நிலையையும் இவரால் மாற்றிடுவாய் சபையே நீயும்.

நம்மில் அன்புகூர்ந்த அவர், நம்மிடத்திலும் அதனையே எதிர்பார்க்கிறார் என்றே சத்திய வேதம் கூறுகிறது. அது பழைய ஏற்பாட்டிலும், புதிய ஏற்பாட்டிலும் ஒங்கியே ஒலிக்கிறது. உன் தேவனாகிய கர்த்தரிடத்தில் உன் முழு இருதயத்தோடும், உன் முழு ஆத்துமாவோடும், உன் முழு பலத்தோடும் அன்புகூருவாயாக (உபா. 6:5; மத். 22:37; மாற். 12:30) என்றவர், இதற்கு ஒப்பணையான இரண்டாம் கற்பனை என்னவெனில், “உன் னிடத்தில் நீ அன்புகூருவதுபோல் பிறனிடத்திலும் அன்புகூருவாயாக” என்பதே (மாற். 12:31) என்று சொல்லி, பிதாவின் பேரில் உள்ள அன்பை வெளிப்படுத்தும் வழிமுறையையும் நமக்கு சொல்லி வைத்துள்ளதனை நாம் அறிந்தவர்களே!

நாம் சகோதரரிடத்தில் அன்புகூருகிறபடியால், மரணத்தை விட்டு நீங்கி ஜீவனுக்குட்பட்டிருக்கிறோமென்று அறிந்திருக்கிறோம். சகோதரரிடத்தில் அன்புகூராதவன் மரணத்திலே நிலைத்திருக்கின்றான் என்று கூறும் சத்திய வேதம், நாமும் சகோதரருக்காக ஜீவனைக் கொடுக்கக் கடனாளியாயிருக்கிறோம் என்கிறது. (1 யோவான் 3:14:16)

தன்னார்வமாய்ச் சுரந்த அன்பு

தான் கண்ட சகோதரனிடத்தில் அன்பு கூராமலிருக்கிறவன், தான் காணாத தேவனிடத்தில் எப்படி அன்புகூருவான்? என்ற கேள்வியையும் வேதம் எழுப்பத் தவறவில்லை (1 யோவான் 4:20). தன் சகோதரனைப் பகைக்கிறவன் எவனும் **மனுஷ கொலைபாதகன்** என்றும் வேதம் அழைக்கிறதே. (1 யோவான் 3:15)

தடைகளைக் கடந்து அன்புகூரவே பரிசுத்த ஆவியானவர் நம்முடைய இருதயங்களில் ஊற்றப்பட்டிருக்கிறார் (ரோமர் 5:5). ஆவியானவரின் நிறைவு இதனை நிறைவேற்றப் போதுமான பெலன் தருகிறதே.

பழைய ஏற்பாட்டுக் காலத்தில், அடிமை ஒருவன் (கிரயம் கொடுத்து வாங்கப்பட்டவன்) தன்னுடைய காலம் முடிந்து விடுதலை பெறும்போது, **தன் எஜமானை நேசிக்கிறேன்** என்பதனை வெளிப்படுத்த விரும்பினால், அவன் நியாயாதிபதிகளிடத்தில் போய், தன் காதுகளைக் கம்பியினால் குத்தி, அவனை என்றைக்கும் சேவிக்கத் தத்தமளிப்பான் என்பது கட்டளையாக நியமிக்கப்பட்டிருந்ததே. (யாத். 21:5)

நம்மை தம்முடைய இரத்தத்தினால் கிரயத்துக்குக் கொண்ட ஆண்டவருக்கும், நாமும் அவரை நேசிக்கிறதனை வெளிப்படுத்த **தன்னிச்சையாகத் தரப்பட்ட அர்ப்பணிக்கப்பட்ட வாழ்வு** அடையாளமாக மாற வாய்ப்புண்டே! (1 கொரி. 6:20)

பழைய ஏற்பாட்டிலே, தேவன் தம்முடைய ஜனங்களின் **அன்பை சோதிப்பதற்காகவே** சில காரியங்களை அனுமதிப்பார் என்றும் சொல்லப்பட்டது. (உபா. 13:1-3)

உங்களுக்குள்ளே ஒரு தீர்க்கதரிசியாகிலும், சொப்பனக் காரனாகிலும் எழும்பி: நீங்கள் அறியாத வேறே தேவர்களைப் பின்பற்றி, அவர்களைச் சேவிப்போம் வாருங்கள் என்று சொல்லி, உங்களுக்கு ஒரு அடையாளத்தையும் அற்புதத்தையும் காண்பிப்பேன் என்று குறிப்பாய்ச் சொன்னாலும், அவன் சொன்ன அடையாளமும் அற்புதமும் நடந்தாலும், அந்தத் தீர்க்கதரிசியாகிலும், அந்தச் சொப்பனக் காரனாகிலும் சொல்லுகிறவைகளைக் கேளா

திருப்பீர்களாக; உங்கள் தேவனாகிய கர்த்தரிடத்தில் நீங்கள் உங்கள் முழு இருதயத்தோடும் உங்கள் முழு ஆத்துமாவோடும் அன்புசூருகிறீர்களோ இல்லையோ என்று அறியும்படிக்கு உங்கள் தேவனாகிய கர்த்தர் உங்களைச் சோதிக்கிறார்.

பாசம் பரீட்சிக்கப்படும்

வேறே தேவர்கள் என்று சொல்லப்படாவிட்டாலும், வேதம் காண்பித்துத் தராத வேறே இயேசுவை (2 கொரி. 11:4) காண்பித்து, அதிசயங்களையும் அற்புதங்களையும் நடப்பித்து ஜனத்தை மெய்யான சிவசேஷத்தினின்று திசைதிருப்பும் கள்ளத் தீர்க்கர்களுக்கு இன்று குறைச்சலில்லையே! நம்முடைய அன்பு அவர்மேல் உள்ளதா இல்லையா என்பது அடிக்கடி சோதிக்கப்பட இது நடக்கலாமே!

எங்கள் தேவனாகிய கர்த்தாவே, உம்மையல்லாமல் வேறே ஆண்டவன்மார் எங்களை ஆண்டார்கள். இனி உம்மை மாத்திரம் சார்ந்து உம்முடைய நாமத்தைப் பிரஸ்தாப்படுத்துவோம் (ஏசா. 26:13) என்பதுதானே இஸ்ரவேலரின் மனந்திரும்புதலின் வாக்குமூலம்.

அடையாளங்கள், அற்புதங்கள் என்று சொல்லி அலையும் ஜனம், அதனை சோதித்து அறிந்தால் எத்தனை நலமாயிருக்கும். தேவ பக்திக்கு நேராக வழிநடத்தாததும், தேவனை மாத்திரம் மகிமைப்படுத்தாததுமான எந்த கிரியையும் தேவனால் உண்டானது அல்லவே!

“இரட்சிக்கப்படத்தக்கதாய் சத்தியத்தின் மேலுள்ள அன்பை” அப்படிப்பட்டவர்கள் அங்கிகரியாமற் போனபடியால்தானே, அக்கிரமக்காரனுடைய வருகை, சாத்தானின் செயலின்படி சகல வல்லமையோடும் அடையாளங்களோடும் பொய்யான அற்புதங்களோடும் நடைபெற ஏதுவாகிறது. (2 தெச. 2:9,10)

தெரிந்துகொள்ளப்பட்டவர்களும் வஞ்சிக்கப்படத்தக்கதான பெரிய அடையாளங்களும், அற்புதங்களும் நடைபெறும் என்று இயேசுவும் எச்சரித்தாரே. (மத். 24:24)

தண்ணீரை திராட்சைரசமாக்குகிறேன், வங்கிக் கணக்கில் பணம் பெருகுகிறது போன்ற அற்புதங்கள் இன்றைக்கு மலிந்து காணப்படுகிறதே!

தேவன் பேரில் வைக்கும் விசுவாசத்தினைத் திசைதிருப்புகிற எந்த பெரிய அடையாளமும், நம்மை தேவனை சேவிக்க இடங்கொடுக்காதபடி திசைதிருப்பும் சக்தியே. தேவன் பேரில் அன்புகொள்ளக் கூடாதபடி அது செயல்படுமானால், அன்று அன்பின் தரத்தினைச் சோதிக்க இவைகளை அனுமதித்த தேவன், இன்றும் அனுமதிக்கிறார் என்பதனைப் புரிந்துகொள்வோம்; சோதித்து நலமானதைப் பற்றிக்கொள்வோம். (1 தெச. 5:21)

அன்புக்கு பதில் அன்பே

"Love demands Love, அதாவது அன்பு அன்பையே எதிர்பார்க்கும்"

ஒருவன் தன் வீட்டிலுள்ள ஆஸ்திகளையெல்லாம் நேசத்துக்காகக் கொடுத்தாலும், அது முற்றிலும் அசட்டை பண்ணப்படும். (உன்னத. 8:7)

ஆனால், தன்னுடைய திராட்சத் தோட்டத்தை அல்லாமல், மற்றவரின் திராட்சத் தோட்டத்தில் காவலாளியாக வைக்கப்பட்டு, சூரிய ஒளியினால் நிறத்தினை இழந்து, மற்றவரின் கோபத்தினால் மறக்கப்பட்டு, ஒதுக்கப்பட்டுக் கிடந்த சூலமித்தியை நேசித்து (உன்னத. 1:5,6), வாழ்வு தந்து, அரண்மனை நாயகியாக்கி, தன்னுடைய உன்னத போஜனத்தினால் போஷித்து (உன்னத. 2:4), தன்னுடைய அழகிய மஞ்சத்தில் கந்தவர்க்கத்தினாலும், சந்தனத்தினாலும் அலங்கரித்து உல்லாச வாழ்வு தந்த தன்னுடைய நேசர் வந்து கதவைத் தட்டும்போது, (உன்னத. 3:7; 5:1)

“என் வஸ்திரத்தைக் களைந்துபோட்டேன், என் பாதங்களைக் கழுவினேன்” என்று சாக்குப்போக்குச் சொல்லி கதவைத் திறக்கவும் மனமின்றி உல்லாசத்தில் ஊறிப்போன அவளுக்கு அடிகளே கிடைத்ததே. (உன்னத. 5:3-7)

தேவன் தந்த நன்மைகளையே, தான் நேசித்த நேசர்களுக்கு (ஆண்டவரை விட்டு திசை திருப்பினைவகளுக்கு) தாரை வார்த்துச் சோரம்போன பெண்ணைத்தான் திருச்சபைக்கு ஒப்பிடுகிறான் ஓசியா! (ஓசியா 2:8)

நேசம் தேழயலையும்

ஆனாலும், சூலமித்தியையோ, சோரம்போன பெண்ணையோ, அந்த தேவனின் அன்பு தேடித் தேடி அலையும் காட்சி எத்தனை அருமையானது. “நான் அவர்கள் சீர்கேட்டைக் குணமாக்குவேன்; அவர்களை மனப்பூர்வமாய்ச் சிநேகிப்பேன்; என் கோபம் அவர்களைவிட்டு நீங்கிற்று” (ஓசியா 14:4) என்பது அல்லவோ அவரின் அன்பின் பிரவாகத்தின் வார்த்தைகள். அது நம்முடைய அன்பைத் தேடாதோ!

உலக சிநேகம் தேவனிடத்தில் அன்புகூருவதிலிருந்து நம்மைப் பிரிக்க வல்லது. எனவேதான்,

“உலகத்திலும் உலகத்திலுள்ளவைகளிலும் அன்பு கூராதிருங்கள்; ஒருவன் உலகத்தில் அன்புகூர்ந்தால் அவனிடத்தில் பிதாவின் அன்பில்லை” என்று அன்பின் சீஷன் யோவான் எழுதுகிறார் (1 யோவான் 2:15). அவர்கள் உலகத்துக்குரியவர்கள், ஆகையால் உலகத்துக்குரியவைகளைப் பேசுகிறார்கள், உலகமும் அவர்களுக்குச் செவி கொடுக்கும். அதனை வஞ்சக ஆவி என்றும் குறிப்பிடத் தவறவில்லை. (1 யோவான் 4:5,6)

ஒருநாளில் என்னுடைய உடன் ஊழியன் என்று தேமாவை அறிமுகப்படுத்தினான் பவுல் (பிலே. 24); ஆனால், நாட்கள் செல்லச் செல்ல அவன் இந்தப் பிரபஞ்சத்தின் மேல் ஆசை வைத்து, என்னை விட்டுப் பிரிந்துபோனான் என்று எழுதுகிறார் (2 தீமோ. 4:10). வல்லமையுள்ள ஊழியக்காரனையும் வஞ்சகமாக உலகத்தின் சிநேகிதம் பிரித்துவிட வாய்ப்புண்டு அல்லவா!

நீங்கள் உலகத்தாராயிராதபடியினாலும், நான் உங்களை உலகத்திலிருந்து தெரிந்துகொண்டபடியினாலும் உலகம் உங்களைப் பகைக்கிறது என்று இயேசு நமக்குச் சொன்னது அடிக்கடி நிறைவேறுகிறதை நாம் காணலாம் (யோவான் 15:19; 17:14). நமது எண்ணங்களில், பேச்சுகளில், செயல்களில் எது அதிகம் இடம்பெறுகிறது என்று பார்த்தாலே, நம்முடைய வாஞ்சை, ஈர்ப்பு எங்கே என்பதனை நாம் எளிதாகக் கண்டுகொள்ளலாம்.

சத்தியரை நேசியாதவன் சபிக்கப்பட்டவன்

உலக சிநேகம் தேவனுக்கு விரோதமான பகை என்றார் யாக்கோபு (யாக். 4:4). உலகத்தினாலுண்டான இச்சைக்குத் தப்பினவர்கள் என்று பேதுரு விசுவாச மக்களைக் குறிக்கிறார். கூடவே, உலகத்தின் அசுத்தங்களுக்குத் தப்பினவர்கள் மறுபடியும் அவைகளில் சிக்கிக்கொண்டு ஜெயிக்கப்பட்டால், அவர்களை பன்றிகளுக்கும், நாய்களுக்கும் ஒப்பிடவும் அவர் தவறவில்லை (2 பேதுரு 1:4; 2:20-22). பொருளாசை அதின் ஆரம்ப அடிச்சுவடுதான்.

இயேசுவும், உலகப்பொருளுக்கும் தேவனுக்கும் ஊழியஞ் செய்யக்கூடாது என்றே திட்டமாகக் கூறினார். (லூக். 16:18)

ஒருவன் கர்த்தராகிய இயேசுவினிடத்தில் அன்பு கூராமற்போனால், அவன் சபிக்கப்பட்டவன். கர்த்தர் வருகிறார் (1 கொரி. 16:22) என்பது பவுலின் தீர்க்கமான முடிவு.

ஆனால், தேவனிடத்தில் அன்புகூருகிறவர்களுக்கோ, தேவன் ஆயத்தம் பண்ணினவைகளைக் கண் காணவுமில்லை, காது கேட்கவுமில்லை, அவைகள் மனுஷருடைய இருதயத்தில் தோன்றவுமில்லை அல்லவா. (1கொரி. 2:9)

நாம் தேவனை நேசிப்பதனை, ஜனங்களிடத்தில்தான் வெளிப்படுத்த முடியும். சகோதர சிநேகத்தினால் விழுந்தவர்களைத் தூக்கிவிடுகிறதினால், காணாமற்போனவர்களைத் தேடிச் செல்வதினால், திக்கற்றவர்களுக்கு உதவி செய்வதினால், நரக வழி செல்லும் மாந்தருக்காய் கருத்தாய் கண்ணீர் விடுவதினால், செய்கைகளில் அதனைக் காண்பிக்க முடியுமே!

ஆகையினால்தான் வேதம், வசனத்தினாலும் நாவினாலும் அல்ல, கிரியையினாலும் உண்மையினாலும் அன்பு கூரக்கடவோம் என்று பரிந்துரைக்கிறது. (1 யோவான் 3:18)

நூற்றுக்கு அதிபதியைக் குறித்து ஜனங்கள் கூறுகிறார்கள், “நம்முடைய ஜனத்தை நேசித்ததினால் அவன் அவர்களுக்கு ஒரு ஜெப ஆலயத்தையும் கட்டிக்கொடுத்தான்” என்று. (லூக். 7:5)

நேசர் இயேசுவின் ஏக்கமும் இதுதானே! ஆதியில் கொண்ட அன்பை எதிர்பார்க்கிறாரே அவர். (வெளி. 2:4)

அன்பு அடைக்காது அள்ளித் தரும்

ஒருவன் இவ்வுலக ஆஸ்தி உடையவனாயிருந்து, தன் சகோதரனுக்குக் குறைச்சலுண்டென்று கண்டு, தன் இருதயத்தை அவனுக்கு அடைத்துக்கொண்டால், அவனுக்குள் தேவ அன்பு நிலைகொள்ளுகிறதெப்படி? (1யோவா 3:17). அன்பில்லாதவன் தேவனை அறியான். (1 யோவான் 4:8)

கிறிஸ்துவின் அன்பை விட்டு நம்மை பிரிப்பவன் யார்? உபத்திரவமோ, வியாகுலமோ, துன்பமோ, பசியோ, நிர்வாணமோ, நாசமோசமோ, பட்டயமோ என்று முழங்க தேவன் அநேகருக்கு கிருபை தருவதற்காக ஸ்தோத்திரம். (ரோமர் 8:36)

மரணமானாலும், ஜீவனானாலும், தேவதூதர்களானாலும், அதிகாரங்களானாலும், வல்லமைகளானாலும், நிகழ்காரியங்களானாலும், வருங்காரியங்களானாலும், உயர்வானாலும், தாழ்வானாலும், வேறெந்தச் சிருஷ்டியானாலும் நம்மைப்பிரிக்கமாட்டாது (ரோமர் 8:38,39) என்ற தைரிய வாக்கு நம்முடைய வாயில் உண்டாயிருப்பது எத்தனை பாக்கியம்.

கிறிஸ்துவின் அன்பு நம்மை நெருக்கி ஏவுவது உண்மையானால் (2 கொரி. 5:14), நாம் செயல்படாமல் இருக்கமுடியாது. இணைந்து அவரின் அன்பை உலகத்திற்குக் காட்டாமலும் இருக்கமுடியாது.

நாம் தேவனை நேசிப்பது உண்மையானால், சுய நலம், சுய பெருமை, சுய பிரியம் என்பவைகளுக்குச் சாவுமணி அடிப்போம். ஏனெனில், அது அவருடைய அன்பை வெளிக்காட்டவிடாமல் தடுத்து நிறுத்தும் இரும்புக் கோட்டை.

சுயம் பெருகினால், மாம்ச சிந்தை நம்மில் வளரும்; அது தேவனிடத்திலிருந்து நம்மைப் பிரித்துவிடப் போதுமான பெலனுள்ளது. தேவனிடத்திலிருந்து பிரிந்த மனிதன் இருளுக்குள் வேகமாக ஓடி மறைந்து, தேவன் தன் மேல் காண்பித்த தயவு, இரக்கம், மன்னிப்பு என்கிற அனைத்தையும் சிதறடித்துப்போடுவான். அதினால்தான், சுயத்தை அனுதினமும் சாகடிக்கும் சிலுவை நமக்குத் தரப்பட்டுள்ளது (லூக். 9:23)

ஆதி சபையில் இது மேலோங்கி நின்றதால்தான், சுவிசேஷத்தின் தாக்கம் அதிகமாக இருந்தது. மீண்டும் நம்மில், ஆண்டவரின் பேரில் அன்பும், அடுத்தவர் மேல் கரிசனையும், அண்டியவர்களை அரவணக்கும் பாசமும், அவதிப்படுவோரைத் தூக்கிவிடும் பெலமும் பெருகுவதாக.

ஆண்டவர் அன்புக்கு ஏங்குகிறார்
அடியவர்கள் தராவிட்டால் யார் தருவது?
சிறீகித்த ஆண்டவர் சிந்தையில் பாரமுடன்
சிந்திக்க நம்மையே நாடுகிறார்

அன்புக்கு ஏங்கும் குழந்தையும் முதியோரும்
அரவணக்கும் கரங்களைத் தேடுகின்றார்
பிறனுக்காக எதையும் செய்யக்கூடாதவாறு
புறக்கண்கள் பூத்துப் போகிறதோ?

அகக்கண்களில் ஒளி இருந்தால்
அனைத்தும் சாத்தியமாகும் அல்லவோ!
குருதி சிந்தியவரின் குரல் கேட்போம்
குற்றயிராய்க் கிடப்போரை நெருங்கிடுவோம்

பலமில்லை பழக்கமில்லை பகையுமில்லை என்று
பக்குவமாக ஒதுங்குவோராய் சென்றுவிட்டார் மாந்தர்
பலம் பெறுவோம் பரிசுத்த ஆவியின் அன்பினால்
பகிர்ந்திடுவோம் பார் எங்கும் அவர் ஒளி வீச

12

தேவனின் நாட்காட்டியும் கடிகாரமும்

இஸ்ரவேலை ஆசீர்வதிப்பதே கர்த்தருக்குப் பிரியம் (எண். 24:1). அவனை (பிலேயாம்) அப்படி முழங்கச்செய்த காரியங்கள் ஆச்சரியமானவை. கன்மலையுச்சியிலிருந்தும், குன்றுகளிலிருந்தும் அவன் கண்ட காட்சி:

1. அந்த ஜனங்கள் ஜாதிகளோடு கலவாமல் தனியே வாசமாயிருந்ததும் (Seperated life),
2. கூடாரங்கள் ஒழுங்காக கிரமமாகப் போடப்பட்டிருந்த ஒழுங்கு முறைகளும்
3. அவர்கள் நடுவாக தேவ பிரசன்னத்தினை சுமந்து நிற்கும் ஆசரிப்புக் கூடாரமும் (God centred life) (எண். 2:17),
4. மேலிருந்து பார்க்கும்போது சிலுவை அடையாளம் போன்ற காட்சியையுமே (ஆசரிப்புக் கூடாரத்தின் நான்கு திசைகளிலும் மூன்று மூன்று கோத்திரங்களாக அணிவகுத்து அமைக்கப்பட்டிருந்தது கூடாரங்களின் அமைப்பு) இது காண்பிக்கும் (Crucified life or dedicated life). இன்று, இந்த ஆசீர்வாதத்தினை விரும்பும் நாமும் இத்தகைய வாழ்விற்கு ஒப்புக்கொடுக்க தேவன் நம்மை வழிநடத்துவாராக.

இஸ்ரவேல் மக்கள் நமக்கு (சபைக்கு) நிழலாகக் காண்பிக்கப்படுபவர்கள் என்பதனை வேதம் போதிக்கும் அனைவரும் அறிவர் (1கொரி. 10:11). இதனைத் தெரிவிப்பதோடு, எச்சரிக்கைக்காகவே என்பதனையும் அது வெளிப்படுத்துகிறது.

கூடவே, சபையை தேவனுடைய இஸ்ரவேலர்கள் என்றும் காட்டி (கலா. 6:16), மாம்சத்தின்மேல் நம்பிக்கையாயிராமல் ஆவியினாலே தேவனுக்கு ஆராதனை செய்து கிறிஸ்து இயேசுவுக்குள் மேன்மை பாராட்டுகிற நாமே விருத்தசேதனமுள்ளவர்கள் (பிலி. 3:3) என்று நம்மை இருதய விருத்தசேதனத்தினால் அவரோடு இணைத்து, அவரின் குடும்பத்தில் இணைக்கிறது.

இந்த நிலையில், நாம் இஸ்ரவேல் தேசத்தினை ஆதரிப்பதும், அவர்களுக்காக வேண்டிக்கொள்வதும் நேசிப்பதும் தேவையா? என்ற கேள்விக்கும் நாம் விடை கண்டால் நல்லது.

ஆவிக்குரிய மம்சத்தில் ஆபிரகாமின் வம்சம் நாம்

“உன்னை நேசிக்கிறவர்கள், சுகித்திருப்பார்களாக” என்ற வசனத்தினை (சங். 122:6) தங்களுக்குச் சாதகமாக்கிக்கொண்டவர்கள் ஏராளம். ஆபிரகாமுக்குச் சொன்ன வாக்குத்தத்தத்தின் ஒரு பகுதி, “உன்னை ஆசீர்வதிக்கிறவர்களை ஆசீர்வதிப்பேன். உன்னைச் சபிக்கிறவனைச் சபிப்பேன்” என்பது (ஆதி. 12:3). இதனிமித்தம் இஸ்ரவேலை நாம் ஆசீர்வதிக்கவேண்டும்; அதுவே நம்முடைய ஆசீர்வாதத்திற்கான ஒரு திறவுகோல் என்று போதிக்கிறவர்களும் உண்டு.

கிறிஸ்துவின் அடியவர்களான நாம், இஸ்ரவேல் தேசத்தின் மேல் அக்கறை கொள்ளச் செய்யும் காரணங்கள் என்ன? என்பதனை முறைப்படி அறிந்தால் நலமாயிருக்கும். தங்களை ஒரு சூப்பர் ஜாதியாகப் பார்க்கும் இவர்களை (Specially favoured people), வணங்காக் கழுத்துள்ள இவர்களை (அடிக்கடி தேவன் இப்படியே அழைக்கிறார்), சோரம்போன இஸ்ரவேலை நாம் எப்படி கவனிப்பது. இன்றைய சபைக்கும் அவர்களுக்கும் என்ன தொடர்பு? என்ற கேள்விகள் அடிக்கடி கேட்கப்படுபவை.

மூன்று முக்கிய காரியங்களைக் குறிப்பிட்டால் கொஞ்சம் வெளிச்சம் கிடைக்கும்.

முதலாவது: நம்முடைய இரட்சகரை இவ்வுலகிற்குத் தருவதற்கு தேவன் உபயோகப்படுத்திய தேசம் அது (யோவான் 4:22). எப்படி மரியாளுக்கு நாம் மரியாதை தருகிறோமோ! (வணக்கத்துக்குரியவளாக அல்ல மாறாக

மதிக்கப்படுவளாக நாம் அவளைப் பார்ப்பதினால்), அப்படியே இஸ்ரவேலுக்கும் நாம் கடமைப்பட்டுள்ளோம். ஸ்திரீகளுக்குள்ளே நீ ஆசீர்வதிக்கப்பட்டவள் என்று போற்றப்பெற்றவளும் (லூக். 1:28), நான் ஆண்டவருக்கு அடிமை என்ற பாவனையும் (சமுதாயத்தில் இழிவாகப் பேசப்பட வாய்ப்பிருந்தபோதிலும், தன்னை அர்ப்பணிக்க வைத்ததே) (லூக். 1:38) அவளைச் சிறந்தவளாக மாற்றிற்று. எனவே நாம் மரியானைக் குறித்து எண்ணும்போது பெருமிதம் கொள்கிறோம். அப்படியே, நலிந்து, சிதைக்கப்பட்டுப்போனாலும், அந்தச் சிறிய தேசம் நமக்கு உலகத்தின் பாவத்தைச் சுமந்து தீர்க்கிற தேவ ஆட்டுக்குட்டியாம் இயேசுவை (யோவான் 1:28) தருவதற்குக் காரணமாய் அமைந்ததினால், நன்றிப் பெருக்கோடு அந்த தேசத்தோடு நமக்கு ஒரு பிணைப்பு உண்டாகிறது.

இத்தேசத்தினை ஒரு வியாபாரப் பொருளாகப் பார்க்கச் செய்கிற ஊழியங்கள் இன்று மிகவும் பெருகிவிட்டன. எப்படி மரியானை வைத்து வியாபாரம் செய்ய சபை துணிந்துவிட்டதோ (வேளாங்கண்ணி போன்றவை), அப்படியே, இவர்களும் அந்த தேசத்திற்கு ஆட்களை அழைத்துச் சென்றுவர தங்களை விற்றுப்போட்டிருக்கிறார்கள். அது தேவனால் அங்கீகரிக்கப்பட்டதா? என்பதனை இந்த பெருமை பேசும் ஊழியர்கள் சிந்தித்தும் பார்ப்பதில்லை.

இரண்டாவதாக: ஆவிக்குரிய நிலையில் நாமே ஆபிரகாமின் சந்ததியாராக்கப்பட்டுள்ளோம். அன்றைக்கு யோவான் கல்லுகளினாலேயே தேவன் ஆபிரகாமுக்குப் பிள்ளைகளை உண்டாக்க வல்லவர் என்று முடிவாகினான் (மத். 3:9); அப்படியே, மண்ணையும் கல்லையும் தெய்வமாக்கியிருந்த நம்மை ஆபிரகாமுக்குப் பிள்ளைகளாக்கின ஆண்டவர் எத்தனை பெரியவர். “விசுவாசமார்க்கத்தார் எவர்களோ அவர்களே ஆவிக்குரிய பிள்ளைகளென்று அறியீர்களா? (கலா. 3:7).

நீங்கள் கிறிஸ்துவினுடையவர்களானால், ஆபிரகாமின் சந்ததியாராயும், வாக்குத்தத்தத்தின்படியே சுதந்தரராயும் இருக்கிறீர்கள் (கலா. 3:29).

காட்டு ஒலிவமும் நாட்டு ஒலிவமும் ஒட்டி ஒன்றாயின

காட்டொலிவ மரமாகிய நாம் (புறஜாதியினர்), ஒலிவமரத்தின் (இஸ்ரவேலின்) சாருக்கும் வேருக்கும் உடன்பங்களிகளாக்கப்படும்படி ஒட்டவைக்கப்பட்டுள்ளோம் (ரோமர் 11:17). இதனால் நம் நிமித்தம் சாபமாக்கப்பட்ட இயேசு (கலா. 3:13) நம்மை ஆபிரகாமின் ஆசீர்வாதத்தில் இணைத்து (வச. 14), உலகிற்கு நம்மை ஆசீர்வாதமாக்க (ஆதி. 12:3) உயர்த்தியே மகிழ்கிறார். பொருளாசைக்காரர்களாகிய செழிப்பு உபதேசக்காரர்கள் இதனைப் புரிந்துகொள்ளவே இல்லை. மாறாக வெறும் உலக ஆசீர்வாதத்தினையே அழுத்திப் பேசுகிறார்கள்).

அந்த ஆபிரகாமை தந்தை என்று சொல்லும் பாக்கியம் பெற்ற நாம், அவனிலிருந்து ஆரம்பமான இந்த தேசத்தை நேசிக்கிறோம் அவ்வளவே!

மூன்றாவதாக: தேவனுடைய காலண்டரும், கடிகாரமும் இவர்களைச் சுற்றியே இயங்குகிறது (தானி. 9:23-27). கிருபையின் காலத்தின் முடிவும் (ரோமர் 11:25), இறுதி காலத்தின் இயக்கமும் இந்த தேசத்தினை மையமாகவே கொண்டு செயல்படுவதனை வேதம் அழகாகச் சித்தரிக்கிறது. (சுகரியா 14:1-9)

சுமார் 5 வருடங்கள் அதிகமாக சீண்டப்படாமல் இருந்த இஸ்ரவேல் தேசம், இப்போது ஹமாஸ் (HAMAS) இயக்கத்தின் மூலம் சீண்டப்பட்டதினால் உண்டான சீற்றத்தினால், படைகளைக் கொண்டு தாக்குதலைத் தொடங்கி, தன்னைப் பாதுகாக்கும் பணியோடு எதிரியின் எல்லைக்குள் தாக்குதல் நடத்தி, உலகத்திற்கு சவாலாக நிற்கிறது. இது ஆண்டவரின் இரண்டாம் வருகையை துரிதமாக்கும் ஒரு சம்பவம் என்பதனை யாரும் மறுக்கமுடியாதே. கடிகார முள் இந்த சம்பவங்களினால் இறுதி நேரத்தினை நோக்கி வேகமாக நகர்த்தப்படுகிறது நாம் உணரலாம்.

வெளிப்படுத்தின விசேஷம் 12-ம் அதிகாரத்தின் ஸ்திரீயை இஸ்ரவேலோடு ஒப்பிடும் வேதபண்டிதர்கள், அவளின் காலின் கீழ் இருக்கும் சந்திரனின் அடிப்படையில்தான் இஸ்ரவேலின் நாட்காட்டி செயல்படுவதனைச் சுட்டிக் காட்டுவர் (Lunar calendar). அவைகள் 360

நாட்களைக் கொண்டவை. இதன் அடிப்படையிலேதான் நாற்பத்திரண்டு மாதக் கணக்கும் (வெளி. 11:2), ஆயிரத்திருநூற்றறுபது நாளும் (வச. 3), தானியேல் புத்தகத்தின் ஒருகாலம், காலங்கள், அரைக்காலம் என்ற மூன்றரை ஆண்டுகளும் (தானி. 12:7) அளக்கப்படுவது நாம் அறியவேண்டியவையே.

அன்றாடப்பலி நீக்கப்பட்டு, பாழாக்கும் அருவருப்பு ஸ்தாபிக்கப்படுங்கால முதல் 1290 நாள் செல்லும் என்பதும், 1335 நாட்கள் மட்டும் காத்திருந்து சேருகிறவன் பாக்கியவான் என்பதும் இந்த அளவு முறையைப் பின்பற்றுவதே (தானி. 12:11,12). இதனையே இயேசுவும் தன்னுடைய வருகையைக் குறித்தும், உலகத்தின் முடிவைக் குறித்தும் கேள்வி கேட்ட சீஷர்களுக்கு குறிப்பாகச் சொல்கிறார். (மத். 24:3,15)

இவையெல்லாம் யூதர்களுக்கு நடப்பவை. உலக இறுதிக்கும், இயேசு கிறிஸ்துவின் இரண்டாம் வருகைக்கும் நாட்காட்டிகளாக இருப்பதினால் நாம் இன்று மத்தியக் கிழக்கு நாடுகளில் நடப்பவற்றைக் குறித்து கவனிக்கவும், கருத்தில்கொள்ளவும் ஏவப்படுகிறோம். ஈராக், ஈரான், சிரியா, எகிப்து, பாலஸ்தீனா, இஸ்ரவேல் நாடுகளின் நடவடிக்கைகள் இன்றுக் கவலைக்குரியவைகளே. கும்பல் கும்பலாக கொல்லப்பட்ட கிறிஸ்தவர்களின் அவலக் குரலும், இஸ்லாமியக் கொள்கைளை மிகைப்படுத்துவோரின் (Islamic state of Iraq and Syria) வெளியாட்டமும் நம்மை உலுப்புவதற்குப் போதுமானவை.

புனித யாத்திரையில்லை, புதிய மார்க்கமுண்டு

என் நாமத்தினிமித்தம் எல்லாராலும் பகைக்கப்படுவீர்கள் என்ற இயேசுவின் வார்த்தைகளின் தீவிர நிறைவேறுதல் (மத். 24:9), அன்பு தணிவு (வச.12) நம்மை அவருடைய பாதம் சேரவும், அவர் பணியில் தீவிரம் கொள்ளவும் செய்யவேண்டியவை.

மாறாக, இன்றைய ஆவிக்குரிய உலகில் புனித யாத்திரை மேற்கொள்வதற்கே முக்கியத்துவம் தரப்பட்டு, முதியவர்களையும் தன்னுடைய சொற்ப சேமிப்புகளை இழக்கச் செய்யும் திட்டங்கள் தீட்டப்பட்டு, மற்ற மார்க்கத்தவர்களைப் போல புண்ணியம் சேர்க்க புனித யாத்திரை மேற்கொள்ளச் செய்து, அதில்தான் ஆசீர்வாதம் என்ற மாயை சித்தரிக்கப்பட்டு, வியாபாரம் மும்முரமாய் நடைபெறுகிறது வேதனைக்குரிய ஒன்றல்லவா!

அங்கே போய் ஸ்நானம் எடு (யோர்தானில்), இயேசு திருமணத்தில் கலந்துகொண்ட கானாவூரில் போய் மீண்டும் உன் திருமணத்தைப் புதுப்பித்துக்கொள், அவரின் கல்லறையில் போய் புது வல்லமை பெற்றுவா, அவரின் கெத்சேமேனையில் போய் ஜெப ஆவியைப் பெற்றுக்கொள். அங்கே உள்ள ஒலிவ எண்ணெயில்தான் தெய்வீக சுகம் உண்டு, அவர் ஜெபித்த இடத்தில் உள்ள மரங்களில் செய்யப்பட்ட சிலுவையைத் தரித்துக்கொள் என்ற அபத்தங்கள் உற்சாகமாய், வஞ்சனையாய் போதிக்கப்பட்டு, அங்கே உள்ள ஜெபக் கோபுரத்தில்தான் ஆவியானவர் அசைவாடுகிறார், அங்கே ஜெபிக்கும் கூட்டத்தினரின் மூலமே இயேசு வெளிப்பட நாட்கள் குறிக்கப்படும், அங்கே நடைபெறும் கர்த்தரின் பந்திதான் உன்னை அவரோடு பந்தியிருக்கத் தகுதிப்படுத்தும் என்ற பொய் தீர்க்கதரிசனங்களின் பரப்புரைகளுக்கு இன்று குறைவில்லை. எப்படியாகிலும், தங்கள் பைகள் நிறைந்தால் போதும் என்ற ஞானோதயம். பரிதாபம், ஐனமும் சிந்தை கெட்டுப்போய் அலைகிறதே.

செயல்படவேண்டிய நேரம் இது. கல்வாரி சிநேகம் பறைசாற்றப்படுவதோடு, பகிர்ந்துகொடுத்து, பாடி, உலகில் மாளுவோரைத் தப்புவிக்க தீவிரம் காட்டவேண்டிய வேளை இது. கல்வாரியைக் கண்டவர்கள் இயேசுவை வாழ்ந்து காட்டவேண்டிய சமயம் இது.

நேசிக்கத் தகுந்தவர் இயேசுதான் எனினும்

நேசரைத் தந்த இஸ்ரவேலையும் தாங்குவோம் ஜெபத்தால்

ஆசிக்கத்தக்க ஆபிரகாமின் உலகாசீர்வாதங்களை அல்ல

ஆண்டவரின் பிள்ளையானேன் என்பதே வசீகரமாகட்டும்

யோசிக்க வைக்கும் வேளைதனைக் கண்டுகொள்ள

மேசியா சொன்னவற்றினை மேற்கொள்ளுவோம்

காசினியின் காரியம் கருத்தில் கொண்டோராய் வாழ்வோம்

யாசித்தும் கரைசேரும் நாள் நெருங்குகதறுவோம் கர்த்தரின் பாதம்

புசித்தோம் குடித்தோம் நாளைக்கு சாவோம் என்பதனை அகற்றி

பசித்தோரை நினைப்போம் பரமன் வேலையில் பாடுகள் வந்தாலும்

“பலமும் உறுதியானதுமான” கிரியைகளைச் செய்ய வாக்கு தந்து நம்மை முன்னே நடத்துகிறவர் (Strong & Steady) நமது தேவன்.

அன்றைக்கு யோசேப்பைக் குறித்த தீர்மானமும் அதுதானே. அவனுடைய வில் உறுதியாய் நின்றது; அவன் புயங்கள் யாக்கோபுடைய வல்லவரின் கரங்களால் பலத்தன. இதினாலே அவன் மேய்ப்பனும் இஸ்ரவேலின் கன்மலையும் ஆனான். (ஆதி 49:24)

எந்தெந்த சூழ்நிலைகளில் அவனுக்கு பலமும் உறுதியும் தேவைப்பட்டது என்பதனையும், எப்படி அவனுக்கு பலமும் உறுதியும் வந்தது என்பதனையும், எதற்கு அவைகள் தேவைப்பட்டது என்பதனையும் நாம் விளங்கிக்கொள்ளவேண்டும்.

● அங்கலாய்க்காதே, அசையாதே, அசராதே

எதிர்கொள்ளுகிறவைகளையும், எதிர்கொள்ளப் போகிறவைகளையும் குறித்து மனம் கலங்காமல் இருக்கவும், அவருடைய புயத்தினால் நாம் இன்னமும் உறுதிப்பட்டவர்களாக நிலைத்து நிற்கவும் நாம் ஆயத்தமாகவேண்டியது அவசியம்.

வில்வீரர் அவனை மனமடிவாக்கி, அவன் மேல் எய்து, அவனைப் பகைத்தார்கள். (ஆதி. 49:23)

நன்றாகப் பழக்குவிக்கப்பட்ட வில்வித்தைக்காரர்களால் தான் அவன் தாக்கப்பட்டான். அதற்குக் காரணம் அவனைக் குறித்த தேவ தீர்மானத்தைப்

புரிந்துகொள்ளவோ, ஏற்றுக்கொள்ளவோ மனதில்லாமையே. நம்மைக் குறித்த தேவனுடைய திட்டங்களைப் புரிந்துகொள்ளாதோரே நம்மைத் தாக்குவர்; கூடவே, அதனை அறியவும் அவர்களால் கூடாமற் போகும் (ஆதி. 37:8); அதுவுமல்லாமல், அவர்களின் பொல்லாப்பு வெளிப்பட்டதனையும், வெளிப்படுத்தினவனையும் அவர்களால் பொறுத்துக்கொள்ளக் கூடிய நிலையில் அவர்கள் இல்லை. (ஆதி. 37:1,2)

யோசேப்பின் நற்குணங்களினால் கவரப்பட்ட தகப்பனின் அன்பினையும் அவர்களால் ஏற்றுக்கொள்ள முடியவில்லை. (ஆதி. 37:4)

அவனுக்குப் புனைப் பெயர் சூட்டவும் அவர்கள் தயங்கவில்லை (ஆதி. 37:19). யோசேப்புக்குத் துரோகம் பண்ணும்போது, அவன் அவர்களை நோக்கிக் கெஞ்சி நின்றதனையும், அவனுடைய மன வியாகுலத்தினையும் அல்லல் தட்டும் கடின நெஞ்சம் கொண்டவர்கள் அவர்கள். (ஆதி. 42:21)

இன்றைக்கும் சத்துரு நம்முடையவர்களாலேயே நம்மை மனமடிவாக்கவும், பகைக்கவும், வெறுத்துத் தாக்கவும் தயங்குவதில்லையே.

இயேசுவும் காரணமில்லாமல் பகைக்கப்பட வில்லையா? தாவீதும் புலம்பவில்லையா? யோபுவுக்கும் இதே நிலமைதானே! அவர்களை வைத்தே பகைஞர் லாபம் பண்ணவில்லையா? இயேசுவை 30 காசுக்கும், தாவீதை பெலிஸ்தரின் நுனித்தோலுக்கும், யோசேப்பை 20 வெள்ளிக்காசுக்கும் விற்பதனையே இன்றைக்கும் நம்மவர்கள் செய்யலாம்.

எனக்கு அறிமுகமானவர்களுக்கு அருக்களிப்பானேன். வீதியிலே என்னைக் கண்டவர்கள் எனக்கு விலகி ஓடிப்போனார்கள்; செத்தவனைப் போல எல்லாராலும் முழுவதும் மறக்கப்பட்டுப்போனேன்; உடைந்த பாத்திரத்தைப் போலானேன்; அநேகர் சொல்லும் அவதூறைக் கேட்டேன் (சங். 31:11-13) என்பதுதானே தாவீது சொன்ன வார்த்தைகள்.

என்னை அருவருத்து, எனக்குத் தூரமாகி, என் முகத்துக்கு முன்பாகத் துப்பக் கூசாதிருக்கிறார்கள். ஆகையால், என் ஆத்துமா என்னில் முறிந்துபோயிற்று என்பதுதானே யோபுவின் அங்கலாய்ப்பு. (யோபு 30:10,16)

ஆனால், யோசேப்பு அசையவில்லை, அசரவில்லை, தடுமாறவும் இல்லை; காரணம், இஸ்ரவேலின் தேவனுடைய பலத்த கரம் அவனைத் தாங்குகிறது.

மலையளவு ஆசீ - மற்றவரை மிஞ்சும் ஆசீ

தேவதரிசனங்களால் நிறைந்து, தேவ நோக்கத்தினை நிறைவேற்ற அழைக்கப்பட்டவனுடைய வாழ்வில் எதிர்ப்புகளும், போராட்டங்களும் அவனை உறுதிப்படுத்தி நிலைத்துநிற்கவே அனுப்பப்படுகின்றன அல்லவா!

நீங்கள் எனக்குத் தீமைசெய்ய நினைத்தீர்கள்; தேவனோ, இப்பொழுது நடந்துவருகிறபடியே, வெகு ஜனங்களை உயிரோடே காக்கும்படிக்கு, அதை நன்மையாக முடியப்பண்ணினார். (ஆதி 50:20)

என்னை இவ்விடத்தில் வரும்படி விற்றுப்போட்டதினால், நீங்கள் சஞ்சலப்படவேண்டாம்; அது உங்களுக்கு விசனமாயிருக்கவும் வேண்டாம்; ஜீவரட்சணை செய்யும்படிக்குத் தேவன் என்னை உங்களுக்கு முன்னே அனுப்பினார். (ஆதி. 45:5)

ஆதலால் நீங்கள் அல்ல, தேவனே என்னை இவ்விடத்துக்கு அனுப்பி, என்னைப் பார்வோனுக்குத் தகப்பனாகவும், அவர் குடும்பம் அனைத்திற்கும் கர்த்தனாகவும், எகிப்து தேசம் முழுதுக்கும் அதிபதியாகவும் வைத்தார் (ஆதி. 45:8) என்ற வெற்றித் தொனி பிறந்ததற்குக் காரணம், அவனுக்குத் துணையாய் நின்ற கர்த்தரால் அல்லவோ ஆயிற்று.

அவன் சகோதரர்களிடத்தில் இருந்து பிரிக்கப்பட்டது அவனை விசேஷித்தவனாக மாற்றுவதற்காகத்தானே! (ஆதி. 49:26). பிரிவினைகள் கொஞ்ச காலம் வேதனையைத் தந்திருக்கலாம் (கிட்டத்தட்ட 20 வருடங்களுக்கு மேல்); ஆனால், நீ பிரித்து வைக்கப்பட்டது உன்னை உயர்த்தவே. பொறாமையின் கண்களிலிருந்தும், பகைமையின் பிடியிலிருந்தும் உன்னைக் காப்பாற்றவே, வெறுப்பின் பிடி உன்னை இறுக்காமல் இருக்கவே, துரோகத்தின் நுழைவாயிலில் தேவன் இடைபடவே, கெஞ்சல் சத்தத்திற்கும் காதடைத்து நின்றவரையும் கெஞ்சவைப்பதற்காகவே. தேவன் நம்மோடு கிரியை செய்யும்போது நடப்பவைகள் இவைகள்.

அவனுக்கு தேவன் துணை நின்றது மாத்திரமல்லாமல், அவன் ஊற்றண்டையிலே நடப்பட்ட செடியென்றே வேதம் வர்ணிக்கிறது. (ஆதி. 49:2)

மற்றவர்கள் காணாத அதனுடைய வேர்கள் ஊற்றை நாடி அல்லது சார்ந்து நிற்கிறதே! இந்த இரகசியம் தாக்குபவர்களுக்குத் தெரியாதது. அவர்கள் காண்பதெல்லாம் வெளியானவைகளையே! அதன் விளைவு மேலிருந்தும் ஆசீர்வாதம் கீழே ஆழத்திலிருந்தும் ஆசீர்வாதம். (ஆதி. 49:25)

அது நித்திய பர்வதங்கள் மட்டும் எட்டும் ஆசீர்வாதம், மற்றவர்களின் ஆசீர்வாதங்களையும் தாண்டி நிற்கும் ஆசீர்வாதம். அது எல்லைகளைத் தாண்டிச் செல்லும் ஆசீர்வாதம். (ஆதி. 45:22,26)

எல்லையையும் எதிரியையும் மிஞ்சும் ஆசீர்வாதம்

தேவனையே சார்ந்து நிற்கவும், மறைவிலே அவரோடு ஐக்கியம் கொள்வதினையும் அதிகமாய் வாஞ்சிப்போம். அது நம்மை உயர்த்தவும், பலப்படுத்தவும், நிரம்பி வழியப் பண்ணவும் போதுமானதாயிருக்கும். நம்முடைய எல்லைகளையும் தாண்டி நம்மை ஆசீர்வாதத்தின் பாத்திரமாக மாற்ற அவர் பெலன் தருவார்.

ஒடுக்கப்படும்போதே இஸ்ரவேல் என்ற தேவ ஜனம் பெருகிற்று, பலத்தது. (யாத். 1:20)

நாம் எதிரியை பலவானாகப் பார்க்கிறோம் (எண். 13:28); ஆனால், தேவனோ நமக்கு எதிர்த்து நிற்கத்தக்க அரணிப்பான பட்டணம் அவர்களுக்கு இருந்ததில்லை என்றே பார்க்கிறார். (உபா. 2:36)

ஆகையால் நீங்கள் பலப்படும்படிக்கும், நீங்கள் சுதந்தரிக்கப்போகிற தேசத்துக்குள் பிரவேசித்து அதைச் சுதந்தரிக்கும்படிக்கும், கர்த்தர் உங்கள் பிதாக்களுக்கும் அவர்கள் சந்ததிக்கும் கொடுப்பேன் என்று அவர்களுக்கு ஆணையிட்ட பாலும் தேனும் ஓடுகிற தேசத்தில் நீங்கள் நீடித்து வாழும்படிக்கும், இன்று நான் உங்களுக்குக் கற்பிக்கிற கற்பனைகளையெல்லாம் கைக்கொள்வீர்களாக (உபா 11:8,9) என்பதே அவரின் வேண்டுகோள்.

அவர்களுக்குப் “பயப்படவும் திகைக்கவும் வேண்டாம்” உன் தேவனாகிய கர்த்தர்தாமே உன்னோடே கூட வருகிறார்; அவர் உன்னை விட்டு விலகுவதும் இல்லை கைவிடுவதும் இல்லை என்பதே அவர் வாக்கு. (உபா. 31:6)

அவர் தம்முடைய வல்லமையை வெளிப்படுத்த ஒரு பாத்திரத்தைத் தேடுகிறார் என்பதே உண்மை. (2நாளா. 16:9)

தேவன் துணை நின்றால் எல்லைகளைத் தாண்டிச் சென்று ஆசீர்வாதமாக மாறுவது எளிதானதே. (2நாளா. 26:7,8)

அவருடைய நாமம் பலத்த துருகமல்லவா! நீதிமான்கள் அதில் சுகமாயிருப்பார்களே (நீதி. 18:10). எனவே, பயத்தினைப் புறம்பே தள்ளி, பகைப்பவர்களைக் கண்டு கலங்காமல், எதிர்ப்பவர்களைக் கண்டு துவளாமல், வெறுப்பவர்களைக் கண்டு முடங்கிப்போகாமல், தாக்குகிறவர்களைக் கண்டு தயங்காமல், பொறாமை கொள்வோரைக் கண்டு புலம்பாமல், புறம்பாக்குகிறவர்களைக் கண்டு மனமடிவாகாமல், அவரின் புயபலத்தினால் அவரையே துணையாகக் கொண்டு முன்னேறுவோம்.

கனிநிறை வாழ்வு கண்டு கல்லெறியப்பட்டாலும், கர்த்தரையே சார்ந்து நின்று களித்திடுவோம்.

தாங்குவார் தப்புவிப்பார் ஏந்துவார் சுமப்பார்
தரணியில் நாம் அவரை சுமக்க முயலும்போது

எப்பக்கமும் நெருக்கம் வந்தாலும் நெருங்காது
எதிரியின் திருவிளையாடல்களும் தீவிர தாக்குதலும்

உதவுவார் உயர்த்துவார் உறுதியாக நிற்கச் செய்வார்
உண்மையைக் காக்கும் உத்தம தேவன் அவர்

ஆசீர்வாதங்கள் உன்னதத்திலிருந்தும் ஆழங்களிலிருந்தும்
ஆர்ப்பரிக்கச் செய்வார் அர்ப்பணிப்பின் நிமித்தம்

எல்லைகள் தாண்டும் நம்முடைய கையின் பிரயாசம்
எத்திக்கும் பரம்பும் அவர் நாமம் நம் செயலால்

எந்நாளும் அவரையே சார்ந்து வாழ்வோம் அவருக்காய்
எதிலும் வெற்றியே மனமடிவு இல்லையே

பகைத்தாரும், பலவான்களும், பரன் பாதம் வந்திருவார்
புகைவோரும், புலம்புவோரும் புகுந்திருவார் அவர் தஞ்சம்
வீறுகொள்வோம் ஒவ்வொரு நாளும் புது அபிஷேகத்தாலே
வீரப்பாதை செல்ல, வெற்றி வீரர் இயேசு உதவிருவார்

சில முயற்சிகளில் நாம் தோல்வி கண்டிருக்கலாம் அல்லது தேங்கி நின்றிருக்கலாம்; ஏன், திரும்பியும் போயிருக்கலாம் (முன்னேற வழியில்லாததினால்). ஆனால், அவைகளை மறந்து, அவருடைய பிரசன்னத்தினால் ஆட்கொள்ளப்பட்டவர்களாய், வாழ்க்கைப் பயணத்தினைத் தொடரவும் வெற்றிகீதம் முழங்கி நிற்கிறவர்களாய் தேவனுக்கு மகிமை சேர்க்கவும் தேவன் நம்மை அழைக்கிறார்.

இந்த உலகத்தாரே தோல்விகளைச் சந்திக்கும்போது, “வெற்றிகரமான தோல்வி” என்று எதிர்காலத்தினை நோக்கும்போது, ஒருபோதும் நம்மை வெட்கப்படுத்தாத தேவனின் (யோவேல் 2:26) அரவணைப்பில் நாம் இருக்கிறோமென்பதை மறவாதிருப்போமாக.

தேசம் மெய்தேவனை அறிய தடைகள் அகற்றப்படும்வரை, நம்முடைய முடிவாகல் யுத்தம் ஓயக்கூடாது என்பது என்னுடைய ஆதங்கம்.

இறுதியில் வெல்லும்

ஆவிக்குரிய அனுதின வாழ்வில், ஆண்டவருடைய பிள்ளைகள் வெற்றியைப் பெற்றாகவேண்டும். ஏனெனில், பரலோகத்தில் “ஜெயம்கொண்டவருக்கே இடம்” என்பது வேதம் கூறும் உண்மை.

இன்றைக்கு அநேகர் வெற்றிபெறுகிறார்கள்; ஆனால், தக்கவைத்துக்கொள்ள முடிவதில்லை. குத்துச்சண்டையில் ஆறு பதக்கங்களைப் பெற்ற

மேரிகோம் திருமணமானவர், 3 பிள்ளைகளின் தாய், வயது 36; ஆயினும், ஒலிம்பிக் பந்தயத்திற்கான தன்னுடைய பயிற்சியில் தீவிரம் காட்டுகின்றார். தான் ஒரு தாய் என்பதனையோ, வயதாகிவிட்டது என்பதனையோ அவர் சிந்திப்பதில்லை. **இறுதிப் பந்தயத்திற்கு இந்த வெற்றிகள் அடித்தளமே** என்று நினைப்பதினால்தானே அப்படி செயல்படமுடிகிறது. அதனைப்போன்று, **இறுதிப் பந்தயத்தில் வெற்றிபெறுவதுதான் நம்முடைய நோக்கமாக மாறவேண்டும்.**

“உலகத்தின் ராஜ்யங்கள் நம்முடைய கர்த்தருக்கும், அவருடைய கிறிஸ்துவுக்குமுரிய ராஜ்யங்களாயின; அவர் சதாகாலங்களிலும் ராஜ்யபாரம் பண்ணுவார்” (வெளி 11:15) என்னும் கெம்பீர சத்தங்கள் வானத்தில் உண்டாயின என்ற காரியம் நடக்கும்வரை நாம் தனிவாழ்விலும், கூட்டுவாழ்விலும் ஜெயம்பெற்றுக் கொண்டே முன்னேறவேண்டும்.

இதுவரை பெற்ற வெற்றிகளைத் தக்கவைக்கும் பணியினையும் கூடவே மேற்கொள்ளவேண்டும். எந்த ஒரு அரசனும் தான் வெற்றிகொண்ட பகுதிகளைத் தக்கவைத்துக்கொள்ள அனைத்து முயற்சிகளையும் மேற்கொள்வானே. கூடவே, வெற்றியினால் சம்பாதித்த பகுதிகளை தொடர்ந்து முன்னேறிச் செல்வதற்கு உதவியாக போர்முனையாக மாற்றிக்கொள்வானே; ஆனால், சபை மாத்திரம் இதில் பின்தங்கி இருப்பது ஏன்? தனிவாழ்விற்கும் இது பொருந்தும். ஒரு பாவத்தின்மேல் நாம் ஜெயம் எடுத்து அதனை பாதத்தின் கீழ் கொண்டுவந்து பின்னர் முன்னேறுவதற்கு (ஆவிக்குரிய வாழ்வில்) இந்த முறை பின்பற்றப்படவேண்டியது மிகவும் அவசியம்.

பாவத்தை வெல்லும்

உதாரணமாக, **பொருளாசை** என்னும் **பாவத்திற்கு** அடிமைப்பட்டிருக்கும் ஒருவர், அதனை மேற்கொள்ள முயற்சி செய்து வெற்றிபெற்றுவிட்டால், தொடர்ந்து அது நம்மை மேற்கொள்ளாமல் பார்த்துக்கொள்வதோடு **“தொடர் தியாகம்”** என்ற அடுத்த அடிக்கு முன்னே **இதனை** **பாதப்படியாக்கிப்போடவேண்டும்.** இல்லையென்றால், பின்னர் விட்ட பாவம் நம்மை மேற்கொள்ள (வேறு வகையில்) வாய்ப்புண்டு.

ஒருவேளை நாம் “பொருளாசையை” வேதத்தின் கண்ணோட்டத்தில் பாவமாகப் பார்க்காதவரை, அதனைக் குறித்து வெறுப்பும் வராது, வெற்றியும் கிடைக்காது. (1 கொரி. 5:11; கொலோ. 3:5 etc.)

நாம் அனைவரும் கடந்த நாட்களில், தனி வாழ்வில், குழு வாழ்வில் வெற்றிபெற்றவைகளை அட்டவணையிட்டு, அதன் அடிப்படையில் வெற்றிபெற வேண்டியவைகளைச் சிந்தித்தால், செயல்பட்டால் நலமாக இருக்கும். அது நம்மைப் பரிசுத்தத்தின் மேல் பரிசுத்தத்தையும், நீதியின் மேல் நீதியையும் அடைய உதவும். (வெளி. 22:11)

வெற்றிபெறவேண்டிய காரியங்களை நமக்குச் சுட்டிக்காட்டும் வேதம், 7 சபைகளுக்கு இயேசு கிறிஸ்து சொன்ன காரியங்களில் சுருக்கமாக அடக்கியிருக்கிறது. அன்பிலே (எபேசு சபை), உண்மையிலே (சிமிர்னா சபை), போதகத்திலே (பெர்கமு சபை), வஞ்சிக்கும் நபர்களை அடையாளம் கொள்வதிலே (தியத்தீரா சபை), மரணத்திற்கு வழிவகுக்கும் காரியங்களை அடையாளம் காண்பதிலே (சர்தை சபை), கீழ்ப்படிதலிலே (பிலதெல்பியா சபை), ஆலோசனைக்கு செவிமடுப்பதிலே (லவோதிக்கேயா சபை) நாம் வெற்றி ஜீவியம் பெறுவது அவசியம். இவைகள் சரியான முறையிலேயே வரிசைப்படுத்தப்பட்டிருக்கிறது என்று நாம் நம்புகிறேன்.

அன்பு குறைச்சல் எங்கு உண்டோ அங்கே அஸ்திபாரமே அசைந்துவிடும் என்பதனை இயேசு உணர்த்துகிறார். (வெளி. 2:4,5)

அன்பு நீடிய சாந்தம் உள்ளது (Never gives up)

அன்பு தயவுள்ளது (Cares more for others than for self)

அன்புக்குப் பொறாமைமில்லை (Doesn't want what it does not have)

அன்பு தன்னை புகழாது (Does not strut)

அன்பு இறுமாப்பாயிராது (Does not have a swelled head)

அன்பு அயோக்கியமானதைச் செய்யாது (Does not force itself on others)

அன்பு தற்பொழிவை நாடாது (It is not always 'me first')

அன்பு சினமடையாது (Does not fly off the Landle)

அன்பு தீங்கு நினையாது (Does not keep score of the sins of others)

அன்பு அநியாயத்தில் சந்தோஷப்படாது (Does not revel when others grovel)

அன்பு சத்தியத்தில் சந்தோஷப்படும் (Takes pleasure in the flowering of truth)

அன்பு சகலத்தையும் தாங்கும் (Puts up with anything)

அன்பு சகலத்தையும் விசுவாசிக்கும் (Trusts God always)

அன்பு சகலத்தையும் நம்பும் (Always looks for the best)

அன்பு சகலத்தையும் சகிக்கும் (Never looks back but keeps going to the end)

அன்பு ஒருக்காலும் ஒழியாது (Never dies)

(மேற்காட்டப்பட்ட ஆங்கில மொழியாக்கம் Message Translation-ல் இருந்து எடுக்கப்பட்டது. தெளிவான விளக்கம் பெற இவைகள் உதவும் என்ற நோக்கில் இதனைத் தருகிறேன்.)

வெற்றிமேல் வெற்றியடைய விரும்புவோர் தங்களை இதனடிப்படையில் சோதித்து, தாங்கள் வெற்றிபெற்றுள்ள பகுதிகளைத் தக்கவைத்துக்கொள்ளவும், வெற்றிபெறவேண்டியவைகளை செயல்பாட்டில் கொண்டுவர முயற்சி எடுத்து, அன்பில் ஆவியானவரின் துணையோடு (ரோமர் 5:5) ஜெயம்கொண்ட வாழ்வுக்கு ஒப்புக்கொடுத்தால், வாழ்வின் அஸ்திபாரங்கள் அசையாது தொடர்ந்து அதின் மேல் கட்டுவதற்கு உதவும் என்பதில் சந்தேகமில்லை. அதற்கான வாஞ்சையையும் தாகத்தையும் தேவன் நமக்கு தருவாராக.

அன்பின் ஆவி வெல்லும்

உதாரணமாக, முதலாவது படியில் தேறியிருப்போர் (விடா முயற்சியுடையோர்), அடுத்தப்படியை அடைய அநேக காரியங்களில் தன்னை விட்டுக்கொடுக்கவேண்டியது வரலாம். அது தன்னைக் காட்டிலும் பிறனை அதிகம் நேசிப்பதினால்தான் உண்டாக முடியும். தன்னைப் போல் பிறனை நேசிப்பதுவே கஷ்டமாக இருக்கும்போது, அதைக் காட்டிலும் மேலான அடியை எப்படி எடுத்துவைக்க முடியும். நான் எழுதின பாடலில்,

“சீஷன் என்பவன் குருவைப் போலவே

குனக்காய்வாழாமல் குன்னையும் குருவானே”

என்ற வரிகள் ஆண்டவரில் அதனைக் கண்டு எழுதினவைகள். இயேசு களைத்திருக்கிறார்; எனவேதான், “வாருங்கள் வனாந்தரமான ஓரிடத்தில் தனித்து சற்றே இளைப்பாறும்படி போவோம்” என்றார். ஏனெனில், வருகிறவர்களும் போகிறவர்களும் அநேகராயிருந்தபடியால் போஜனம்பண்ணுகிறதற்கும் அவர்களுக்குச் சமயம் இல்லாதிருந்தது. (மாற். 6:31)

ஆனால், அவர் படகில் ஏறி மறுகரைக்கு வந்தபோது அநேக ஜனங்கள் கால்நடையாக அங்கே வந்து சேர்ந்துவிட்டதனைக் கண்டு, அவர் மனதுருகி அநேகக் காரியங்களை அவர்களுக்கு உபதேசிக்கத் தொடங்கினார் (மாற். 6:34). அவர்கள் வழியிலே சேர்ந்துபோய்விடக்கூடாது என்பதிலேயே அதிக கவலை அவருக்கு!! இது என்னிலும் காணப்படவேண்டும் என்று அவர் விரும்புகிறாரே.

அருத்தபடியாக, இல்லாத பொருளுக்காக அன்பு ஏங்குவதில்லை. மற்றவர்களோடு தன்னை ஒப்பிட்டுப் பார்த்து “அவனுக்கு இருப்பவை எனக்கில்லையே” என்ற ஏக்கம் எத்தனை பேரை சாகடித்துக்கொண்டிருக்கிறது. தன்னை நம்பி தேவன் தந்திருக்கிறவைகளில் திருப்திகொள்ளா வாழ்வு வாழ்வோர் எத்தனை பேர்? அது அவர்களை எப்படியாய் மாற்றிவிடுகிறது. இருக்கும் அன்பையும் இழந்துபோகச் செய்துவிடுகிறது. பெற்ற வெற்றியையும் தக்கவைக்க முடியாமற்போகிறதே!

தடைகளை வெல்லும்

“அன்பிற்கு உண்போ அடைக்குந்தாழ்?” என்றார் வள்ளுவர். அன்பை முடி மறைத்துவைக்க முடியாதே, முட்டுக்கட்டை போட முடியாதே. நெப்போலியன் என்னும் பேரரசன் சொல்லவில்லையா? இயேசு அன்பினால் இவ்வுலகத்தினையே வெற்றிகொண்டுவிட்டார் என்று.

**“விசுவாசிகள் என்னும் கூட்டம் உண்டு
அன்பு ஒன்றே அவர் நடுவில் உண்டு
ஒருமனம் ஒற்றுமை அங்கு உண்டு
என்று சொல்லும் நாட்கள் ஒன்றுவேண்டும்”**

என்று எமில் ஜெபசிங் அண்ணனின் ஏக்கத் தொனிகள் பாடலில் தொனிக்கவில்லையா!

அன்பு தாழ்ச்சிதானே நாம் இசைந்துபோகக்கூடாதபடி நம்மை தடுக்கிறது. அன்பு தாழ்ச்சிதானே நாம் இழந்தவரைத் தேடிப்போகத் தடுக்கிறது. அன்பு தாழ்ச்சிதானே நம்மை தகப்பனின் சந்தோஷத்தில் பங்கு பெறாவண்ணம் தடுக்கிறது (லூக். 15:32). பாடுகள், உபத்திரவங்கள் இந்த அன்பின் ஜ்வாலையை அணைக்கக்கூடாதே. பட்டயங்கள் பஞ்சங்கள் அதனை நொறுக்கக்கூடாதே.

அன்பின் பிரவாகம் நம்மை ஆட்கொள்ளடும்.

ஆண்டவர்மேல் அசையா அன்பு

அந்நியரின் மேல் அன்பை சொரிந்திட

அனுதினமும் அது நம்மை உந்திக்குள்ளிட

அதிலே குளைப்போம் வெற்றி சூடுவோம்

குடும்ப வாழ்வில், சபை வாழ்வில், குழு வாழ்வில் அன்பு அனைத்து கோணங்களிலும் வெளிப்படட்டும். அடுத்தவருக்குத் தொல்லைதரா வாழ்வு, ஆனால் கரிசனை கொண்ட நாட்டம், அணுகுமுறை நம்மை ஆட்கொள்ளடும்.

சேவையில் வெல்லும்

காட்டிக்கொடுக்கப்போகிறான் என்று முன்னறிந்தும், மறுதலிப்பான் என்று தெரிந்தும், ஓடிப்போய்விடுவார்கள் என்று அவர்களுக்கே சொல்லித் தெரிவித்தும் (மாற். 14:18, லூக். 22:34, மத். 26:31), முடிவுபரியந்தம் தம்முடையவர்களிடத்தில் அன்புவைத்த இயேசுவின் சாயல் நம்மிடத்தில் அதிகமாக வெளிப்படுவதாக. (யோவான் 13:1)

நாம் சேவை செய்வதும், சேவைக்காகத் தருவதும் அன்பின் அடிப்படையிலேயே விளங்கட்டும். ஒருவரைக் குறித்து நிதானிக்கும்போது, அன்பின் கண்ணாடியை அணிந்தே பார்க்க தேவன் நமக்கு உதவட்டும்.

ஐந்தறிவு படைத்த மிருகமும் அன்பைத் தேடுகிறது. ஆற்றிவு படைத்த மனிதர்கள்தான் சுயம் ஆள்வதினால் அதனை காண்பிக்கவும், செயல்படுத்தவும் பாடுபடுகின்றனர். சுயம் சிலுவையில் அறையப்பட்டால் இது சாத்தியமல்லவா!

“அன்பில்லாதவன் தேவனை அறியான்” என்ற வசனம் (யோவான் 4:8) தேவ அன்பு தன்னகத்தில் இல்லாதவனை நமக்கு அடையாளம் காட்டிக்கொடுக்கிறது. அவருடைய வசனத்தைக் கைக்கொள்ளுகிறவனிடத்தில் தேவ அன்பு மெய்யாய்ப் பூரணப்பட்டிருக்கும். நாம் அவருக்குள் இருக்கிறோமென்பதை அதினாலே அறிந்திருக்கிறோம். அவருக்குள் நிலைத்திருக்கிறேன் என்று சொல்லுகிறவன் அவர் நடந்தபடியே தானும் நடக்கவேண்டும்” (1 யோவான் 2:5,6) என்பதுதானே வேதம் காட்டும் வெளிச்சம்.

கிறிஸ்துவின் அன்பு நம்மை நெருக்கி ஏவ அந்த அன்பை அறியாதோருக்கும், அனுபவிக்காதவர்களுக்கும் அதனை அறிவிக்கவும் காண்பிக்கவும் அழைக்கப்பட்டிருக்கிறோம். அதுவே நம்முடைய மிஷனரிப் பணியின் அச்சாரம். அது பொலிவு பெறுவதினால், நம்மை இன்னமும் உற்சாகத்தோடு உழைக்கவும் ஜெபிக்கவும் ஈடுபாடு கொள்ளவும் உதவுவதாக.

அன்பற்ற வார்த்தைகளினால் காயமுற்றோர் கோடி
அன்பற்ற செய்கையால் களங்கமானோர் அநேகம்
அன்பற்ற ஜெபங்களினால் காட்டுக்கூச்சலே மிஞ்சிற்று
அன்பற்ற ஆராதனைகளால் கர்த்தரின் பிரசன்னமும் போயிற்று

அன்பை தேடினார் மாந்தர் கிடைத்தது வன்மம்
அறமும் இல்லறமும் சிதைந்தது அதினால்
அகந்தையும் இரும்பும் வேர்கொண்டது
அந்தோ மானிட உலகம் தொலைந்தது இருளில்

பரலோக தேவனின் அன்பின் பிரவாகமும் தொடுதலும்
பாவத்தின் அலகினை முறித்திட்டதே கல்வாரியில்
பரமனின் சேனையாய் எழுவேண்டிய சபையும்
பந்தாவை சொந்தமாக்கி பாழானதே மறைவில்

திரும்ப எங்களை உயிர்ப்பியும் அன்பின் ஜுவாலையால்
திருந்திட பெலன் தாரும் திருத்துவ தேவனே
திக்கற்ற பிள்ளையாய் நிற்போரை அணைத்திட
திறப்பிலே நிற்கவும் பெலன் தாரும் ஆவியால்

வெறுப்பைக் கொடுகிறார் பேச்சிலே செயலிலே
இருக்கையை தக்கவைத்துக்கொள்ளவே நித்தமும்
பெருக்கெடுத்து ஓட்டும் இயேசுவின் அன்பு நித்தமும்
பெருகட்டும் தேவ மக்களின் சேவை இன்று

தனி மனித வாழ்விலும், சபை வாழ்விலும், ஆவிக்குரிய பெலவீனம் இன்று அநேகரை ஆட்கொள்வதனைக் காணமுடிகிறது. எதிர்ப்பலைகள் நம்மை சோர்வுக்குள்ளாக்குவது இயற்கையே; நாம் ஜெபித்து, எதிர்பார்த்திருக்கும் செயல்கள் நடைபெறாதபோது, நம்முடைய ஜெப வாழ்வும் வேத தியானமும் பெலவீனப்படுவதும் நடைபெறக்கூடியதே. அநேகருடைய உற்சாகமும் பெலவீனப்படுகிறதை இன்று வெளிப்படையாகக் காணமுடிகிறது.

நம்முடைய தகப்பனான ஆபிரகாம் (கலா. 3:7), ஏறக்குறைய நூறு வயதுள்ளவனாயிருந்தும், தன் சரீரம் செத்துப்போனதையும், சாராளுடைய கர்ப்பம் செத்துப்போனதையும் எண்ணாததினால் விசுவாசத்தில் பெலவீனனாக இருக்கவில்லை என வேதம் அறிவிக்கிறது (ரோமர் 4:19). ஆனால் நாமோ, சிறிய காரியங்களிலும், பிரச்சனைகளிலும் விசுவாசத்தினை தொலைத்துவிட்டே நிற்கிறோம்.

தரிசனத்தில் மகிமை

ஆண்டவர் நித்திய காலமாய்த் தள்ளிவிடுவாரோ? இனி ஒருபோதும் தயை செய்யாதிருப்பாரோ? அவருடைய கிருபை முற்றிலும் அற்றுப்போயிற்றோ? வாக்குத்தத்தமானது தலைமுறை தலைமுறைக்கும் ஒழிந்துபோயிற்றோ? தேவன் இரக்கஞ்செய்ய

மறந்தாரோ? கோபத்தினால் தமது உருக்கமான இரக்கங்களை அடைத்துக்கொண்டாரோ? என்ற புலம்பலின் குரல் அநேகருடைய வாயில் தவழுவதனைக் காண நேரிடுகிறது. (சங். 77:7-10)

இன்று நமக்குத் தேவைப்படுவது ஒரு திறந்த பரலோகத் தரிசனமாக இருக்கலாம். ஏக்கத்தோடு தேசத்தின் நிலையைப் பார்த்து நின்ற ஏசாயாவின் கண்கள் திறக்கப்பட்டதினால், அவன் ஆண்டவரின் மகத்துவத்தினைக் கண்டதோடு, தூதர்களின் முழக்கத்தினையும் கேட்டான். தன்னுடைய நிலையை ஆழமாகப் புரிந்துகொண்ட அவனுக்கு, பரலோகத் தொடுதல் சுத்திகரிக்க மாத்திரமல்லாமல், **தேவன் தேடும் மனிதன் தான் தான்** என்பதனை உணர்த்தியதோடு, தன்னை அர்ப்பணிக்கவும் செயலாற்றவும், எந்த சூழ்நிலையிலும் ஆயத்தம் என காண்பிக்கவைத்துவிட்டதே. (ஏசா. 6-ம் அதிகாரம்)

மாடு தன் எஜமானையும், கழுதை தன் ஆண்டவனின் முன்னணையையும் அறியும். இஸ்ரவேலோ அறிவில்லாமலும், என் ஜனம் உணர்வில்லாமலும் இருக்கிறது என்று தேவன் ஏங்கி நிற்கிற ஜனத்திற்கு, “நீங்கள் காதாரக் கேட்டும் உணராமலும், கண்ணாரக் கண்டும் அறியாமலும் இருங்கள்” என்று கடினச் செய்தியைச் சொல்ல அவனைப் பலப்படுத்தியதே. (ஏசா. 1:3; 6:9)

புலி எனச் சீறி தேவ மக்களை சின்னாபின்னமாக்கி, அதிகாரங்கள் பெற்று சபையைப் பாழ்க்கடித்துக்கொண்டு, பட்டணங்கள்தோறும் அவைகளை நிறைவேற்ற துடித்துக்கொண்டிருந்தவனை சந்தித்த சடிதி ஒளி, அவனைப் பலவீனப்படுத்தி. நான் என்ன செய்ய சித்தமாயிருக்கிறீர் என்று ஒரு பூனைக் குட்டியைப் போல மாற்றச் செய்த அந்த பரம தரிசனம் நம்மிலே நடந்தால் ஒருவேளை நலமாயிருக்குமோ!

பெலவீனத்தில் மகிமை

தொழிலில் தோற்றுப்போய் நின்ற பேதுருவுக்கு அற்புதம் நடப்பித்து. தகுதியற்ற அவனுக்கும் தன்னை நன்மை செய்கிறவராகக் காண்பித்த இயேசுவை, எல்லாவற்றையும் பின்பு விட்டுவிட்டு பின்செல்லச் செய்த அந்த அற்புதத்தின் வாயிலான தரிசனம் தேவைப்படலாம் (லூக். 5:1-11). தன் நிலை உணர்ந்தவர்களைத்தானே தேவன் கையில் எடுக்கமுடியும்.

தரித்திரனான லாசரு, ஐசுவரியவான் உவமையில் சொல்லப்படும் பாதாளத்தின் வேதனை மிக்க தரிசனம் நமக்குத் தேவைப்படலாம். ஒதுக்கப்பட்ட லாசருவை, கண்டுகொள்ளப்படாத அவனையே எப்படியாவது தேவன் உபயோகிக்கவேண்டும் என்ற ஆதங்கம் அவனை ஆட்டிப் படைக்கிறது.

லாசரு தனக்கு ஓர் சொட்டு தண்ணீர் தரட்டும் என்கிறான். ஏன் ஆபிரகாமை பிதா என்று அழைத்தவன் அவர் கையால் அதனை கேட்கவில்லை?

தன் சகோதரருக்கு தான் போய் சத்தியத்தைச் சொல்வதனைக் கேட்காமல், லாசருவை அனுப்பச் சொல்கிறான்?

உலகந்தால் தள்ளப்பட்டவர்களைத் தேவன் பலமாக உபயோகப்படுத்தக்கூடும் என்று கருதினானோ! பலவீனர்களே பலவான்களை வளைக்கும் ஆயுதம் என நம்பினானோ?

கர்த்தர் தம்முடைய ஜனங்களை நியாயந்தீர்த்து, அவர்கள் பெலன் போயிற்றென்றும், அடைக்கப்பட்டவர்களாவது விடுதலை பெற்றவர்களாவது ஒருவரும் இல்லையென்றும் காணும்போது, தம்முடைய ஊழியக்காரர்மேல் பரிதாபப்படுவார். (உபா 32.26)

ஆவியானவரால் மகிமை

ஆகையினால்தானே, ஆவியானவரும் நம்முடைய ஜெப வாழ்வின் பெலவீனங்களை அறிந்தவராய் நமக்கு உதவிசெய்ய விரைந்து வருகிறார். அதன் மூலம் தேவ சித்தத்துக்கு ஏற்ற ஜெபம் செய்ய நம்மை பழக்குவிக்கிறார் (ரோமர் 8:26). கூடவே, வாக்குக்கடங்காத பெருமூச்சோடு நமக்காக வேண்டதல் செய்கிறவராய் இருக்கிறாரே. என்னே தேவ உதவி, தேவனின் இரக்கம்.

பயத்தினால் பலவீனப்படுத்தப்பட்டிருந்தாள் தாமார் - யூதாவின் மருமகள் !

பிறப்பினால் பலவீனப்படுத்தப்பட்டிருந்தாள் ரூத் - மோவாபியப் பெண்
சமூகத்தினால் பலவீனப்படுத்தப்பட்டிருந்தாள் ராகாப் - எனும்
எரிகோவின் வேசி

கற்பழிப்பினால் பலவீனப்படுத்தப்பட்டிருந்தாள் பத்சேபாள் -

உரியாவின் மனைவி

சீரழிந்த வாழ்வினால் பலவீனப்படுத்தப்பட்டிருந்தாள் சமாரியப் பெண் -
தண்ணீர் மொள்ள வந்தவள்

ஆனால், அனைவரையும் தேவன் உபயோகித்த விதம் ஆச்சரியமும் அற்புதமுமானதே. நான் எதினால் பெலவீனப்பட்டிருந்தாலும், என்னை பெலப்படுத்தி உபயோகப்படுத்த, அதுவும் தன்னுடைய திட்டத்தினை நிறைவேற்ற என்னையும் அள்ளி அணைக்கும் ஓர் நேசர் உண்டு என்ற எண்ணம் நம்மை நன்றியறிதலால் நிரப்புவதாக.

38 வருடமாய் ஊராராலும், உறவினர்களாலும் மறக்கப்பட்டிருந்த திமிர்வாதக்காரனை மறந்துபோகாமல் தேடிச் சென்ற இயேசு இன்றும் கிரியை செய்கிறார்.

18 வருடமாய் பலவீனப்படுத்தும் ஆவியோடு போராடிக்கொண்டிருந்த பெண், அவரின் பார்வைக்கு மறைந்துபோகவில்லை.

தேவ சமூகத்தில் மகிமை

தன் ஆஸ்திகளையெல்லாம் செலவழித்தும் சற்றும் குணமடையாமல் பன்னிரெண்டு வருடமாய் போராடியவளின் தொடுதல் இயேசுவை செயல்படாமல் இருக்கவைக்க முடியவில்லை.

நம்முடைய பெலவீனங்களை சுமந்தவர் இன்றும் செயல்பட வல்லவர் (மத். 8:17) என்ற எண்ணம் நம்மை பெலமுள்ளவர்களாக மாற்றுவதாக. பலவீனமும் தன்னை பெலவான் என்று சொல்லவேண்டிய நேரம் இது. (யோவான் 3:10)

உலக சிநேகமும், தகாத உறவும், தன்னையும் அழைப்பையும் பொறுப்பையும் மறந்து வாழ்ந்த சிம்சோனை பெலவீனப்படுத்தியது நாம் அறிந்ததே. பாவ வாழ்வில் வாழ்வோர் ஆவிக்குரிய பெலவீனத்தை சொந்தமாக்கிக் கொள்வர் என்பது மாறாத சத்தியம்.

ஆனால், அநேக தேவ பிள்ளைகள் சோர்வினை மேற்கொள்ள வழி தெரியாமல், பெலவீனப்படுகிறார்கள் என்பது உண்மை; தேவனோ,

“யாக்கோபே, இஸ்ரவேலே: என்வழி கர்த்தருக்கு மறைவாயிற்று என்றும், என் நியாயம் என் தேவனிடத்தில் எட்டாமல் போகிறது என்றும் நீ சொல்வானேன்?

பூமியின் கடையாந்தரங்களைச் சிருஷ்டித்த கர்த்தராகிய அநாதிதேவன் சோர்ந்துபோவதுமில்லை, இளைப்படைவதுமில்லை; இதை நீ அறியாயோ? இதை நீ கேட்டதில்லையோ? அவருடைய புத்தி ஆராய்ந்துமுடியாதது.

சோர்ந்துபோகிறவனுக்கு அவர்பெலன் கொடுத்து, சத்துவமில்லாத வனுக்குச் சத்துவத்தைப் பெருகப் பண்ணுகிறார்.

இளைஞர் இளைப்படைந்து சோர்ந்துபோவார்கள், வாலிபரும் இடறிவிழுவார்கள்.

கர்த்தருக்குக் காத்திருக்கிறவர்களோ புதுப்பெலன் அடைந்து, கழுகுகளைப்போலச் செட்டைகளை அடித்து எழும்புவார்கள்; அவர்கள் ஓடினாலும் இளைப்படையார்கள், நடந்தாலும் சோர்ந்துபோகார்கள் (ஏசா 40:27-31) என்றே முழங்குகிறார்.

காத்திருப்பில் மகிமை

இதனால்தான், “புது எண்ணையால், புது பெலத்தால், புது கிருபை, புது கவியால் நிரப்பி என்னை நடத்துகிறீர்” என்று பாடிய சகோதரி சாராள் நௌரோஜி, “உம் பாதம் பணிந்தேன், எந்நாளும் துதியே உம்மையன்றி யாரைப் பாடுவேன் இயேசையா எந்தன் உள்ளம் பொங்கிடுதே” என்று அதன் காரணத்தையும் பாடித் தெரியப்படுத்தினார்கள்.

மகிழ்ச்சியோடே கர்த்தருக்கு ஆராதனைசெய்து, ஆனந்த சத்தத்தோடே அவர் சந்நிதிமுன் வாருங்கள் என்ற சங்கீதக்காரனின் அழைப்பு நம்மை ஆர்ப்பரிக்கச் செய்யட்டும் (சங். 100:2). அதுவே நாம் செய்யவேண்டிய முதலாவது காரியம் என்பதனை மறக்கலாகாதே.

“காத்திருப்பது” அநேக நேரங்களில் எளிதல்ல என்பது வேதம் காட்டும் உண்மை. அநேக தேவ பிள்ளைகளின் வாழ்க்கையை நாம் வேதத்தில் காணும்போது, நமக்குள் ஏற்படும் உணர்வுகளும் அப்படியே இருப்பதனை நாம் காணக்கூடும்.

ஆபிரகாமுக்கு மகன் வாக்களிக்கப்பட்டது நிறைவேற காலதாமதமானபோது, “எலியேசரில்” அவன் **திருப்தி கொள்ள வாஞ்சிக்கிறான்** (ஆதி. 15:2-4). பின்னர், சாராளின் மூலமாக ஆகார் அவனுக்கு கையளிக்கப்பட்டபோது, அவன் அதனை அல்லத்தட்டவில்லை (ஆதி. 16:1-3). **அது வேதனையிலேயே முடிந்தது.** அனைத்தும் தோல்வியான பின்னர், கர்த்தர் தனக்கும் தன் மனைவிக்கும் கொடுத்த புதிய நாமத்தில் ஒருவரை ஒருவர் அழைத்தபோது (ஆதி. 17:5,15), புதிய பெலனும் நம்பிக்கையும் உருவாகிறது. நம்பிக்கையற்ற சூழ்நிலையில்தான் அவனுடைய சரீரமும் சாராளின் கர்ப்பமும் பெலன் அடைந்தது அல்லவா!

சவுல் ராஜாவும் காத்திருந்தபோது **கலைந்துசென்ற ஜனத்தினையும், எதிரியின் நெருக்கத்தினையும் கண்டு கலங்கி, துணிந்து பலியிட்டு தேவ கிருபையை இழந்து நிற்கும் காட்சி பரிதாபமன்றோ.** (1 சாமு. 13:8-14)

சிறையிருப்பில் மகிமை

அன்னாளும் வருடா வருடம் பலி செலுத்தி எதிர்பார்த்து ஏமாந்து, **கண்ணீரையே உணவாகக்கொள்ள நேரிட்டது** (1 சாமு. 1:7). சொல்லுவதற்கு வார்த்தைகள்தானும் வாயிலிருந்து புறப்பட மறுக்கின்றன (1 சாமு. 1:13). **கர்த்தருக்கு காத்திருக்கிற அநேகருடைய நிலை இதுவாக இருக்கலாம். மற்றவர்களால் தவறாகப் புரிந்துகொள்ளப்படலாம்.** (1 சாமு. 1:14,16)

சிறைச்சாலையில் அடைக்கப்பட்டு தன்னுடைய பிரசங்கமும் அறிக்கையும் கிரியை செய்யாதது போல காட்சியளித்தபோது, **பரிசுத்த ஆவியின் நிறைவை தாய் வயிற்றிலேயே பெற்றவனும்** (லூக். 1:15), யாருக்கும் பயப்படாதவனுமாகிய யோவான் ஸ்நானனும் “**வருகிறவர் நீர்தானா? அல்லது வேறொருவர் வர காத்திருக்க வேண்டுமா?**” என்று பதைக்கிறான் (மத். 11:3). தலை போனாலும் பரவாயில்லை என்று சத்தியத்தினை துணிந்து போதித்தவனும், பாவத்தை கரூரமாய்க் கண்டித்தவனும் பதைக்க நேரிடுகிறது.

மீட்கிறவன் வெளிப்படுவான், நம்முடைய அடிமைத்தனம் மாறும் என்று காத்திருந்த இஸ்ரவேலும் அதனைக் காணும் நேரம் பிந்திப்போக நேரிட்டபோது, ஜெபிக்கும் பெலனையும் இழந்து வெறும் பெருமூச்சைத்தானே (யாத். 2:24) அவர்களால் விட முடிந்தது.

சிருஷ்டியும் கூட அழிவிற்குரிய அடிமைத் தனத்திலிருந்து விடுதலையாக்கப்பட்டு, தேவனுடைய பிள்ளைகளுக்குரிய மகிமையான சுயாதீனத்தைப் பெற்றுக் கொள்ளும் என்கிற நம்பிக்கையோடு மிகுந்த ஆவலோடே காத்திருந்து, ஏகமாய் தவித்துப் பிரசவ வேதனைப்படுகிறதே! (ரோமர் 8:11-25)

அதனைப் போலவே, இரட்சிக்கப்பட்ட நாமும் அவரின் வருகைக்காக எட்டி எட்டி அண்ணாந்து பார்த்து கண் பூத்துப் போகுதே என்றே பாடத் தோன்றுகிறது.

வேதனைகள் பெருகும்போது, விளங்காத காரியங்கள் நம்மைச் சுற்றிலும் நடக்கும்போது, அவர் வரமாட்டாரா? என்ற ஏக்க பெருமூச்சு விண்ணை முட்டுகிறதே.

எழுப்புதல் இன்றைய அவசரத் தேவை. அது சபையை சுத்திகரிக்கும், கிடைக்கப்போகும் பெருந்த அறுவடையைத் தக்கவைக்க சபையை விசாலமாக மாற்றும். அன்பும், ஆத்துமபாரமும், தொலைந்துபோனோரை தேடும் முயற்சியும், எல்லைகளையும் தாண்டி சுவிசேஷம் சொல்லத் துடிக்கும் வேகமும் பெருகும் அதனால்; வாஞ்சிப்போம்.

கர்த்தருக்கு காத்திருப்போர் வெட்கப்பட்டுப் போவதில்லையே!

சோர்ந்து போகாதே என மற்றவரைக் கரை
சேர்க்க வேண்டிய நீ தளர்ந்து போகலாமா!

இரக்கம் பெற்றிருக்கும் நீ எப்பக்கத்திலும்
நெருக்கப்பட்டும் ஓடுங்கிப் போவதில்லையே!

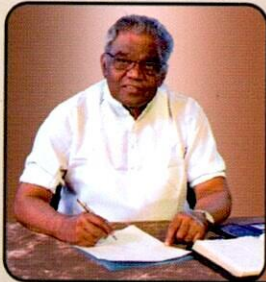
காணப்படாதவைகளை நோக்கியிருக்கும் நீ புதிதாக்கப்பட
கானம் பாடி கனம் மகிமையை கொண்டாடி!

மண்பாண்டத்தில் மகிமையை பெற்றிருக்கும் நீ
பொன் பாண்டத்தில் மகிழ்ந்து மாண்டிடலாமோ!
பூமியென்னும் கூடாரம் அழிந்து போனாலும்
விழுங்கப்படும் மரணம் ஜீவனால் என்பதனை மறக்கலாமோ?

இந்நூலைப் பற்றி...

“என் ஆடுகள் உங்கள் கால்களால் மிதிக்கப்பட்டதை மேயவும், உங்கள் கால்களால் குழப்பப்பட்டதைக் குடிக்கவும் வேண்டுமோ? நான் காணாமற்போனதைத் தேடி, துரத்துண்டதைத் திரும்பக் கொண்டுவந்து, எவையும் முறிந்ததைக் காயங்கட்டி, நசுல்கொண்டதைத் திடப்படுத்துவேன்; நியாயத்துக்குத்தக்கதாய் அவைகளை மேய்த்து, புஷ்டியும் பலமுமுள்ளவைகளை அழிப்பேன். இதோ, ஆட்டுக்கும் ஆட்டுக்கும், ஆட்டுக்கடாக்களுக்கும், வெள்ளாட்டுக்கடாக்களுக்கும் நான் நியாயந்தீர்ப்பேன். இதோ, நான், நானே கொழுத்த ஆடுகளுக்கும் இளைத்த ஆடுகளுக்கும் நியாயந்தீர்ப்பேன்” (எசே. 34:16-20) என்று அங்கலாய்க்கும் ஆண்டவரது வார்த்தைகளின் தெளிவான சத்தத்தை உங்களது செவிகளில் கொண்டுவந்து சேர்க்க ...

காணாமற்போன ஆடுகளைத் தேடும் கர்த்தரின் பணியில், 50 ஆண்டுகளாக வட இந்தியாவில் மிஷனரியாகச் செயலாற்றிவரும் **D. அகஸ்டின் ஜெபக்குமார்** அவர்களால் எழுதப்பட்டது இந்நூல்.

GOSPEL ECHOING MISSIONARY SOCIETY

SIKARIA, INDRAPURI POST, DEHRI ON SONE,
ROHTAS DISTRICT, BIHAR, INDIA - 821308.

More details

Website - www.gemsbihar.org

www.gemsmedia.in

Email us - gems@gemsbihar.org